உ

கடவுள் துணை

தண்டி ஆசிரியர் இயற்றிய

தண்டியலங்காரம்,

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர் உரையுடன்.

இஃது

...துரை ஜில்லா, சேம்பூர்...

...மத் வீ. ஆறுமுகம் சேர்வை

...வர்களால் பார்வையிடப்பெற்று, முன் உரையின்றி

...ருந்த சில மேற்கோட் செய்யுட்களுக்கும் உரை

எழுதிச் சேர்க்கப்பெற்றது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1920

விலை ரூபா 1-12-0

உ

முகவுரை

'தண்டியலங்காரம்' என்பது, மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். இது, 'தண்டி யாசிரியராற் செய்யப்பட்ட அலங்காரத்தை யுணர்த்தும் நூல்' என விரியும். 'அலங்காரம்' என்பது தனியே, காரியவாகுபெயராய்த் தன்னை விளைவித்தற்குக் காரணமாகிய நூலை யுணர்த்தும். அலங்கார சாஸ்திரமானது, பாஷையின் அழகை விளக்கும் இயல்பினையுடையது. ஆதலின், இதற்கிப்பெயர் பொருந்துவதாயிற்று. இந்நூற் பழக்கமானது சாதுரியமாகப் பேசவும், ஓதவும் உபயோகமாவதன்றி, நாகரிக நடைக்கும், அஃதிலாத நடைக்கும் நியாயம் வகுத்துக் காட்டவும், வாக்கியங்களிலுள்ள குற்றங்களையும் நலங்களையும் ஆராய்ந்து எண்ணிய கருத்தை யுணரவும், அவ்வுணர்ச்சியால் சிறந்த நூல்களை இயற்றவும் உதவுவதாகும். அணியிழந்த பெண் எங்ஙனம் வனப்புறுளோ அங்ஙனமே அலங்காரமற்ற நூல் அழகிதன்றாம். ஆதலின், இது பாஷைக்குரிய இலக்கணங்களுள் முக்கியமானதாகக் கொள்ளப்படும். இஃதிங்ஙனஞ் சிறந்து நிற்றல்பற்றியே தமிழிலக்கண வரிசையிலும், இஃதின்றி மற்றைய சிறவாவென்பது தோன்ற, 'எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி' என இதனை எல்லாவற்றினு மேம்பாடுற முடிவில் வைத்துளார் ஆன்றோர். இஃதன்றியும் எழுத்திலக்கணம் முதலியவை அந்தந்தப் பாஷைக்கே உரியவைகளா யிருப்பதுபோலன்றி இவ்வணியிலக்கணம் பெரும்பான்மையும் பல பாஷைகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கும் பெருமையும் பெற்றுளது. இதுபற்றி இதற்குப் பலரும் அதிகாரிகளாவர். இன்னும் இவ்வலங்கார சாஸ்திரமானது, அக்கினி புராணத்துங் காணப்படுதலால்

மிகப் பழமையானதுமாம். இவ்வலங்கார விலக்கணம் யத்தில் தர்க்கம், வியாகரணம் முதலிய சாஸ்திர போலவே பற்பல நூல்களாற் பல்வேறு வகைகளாக ரிக்கப்பட்டு சமுத்திரம்போலப் பரப்புடைத்தா யிரு றது. வடமொழியில்: வாமனகாரிகை, பாமஹசூத்ரம், யதர்சம், ஸாஸ்வதீ கண்டாபரணம், சிருங்காரதி காவ்யப்ரகாசம், அலங்கார ஸர்வஸ்வம், ரஸதரங்கிணி, மஞ்சரி, தொனி, லோசனம், சாஹித்ய சிந்தாமணி, ச த்ய சூடாமணி, சாஹித்யதர்ப்பணம், சாஹித்யரத்நாக சமற்காரசந்திரிகை, பிரதாபருத்ரயசோபூஷணம், சந் லோகம், குவலயானந்தம், சித்ரமீமாம்சை, அலங்கார க துபம், ரஸகங்காதரம், ஏகாவலி, காவ்யதர்ப்பணம் முத வைகளும், அவற்றின் உரைகளும் இவ்வலங்கார விலக் த்தை விரிவாகக் கூறுவனவாம். இவற்றுள் பிராசீநம், நம் என்று இரண்டு வகையுண்டு. வாமனகாரிகை முத னவை பிராசீநம் (பழையவழி பற்றியன); காவ்யப்பிரக முதலானவை நவீநம் (புதியவழிபற்றியன). இவ்விரண்டி கொள்கைகளிலும் விசேஷ வித்தியாசங்களுண்டு. அன் யும் அந்தந்த நூல்களிலும் ஒன்றிற்கொன்று சிறிது வித் யாசங் காணப்படும். இவற்றுள் காவ்யாதர்சம் என்ப ஆசார்ய தண்டியென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் தண் யென்னும் ஆசிரியரால் இலக்கணம், உதாரணம், பொரு தல் முதலிய விசேஷங்களோடு சுலோகரூபமாக நெடு காலத்துக்குமுன் செய்யப்பட்டது.

இந்த காவ்யாதர்சம் என்னும் வடநூலின் மொ பெயர்ப்பே இத் தண்டியலங்காரமாம். இந்நூல் எழுத் சொல், பொருள், யாப்பு, அணியென்னும் ஐந்திலக்கணங் ளுள் அணியிலக்கணத்தை மாத்திரம் தனியே உணர்த்து தாய், பொதுவியல், பொருளணியியல், சொல்லணியிய என்னும் மூன்றியல்களையும், கஉ௬-சூத்திரங்களையு முடை பது. இது வடமொழித் தண்டியாசிரியர் செய்த நூலி மொழிபெயர்ப்பாதல்பற்றியே இதற்குக் தண்டியலங்கா

மென்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. இன்னும் இதற்கு: அணியியல், அணிபதிகாரம், அணியிலக்கணம் என மறு பெயர்களு முண்டு. இது, சிலப்பதிகார வுரையாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல்லாராலும், இலக்கணவிளக்கக்காரராகிய திருவாரூர் வைத்தியநாத தேசிகராலும் எடுத்தாளப்பட்ட பெருமையுடையது. தமிழில் அணியிலக்கணத்தை மாத்திரம் விரித்துணர்த்தும் பழைய தமிழ் நூல் இத் தண்டியலங்கார மொன்றே; இதற்கு முந்தியதான தொல்காப்பியமும் பிந்தியதான இலக்கணவிளக்கமும், இடைப்பட்டதான வீரசோழியமும் இவ் விலக்கணத்தைக் கூறுவனவேனும், ஐவகை யிலக்கணத்தையும் ஒருங்கே யுணர்த்துவன வாதலின், இதைப்போல் அணியிலக்கணத்தைத் தனியாக விசேஷித்துக் கூறுவனவல்ல.

அணிகளைச் சுருக்கிச் சிலவற்றில் அடக்கிவிடுதல் பிராசீனர் கொள்கையும், பலவாறாக விகற்பித்து விரிப்பது நவீனரின் கொள்கையுமாதலின் இந்நூலில், ௩௫ - அணிகளே காட்டப்பட்டுள்ளன. மாறனலங்காரத்தில் ௬௪-உண்டு. சந்த்ராலோக மென்னும் வடநூலில், ௧௦௦-கூறப்பட்டுள்ளன. சுமார் தொண்ணூறு வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த திருத்தணிகை விசாகப்பெருமாளையர் செய்த இலக்கணச் சுருக்க வினுவிடையிலும், பாலபோத இலக்கணத்திலும் இந்த சந்த்ராலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகவே அவர் நூறு அணிகளை வகுத்திருக்கின்றனர். சந்த்ராலோகத்தின் விவரணமாக அமைந்த குவலயாநந்தத்தில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட அணிகள் உண்டு.

இத்தகைய தண்டியலங்காரத்தைத் தமிழிற் செய்த ஆசிரியரின் பெயர், இடம், காலம், மதம் முதலியவைகளில், ஒன்றேனும் நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. இவருடைய விருத்தாந்தத்தைச் சிற்சிலர் சிற்சிலவிதமாகக் கூறுவர்:

"வடதிசை யிருந்து தென்மலைக் கேகி
மதிதவழ் குடுமிப் பொதிய மால்வரை

இருந்தவன் றன்பா லருந்தமி ழுணர்ந்த
பன்னிரு புலவரின் முன்னவன் பகர்ந்த
தொல்காப் பியநெறி பல்காப் பியத்தும்
அணிபெறு மிலக்கண மரிதினிற் றெரிந்து
வடநூல் வழிமுறை மரபினின் வழாது
ஈரிரண் டெல்லையி னிகவா மும்மைப்
பாரத விலக்கணம் பண்புறத் தழீஇத்
திருந்திய மணிமுடிச் செம்பிய னவையத்து
அரும்பொருள் யாப்பின் வகுத்தனன்
ஆடக மன்றத்து நாடக நவிற்றும்
வடநூ லுணர்ந்த தமிழ்நூற் புலவன்
பூவிரி தண்பொழிற் காவிரி நாட்டு
வம்பவிழ் தெரிய லம்பி காபதி
மேவருந் தவத்தினிற் பயந்த
தாவருஞ் சீர்த்தித் தண்டியென் பவனே"

என வழங்கிவரும் ஒரு சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளை ஆதாரமாகக் கொண்டு, வடநூலாசிரியர்போலவே இத் தமிழ் நூலாசிரியரும் தண்டியென்னும் பெயருடையா ரென்றும், அம்பிகாபதி யென்பவரின் குமாரரென்றும், கம்பர் பௌத்திர ரென்றும், சோழநாட்டின ரென்றும், வடமொழி தென்மொழிப் பயிற்சியுடையா ரென்றும், இந் நூல் சோழ னவைக்களத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டதென்றும் சிலர் கூறுவர். அதனால், 'எண்ணிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழின்மேல்' என்ற செய்யுளால் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும் கம்பருடைய காலத்தைக்கொண்டு இந்நூலாசிரியர் காலம் இற்றைக்கு ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பாகலா மென்றும், இந்நூலின் உதாரணச் செய்யுட்கள் சிலவற்றில் அநபாயசோழன் புகழ் காணப்படுதல் கொண்டு இந்நூல் அச்சோழன் காலத்ததென்றும் ஊகிக்கலாம். சிலர் ஒரு தண்டியே வடமொழி தென்மொழி யிரண்டிலும் வல்லுநராய் உபய கவியெனப் பெயர் வழங்கப்பட்டு இருந்தன ரென்றும், அவரே வடமொழி காவ்யாதர்சத்தையும், தமி

ழ்த் தண்டியலங்காரத்தையும் இயற்றியவரென்றும் கூறுவர். இவ்விரண்டனுள், முன்னதிலுள்ள பாயிரச்செய்யுள் பல ஏட்டுப் பிரதிகளினும் பழைய அச்சுப் புத்தகங்களினும் காணப்படாமையால் அது நிச்சயமாகத் துணியப்படுவதன்றும். பின்னதற்கும் தக்க ஆதாரங்க ளின்மையால் அதிலும் ஐயமே. திருக்குருகூர்ச் சுப்பிரமணிய தீக்ஷிதர், தாம் செய்த பிரயோகவிவேகமென்னும் நூலில், வடநூலாசிரியரை ஓரிடத்தில் ஆசாரிய தண்டிகளென்றும், மற்றோரிடத்தில் தண்டியாசிரிய ரென்றும் கூறினார்போலவே, தமிழ் நூலாசிரியரையும் தண்டியாசிரிய ரென்றும் பலவிடங்களினும் கூறியிருத்தலின் இத்தமிழ் நூலாசிரியர்க்குத் தண்டியென்னும் பெயர் உண்டென்பது மாத்திரம் ஒருவாறு துணியப்படும்; இப்பெயர், இயற்பெயராகவோ, அல்லது, தண்டி செய்த வடநூலை மொழிபெயர்த்ததனால் வந்த புகழ்ப்பெயராகவோ கொள்ளப்படும். எனினும், இவ்விஷயத்திலும் ஐயம் நிகழ்கின்றது. எங்ஙனமெனில், அகஸ்தியர், கொங்கணர், தேரையர்முதலிய பண்டைக்கால முனிவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வைத்தியமுறை, ஞானம் முதலிய விஷயங்களை எடுத்துப் பிற்பட்ட காலத்தவரால் செய்யுட்களாகப் பாடப்பெற்ற நூல்களுக்கு அகஸ்தியர் செந்தூரவைப்பு, போகர் ஞானம், கொங்கணர் வாதகாவியம், தேரையர் தைலவர்க்கம் என அப் பெரியோர் நாமங்களின் முதற்குறிப்பாகவே பெயர்கள் வழங்கப்படுதல்போல, பெயர் தெரியாத ஒருவரால் வடமொழித் தண்டியாசிரியர் செய்த அலங்கார சாஸ்திரத்தை மொழிபெயர்த்து இந்நூல் செய்யப்பட்டு இதற்கு அவ் வடமொழியாசிரியர் பெயரே முதற்குறிப்பாக வந்திருக்கலாம். இந்நூலாசிரியர் ஊர், பெயர் முதலியவைகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் எவ்வாறாயினும், இந்நூல் மிகச் சிறப்புற்ற தென்பதும், இதனைச் செய்தவர், வடமொழியிலுந் தென்மொழியிலும் வல்லுநரென்பதும், மறுக்கக்கூடாத விஷயங்களாம்.

இந்நூலின் உரை, சூத்திரப் பொருளை நன்கு விளக்கிக் காட்டுவதோடு, அச்சூத்திரங்களிற் காணப்படும் அணி விகற்பங்களின் இலக்கணத்தையும் சுருக்கமாக எடுத்துக் காட்டி உதாரணச் செய்யுட்களின் பொருள்களையும் பெரும் பான்மையும் விளக்கி, சிற்சிலவிடங்களில் ஆக்ஷேப சமாதானங்களைக் கூறுவதுடன் முதனூற் கருத்தையுந் தழுவியுள்ளது. இவ்வுரையில் வரும் உதாரணச் செய்யுட்களிற் பல, வடநூலின் மொழிபெயர்ப்பாக அமைந்தவை; சில, அவற்றோடொத்த கருத்துடையவை; சில ஒவ்வாத கருத்துடையனவெனினும் தகுதிபற்றிப் பிற நூல்களினின்று எடுத்தாளப்பட்டவை. இவ்வுதாரணச் செய்யுட்களைத் தண்டியலங்கார நூலாசிரியரே சேர்த்தமைத்திருக்கின்றனர் இது, பிரயோகவிவேக நூலார், "தண்டியாசிரியர் மூலோதாரணமுங் காட்டினாற்போல, யாமும் உரையெழுதியதல்லது மூலோதாரணமுங் காட்டினோம்" என்று எழுதியிருத்தலால் உணரப்படும். இவ்வுதாரணச் செய்யுட்களிற் சில: வீரசோழியம் அலங்காரப்படலத்தின் உரையிலும், சில: தொல்காப்பியம் நச்சினார்க்கினிய ருரையிலும், சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லாருரையிலும் காணப்படும். இங்குக் கூறிய இந்நூலுரையை இயற்றியவருடைய விருத்தாந்தமும் விளக்கமாகத் தெரியவில்லை. இந்நூலின் பழைய அச்சுப்பிரதியில், 'சுப்பிரமணிய தேசிகராற் செய்யப்பட்ட உரை' என்பது மாத்திரம் காணப்படுகின்றது; இவ்வுரையில், அணியின் இலக்கணத்திற்கும், அதற்கு இலக்கியமாகக் காட்டிய உதாரணச் செய்யுட்களுக்கும் உள்ள பொருத்தமும், சில உதாரணச் செய்யுட்களுக்கு உரையும் சிற்சில விடங்களில் நன்கு விளக்கிக்காட்டப் படவில்லை. இவை அறிவுடையோர்க்கெளிதிற்புலப்படக் கூடியவை யென்று இவையிற்றை உரையாசிரியர் விடுத்தனர். இவ்வுரையுடனே, ஸ்ரீமுகவருஷத்தில், தில்லையம் பூர்ச் சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதாாற் பரிசோதிக்கப் பட்ட பிரதிக்கிணங்க இந்நூற்பிரசுரம் என்று அச்சிடப்பட்

டிருக்கின்றது. வேறு சில அச்சுப்பிரதிகளும் வெளியாகி யிருக்கின்றன. ஆனால் இவைகள், மேற்கூறிய சில உதாரணச் செய்யுட்களின் உரை முதலிய விளக்கங்கள் இல்லாத குறைவுபாட்டுடனே, நெடுங்காலத்துக்கு முன் அச்சிடப்பட்டவை யாதலின், உரை, உதாரணச் செய்யுள் முதலியன தனித்தனி பிரித்துக் காட்டப்படாமல் ஒன்றாக விருத்தி வசனம்போல அடுக்கப்பட் டிருத்தலினாலே இக்காலத்து வித்தியார்த்திகளுக்கு இந்நூலைப் பயின்றுணரும் விஷயத்தில் இடர்ப்பாடுறுகின்றது. இவ்விடர்ப்பாட்டை நீக்கும் வண்ணம் 46 வருஷங்களுக்கு முன் சென்னைச் சர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப் பிரதம பண்டிதராகிய-பிர்மஸ்ரீ. தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாசராகவாசாரிய ரவர்கள் 'தண்டியலங்காரசாரம்' என ஒரு நூலியற்றி அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்குப் பின் திருவல்லிக்கேணி, பிரமஸ்ரீ. வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியாரவர்கள், பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளையும், அச்சுப் பிரதிகளையும் ஆராய்ந்து புதிய உரைகளுடனும் குறிப்புக்களுடனும் தண்டியலங்காரத்தை விளக்கமாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். தண்டியலங்கார சாரமோ மிகச் சுருக்கமாகவுள்ளது. பின்னது விளக்கமுடையதாயினும் பொதுவியல், பொருளணியியல் என்னும் இரண்டியல்களைமட்டு முடையது.

ஆதலின் தண்டியலங்கார முழுவதையுமே விளக்கமாக நல்ல விதத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்பது சில விவேகிகளின் விருப்பம். அவ்விருப்பத்திற்கிணங்கி, சூத்திரங்களையும், சூத்திரப் பொருள்களையும், உதாரணச் செய்யுட்களையும், அவற்றின் உரைகளையும் வெவ்வேறாகப் பிரித்தும், தலைப்பெயரில்லாத விடங்களில் தலைப்பெயர் கொடுத்தும், உரை யெழுதப்படாத உதாரணச் செய்யுட்களுக்கு உரை யெழுதியும், இலக்கணத்துக்கும் உதாரணச் செய்யுட்களுக்கு முள்ள பொருத்தத்தை விளக்கியும், அரும்பதங்கட்குப் பொருள் எழுதியும், வேறு சில குறிப்புக்களும் காட்டியும் இந்நூல் இப்பொ

ழுது எம்மால் வெளிப்படுத்தலாயிற்று. இதில் 96-பக்கங்கள் வரை உரையின்றி விடப்பட்ட உதாரணச் செய்யுட்களின் உரைகளும், விளக்கங்களும், சென்னைப் பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரவர்களால் எழுதப்பட்டவை. 97-ம் பக்கத்திலிருந்து முடிவுவரை உரையில்லாத உதாரணச் செய்யுட்களின் உரைகளும், குறிப்புக்களும், அநுபந்தமும் என்னால் எழுதப்பெற்றவை.

இதில் விடுபட்ட உதாரணச் செய்யுட்களின் உரை முதலியவற்றை ஏதோ ஒருவாறு என்புத்திக்கெட்டியவரை முன்னோர் நூலின் வழிபற்றி நான் விளக்கிக்காட்டினேனேயன்றி முழுதும் விளக்கிக் காட்டிலன்; அத்தகைய ஆற்றலும் என்பா லமைந்திலது. ஆதலின், என் அறியாமையாலும் வேறு சில காரணங்களாலும் சில தவறுகளும் இதிற் காணப்படலாம். ஆதலின், அறிஞர் என் அரும் பிரயாசையா லமைந்த நலங்கண்டவரையில் திருப்தியடைந்து, தவறு காணப்படின் வெறுக்காது அதனை எனக்கறிவித்து என்னால் திருத்துவித்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

☞ S. V. ஆறுமுகன்.

தண்டியலங்கார

மேற்கோள் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

தண்டியலங்கார

மேற்கோள் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

உ

தண்டியலங்கார

விஷயசூசிகை

1-வது, பொதுவியல்

2-வது, பொருளணியியல்

பக்கம்

3-வது, சொல்லணியியல்

பக்கம்

தண்டியலங்கார விஷய சூசிகை முற்றிற்று.

தண்டியலங்கார

விஷய அகராதி

(அகராதி வரிசை)

தண்டியலங்கார விஷய அகராதி முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவெங்கைக்கோவை மூலமும் உரையும்.

உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு: விலை ரூபா 2-8-0

அகப்பொருளிலக்கணத்துக்கோர் இலக்கியமாக விளங்கும் கோவை நூல் நமது தமிழ்மொழிக்கே சிறப்புநூலாம். ஓரின மணிகளை ஒழுங்குபடக் கோத்தல்போல, அகப்பொருட் கிளவிகளை ஒழுங்குபடக் கோத்தலின், இந்நூல் கோவை யெனப்பட்டது.

இக் கோவைநூல், களவு கற்பென்னும் இரண்டியல்களில், இருபத்தாறு கிளவிக் கொத்துக்களான், நானூறு துறைகளைக் கொண்டு இயலுகின்றது. இந்நூலுள், பண்டைய தமிழ்மக்களின் கூட்டுறவும், நடையுடை பாவனைகளும், நாகரீகங்களும், ஆடவர் மகளிரிடத்துக் கொண்ட நட்பும், பெண்டிர் ஆடவரிடத்துக்கொண்ட அன்பும், இன்ன பிறவும் இனிது விளங்கும்.

இத் திருவெங்கைக்கோவை துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச முனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளியது. தமிழ்த்துறையி லிறங்கும் மாணவர்க்கும், தமிழ்க்கடலுள் படிந்து திளைத்து முழுகும் புலவர்க்கும் பெரும்பேறாக விளங்க அம்முனிவர் இயற்றியருளிய தமிழ்நூல்களின் சிறப்புக்கள் அவற்றை ஐயமறக் கற்று மகிழ்நரேயன்றி, மற்றையோர் அறியற்பாலனவன்றாம். நம் முனிவர்பெருமான் இந்நூலுள் திருக்குறளின் கருத்துக்களும், அடைவுகளும், தருக்கவமைதிகளும், உலகியல் வழக்குக்களும், சங்கநூற்பெயர் முறைகளும் அகப்பட அழகுபெற யாத்திருக்குஞ் சிறப்புச் செப்புந் திறத்ததன்றாகும். துறைப்பொருட்குத் தகப்பாட்டுடைத் தலைவனது சீர்த்தியைத் தொகுத்துக் கூறும் ஒற்றுமை இவ்வெங்கைக்கோவை ஒன்றினே காணக்கிடைப்பதாம்.

கல்லாடனார் இயற்றிய

கல்லாடம் மூலமும் உரையும்

உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு: விலை ரூபா 3

பண்டைய தமிழ் நூல்களில் 'கல்லாடம்' என்னும் அரிய நூலும் ஒன்றாம். இது கல்லாடனார் இயற்றியது. கல்லாடர் கடைச்சங்கத்துப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரில் ஒருவர். இவரது சிறப்புக் கவி திருவள்ளுவ மாலையின்கண் ஒன்பதாவதாக நிலவுகின்றது. இந்நூல் திருக்கோவையாருள் ஆங்காங்கு ஒவ்வொன்றாக நூறு செய்யுட்களைத் திரட்டி, ஒவ்வொன்றன் கருத்து ஒவ்வொன்றினுகப் பெரிதும் சிறிதுமாய் ஒரு நூறு அகவற்பாக்களால் யாக்கப்பட்டது.

கல்லாடம் என்பது ஒரு திருப்பதி. அதனை, 'கல்லாடத்துக் கலந்தினிதிருந்து' என்னும் மணிவாசகர் திருவாக்குத் தெளிவிக்கும். ஆகவே, கல்லாடனார் அப்பதியின்கண் வதிந்தவர் என்னலாம். இவரே சங்ககாலத்தவர் எனக் கொள்ளின், பின்னவர் அவர் பெயரையே தாம் மேற்கொண்டிருந்தனர் என ஊகிக்கலாம். இவ்விரண்டாம் கல்லாடரே இந்நூலினை யாத்தனரென்பது தெள்ளிதிற் புலனாகும்.

ஸ்ரீ

தண்டியலங்காரம்

மூலமும் உரையும்

முதலாவது

பொதுவியல்

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

1. சொல்லின் கிழத்தி மெல்லிய லிணையடி
சிந்தைவைத் தியம்புவல் செய்யுட் கணியே.

என்பது, சூத்திரம்.

இவ்வதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோ வெனின், அணியினது இலக்கணம் உணர்த்தினமையான், அணியதிகாரம் என்னும் பெயர்த்து.

இவ்வதிகாரத்தின் முதற்கண் ஒத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், ஒருசார் அணிபெறுஞ் செய்யுட்கும் ஒருசார் அணிக்கும் இலக்கணம் உணர்த்தினமையான், பொதுவியல் என்னும் பெயர்த்து.

இவ்வோத்தினுள் இத்தலைச் சூத்திரம் என்நுதலிற்றோ வெனின்; தெய்வ வணக்கமும், உரைக்கும் பொருளும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இதன் பொருள்.) கலைமடந்தை துணைத்தாளைக் கருத்துள் வைத்து, யாப்புக்கு அலங்காரவிலக்கணஞ் சொல்லுவேன்.

(விசேஷவுரை.) சொல்லின்கிழத்தி யெனினும், கலைமடந்தை யெனினும் ஒக்கும். இணையடியெனினும், துணைத்தாளெனினும் ஒக்கும். சிந்தை யெனினும் கருத்தெனினும் ஒக்கும். 'உள்' என்பது ஏழாம்வேற்றுமை தொக்குநின்று விரித்து உரைக்கப்பட்டது. இயம்புவலெனினும், சொல்லுவேனெனினும் ஒக்கும். செய்யுளெனினும், யாப்பெனினும் ஒக்கும். அணியெனினும், அலங்கார

மெனினும் ஒக்கும். 'அணி' என்றது ஈண்டு அலங்காரவிலக்கண த்தை; ஆகுபெயர். ஏகாரம் - ஈற்றசை.

"வாழ்த்து, தெய்வம் வணங்குதல், வருபொருள் மொழிதல் என் பன காப்பியத்து முதலிலக்கணம்" என்றூ ராசிரிய ராகலின், ஈண் டுத் தெய்வவணக்கமும், உரைக்கும் பொருளும் உணர்த்தப்பட்டன. இஃது இலக்கியத்திற்கு ஓதியவதனை இலக்கணத்திற்கும் ஓதி உடம் பொடுபுணர்த்தா ராசிரிய ராகலின், ஈண்டு இவ்வாறு உரைக்கப்பட் டது. * என்றதனுல் சிறப்புப்பாயிர மாயிற்று. (க)

நூல்

I. செய்யுள் வகை

2. செய்யு ளென்பவை தெரிவுற விரிப்பின்
முத்தகங் குளகந் தொகைதொடர் நிலையென
வெத்திறத் தனவு மீரிரண் டாகும்.

என்பது, மேல் 'செய்யுட்கு அணியிலக்கண முணர்த்துவல்' என்ருர்; ஈண்டு, அச்செய்யுளாமாறு உணர்ந்தே அணி உணரப்படு மாகலான், அவ்வணி பெறுஞ் செய்யுளினது பெயரும், முறையும், தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுளென்று சொல்லப்படுவன, விளங்க விரித்து உணர்த்துங்கால், எவ்வகைப்பட்ட பாவேனும் முத்தகச்செய்யுளும், குளகச்செய்யுளும், தொகைநிலைச்செய்யுளும், தொடர்நிலைச் செய்யு ளும் என நான்கு வகைப்படும்.

(வி - ரை.) 'செய்யுள்' என்பதனை நான்கினேடும், 'நிலை' என் பதனைப் பின்னிரண்டனேடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டன.

முத்தகம், குளகம் என்பன வடமொழிப்பெயர். ஏனை யிரண் டும் தமிழ் மொழிப்பெயர்.

அவையாமாறு முன்னர் அறியப்படும். (உ)

முத்தகச் செய்யுள்

3. அவற்றுள்,
முத்தகச் செய்யு டனிநின்று முடியும்.

---

* "தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளும்
எய்த வுரைப்பது தற்சிறப் பாகும்."

என்றபடி இத்தலைச் சூத்திரம் தற்சிறப்புப் பாயிரமாகும்.

என்பது, முத்தகச் செய்யுளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன நான்கனுள் முத்தகச் செய்யுளென்பது, தனியே நின்று ஒருபொருள் பயந்து முற்றுப்பெறுவது.

நேரிசை வெண்பா.

அது, "என்னேய் சிலமடவா ரெய்தற் கெளியவோ
பொன்னே! யனபாயன் பொன்னெடுந்தோண்-முன்னே
தனவேயென் றாளுஞ் சயமடந்தை தோளாம்
புனவேய் மிடைந்த பொருப்பு." என வரும்

(இ - ள்.) பொன்னை யொப்பாய்! அடிப்படத் தனக்கே சொம்மாக நினைத்துத் துய்க்கின்ற கொற்றவையுடைய தோள்களாகிய செறிந்த வேயினாலே நெருங்கப்பட்ட பொருப்பாகிய அனபாயனுடைய அழகினையுடையவாய்ப் பெரியவாகிய தோள்களானவை, என்னை யொக்குந் தன்மையராகிய பெண்டிர் பலரும் புல்லுதற்கு எளிவந்தனவாமோ? (ஆகா).

(வி-ரை.) வேய்மிடைந்த பொருப்பாகிய தோள் எனக் கூட்டுக. தோளாகிய பொருப்பு என்பாருமுளர் 'என்னேய்' என்புழி, இரண்டனுருபு தொக்கு நின்றதெனக் கொள்க. 'என்' என்பதனை இரக்கத்தின்கட்குறிப்பு என்பாருமுளர். 'சில' என்றது பல. எய்துதல்-கூடுதல் அநபாயன்-அபாயமிலாதன். பொன்-அழகு. நெடுந்தோள்-பெரிய தோள். 'என்று' என்றது, என்று நினைத்து என்றவாறு. சயமடந்தை-வனதுர்க்கை. புனவேய் - செழித்தவேய். மிடைதல்-நெருங்குதல். பொருப்பு-மலை. (௩)

குளகச் செய்யுள்

4. குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்.

என்பது, குளகச் செய்யுளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குளகச்செய்யுளென்பது, பலபாட்டாய் ஒருவினை கொண்டு முடிவது.

(வி-ரை.) 'ஒருவினை' என்ற விதப்பான், ஒருபெயர் கொண்டும் முற்றுப்பெறு மென்க. இதற்கு இலக்கியம் வந்துழிக் காண்க ()

தொகைநிலைச் செய்யுள்

5. தொகைநிலைச் செய்யு டோன்றக் கூறி
னொருவ னுரைத்தவும் பல்லோர் பகர்ந்தவும்
பொருளிடங் காலந் தொழிலென நான்கினும்
பாட்டினு மளவினுங் கூட்டிய வாகும்.

என்பது, தொகைநிலைச் செய்யுளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொகைநிலைச்செய்யு ளென்பதனை விளங்கச் சொல்லின், ஒருவனால் உரைக்கப்பட்டுப் பலபாட்டாய் வருவனவும், பலரா லுரைக்கப்பட்டுப் பலபாட்டாய் வருவனவுமாய், பொருளால் தொகுத்தனவும், இடத்தால் தொகுத்தனவும், காலத்தால் தொகுத்தனவும், தொழிலால் தொகுத்தனவும், பாட்டால் தொகுத்தனவும், அளவால் தொகுத்தனவுமாம்.

(வி-ரை.) அவற்றுள், ஒருவனு லுரைக்கப்பட்டது-திருவள்ளுவப்பயன். பலரா லுரைக்கப்பட்டது-நெடுந்தொகை; இஃது, எல்லாத் தொகைக்கும் பொதுவிலக்கணம். பொருளால் தொகுத்தது-புறநானூறு. இடத்தால் தொகுத்தது-களவழி நாற்பது. காலத்தால் தொகுத்தது கார் நாற்பது. தொழிலால் தொகுத்தது - ஐந்திணை. பாட்டால் தொகுத்தது - கலித்தொகை. அளவால் தொகுத்தது-குறுந்தொகை. இவை சிறப்பிலக்கணம்.

இனி, 'கூட்டிய' என்ற விதப்பான், இவ் வறுவகையானுமன்றிப் பிறவாற்றால் தொகுத்தன உளவாயினும் அறிந்துகொள்க. (ரு)

தொடர்நிலைச் செய்யுள்

6. பொருளினுஞ் சொல்லினு மிருவகை தொடர்நிலை.

என்பது, தொடர்நிலைச் செய்யுளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பொருளினால் தொடர்தலும், சொல்லினால் தொடர்தலும் என இருவகைப்படும், தொடர்நிலைச் செய்யுள்.

(வி-ரை.) எனவே, பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளும், சொற்றொடர்நிலைச் செய்யுளும் என இருவகைப்படும்.

'இரண்டு' என்னாது 'வகை' என்ற மிகையான், மூன்றாவது பொருளினாலுஞ் சொல்லினாலுந் தொடர்வதும் உண்டெனக் கொள்க. (சு)

பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளின் பகுப்பு

7. பெருங்காப் பியமே காப்பிய மென்றாங்
கிரண்டா யியலும் பொருட்டொடர் நிலையே.

என்பது, அவற்றுட் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளைப் பகுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெருங்காப்பியம் காப்பியம் என இரண்டுவகையாய் நடக்கும், பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுள்.

(வி-ரை.) 'பெருங்காப்பியம்' என்று ஆசிரியர் அடைசொற் புணர்த்தமையான், காப்பியமென்பது சிறிதெனப் பெறப்பட்டது. இஃது, உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்பது; இதனைச் சிறுகாப்பிய மெனினும் இழுக்காது. அல்லதூஉம், '"எடுத்தமொழி யினஞ்செப் பலு முரித்தே" எனக் கொள்க' என்றூர்க்குச் செப்பாமையும் உரித் தென்று கொள்ளாமோ வெனின், ஒன்றே இனமாயக்காற் கோட லும், பல இனமாயக்காற் கொள்ளாமையுமா மாதலான், ஆண்டே கூறினுரென்பது. அஃதேல், "இனச்சுட்டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை" என்னுமோ வெனின், அவை செய்யுட்கே யுரி யன சில சொல்லுதல்வகை; இஃது அன்னதன்றெனபது.

அஃதேல், கவியாற் பாடப்படுவனவெல்லாம் காப்பியமன்றோ? பொருட்டொடர்நிலையைக் காப்பியமென்றது என்னை? எனின், சேற்றுள் தோன்றியவெல்லாம் பங்கயமெனப் பெயர் பெறுமாயி னும் அப்பெயர் தாமரை யொன்றன்மேற்றே யாயினவாறுபோல இப்பெயர் பொருட்டொடர்நிலைக்கே யாயிற்று. ஒழிந்தனவும் ஒழி ந்த தமக்கு ஏற்றபெயர் பெற்றனவெனக் கொள்க.

'இரண்டு' என்னாது 'இயலும்' என்ற மிகையால், பத்துவகைப் பட்ட நாடகச்சாதியும், கோவையும் பொருட்டொடர்நிலைப்பாற்படு மெனக் கொள்க. பத்துவகைப்பட்ட நாடகச் சாதியாவன - * நாட கம், பிரகரணம், பாணம், பிரகசநம், டிமம், வியாயோகம், சமவா காரம், வீதி, அங்கம், ஈகாமிருகம் என இவை. கோவையாவன - தமிழ்முத்தரையர்கோவை முதலாயின. அல்லதூஉம், அவ்விலே சானே, முற்கூறிய முத்தகமுதல் மூன்றும் பின்னர்க் கூறிய பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுட்கு உறுப்பாய் வருதலு முடைய வெனக் கொள்க. (எ)

பெருங்காப்பியம்

8. அவற்றுள்,
பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை
வாழ்த்து வணக்கம் வருபொரு ளிவற்றினென்

* 'வாரம், ஈயாமிருகம், அரட்டு, சமவகாரம், பாணம், வீதி, சல்லாபம், உத்திரட்டாங்கம், வீராசனம், வியாயோகம் என இவை, என்று சில ஏட்டுப்பிரதிகளி லிருக்கின்றது.

ஏற்புடைத் தாகி முன்வர வியன்று
நாற்பொருள் பயக்கு நடைநெறித் தாகித்
தன்னிக ரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்
மலைகட ணாடு வளநகர் பருவ
மிருசுடர்த் தோற்றமென் றினையன புனைந்து
நன்மணம் புணர்தல் பொன்முடி கவித்தல்
பூம்பொழி னுகர்தல் புனல்விளை யாட
றேம்பிழி மதுக்களி சிறுவரைப் பெறுதல்
புலவியிற் புலத்தல் கலவியிற் களித்தலென்
றின்னன புனைந்த நன்னடைத் தாகி
மந்திரந் தூது செலவிகல் வென்றி
சந்தியிற் றொடர்ந்து சருக்க மிலம்பகம்
பரிச்சேத மென்னும் பான்மையின் விளங்கி
நெருங்கிய சுவையும் * பாவமும் விரும்பக்
கற்றோர் புனையும் பெற்றிய தென்ப.

என்பது, பெருங்காப்பியமென்னும் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) 'பெருங்காப்பியநிலை பேசுங்காலை' என்றது-பெருங் காப்பியத்தின் இலக்கணத்தைச் சொல்லுமிடத்து என்றவாறு.

'வாழ்த்து வணக்கம் வருபொருள் இவற்றின் ஒன்று ஏற்பு உடைத்து ஆகி முன் வர இயன்று' என்றது-வாழ்த்துதல் தெய்வம் வணங்குதல் உரைக்கும் பொருளுணர்த்தல் என்னும் மூன்றனுட் பொருந்துவதாக ஒன்று முன் வர நடந்து என்றவாறு.

'ஏற்புடைத்தாகி' என்றதனுன், அவற்றுள் ஒன்றேயன்றி இரண்டும் மூன்றும் ஒருங்கு வரினும் இழுக்கன்றென்பது.

'வாழ்த்து' என்பது - ஓரலங்காரம்; அது, முன்னர் உரைக்கப் படும்.

'நாற்பொருள் பயக்கும் நடை நெறித்து ஆகி' என்றது - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கினையும் பயக்கும் ஒழுகலாறுடைத்தாய் என்றவாறு. 'நாற்பொருள் பயக்கும் நடை' என்றது, அகமும் அகப்புறமும் புறமும் புறப்புறமும் பயந்த நடை யென்றுமாம்.

'தன் நிகர் இல்லா தலைவனை உடைத்தாய்' என்றது-தன்னோடு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதானை நாயகனாக வுடைத்தாய் என்றவாறு.

---

* பாவ - ஹாவ.

'பல்பொருட்கேற்பின் நல்லது கோடல்' என்றதனால், தன்னி னுயர்ந்தா ரில்லாதா னென்று கொள்ளப்பட்டதாயிற்று.

'மலை கடல் நாடு வளம் நகர் பருவம் இருசுடர்த் தோற்றம் என்று இனையன புனைந்து' என்றது - மலை வருணனையும், கடல் வருணனையும், நாட்டுவருணனையும், நகரவருணனையும், இருதுவரு ணனையும், ஆதித்தோதயவருணனையும், சந்திரோதய வருணனையும், என்று இன்னோரன்ன வருணனைகளை யுடைத்தாய் என்றவாறு.

'நல் மணம் புணர்தல், பொன் முடி கவித்தல், பூம் பொழில் நுகர்தல், புனல் விளையாடல், தேம்பிழி மதுக்களி, சிறுவரைப் பெறு தல், புலவியிற் புலத்தல், கலவியிற் களித்தல் என்று இன்னன புனை ந்த நல் நடைத்து ஆகி' என்றது - இன்னோரன்ன செய்கைச் சிறப் புப் புகழ்ந்து தொடுக்கப்பட்ட நல்லொழுக்க முடைத்தாய் என்ற வாறு. 'இன்னன' என்றதனால், பலவருணனைகளையு முடைத்தாய் வருவதெனக் கொள்க.

'மந்திரம் தூது செலவு இகல் வென்றி சந்தியின் தொடர்ந்து' என்றது-மந்திரமிருத்தலும், தூதுவிடுதலும், மேற்செலவும், செருச் செய்கையும், வென்றியெய்தலும் சந்திபோலத் தொடர்புபட்டு என்ற வாறு. 'சந்தி' என்பது நாடகத்தே நிலைபெறுதலான், ஈண்டு, அது போலவெனக் கூறப்பட்டது; அவையாவன-வித்து, முளை, தழைத் தல், விளைவு துய்த்தல் என இவை போல்வன.

'சருக்கம் இலம்பகம் பரிச்சேதம் என்னும் பான்மையின் விள ங்கி' என்றது - சருக்கமென்றூதல் இலம்பகமென்றூதல் பரிச்சேத மென்றூதல் பாகுபாட்டால் விளக்கமுடைத்தாய் என்றவாறு.

'நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்ப' என்றது - எட்டு வகைப்பட்ட சுவையும் மெய்ப்பாட்டுக் குறிப்பும் இடைவிடாமற் கேட்போர் மதிப்ப என்றவாறு.

'கற்றோர் புனையும் பெற்றியது என்ப' என்றது - இவ்வகைத் தாகப் புலவராற் புனையப்படுந் தன்மையை யுடைத்து என்பர் ஆசிரி யர் என்றவாறு. (அ)

பெருங்காப்பியவிலக்கணத்திற்கு ஓர் புறனடை

9. கூறிய வுறுப்பிற் சிலகுறைந் தியலினும்
வேறுபா டின்றெனன விளம்பினர் புலவர்.

என்பது, மேலதற்கு ஓர் புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற் சொல்லப்பட்ட வுறுப்பிற் சில குறைந்துவரி னும் பெருங்காப்பியத்திற் பிறிதன்றென விளம்பினர் அறிவுடை யோர். (கூ)

காப்பியம்

10. அறமுத னான்கினுங் குறைபா டுடையது
காப்பிய மென்று கருதப் படுமே.

என்பது, காப்பியமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கினுள் ஒன்றும் பலவுங் குறைந்து வருவது, காப்பியமென்று கருதப்படுவது.

(வி-ரை.) இதனால், "கூறிய வுறுப்பிற் சிலகுறைந் தியலினும்" என்பதற்கு அறமுதல் நான்கும் ஒழித்து அல்லாத வுறுப்பிற் சில குறைவதே பெருங்காப்பியமென்று கொள்ளப்படும். இஃது 'வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்' என்பது. (௧0)

காப்பியங்கட்கு ஓர் இலக்கணம்

11. அவைதாம்,
ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப் பாட்டினும்
உரையும் * பாடையும் விரவியும் வருமே.

என்பது, அக்காப்பியங்கட்கு எய்தியதோ ரிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய பெருங்காப்பியமும் காப்பியமும் ஒருவகைச் செய்யுளானும், பலவகைச் செய்யுளானும், உரை விரவியும், * பாடை விரவியும் வருதலு முடைய.

(வி - ரை.) ஈண்டுச் 'செய்யுள்' என்பது, பாவும் இனமும் நோக்கியது. 'விரவியும் வரும்' என்ற உம்மையான் விரவாது செய்யுளான் வருவதே சிறப்புடைத்தெனக் கொள்க. (௧௧)

சொற்றொடர்நிலைச் செய்யுள்

12. செய்யுளந் தாதி சொற்றொடர் நிலையே.

என்பது, சொற்றொடர்நிலைச் செய்யுள் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒருசெய்யுளின் இறுதி அடுத்த செய்யுட்கு ஆதியாகி வரத் தொடுப்பது சொற்றொடர்நிலைச் செய்யுளாம்.

(வி - ரை.) அவை, கலம்பக முதலியன. அல்லதூஉம், ஒரு செய்யுளுள்ளே ஓரடி யிறுதி மற்றையடிக்கு முதலாகத் தொடுப்பனவும் உள; அவை, முன்னர் உரைக்கப்படும்.

---

* பாடை - பாஷை.

இவற்றிற் கிலக்கியம் வந்துழிக் காண்க; ஈண்டு உரைக்கிற் பெருகும். (கஉ)

II. செய்யுள் நெறி

13. மெய்பெறு மரபின் விரித்தசெய் யுட்கு
வைதருப் பம்மே கௌட மென்றாங்
கெய்திய நெறிதா மிருவகைப் படுமே.

என்பது, மேற்கூறிய செய்யுள்களின் நெறிக் கூறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருள்பெறும் இலக்கண நெறியான் விரித்தோதப்பட்ட செய்யுளனைத்திற்கும் வைதருப்பமும் கௌடமும் எனப் பொருந்திய நெறி இரண்டு வகைப்படும்.

(வி-ரை.) அஃதேல், மேற்கூறிய செய்யுளனைத்தும் இருவகை நெறிப்படு மென்றமையின், ஒன்றற்கே இருவகை நெறியும் உள வென்று கொள்ளற்க; வைதருப்ப நெறியான் வருவனவும் உள, கௌடநெறியான் வருவனவும் உள, மேற்கூறிய செய்யுளனைத்தும் எனக்கொள்க. (கங)

வைதருப்ப நெறி

14. செறிவே தெளிவே சமநிலை யின்ப
மொழுகிசை யுதார முய்த்தலில் பொருண்மை
காந்தம் வலியே சமாதி யென்றாங்
காய்ந்த வீரைங் குணனு முயிரா
வாய்ந்த வென்ப வைதருப் பம்மே.

என்பது, வைத்தமுறையானே வைதருப்பநெறியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) செறிவும், தெளிவும், சமநிலையும், இன்பமும், ஒழுகிசையும், உதாரமும், உய்த்தலில் பொருண்மையும், காந்தமும், வலியும், சமாதியும் என்று கூறப்பட்ட குற்றமற்ற குணம் பத்தும் உயிராகப் புலப்படுவது, வைதருப்ப நெறி.

'வாய்த்த' என்பது 'வாய்ந்த' என மெலிந்து நின்றது.

'உயிரா' என்பதனை உயிர்போல இன்றியமையாதனவாக எனக் கொள்க.

கௌடநெறி

15. கௌட மென்பது கருதிய பத்தொடுங்
கூடா தியலுங் கொள்கைத் தென்ப.

என்பது, கௌடநெறியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கௌடநெறியென்று சொல்லப்படுவது, மேற்குறித்து உரைக்கப்பட்ட பத்துக் குணவலங்காரங்களோடுங் கூடாது நடக்கும் ஒழுக்காறுடையது.

(வி-ரை.) 'பத்தொடுங்கூடாது' என்னும் முற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கிச் சிலவற்றோடு கூடியும் வருமெனக் கொள்க. (கரு)

க. செறிவு

16 செறிவெனப் படுவது நெகிழிசை யின்மை.

என்பது, செறிவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செறிவென்று சொல்லப்படுவது, நெகிழ்ந்த இசையின்றி வரத்தொடுப்பது.

வரலாறு:— நேரிசை வெண்பா.

"சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி
முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள்—மலைவிலங்கு
தார்மாலை மார்ப! தனிமை பொறுக்குமோ
கார்மாலை கண்கூடும் போழ்து." என வரும்.

(இ - ள்.) புணர்ச்சிக்கண்ணே நின்னுடைய மார்புஞ் செறிய முயங்குங்கால் முலை சிறிது விலங்காநிற்ப அதனை நோக்கிப் பொருளாய் விற்போல வளைந்து நீண்ட புருவமானது நெற்றிமிசையேறி வளைய ஊடுந்தன்மையை யுடையாள், மாறுபா டிலங்கிய (பலவகைப்பட்ட பூவாலாக்கப்பட்ட) தாரினையும் மாலையினையுமுடைய மார்பினை யுடையாய்! (நீ வினைகருதிப் பிரியுங்கால் இவட்கு உண்டாகிய) தனிமையால் வருந் துயரம் ஆற்றுந்தன்மையளோ? இருளோடு கூடிய மாலை வந்து சேருமிடத்து.

(வி-ரை.) 'மலைவிலங்கு தார் மாலை மார்பு' என்பதற்கு-தாரும் மாலையுங் கிடக்கப்பட்ட பரப்பினை யுடைத்தாகிய மலைபோன்ற மார்பனெனினும் அமையும்.

இனி, 'நெகிழிசை' என்பது - வல்லினம் விரவாது ஓரினத்தெழுத்தானே நெகிழத் தொடுப்பது.

வரலாறு:— நேரிசை வேண்பா.

"விரவலராய் வாழ்வாரை வெல்வா யொழிவா
யிரவுலவா வேலை யொலியே!—வரவொழிவா
யாயர்வா யேயரிவை யாருயிரை யீராவோ
வாயர்வாய் வேயோ வழல்." என வரும்,

(இ-ள்.) தமியராய் உயிரோடுகூடி வாழ்வாரை வருத்துவாய், வருத்தா தொழிவாய்; இரவின்கண்ணும் குறையாதே அரவஞ்செய்கின்ற கடலொலியே! இவளுடைய ஆருயிரைத் தாயராயுள்ளாருடைய வாயிலுண்டாகிய வசையே அறுக்குந் தன்மைத்தாயிருக்க, (அதன்மேலும்) இடைக்குலமாக்கள் வாயிலுண்டாகிய வேய்விளையிசையும் அழலைக் கொடாநின்றது. அதனு லிப்பொழுது இவளைக் கருதி வருகின்ற வரவை யொழிவாயாக.

(வி-ரை.) இவ்வாறு ஓரினத்தெழுத்தால் தொடுக்கப்படுவதோர் சுவை நோக்கிக் கௌடநெறியார் விரும்புவர். இஃதிரண்டு நெறியார்க்கு மொக்கும். (கசு)

உ. தெளிவு

17. தெளிவெனப் படுவது பொருள்புலப் பாடே.

என்பது, தெளிவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) தெளிவென்று சொல்லப்படுவது, கவியாற் கருதப்பட்டபொருள், கேட்போர்க்கு உளங்கொண்டு விளங்கத்தோன்றுவது.

(திருக்குறள் ௩௨-ம் அதி. இன்னுசெய்யாமை, ௯-ம் பாடல்.)

குறள் வேண்பா.

"பிறர்க்கின்னு முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னு
பிற்பகற் றாமே வரும்." என வரும்,

இவ்வாறு தொடுத்தாற் கவியருமையும் நோக்குடைப் பொருள்கோளு மின்றித் தோன்றுமென இந்நெறி விரும்பாது கௌடர் சொல்லுமாறு:—

(திருக்குறள் ௩0-ம் அதி. வாய்மை, எ-ம் பாடல்.)

குறள் வேண்பா.

"பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று." என வரும்.

௩. சமநிலை

18. விரவத் தொடுப்பது சமநிலை யாகும்.

என்பது: சமநிலையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வன்மை மென்மை இடைமை என்னும் மூவினமும் தம்முள் விரவத் தொடுப்பது சமநிலையாம்.

வரலாறு:— கட்டளைக்கலித்துறை.

"சோக மெவண்கொ லிதழிபொன் றூக்கின சோர்குழலாய் !
மேக முழங்க விரைசூழ் தளவங் கொடியெடுப்ப
மாக நெருங்கவண் டானங் களிவண்டு பாடவெங்குந்
தோகை நடஞ்செயு மன்பர்தந் தேரினித் தோன்றியதே."

என வரும்.

(இ-ள்.) நான்ற குழலினையுடையாய்! கொன்றைகளானவை பொன்மாலை நாற்ற, ஆகாச நெருங்க, மேகங்கள் முழவென முழங்கா நிற்ப, விரையுடைய மலரோடு கூடிய முல்லைபலவும் கொடியெடா நின்றன; அழகிய தானத்திலே வண்டுகள் களித்துப் பாட, எப்பக்கமும் மயில்கள் ஆடாநின்றன; இதனாலே, இப்பொழுதே நம்முடைய தலைவரேறிய தேர் வந்து அவரோடு தோன்றுவதா யிருந்தது; அதனாலே, நின்னுடைய வருத்தம் எங்கே போகக்கடவது?

(வி - ரை.) 'சோகமெவன்கொல்' என்பதற்குச் சோகமென்னென நிறுத்தி வினவாக்குவாறுமுளர்.

இனிக் கௌடநெறி வருமாறு:—

கட்டளைக்கலித்துறை.

"இடர்த்திறத் தைத்துற பொற்றொடி! நீயிடித் துத்தடித்துச்
சுடர்க்கொடித் திக்கனைத் திற்றடு மாறத் துளிக்குமைக்கார்
மடக்குயிற் கொத்தொளிக் கக்களிக் கப்புக்க தோகைவெற்றிக்
கடற்படைக்கொற்றவன் பொற்கொடித் தேரினிக் கண்ணுற்றதே."

(இ - ள்.) பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தொடியினையுடையாய்! இருண்ட நிறத்தையுடைய மேகமானது, முழங்குவதுஞ் செய்து, மின்னுகிய ஒளியோடுங் கூடிய வொழுங்கு பலதிக்கினுந் தோற்றி நடுங்க, மழையைத் தாாநின்றது; அதுவேயுமன்றி மடப்பத்தையுடைய குயிற்றிரள் ஒளிக்க, களிக்கத் தொடங்காநின்றன மயில்களானவை; ஆதலால், வெற்றிகொண்ட கடல்போன்ற பெரிய தானையையுடைய தலைவனேறிய பொற்கொடியையுடைய தேரானது

இப்பொழுதே வந்து நம்மைச் சேர்வதாயிருந்தது; நீ வருத்தம் ஒழிவா யாக.

இச்சூத்திரங் கூறுக்கால், மேல் 'செறிவு' என்று கூறியவத ஞனே நெகிழத் தொடாமையே யன்றி வற்கெனத் தொடுப்பினும் செறிவென்று வைதர்ப்பர்க்கும் கொள்ளக்கிடக்கும். (கஅ)

ச. இன்பம்

19. சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபட லின்பம்.

என்பது, இன்பமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சொல்லினுற் சுவைபடத் தொடுத்தலும், பொருளி னுற் சுவைபடத் தொடுத்தலும் இன்பமாம்.

(வி-ரை.) அவற்றுள், சொற்காரணமாகிய இன்பமாவது-வழி மோனை முதலாக வரத்தொடுப்பது.

வரலாறு:—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

"முன்னைத்தஞ் சிற்றின் முழங்கு கடலோத மூழ்கிப் போக
அன்னைக்கு ரைப்ப னறிவாய் கடலேயென் றலறிப் பேருந்
தன்மைமட வார்தளர்ந் துகுத்த வெண்முத்தந் தயங்கு கானற்
புன்னையரும் பேய்ப்பப் போவாரைப் பேதுறுக்கும்
புகாரே யெம்மூர்."

என வரும்.

(இ - ள்.) முன்பு தம்முடைய சிறு வீடானது ஒலிக்கின்ற கடல் வெள்ளத்தில் மூழ்கிப்போக, (அதைக் கண்டு 'என்னுடைய) அன்னைக்குச் சொல்லுவேன், கடலே! அறிவாயாக' என்று அலறி யோடுகின்ற தன்மையினையுடைய பெண்கள் கானலின்கண் வருந்தி அறுத்துச் சிதறிய வெண்மையான முத்தம் பிரகாசிக்கின்ற புன்னை யரும்பை யொப்பாக (ஆண்டு)ப் போவாரை மயங்கச் செய்கின்ற காவிரிப்பூம்பட்டினமே எம்மூர்.

இத்துணைச் சுருங்கத் தொடுப்பது இன்றென்று கௌடர் சொல்லுமாறு:—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

"துணைவருநீர் துடைப்பவராய்த் துவள்கின்றேன் றுணைவிழிசேர்
துயிலை நீக்கி

யினவளைபோ லின்னலஞ்சோர்ந் திடருழப்ப விகந்தவர்நாட்
டில்லை போலுந்
தனியவர்க டளர்வெய்தத் தடங்கமலந் தளையவிழ்க்குந்
தருண வேனிற்
பனிமதுவின் பசுந்தாது பைம்பொழிலிற் பரப்பிவரும்
பருவத் தென்றல்.''

என வரும்.

(இ - ள்.) (துயரமிகுதியாலே என் கண்ணினிடத்து) விரைந்து இழிதரு நீரை மாற்றினராய், வருந்தும் என்னுடைய இணை விழியானவை இமைபொருந்துந் தன்மைத்தாகிய உறக்கத்தை நீக்கி(க் காத்தின்கண்) இனமாக இடப்பட்ட வளை (சோர்தல்) போல இனிய அழகு குறைந்து யான் துயருறும்வண்ணம் பிரிந்து போனவருடைய நாட்டின்கண், பிரிந்திருந்தோர் நடுக்க மெய்தப் பெரிதாகிய பொய்கையி னுண்டாகிய தாமரையின் கட்டை விடுவிக்கும் இளவேனிலும், (அக்காலத்தி லுண்டாகிய) குளிர்ந்த தேனையும் பசிய தாதுக்களையும் பசுமையான சோலையின்கண் பரப்பி வருகின்ற இளந்தென்றலும் இல்லையோ? (சொல்வாயாக, தோழீ!)

இனி, பொருள்காரணமாகிய இன்பமாவது: மதுகாரணமாக மதுகரங்கட்கு வரும் மகிழ்ச்சிபோலக் கவிகேட்போருக்கு வரும் இன்பமாம்.

வரலாறு:—

ஆசிரியப்பா

''மானேர் நோக்கின் வளைக்கை யாய்ச்சியர்
கான முல்லை சூடார் கதுப்பிற்
பூவைப் புதுமலர் சூடித் தாந்த
மடங்காப் பணைமுலை யிழைவளர் முற்றத்துச்
சுணங்கின் செவ்வி மறைப்பினு மலர்ந்த
பூவைப் புதுமலர் பரப்புவர் பூவயி
ஞனிரை வருத்தம் வீடமலை யெடுத்து
மாரி காத்த காளை
நீல மேனி நிகர்க்குமா லெனவே.'' எனவும்,

''முற்றிழை மகளிர் முலைமுக டுழக்கவும்
பொற்றொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவுஞ்
செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பி ளொண்பூ
ணரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற்

திருமால் வளவன் றெவ்வர்க் கோச்சிய
வேலினும் வெய்ய கண்ணவன்
கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே.''

எனவும் வரும்.

இப்பொருள் காரணமாகிய இன்பம் இரண்டு நெறியார்க்கும் ஒக்கும்.

இவ்வாறு தொடுக்குங்கால், கிராமியச்சொல்லும் பொருளும், இடர்க்கச்சொல்லும் பொருளுந் தீண்டாமற் பாடுவது. (கக)

ரு. ஒழுகிசை

20. ஒழுகிசை யென்பது வெறுத்திசை யின்மை.

என்பது, ஒழுகிசையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒழுகிசையென்று சொல்லப்படுவது, வெறுக்கத் தரும் இன்னாவிசை யின்றி வரத் தொடுப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''இமையவர்கண் மோலி யிணைமலர்த்தாள் சூடச்
சமையந் தொறுநின்ற தையல்—சிமைய
மலைமடந்தை வாச மலர்மடந்தை யெண்ணெண்
கலைமடந்தை நாவலோர் கண்.''

என வரும்.

(இ - ள்.) துணையாகிய மலர்போன்ற சீர்பாதத்தைத் தேவர்க ளெல்லாரும் (தங்கள்) முடிமேலே சூடும்வண்ணம் பலவகைப்பட்ட சமயங்கடோறும் புக்குநின்ற மடவாள், சிகரங்களையுடைய மலையா யன் மகளுமாய், நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாகிய தாமரைமலர்மீது இருந்த சீதேவியுமாய், பலவகைப்பட்ட கலைகளுக்கு இறைவியுமாய் நின்ற சரசுவதி: அவள் நாவினால் வலியோர்க்குக் கண்ணாயிருப்பவள்.

(வி - ரை.) மலைமடந்தை - பார்வதி.

இனி, 'இன்னாவிசை' என்பது - மென்னடை யொழுக்கத்து வல்லொற் றடுத்து மிக்கதுபோலவும், அந்நடை யொழுக்கத்து உயி ரெழுத்தடுத்துப் பொய்ந்நலம்பட்டு அறுத்திசைப்பது போலவும் வரும்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஆக்கம் புகழ்பெற்ற தாவி யிவள்பெற்றாள்
பூக்கட் குழற்கார் பொறைபெற்ற—மாக்கடல்சூழ்
மண்பெற்ற வொற்றைக் குடையாய் வரப்பெற்றெங்
கண்பெற்ற வின்று களி." என்பது.

(இ - ள்.) பெரியகடல்சூழ்ந்த உலகத்துள்ளார் தங்கள் தவப் பலனாகப் பெற்ற ஒப்பற்ற குடையையுடைய தலைவனே! (நீ எங்களை நினைத்து) வந்த இதனானே, இன்று, நின்னுடைய புகழானது பெருக்கம் பெற்றது; தலைமகளாகிய இவள் உயிர்பெற்றாள்; இவளுடைய கார்போன்ற குழலானது மதுவினை யுடைத்தாகிய பூக்களின் பாரத்தைப்பெற்றது; எங்களுடைய கண்களும் செருக்குப்பெற்றன.

இவ்வாறு வேண்டார் இரண்டு நெறியாரும். (உ0)

சூ. உ தா ர ம்

21. உதார மென்ப தோதிய செய்யுளிற்
குறிப்பி னொருபொரு ணெறிப்படத் தோன்றல்.

என்பது, உதாரமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உதாரமென்று சொல்லப்படுவது, சொல்லப்பட்ட செய்யுளுள் சொற்படு பொருளின்றி, அதன் குறிப்பினால் ஒரு பொருள் நெறிப்படத் தோன்றுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"செருமான வேற்சென்னி தென்னுறந்தை யார்தம்
பெருமான் முகம்பார்த்த பின்ன—ரொருநாளும்
பூதலத்தோர் தம்மைப் பொருணசையாற் பாராவாங்
காதலித்துத் தாழ்ந்திரப்போர் கண்."

என வரும்.

(இ - ள்.) பொருண்மேல்வைத்த அவாவினாலே தாழ்வுவைத் திரப்போர் கண்களானவை, போரின்கண் வலியுடைத்தாகிய வேலையும், சென்னி யென்னும் பெயரையு முடையனாகிய தெற்கின்கணுண்டாகிய உறந்தைப் பதியார்க்குத் தலைவனாகிய சோழனுடைய முகத்தைப் பார்த்தபின் பூமண்டலத்துள்ளார் முகங்களைப் பொருள் விருப்பினாற் பாரா.

(வி-ரை.) இதனுள் 'உறந்தையார் கோமானை ஒருநாள் முகம் பார்த்த இரவலர் பின்னைப் பிறரைப் பொருள் நசையாற் பாரார்' எனவே, அவன் இரப்போர் வறுமைதீரக் கொடுப்பான் என்னும் பொருள் குறிப்பினாற் கொள்ளக் கிடந்தவாறு காண்க.

நேரிசை வெண்பா

"அவிழ்ந்த துணியிசைக்கு மம்பலமுஞ் சீக்கு
மகிழ்ந்திடுவார் முன்னர் மலரும்—கவிழ்ந்து
நிழறுழாம் யானை நெடுந்தே ரிரவி
கழறொழா மன்னவர்தங் கை."

என்பதும் அது.

(இ - ள்.) தன்னுடைய நிழலைக் கவிழ்ந்து சிதைக்கும் யானையினையும் நெடிய தேரினையுமுடைய இரவிகுலத்துள்ளானுடைய பாதங்களைப் பணியாத அரசர்களுடைய கைகளானவை, (உடுக்க வேண்டின்) அவிழ்ந்த துணிகளைப் பின்பு முடியாநிற்கும்; (கிடக்க வேண்டின் ஊர்ப்புறத்து உண்டாகிய) அம்பலங்களைத் துடையாநிற்கும்; (உணவுவேண்டின்) இடுவார் முன்னர் (ச் சென்று நின்று) உள்ளத்து உவகையோடும் விரியாநிற்கும்.

(வி - ரை.) 'இடுவார் முன்னர் உவகையோடு விரியாநிற்கும்,' என்றதனால், இடாதார் முன்னர் உவகையின்றி விரியுமெனக் கொள்க. இவை இரண்டு நெறியார்க்கும் ஒக்கும். (உக)

எ. உய்த்தலில் பொருண்மை

22. கருதிய பொருளைத் தெரிவுற விரித்தற்
குரியசொல் லுடைய துய்த்தலில் பொருண்மை.

என்பது: உய்த்தலில் பொருண்மை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உய்த்தலில் பொருண்மை யென்பது கவி தன்னாற் கருதப்பட்ட பொருளை விளங்க விரிக்குஞ் சொல்லைச் செய்யுளுள்ளே யுடைத்தாய்ப் பிறிதுமொழி கூட்டி யுரைக்கும் பெற்றியின்றி வரத் தொடுப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"இன்றுமையாண் மாசிலா வாண்முகங்கண் டேக்கற்றோ
அன்றி விடவரவை யஞ்சியோ—கொன்றை

யுளராவா ரோடு மொளிர்சடையீர் சென்னி
வளராவா றென்னோ மதி."

என வரும்.

(இ - ள்.) உமையாளுடைய குற்றமற்ற ஒளியினை யுடைத்தாகிய முக மண்டலத்தைக் கண்டு அதனுடைய நலனை ஆசைப்படுதலானோ? அஃதன்றியே, (நீர் ஆபரணமாக அணிந்த) விடத்தை யுடைத்தாகிய பாம்பினைக் கண்டு அஞ்சுதலானோ? கொன்றையின் மலர்களை யீர்த்துக்கொண்டு கங்கையாறு விரைந்து திரியும் ஒளியோடு கூடிய சடையினை யுடையீர்! இன்று உம்முடைய திருமுடிமே லுண்டாகிய பிறையானது வளராதிருந்த காரணம் யாது? (சொல்லுவீர்).

இனி உய்த்துணர்தல் வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"இன்றுமையாண் மாசிலா வாண்முகங்கண் டேக்கறுமால்
அன்றி விடவரவு மஞ்சுறையுங்—கொன்றை
யுளராவா ரோடு மொளிர்சடையீர் சென்னி
வளராவா றென்னோ மதி."

என்பதனுள் 'யாதனாலோ' என்னுஞ் சொற்கூட்டி யுரைக்கப்படும். இவ்வாறு வேண்டுவோர் இரண்டு நெறியாரும். (உஉ)

அ. காந்தம்

23 உலகொழுக் கிறவா துயர்புகழ் காந்தம்.

என்பது, காந்தமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) காந்தமாவது ஒன்றனை உயர்த்துப் புகழுங்கால் உலக நடை யிறவாமல் உயர்த்துப் புகழ்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஒருபே ருணர்வுடனே யொண்ணிறையுந் தேய
வருமே துறவென்பால் வைத்த—வொருபேதை
போதளவு வாசப் புரிகுழல்சூழ் வாண்முகத்துக்
காதளவு நீண்டுலவுங் கண்."

என வரும்.

(இ - ள்.) யான் வருத்தத்தை யுறும் வகையாகப் பேதைத் தன்மையை யுடையா ளொருத்தி என் உள்ளத்திடத்து வைத்த

பூவொடு கலந்த நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாகிய சுருண்ட குழலினை யுடைத்தாய் ஒளியோடு கூடிய முகத்தின்கண் உண்டாகிய காதின் எல்லை யளவுஞ் சென்று மீண்டு திரியுங் கண்களானவை, இக்காலத்து எனது ஒரு தன்மையா யிருக்கப்பட்ட அறிவுடனே ஒள்ளிதாகிய ஒழுக்கமுங் கெட வந்து தோன்றுகின்றன.

(வி - ரை.) ஒருபேதை என் உள்ளத்து வைத்த கண் என்று கூட்டுக.

இனி, கௌடநெறி வருமாறு:—

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஐயோ வகலல்குல் சூழ்வருதற் காழித்தேர்
வெய்யோற் கனேகநாள் வேண்டுமால்—கைபரந்து
வண்டிசைக்குங் கூந்தன் மதர்விழிகள் சென்றுலவ
எண்டிசைக்கும் போதா திடம்" என்பது.

(இ-ள்.) திரளாகப் பரந்து வண்டுகள் பாடப்பட்ட கூந்தலினை யுடையாளுடைய அகன்ற அல்குற்பரப்பைச் சூழ்வருதற்கு, ஐயோ! ஆகாயப்பரப்பெல்லாம் ஒரு பொழுதிற் கடக்கும் ஒருகாற் றேரை யுடைய பகலோனுக்குப் பன்னெடுநாள் வேண்டுவதா யிருந்தது; அதுவேயன்றி, இவளுடைய களிப்பையுடைத்தாகிய கண்கள் சென்று மீண்டு உலாவுவதற்கு எண்வகைப்பட்ட திக்குக்களுக்கு உண்டாகிய இடப்பரப்பும் போதாததா யிருந்தது.

(வி-ரை.) 'ஐயோ' என்பது இரக்கத்தின்கட்குறிப்பு; இவ்விரக்கம் ஆதித்தன்மே லேற்றுக.

நேரிசை வெண்பா

"அங்கண்மா ஞாலத் தகல்விசும்பை முன்படைத்த
பங்கயத்தோ னந்நாளிப் பைந்தொடிதன்—கொங்கைத்
தடம்பெருக வோங்குமெனத் தானினையா வாறே
இடம்பெருகச் செய்யா வியல்பு." என்பது.

(இ - ள்.) அழகினை யுடைத்தாகிய இடத்தை யுடைத்தாய்ப் பெரிதாகிய உலகத்தின்மீது உண்டாகிய அகன்ற விசும்பை முன்பு படைத்த நான்முகன் அந் நாளில் இவ் வாகாயத்தை இடப்பரப் புண்டாகப் படையாத காரணம், பசும்பொன்னாற் செய்த தொடியினை யுடையாளுடைய முலைகள் புடைபரக்க வளர்ந்து மீதுயர்ந் தோங்குமென நினையாதவாறே? (சொல்லுவீர்).

இவ்வாறு உலகநடை யிறப்பப் புணர்ப்பதே சுவையுடையதென வேண்டுவர் கௌடர். (உ௩)

௬. வலி

24. வலியெனப் படுவது தொகைமிக வருதல்.

என்பது, வலியென்னு மலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வலியென்று சொல்லப்படுவது, தொகைச்சொற் றொடர்பு உண்டாகத் தொடுப்பது.

(வி-ரை.) 'மிக' என்றது சிறப்புடையவர்க்க் வெனக் கொள்க.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கானிமிர்த்தாற் கண்பரிப வல்லியோ புல்லாதார்
மானனையார் மங்கலநா ணல்லவோ—தான
மழைத்தடக்கை வார்கழற்கான் மானவேற் கிள்ளி
புழைத்தடக்கை நால்வாய்ப் பொருப்பு." என்பது.

(இ - ள்.) காலம் வரையாது உபகரிக்கின்ற மேகம்போன்ற பெரிய கையினையும், நீண்டிருக்கின்ற கழலோடு கூடிய காலினையும், வலிதாகிய வேலினையு முடையனாகிய சோழனுடைய, துளையை யுடைத்தாகிய பெரிய கையினையும், நான்ற வாயினையுமுடைய மலையாகிய வாரணம், தன்னுடைய தாளை வலித்தால், அறுந்தன்மையை யுடையன, நிகளத்தின் கண்ணேயோ, பகைத்த வேந்தருடைய உரிமைச் சுற்றத்து மான்போன்ற விழியினையுடையார் கழுத்தில் நல்ல நாளிற் பூட்டிய வலியை யுடைத்தாகிய மங்கலக் கயிறல்லவோ?

இத்துணைச் சுருங்கத் தொடுத்தல் இன்றுதென்று கௌடர் சொல்லுமாறு:—

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"செங்கலசக் கொங்கைச் செறிகுறங்கிற் சிறடிப்பேர்ப்
பொங்கரவ வல்குற் பொருகயற்கட்—செங்கனிவாய்க்
காருருவக் கூந்தற் கதிர்வளைக்கைக் காரிகைத்தா
மோருருவென் னுள்ளத்தே யுண்டு." என்பது.

(இ - ள்.) செம்மை நிறத்தை யுடைத்தாகிய கலசம்போன்ற முலையினையும், செறிந்த குறங்கினையும், சிறிதாகிய அடியினையும், பெரிதாகிய பாம்பின்படம்போன்ற அல்குலினையும், பகைத்தெதிர்ந்த

கயலையொத்த கண்ணிணையும், செம்மையாகிய கொவ்வைக் கனி போன்ற வாயினையும், கருமையாகிய நிறத்தினையுடைய கூந்தலினையும், ஒளியோடு கூடிய வளைகளை யுடைத்தாகிய கையினையும், அழகினையு முடைத்தா யிருப்பதோர் வடிவம் என் உள்ளம் விட்டு அகலாது. (உச)

கo. சமாதி

25. உரியபொரு ளன்றி யொப்புடைப் பொருண்மேற்
றரும்வினை புணர்ப்பது சமாதி யாகும்.

என்பது, சமாதியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) முக்கியப்பொருளின் வினையை ஒப்புடைப் பொருண்மேல் தந்து புணர்த்து உரைப்பது, சமாதியென்னும் அலங்காரமாம்.

(வி-ரை.) 'சமாதி' என்னுது 'ஆகும்' என்றதனாற் பெயரும் அவ்வாறு உரைக்கப்படும்.

வரலாறு:—

ஆசிரியப்பா

"அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் றெழுதரும் பல்கதிர்ப் பரிதி." எனவும்,

"விழித்த குவளைக் கழிப்போது வாக்கிய
கள்ளுண்டு களித்த வண்டினம்." எனவும்,

"கன்னியெயில்," "குமரிஞாழல்" எனவும்,

நேரிசை வெண்பா

"கடுங்கை வயலுழவர் காலைத் தடிய
மடங்கி யரியுண்ட நீலந்—தடஞ்சேர்ந்து
நீளரிமேற் கண்படுக்கு நீணீ ரவந்தியார்
கோளரியே றிங்கிருந்த கோ."

எனவும் வரும்.

இஃது, இரண்டு நெறியார்க்கும் ஒக்கும்.

இவற்றைக் குணவலங்காரமென்றுங் கூறுப.

அஃதேல், இன்னவிலக்கணமெல்லாம் முன்னையோர் மொழிந்தது, நடைபலபயின்ற வடமொழிக்கன்றே; செந்தமிழ் மொழியின் வந்தவாறுஎன்னை? எனின்,—இதன் முதனூல் செய்த ஆசிரியர் உல

கத்துச் சொல்லெல்லாம் சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் அவப்பிரஞ்சம் என மூன்றுவகைப்படுத்தினர். அவற்றுள், சமஸ்கிருதம் புத்தேளிர் மொழியெனவும், அவப்பிரஞ்சம் இதர சாதிகளாகிய இழிசனர் மொழி எனவுங் கூறினர். அதனால், பிராகிருதம் எல்லாநாட்டு மொழி யெனவும் படும். அல்லதூஉம், பிரகிருதி யென்பது இயல்பாகலான், பிராகிருதம் இயல்புமொழி.

அந்தப் பிராகிருதத்தைத் தற்பவம், தற்சமம், தேசியம் என மூன்றாக்கினர்.

அவற்றுள், தற்பவம் என்பன-ஆரியமொழி திரிந்து ஆவன; அவை பாபம் - பாவம் எனவும், 'தசரதன்செய்திய பிணமரு ளொன்றுள்' எனவும் வரும்.

தற்சமம் என்பன-ஆரியச்சொல்லும் தமிழ்ச்சொல்லும் பொதுவாய் வருவன; அவை-குங்குமம், மூலம், மலயமாருதம் என்பன.

தேசியம் என்பன-அவ்வந்நாட்டார் ஆட்சிச்சொல்லேயாய்ப் பிறபாடை நோக்காதன; அவை-நிலம், நீர், தீ, சோறு என்பன.

இவற்றையே செய்யுட்சொல்லெனத் தமிழ்நூலாரும் வேண்டினராகலின், இவ்வாற்றான் தமிழ்ச் சொல்லெல்லாம் பிராகிருதமெனப்படும். அச்சொற்களா லியற்றப்படும் எல்லாக் கவிக்கும் அவ்வலங்காரமனைத்தும் உரியவாகலின், ஈண்டு மொழிபெயர்த்து உரைக்கப்பட்டன. (உ௬)

இவ்வியலுக்குப் புறனடை

ஏற்ற செய்யுட் கியன்ற வணியெலாம்
முற்ற வுணர்த்தும் பெற்றிய தருமையிற்
காட்டிய நடைநெறி கடைப்பிடித் திவற்றொடு
கூட்டி யுணர்த லான்றோர் கடனே.

என்பது, இச்சொல்லப் பட்ட அலங்காரங்கட்கெல்லா புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உலகத்து நிலைபேறுடைய செய்யுளனைத்திற்கும் பொருந்திய அணிவேறுபாடெல்லாம் ஒழிவின்றி யுணர்த்தும் பெற்றி

அரிதாகலான், காட்டப்பட்ட ஒழுக்கநெறியே பற்றுக்கோடாக இவற்ரேடுங் கூட்டிக்கொண் டுணர்தல் முற்றக் கற்ரோர் கடனும்.

(வி-ரை.) மாங்கனியும், தீம்பாலும்,வருக்கைச் சுளையும், சருக்கரையும் தம்முள் வேறுபட்ட சுவையவெனினும் கூறுவது மதுரமொன்றன்றே? அதுபோல, எழுத்துச்செறிவும், சொற்செறிவும் பொருட்செறிவும் செறிவென்றே சொல்லுவதல்லது, பிறிதொரு வகை பேசிற் பெருகிய அகலமுடைத்தாமெனக் கொள்க. ஒழிந்தனவும் அன்ன.

பொதுவியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

பொருளணியியல்

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

26. என்னை யுடையாள் கலைமடந்தை யெவ்வுயிர்க்கும்
அன்னை யுடைய வடித்தளிர்கள்—இன்னளிசூழ்
மென்மலர்க்கே கன்று மெனவுரைப்பர் மெய்யிலா
வன்மனத்தே தங்குமோ வந்து.

(இ- ள்.) (மிகவு மிழிவான) என்னை யடிமையாக வுடையாள் கலைமடந்தை எல்லா வுயிருக்குந் தாயாயுள்ளவளது தளிராகிய அடியிணைகளானவை, இனிதாகிய பண் முரலும் வண்டுகள் சூழ்கின்ற மிருதுவாகிய மலரின்மீது மிதிப்பினுங் கன்றுமென்று சொல்லாநிற்பர்; இத்தன்மையாகிய தளிரடிகள், உண்மையற்ற கடினமாகிய என் மனத்தின்கண் வந்து நிலையாக நிற்கும்.

(வி-ரை.) ஒகாரம்-அசை. கலைமடந்தை என்பதற்குக் கலையையூரும் வனதுர்க்கை என்பாருமுளர். (க)

பொருளணிகள்

27. தன்மை யுவமை யுருவகந் தீவகம்
பின்வரு நிலையே முன்ன விலக்கே
வேற்றுப்பொருள் வைப்பே வேற்றுமை விபாவனை
யொட்டே யதிசயந் தற்குறிப் பேற்ற
மேது நுட்ப மிலேச நிரனிறை
யார்வ மொழிசுவை தன்மேம் பாட்டுரை
பரியா யம்மே சமாயித முதாத்த
மரிதுண ரவநுதி சிலேடை விசேட
மொப்புமைக் கூட்ட மெய்ப்படு விரோத
மாறுபடு புகழ்நிலை புகழாப் புகழ்ச்சி
நிதரிசனம் புணர்நிலை பரிவருத் தனையே

வாழ்த்தொடு சங்கீ ரணம்பா விகமிவை
* யேற்ற செய்யுட் கணியே ழைந்தே.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், பொருளானும் அணிகள தியல்புணர்த்தினமையால், பொருளணியோத் தென்னும் பெயர்த்து; அஃதேல், சொல்லா லுணர்த்தப்படும் அணி யீண்டுணர்த் திலரோ வெனின், மிகுதி பொருண்மேலதாகலான் மிக்கதனாற் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.

இவ்வோத்தினுள் இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், அலங்காரங்களது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தன்மையும், உவமையும், உருவகமும், தீவகமும், பின்வருநிலையும், முன்னவிலக்கும், வேற்றுப்பொருள் வைப்பும், வேற்றுமையும், விபாவனையும், ஒட்டும், அதிசயமும், தற்குறிப் பேற்றமும், ஏதுவும், நுட்பமும், இலேசமும், நிரனிறையும், ஆர்வ மொழியும், சுவையும், தன்மேம்பாட்டுரையும், பரியாயமும், சமா கிதமும், உதாத்தமும், அவநுதியும், சிலேடையும், விசேடமும், ஒப்புமைக் கூட்டமும், விரோதமும், மாறுபடு புகழ்நிலையும், புக ழாப்புகழ்ச்சியும், நிதரிசனமும், புணர்நிலையும், பரிவருத்தனையும், வாழ்த்தும், சங்கீரணமும், பாவிகமும் என இவை முப்பத்தைந்தும் மேற்கூறிய செய்யுட் கலங்காரமென்று சொல்லப்படும்.

(வி - ரை.) இவை யெல்லாம் உம்மை தொகுத்து எண்ணே கார மிடையிட்டெண்ணப்பட்டவற்றை உம்மை விரித்துரைக்கப்பட் டது. தன்மையும் உவமையுமென விரித்துக்கொள்க.

அஃதேல், இது முறையாயினவா றென்னையோவெனின், இயல்பு விகாரமென விரண்டல்லது வேறில்லை; அவற்றுள் தன்மை, இயல்பாகலான் முற்கூறப்பட்ட முறைமைத்தாய்த் தன்மையென் றுஞ் சொன்னடை யென்றுஞ் சொல்லப்படும். உவமை, விகாரமாய் மிக்க வரவிற்றாய்ப் பின்வருகின்ற பலவலங்காரங்கட் குபகார முடை த்தாகலாற் றன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது. ஒழிந்தனவும் வைத் தவா றுய்த்துணர்ந்துகொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். அல்ல தூஉம் தொல்லாசிரியர் சொல்லிய நெறியெனினு மமையும்.

இனி 'ஏற்ற' என்றதனாற் சில செய்யுட்கேற்றச் சில செய்யுட் கேலாதனவு முள வொருதிறத்தணி யெனக்கொள்க.

---

* 'யேற்ற செய்யுட் கியன்ற வணியே' என்றும் பாடம்.

'அரிதுண ரவநுதி' என்று சிறப்பித்தவதனுற் சிறப்பு முத லானவற் றுண்மை மறுக்குங்கால் அம் மறையானே, ஒருபுகழ் தோன்ற வைக்கப்படு மென்பது. அஃது அதனிலக்கணங் கூறும் வழியே யுணர்ந்துகொள்க. 'மெய்ப்படு விரோதம்' என்பதற்கு மெய் யென அடை கொடுத்தது தமிழாசிரியர் முரண்டொடை யென்று தொடைப்பாற்படுத்துச் செய்யுட் குறுப்பாக்கினுர்; இவ்வாசிரிய ரதனை யலங்காரத்தின்பாற் படுத்தினுராகலி னவ்வேறுபா டறிவித் தற் கெனக்கொள்க. இவையெல்லாம் மேற்சூத்திரச் சுருக்க நோக்கி ஈண்டுரைக்கப்பட்டன.

ஒழிந்த வகல முரையிற் கொள்க. (உ)

க. தன்மையணி

29. எவ்வகைப் பொருளு மெய்வகை விளக்குஞ்
சொன்முறை தொடுப்பது தன்மை யாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே தன்மையென்னு மலங்காரத் துப் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எவ்வகைப்பட்ட பொருளும், மெய்ம்மைக் கூறு பாட்டான் விளக்குஞ் சொன்முறையாற் பாடப்படுவது தன்மை யென்னும் அலங்காரமாம். (ங)

30. அதுவே,
பொருள்குணஞ் சாதி தொழிலொடு புலனும்.

என்பது, தன்மையது பகுதியாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அத் தன்மை பொருளும், குணமும், சாதியும், தொழிலும் என்னும் இவைபற்றித் தோன்றும்.

இவற்றுள்—க-வது, பொருட்டன்மை வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நீல மணிமிடற்ற னீண்ட சடைமுடியன்
நூலணிந்த மார்ப னுதல்விழியன்—தோலுடையன்
கைம்மான் மறியன் கனன்மழுவன் கச்சாலை
எம்மா னிமையோர்க் கிறை." என்பது.

(இ - ள்.) கருங்குவளைபோன்ற அழகிய மிடற்றினையும், முடி யின்கண்ணே நீண்டிருக்கப்பட்ட சடையினையும், மார்பினிடத்தே

யணியப்பட்ட முப்புரி நூலினையும், நெற்றியின்கட் சேர்ந்த விழியினையும், உடையாக வசைத்ததோலினையும், கரதலத்தேந்திய மானினையும், கனல்போன்ற மழுவினையும், திருக்கச்சாலையென்னுந் திருப்பதியினையுமுடையனாய் எம்மை யாண்டுகொண்ட பெரியோன் இமையவர்க்குத் தலைவன்.

(வி - ரை.) அன் - சாரியை; நீலமணி போன்ற மிடற்றினனெனவு மமையும். மிடற்றன், சடையன், மார்பன், விழியன் எனச் செவ்வெண்ணாக்கினு மமையும். 'கனமழுவன்' எனப் பாடமோதிப் 'பெரிய மழுவினன்' என்பாருமுளர். கனலையும் மழுவையுமுடையனென்றாக்கினும் அமையும். 'கச்சாலை எம்மான்' என்றது-கச்சாலையிலே யுறையும் பெரியோனெனினு மமையும்.

உ-வது, குணத்தன்மை வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"உள்ளங் குளிர வுரோமஞ் சிலிர்த்துரையும்
தள்ளவிழி நீரரும்பத் தன்மறந்தாள்—புள்ளலைக்கும்
தேந்தா மரைவயல்சூழ் தில்லைத் திருநடஞ்செய்
பூந்தா மரைதொழுத பொன்." என்பது.

(இ - ள்.) நெஞ்சமானது குளிர மெய்ம்மயி ரரும்பி மாற்றமுந் தளரக் கண்ணிலே புனல் தோன்றத் தன்னுருவத்தையு மறந்தாள். புட்குலம் அலைக்காநின்ற மதுநிறைந்த தாமரையையுடைய பழனஞ் சூழ்ந்த தில்லைப்பொதுவின்கண்ணே அழகுடைத்தாகிய கூத்தை யாடுகின்ற (சபாபதியின்) பொலிவினையுடைய (திருவடித்) தாமரையை வணங்கின பொன்னை யொப்பாள்.

(வி-ரை.) 'உரையுந்தள்ள' என்னு மும்மையால் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்புந் தளர வெனக்கொள்க.

உ-வது, சாதித்தன்மை வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பத்தித் தகட்ட கறைமிடற்ற பைவிரியும்
துத்திக் கவைநாத் துளையெயிற்ற—மெய்த்தவத்தோர்
ஆகத்தா னம்பலத்தா னாரா வமுதனங்கின்
பாகத்தான் சாத்தும் பணி." என்பது.

(இ - ள்.) பத்தியாகிய வரைகள் பொருந்திய வயிற்றினையுடையனவாய்க் கருமையாகிய மிடற்றினை யுடையனவாய்ப் படத்தின்கண்

பொறி நிறத்தையும், இரண்டு பிரிவான நாவையும், புரையை யுடைய பல்லினையு முடையனவா யிருப்பன: மெய்யாகிய தவத் தினை யுடையோர் அகத்தின்கண் ணுள்ளான், அம்பலத்திலே நிற் பான், பருகாத அமுதமன்ன உமாதேவியின் பாகத்தை யுடையான் சாத்தும் பணிகள்.

(வி-ரை.) பத்தித்த - அகட்ட - என்பது பத்தித்தகட்டவென விகாரமாயிற்று. அகத்தானென்பது ஆகத்தானென முதனீண்டது.

ச-வது, தொழிற்றன்மை வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சூழ்ந்து முரன்றணவி வாசந் துதைந்தாடித்
தாழ்ந்து மதுநுகர்ந்து தாதருந்தும்—வீழ்ந்தபெரும்
பாசத்தார் நீங்காப் பரஞ்சுடரின் பைங்கொன்றை
வாசத்தார் நீங்காத வண்டு." என்பது.

(இ - ள்.) பாசநீங்கிய முத்தர்களை விட்டு நீங்காத பரஞ்சோதி யின் வாசனையையுடைய பசுமையாகிய கொன்றைமாலையைப் பிரி யாத வண்டு சூழ்ந்து பண்ணை முரன்று சேரச்சென்று மணத்தைச் செறிந்து மீதே பறந்து விரும்பி மதுவை யுண்டு தாதைக் கோதாநிற் கும்.

ஆசிரியப்பா

"மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி
ஈன்பிணை யொழியப் போகி நோன்காழ்
இரும்புதலை யார்த்த திருந்துகணை விழுக்கோ
லுளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மண்டி
விடுநிலக் கரம்பைப் படுநீ றாடி
நுண்புல் லடக்கிய வெண்பல் லெயிற்றியர்
பார்வை யார்த்த பறைதாள் விளவின்
நீழன் முற்றி னிலவுரற் பெய்து."

என்பதுமது.

(வி - ரை.) இஃது இலக்கியத்திற் சிறுபான்மை இலக்கணத் துள்ளே பயின்று வருவதெனக் கொள்க. (ச)

௨. உவமையணி.

31. பண்புந் தொழிலும் பயனுமென் றிவற்றி
னொன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்த்
தொப்புமை தோன்றச் செப்புவ துவமை.

என்பது, உவமையென்னும் அலங்காரத்தின் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) பண்பு, தொழில், பயன் என்பன காரணமாக ஒன்றாகியும், பலவாகியும் வரும் பொருளோடு பொரு ளியைபவைத்து ஒப்புமை புலப்படப் பாடுவது உவமையென்னு மலங்காரமாம்.

(வி - ரை.) ஒன்றும் பலவும் பொருளோடு பொருள் புணர்த்தலாவது—ஒரு பொருளோடு ஒரு பொருளும், ஒரு பொருளோடு பலபொருளும், பலபொருளோடு பலபொருளும், பல பொருளோடு ஒருபொருளும் இயையப் புணர்த்தல்.

க-வது, பண்புவமை வருமாறு:—

"பவளத் தன்ன மேனி." எனவும்,

"வேய்புரை பணைத்தோள்." எனவும்,

"தெம்முனை யிடத்திற் சேய்கொ
லம்மா வரிவை யவர்சென்ற நாடே."

எனவும் வரும்.

உ-வது, தொழிலுவமை வருமாறு:—

ஆசிரியப்பா

"அரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற்
றிருமால் வளவன்." எனவும்,

"களிற்றிரை தெரீஇப் பார்வ லொதுக்கின்
ஒளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல."

எனவும் வரும்.

ங-வது, பயனுவமை வருமாறு:—

ஆசிரியப்பா

"மாரி யன்ன வண்கைத்
தேர்வே ளாய்க் காணிய சென்மே." எனவும்,

"செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை."

எனவும் வரும்.

அஃதேல்,

"வேய்புரை பணைத்தோள்"

என்பது, வடிவுவமை எனவும்,

"தெம்முனை யிடத்துச் சேய்கொல்"

என்பது, எல்லையுவமை எனவும் சொல்லுபவாலெனின்,

சூத்திரம்

"வண்ணத்தின் வடிவி னளவிற் சுவையினென்
றன்ன பிறவு மதன்குண நுதலி
யின்ன திதுவென வரூஉ மியற்கை
யென்ன கிளவியும் பண்பின் றொகையே."

என்புழி வடிவும் பண்பெனக் கூறினார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். சேய்மை யணிமை யென்பனவும், அளவாகலாற் பண்பெனப் படும்.

இனி, ஒருபொருளோ டொருபொருள்:—

"செவ்வா னன்ன மேனி" எனவும்,

ஒருபொருளோடு பலபொருள்:—

"அவ்வானிலங்குபிறை யன்னவிளங்குவாலெயிற்று." எ-ம்,

பலபொருளோடு பலபொருள்:—

"களிறெறி சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே." எனவும்,

பலபொருளோ டொருபொருள்:—

"பெரும்பெயர்க் கரிகாலன் முன்னிலைச் செல்லாப்
பீடின் மன்னர்போல
வோடுவை மன்னால் வாடைநீ யெமக்கே."

எனவும் வரும்.

அஃதே லுவமையும் பொருளும் ஒத்தபண்புமாவன யாவை யெனின், 'பவளம் போலுஞ் செவ்வாய்' என்புழிப் பவளம் உவமை யெனவும், உவமானமெனவும் படும். வாய்-பொருளெனவும், உவமேயமெனவும் படும். செம்மை, இரண்டற்கும் பொதுவாகிய குணமெனப்படும். போலுமென்பது உவமையுருபிடைச்சொல். இஃது பண்புகாரணமாகவந்தவுவமை யெனப்படும். இதனை உவமையென்றதென்னையெனின், 'பவளவாய்' என்பதனைத் தொகையுவமையென்றும், 'பவளச்செவ்வாய்' என்பதனை விரியுவமையென்றுங் கூறுப வாகலின். அல்லதூஉம், 'பவளம்போலச் செய்யவாய்' என்பதனை மூற்றுவமை யென்றுங் கூறுபவாகலின்.

ஈண்டு உவமை யலங்காரமென்பது அத் தொடர்ச்சொன் முழு வது மெனக் கொள்க.

மற்றும்: பண்பியும், பண்பும், தொழிலும், பயனும் எனக் கூறப்படுவன நான்கு. அவற்றுள்,

பண்பியென்பன: காட்சிப்பொருளுங் கருத்துப்பொருளுமாகிய இயங்குதிணையு நிலைத்திணையுமாம்.

பண்பென்பன: அவற்றின் குணமாய்த் தோன்றித் தமக்கு வேறு குணமின்றி நிகழ்வன.

தொழிலென்பன: அவற்றின் புடைபெயர்ச்சியாய்க் காலம் புணர்ந்து நிற்பன.

பயனென்பன: அவை காரணமாகப் புலப்படுங் காரியம்.

பண்பியாகிய ஒரு பொருட்கு ஒரு பொருள் உவமையாங்கால், இரண்டற்கும் பொதுவாகியதோர் குணம் ஏதுவாகலானும், தொழில் ஏதுவாகலானும், பயன் ஏதுவாகலானும், ஒப்பித் துரைக்கப்படும். 'என்றிவற்றின்' என்பதனுன், பண்பு-தொழில்-பயனென்பன, ஒரோ வொன்றேயன்றிப் பலவுங் காரணமாக வரும். அவை:—

"கான யானை கைவிடு பசுங்கழை
மீனெறி தூண்டிலி னிவக்குங்
கான நாடன்."

என்பது: தொழிலும், பண்பும்;

"காந்த, ளணிமலர் நறுந்தா தூதும் தும்பிக்,
கையாடு வட்டிற் றோன்றும்"

என்பது: பண்பும், தொழிலும்;

அல்லதூஉம், அவ்விலேசானே பண்பு தொழில் பயனென் பனவே யன்றிச் சொற்பொதுமை காரணமாகவும், பிறகாரணமாக வும் வரும் உவமையலங்கார மென்பது. அவை முன்ன ருரைக்கப் படும்.

'ஒப்புமை தோன்ற' என்றதனுல், அவ்வுவமை கேட்போ ருளங்கொண்டு விளங்கத் தோன்றுவதே யாகல்வேண்டும். யாதானு மொரு முகத்தாற் கூறற்கவென்பது. (௫)

32. அதுவே,
விரியே தொகையே யிதர விதர
முறைபெறு சமுச்சய முண்மை மறுபொருள்

புகழ்த னிந்தை நியம மநியம
மையந் தெரிதரு தேற்ற மின்சொ
லெய்திய விபரீத மியம்புதல் வேட்கை
பலபொருள் விகார மோக மபூதம்
பலவயிற் போலி யொருவயிற் போலி
கூடா வுவமை பொதுநீங் குவமை
மாலை யென்னும் பால தாகும்.

என்பது, அவ்வுவமையை விரித்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அச்சொல்லப்பட்ட வுவமையலங்காரம்: விரியுவமையும், தொகையுவமையும், இதரவிதரவுவமையும், சமுச்சயவுவமையும், உண்மையுவமையும், மறுபொருளுவமையும், புகழுவமையும், நிந்தையுவமையும், நியமவுவமையும், அநியமவுவமையும், ஐயவுவமையும், தெரிதருதேற்றவுவமையும், இன்சொலுவமையும், விபரீதவுவமையும், இயம்புதல்வேட்கையுவமையும், பலபொருளுவமையும், விகாரவுவமையும், மோகவுவமையும், அபூதவுவமையும், பலவயிற்போலியுவமையும், ஒருவயிற்போலியுவமையும், கூடாவுவமையும், பொதுநீங்குவமையும், மாலையுவமையும் என்னும் இருபத்துநான்கு பாகுபா டுடையதாம்.

(வி-ரை.) இவையெல்லாஞ் சொல்லின் முடியு மிலக்கணத்தவாகலாற் பெரும்பான்மையும் தம்பொருளே யிலக்கணம் புலப்படுத்தும்; அல்லது உரையினுங் கொள்க.

அவற்றுள், க-வது-விரியுவமையென்பது, பண்பு முதலியன விரிந்து நிற்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பால்போலு மின்சொற் பவளம்போற் செந்துவர்வாய்
சேல்போற் பிறழுந் திருநெடுங்கண்—மேலாம்
புயல்போற் கொடைக்கைப் புனனாடன் கொல்லி
அயல்போலும் வாழ்வ தவர்." என்பது.

(இ - ள்.) பாலையொத் தினிதாகிய சொல்லினையும், பவளத்தை யொத்துச் சிவந்து விளங்கிய வாயினையும், சேலையொத்துப் பிறழ்தலால் விளங்கிய அழகினை யுடைத்தாகிய நெடிய கண்ணினையுமுடைய அவர் வாழுமிடம் மின்னும் முழக்கமும், காலவரைவு

மின்றிச் சான்றோராலே புகழப்பட் டுயர்ந்த நெறியே ஒழுகிய மழைபோன்று கொடுத்தலால் விளங்கிய கையை யுடையனாகிய சோழனுடைய கொல்லிமலைப் பக்கம்போலும்.

உ-வது - தொகையுவமை யென்பது, பண்பு முதலியன தொக்குநிற்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தாமரை வாண்முகத்துத் தண்டாளம் போன்முறுவல்
காமரு வேய்புரைதோட் காரிகையீர்! —தேமருவும்
பூங்குழலின் வாசப் பொறைசுமந்து நேர்ந்ததோ
பாங்குழலுந் தென்றற் பரிசு." என்பது.

(இ-ள்.) தாமரைபோன்ற ஒளியையுடைய முகத்தினையும் குளிர்ந்த முத்துப்போன்ற நகையினையும், அழகு மருவிய வேய் போன்ற தோளினையுமுடைய மாதரீர்! உம்முடைய பக்கத்திலே யுலாவுகின்ற தென்றலின் றன்மை உம்முடைய தேன் பொருந்திய பூவினையுடைத்தாகிய குழலின்கண் ணுண்டாகிய நறுநாற்றப் பாரத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு வருகின்ற வருத்தந்தானோ மெல்லிய வருவுடைத்தானது சொல்லுவீராக.

ங-வது - இதரவிதர வுவமையென்பது, பொருளொருகா லுவமையாயும், உவமையொருகாற் பொருளாயும் ஒரு தொடர்ச்சிக் கண்ணே வருவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"களிக்குங் கயல்போலு நுங்கணுங் கண்போற்
களிக்குங் கயலுங் கனிவாய்த்—தளிர்க்கொடியீர்!
தாமரைபோன் மலரு நும்முக நும்முகம்போற்
றாமரையுஞ் செவ்வி தரும்." என்பது.

(இ-ள்.) கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயினை யுடைத்தாய்த் தளிரோடு கூடிய கொடிபோன்ற மடவீர்! செருக்கினை யுடைத்தாகிய கயல்போன்ற தன்மையை யுடைத்தாயிருந்தன நும்முடைய நாட்டங்களானவை. இத்தன்மைத்தாகிய வும்முடைய நாட்டங்களிற் குவமையாகின்றன கயற்குலமானவை. இஃதன்றியே யும்முடைய முகமண்டலமானது தாமரைபோன் மலராகின்றது. அத் தன்மைத்

தாகிய தாமரை யும்முடைய முகமண்டலம்போலச் செவ்வியினை யுடைத்தாகின்றது.

நேரிசை வெண்பா

"தளிபெற்று வைகிய தண்சுனை நீலம்
அளிபெற்றார் கண்போ லலரும்—அளிபெற்ற
நல்லார் திருமுகத் தாற்றஒளி பெற்ற
கல்லாரம் போன்மலருங் கண்." என்பது.

(இ - ள்.) மழையை யேற்றுக்கோடலிற் றட்பத்தை யுடைத்தாகிய சுனையின்கண் ணிருக்கின்ற நீலப்பூவானது தலைவரா னலம் பாராட்டப்பெற்ற மடவார் கண்ணேபோல மலராநின்றது. அத்தன்மைத்தாக அளிபெற்ற மடவாருடைய அழகிய முகமண்டலத்து மிகக் குளிர்ச்சியை யுடைத்தாகிய கண்களும் நீலம்போல மலரா நின்றன.

௪-வது, சமுச்சயவுவமை யென்பது, இதனை யொப்ப திதனுனேயன்றி யிதனுனு மொக்கு மென்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அளவே வடிவொப்ப தன்றியே பச்சை
இளவேய் நிறத்தானு மேய்க்குந்—துளவேய்
கலைக்குமரி போர்துளக்குங் காரவுணர் வீரந்
தொலைக்குமரி யேறுகைப்பா டோன்." என்பது.

(இ - ள்.) துழாய் மாலையைச் சூடிய கலைமடந்தையாகிய கன்னி, போரிடத்துப் பகைவரை நடுக்கஞ் செய்யும் கருமையான நிறத்தையுடைய அசுரரின் ஆண்மையைக் கெடுக்கும் சிங்கப்போத்தை வாகனமாகவுடையாள் தோள்களைப் பசிய இளவேயானது அளவினானும் வடிவினானு மொப்பதன்றிப் பசுமை நிறத்தானு மொக்கும்.

௫-வது. உண்மையுவமை யென்பது, உவமையைக் கூறி மறுத்துப் பொருளினையே கூறி முடிப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தாமரை யன்றுமுக மேயீ தீங்கிவையுங்
காமருவண் டல்லக் கருநெடுங்கண்—தேமருவு

வல்லியி னல்ல ளிவளென் மனங்கவரும்
அல்லிமலர்க் கோதை யாள்.'' என்பது.

(இ - ள்.) இது தாமரைமலரல்ல முகமே; இவையும் அழகு மருவிய வண்டல்லக் கறுத்து நீண்ட கண்களே; தேன் மருவப்பட்ட கொடியல்லள்; இவண் மடந்தையே. இத்தன்மையாகிய அவயவங்களை யுடைய இவள் என்னுள்ளங் கவரும் அகவிதழ்களையுடைய பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையினை யுடையாள்.

(வி - ரை.) இன் - சாரியை.

சூ - வது, மறுபொருளுவமை யென்பது, முன்னர் வைத்த பொருட்கு நிகராவதோர் பொருட் பின்னர் வைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அன்னைபோ லெவ்வுயிருந் தாங்கு மனபாயா
நின்னையா ரொப்பார் நிலவேந்தர்—அன்னதே
வாரிபுடை சூழ்ந்த வையகத்திற் கில்லையாற்
சூரியனே போலுஞ் சுடர்.'' என்பது.

(இ - ள்.) தாயினை யொப்பாக எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களையுந் தாங்கு மனபாயனே! நிலத்திலுண்டாகிய வேந்தரில் உன்னை யொப்பாருமில்லை; அதுபோலக் கடல் சூழ்ந்த வையகத்திற்குச் சூரியனை யொக்குஞ் சுடருமில்லை.

எ-வது, புகழுவமையென்பது, உவமையைப் புகழ்ந்து உவமிப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"இறையோன் சடைமுடிமே லெந்நாளுந் தங்கும்
பிறையேர் திருநுதலும் பெற்ற—தரைகடல்சூழ்
பூவலயந் தாங்கு மரவின் படம்புரையும்
பாவைநின் னல்குற் பரப்பு.'' என்பது.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட நிலப்பரப்பைத் தாங்குகின்ற சேடனுடைய படப்பரப்பை ஒக்கின்றது உனது அல்குல். அதுவேயன்றி, முக்கட்கடவுண் முடியினைப் பிரியாது எந்நாளுந் தங்கும் பிறையினுடைய அழகினை நின்னுடைய அழகிய நுதலும் பெற்றது. ஆதலாற் பாவாய்! நின்னுருவத்தன்மை யிருந்தபடி.

அ-வது, நிந்தையுவமையென்பது, உவமையைப் பழித்து உவமிப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மறுப்பயின்ற வாண்மதியு மம்மதிக்குத் தோற்கு
நிறத்தலரு நேரொக்கு மேனும்—சிறப்புடைத்துத்
தில்லைப் பெருமா னருள்போற் றிருமேனி
முல்லைப்பூங் கோதை முகம்." என்பது.

(இ-ள்.) தில்லைக்கட் கூத்தாடுகின்ற பெரியோன் அருளை யொத்த அழகிய மேனியினையுடைய முல்லைப்பூவாற் செய்யப்பட்ட கோதையினை யுடையாள் முகமானது மறுப் பிரியாத ஒளியினை யுடைத்தாகிய மதியமும், அம் மதியத்திற்குக் கருகுகின்ற தாமரை மலரும் உவமிக்கப் பொருந்துமெனினுஞ் சிறப்புடையது.

கூ-வது, நியமவுவமை யென்பது, இன்னதற்கு இன்னதே யுவமையாமெனத் தேற்றேகாரம் புணர்த்துத் துணிந்துசொல்லுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தாதொன்று தாமரையே நின்முக மொப்பதுமற்
றியாதொன்று மொவ்வா திளங்கொடியே!—மீதுயர்ந்த
சேலே பனியப் புலியுயர்த்த செம்பியர்கோன்
வேலே விழிக்கு நிகர்." என்பது.

(இ-ள்.) இளங்கொடியை ஒப்பாய்! எல்லாருடைய கொடிக்கு மேலாகிய யுயர்ந்த பாண்டியனுடைய சேற்கொடி தாழத் தனது புலிக்கொடி யுயர்த்த சோழனுடைய வேலே விழிக்கு நிகராவது. தாதுக்கள் பொருந்தியிருக்கப்பட்ட தாமரைமலரே நின் முகத்தை யொப்பது. இஃதல்லது உன் விழியினையு முகத்தினையு முலகத் துண்டாகிய யாவும் ஒவ்வா.

(வி-ரை.) ஏகாரம்-அசை.

கώ-வது, அநியமவுவமையென்பது, நியமித்த வுவமையை விலக்கிப் பிறிது மிப்பெற்றியனவா மென்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கௌவை விரிதிரைநீர்க் காவிரிசூழ் நன்னாட்டு
மௌவல் கமழுங் குழன்மடவாய்!—செவ்வி

மதுவார் கவிரேநின் வாய்போல்வ தன்றி
அதுபோல்வ துண்டெனினு மாம்.''

(இ-ள்.) ஆரவாரத்தையும் பரந்த திரைகளையு முடைத்தாகிய காவிரிசூழ் நன்னாட்டின்கண் மௌவற் பூவாற் செய்த மாலையானது காறப்பட்ட குழலினையுடைய மடவாய்! செவ்வியும் தேனும் நிறைந்த முருக்கிதழே நின்வாயை யொப்பது; அதுவன்றி, அப் பூப்போல்வது உலகத்துண்டாயினும் நின் வாயை யொக்கும்.

கக-வது, ஐயவுவமையென்பது, உவமையையும், பொருளை யும் ஐயுற் றுரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''தாதளவி வண்டு தடுமாறுந் தாமரைகொல்
மாதர் விழியுலவு வாண்முகங்கொல்—யாதென்
றிருபாற் கவருற் றிடையூச லாடி
யொருபாற் படாதென் னுளம்.''

(இ-ள்.) தாதைக் கலந்து வண்டுகள் சூழப்பட்ட தாமரை மலரோ காதலைச் செய்யப்பட்ட விழி யுலவுகின்ற ஒளியினை யுடைய முகமண்டலமோ என்னென்று என் மனமானது ஊசலைப்போலாடி இருதலைப்பட்டு ஒன்றன்கட் டுணிகின்றதில்லை.

கஉ-வது, தேரிதருதேற்றவுவமை யென்பது, ஐயுற்றதனைத் தெரிந்து துணிவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''தாமரை நாண்மலருந் தண்மதியால் வீறழியுங்
காமர் மதியுங் கறைவிரவும்—ஆமிதனாற்
பொன்னை மயக்கும் புனைசுணங்கி னார்முகமே
யென்னை மயக்கு மிது.''

(இ-ள்.) காலைமலருந் தாமரையும் குளிர்ந்த மதியினாலே அழகு கெடும்; அழகிய மதியும் களங்கத்தோடு கூடியிருக்கும்; ஆதலால், என்னை மயக்கஞ்செய்த இது, பொன்னை யொப்பாக அலங் கரிக்கப்பட்ட சுணங்கினை யுடையாளுடைய முகமே.

கங-வது, இன்சொலுவமை யென்பது, பொருளினு முவமைக்கோர் மிகுதி தோன்றக் கூறி யுவமித்து, இன்ன மிகுதியை யுடைத்தேனும் ஒப்பதன்றிச் சிறந்ததன் றென்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மான்விழி தாங்கு மடக்கொடியே! நின்வதனம்
மான்முழுதுந் தாங்கி வருமதியம்—ஆனாலும்
முற்றிழை நல்லாய்! முகமொப்ப தன்றியே
மற்றுயர்ச்சி யுண்டோ மதிக்கு."

(இ - ள்.) நிறைந்த அணிகளையுடைய நல்லாய்! நின்னுடைய முகமானது மானின்விழி யொன்றனையே தாங்காநின்றது; (ஆகாயத் தின்கண்) வருகின்ற மதியானது மானின் அவயவ முழுதுந் தாங்கா நின்றது; இப்படி முழுவதுந் தாங்கினும் நின் முகத்தை யொப்ப தன்றியே விசேடமுடைத்தாகவற்றோ அம்மதியம்?

கசு-வது, விபரீதவுவமையென்பது, மேற்றொட்டு உவமை யாய் வருவதனைப் பொருளாக்கிப், பொருளாய் வருவதனை யுவமை யாக்கி யுரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"திருமுகம் போன்மலருஞ் செய்ய கமலம்
கருநெடுங்கண் போலுங் கயல்கள்—அரிவை
இயல்போலு மஞ்ஞை யிடைபோலுங் கொம்பர்
மயல்போலும் யாம்போம் வழி."

(இ - ள்) அரிவையுடைய திருமுகத்தை யொக்க மலரும் சிவந்த கமலம்; கறுத்து நெடிதாகிய கண்கள்போலும் கயல்கள்; சாயல் போலும் மயில்; மருங்குல்போலும் கொம்பு; ஆதலால், இவ் வழியில் யாம் போகின்ற போக்கு மயல்போலும்.

(வி - ரை.) மயல் - ஆசை.

ஆசிரியப்பா

"ஓவத் தன்ன வொண்டுமறை மருங்கிற்
கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைதவின்
வருமுலை யன்ன வாண்முகை யுடைந்து
திருமுக மவிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை."

என்பதூஉம் அது

கரு-வது, இயம்புதல்வேட்கை யுவமையென்பது, பொருளை இன்னது போலுமென்று சொல்ல வேட்கின்ற தென்னுள்ள மென் பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நன்றுநீ தென்றுணரா தென்னுடைய நன்னெஞ்சம்
பொன்றுதைந்த பொற்சுணங்கிற் பூங்கொடியே!—மன்றல்
மடுத்ததைந்த தாமரைநின் வாண்முகத்திற் கொப்பென்
றெடுத்தியம்ப வேண்டுகின்ற தின்று."

(இ - ள்.) பொன்றுதைந்த போலு மழகிய சுணங்கினையும் பொலிவினையு முடைத்தாய்க் கொடியையொப்பாய்! நன்று நீதென் பதனை ஒன்றுந் தெளியாது நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாய் மடுவிடத்து நின்று தயங்காநின்ற தாமரை நின்னொளியினை யுடைத்தாகிய முகத்திற்கொப்பாமென்று எடுத்துரைக்க வேண்டுகின்றது, இன்று என்னெஞ்சம்.

கசு-வது, பலபொருளுவமை யென்பது, ஒரு பொருட்குப் பலவுவமை காட்டுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வேலுங் கருவிளையு மென்மானுங் காவியும்
சேலும் வடுவகிருஞ் செஞ்சாமும்—போலுமால்
தேமருவி யுண்டு சிறைவண் டறைகூந்தற்
காமருவு பூங்கோதை கண்."

(இ - ள்.) மதுவை விரும்பியுண்டு சிறைவண்டு மூரல்கின்ற கூந்தலையும், அழகிய மாலையையு முடையாருடைய கண்களானவை வேலையும், கருவிளை மலரையும், மிருதுவாகிய நோக்கத்தையுடைய மானையாம், கவிமலரையும், சேலையும், மாவடுவையும், செவ்விய சாத்தினையும் போலும்.

(வி - ரை.) ஆல்-அசை.

கஎ-வது, விகாரவுவமை யென்பது, ஒருவமையை விகாரப் படுத்தி யுவமிப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சீத மதியி னொளியுஞ் செழுங்கமலப்
போதின் புதுமலர்ச்சி யுங்கொண்டு—வேதாதன்
கைம்மலரா னன்றிக் கருத்தால் வகுத்தமைத்தான்
மொய்ம்மலர்ப்பூங் கோதை முகம்."

(இ - ள்.) செறிந்த மலர்களாற் பொலிவுபெற்ற கூந்தலினை யுடையாள் முகத்தினைப் பிரமன் குளிர்ந்த மதியின்க ணுண்டாகிய ஒளியினையும், செழித்த கமலப்போதி லுண்டாகிய புதிய மலர்ச்சி யையுங் கொண்டு, தன் கைத்தாமரையினானன்றித் தன்னுள்ளக் கருத்தா னமைத்தான்.

ஆசிரியப்பா

"முத்துக்கூர்த் தன்ன முளையிளங் கூரெயிற்று
மணிதொடுத் தன்ன வைம்பான் மறுத்துடைத்து
மதியம்வைத் தன்ன வாண்முகத் தொருத்தி."

எனவும் வரும்.

கஅ-வது, மோகவுவமை யென்பது, ஒரு பொருண்மே லெழுந்த வேட்கையான் வந்த உள்ளமயக்கந் தோன்ற உரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கயல்போலு மென்றுநின் கண்பழிப்பல் கண்ணின்
செயல்போற் பிறழுந் திறத்தாற்—கயல்புகழ்வல்
ஆரத்தா னேர்மருங்கு லந்தரள வாண்முறுவல்
ஈரத்தா லுள்வெதும்பும் யான்."

(இ - ள்.) முத்தினாற் செய்யப்பட்ட பூணல் வருந்தாநின்ற மருங்குலினையும், அழகிய முத்தினுடைய ஒளிபோன்ற முறுவலி னையு முடையாய்! உன்னுடைய குறிப்பினால் மனமழியும் யான், கயல்போலு மென்று நின் கண்ணினைப் பழிப்பன்; நின் கண்போற் பிறழுந் திறப்பாட்டாற் கயலைப் புகழ்வன்.

கக-வது, அபூதவுவமை யென்பது, முன்பு இல்லதனை யுவமையாக்கி யுரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"எல்லாக் கமலத் தெழிலுந் திரண்டொன்றின்
வில்லோர் புருவத்து வேனெடுங்கண்—நல்லீர்!
முகம்போலு மென்ன முறுவலித்தார் வாழும்
அகம்போலு மெங்க ளகம்."

(இ - ள்.) வில்லினையொத்த புருவத்தினையும், வேல்போன்ற நெடிய கண்ணினையுமுடைய நல்லீர்! உம்முடைய முகத்தினை யொக் கும், எங்குமுள்ள கமலப் பூக்களின் செவ்வியும் செறிந் தொன்று

மாயினென, முறுவலைச் செய்தார் மருவிவாழு மிடம்போலும் எங்க ளுள்ளம்.

(வி - ரை.) அஃதேல், விகாரவுவமையோ டிதனிடை வேற்றுமை யென்னையெனின், விகாரவுவமை, பிறரான் விகாரப்பட்டதாகக்கொண்டு அஃதொன்றற்கு உவமையாக்கி யுரைப்பது. இஃது அன்னதன்றென்க.

உ0-வது, பலவயிற்போலியுவமை யென்பது, ஒரு தொடர் மொழிக்கட் பலவுவமை வந்தால் வந்த வுவமைதோறும் உவமைச் சொற் றோன்றப் புணர்ப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மலர்வாவி போல்வாரான் மாதர் கமல
மலர்போலு மாதர் வதனம்—மலர்சூழ்
அளிக்குலங்கள் போலு மளக மதனுட்
களிக்குங் கயல்போலுங் கண்."

(இ - ள்.) கமல மலர்ந்த வாவிபோல்வார் மாதர்; கமலமலர் போலும் மாதர் வதனம்; மலர்சூ ழளிக்குலங்கள் போலும் அளகம்; அதனுட் களிக்காநின்ற கயல்போலுங் கண்கள்.

உக-வது, ஒருவயிற்போலியுவமை யென்பது, ஒரு தொடர் மொழிக்கட் பலவுவமை வந்தால், வந்த வுவமைதோறும் உவமைச் சொற் புணராது ஒருவமைச்சொற் புணர்ப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நிழற்கோப மல்க நிறைமலர்ப்பூங் காயா
சுழற்கலவ மேல்விரித்த தோகை—தழற்குலவு
தீம்புகை யூட்டுஞ் செறிகுழலார் போலுங்கார்
யாம்பிரிந்தோர்க் கென்னு மினி."

(இ - ள்.) காயாமலரி னிழலின்கண் இந்திரகோபஞ் செறிய அப் பொலிவினையுடைய காயாவின் நிறைந்த மலரின் சூழலிலே தன் கலாபத்தை விரித்த மயிலானது தழலின்கட் டோன்றிய நறும் புகையினை யூட்டும் செறிந்த குழலினையுடைய மடவாரைப் போலுங் கார்காலம்; யாம் பிரிந்துபோகப்பட்டாருக்கு என்னுமினி?

உஉ-வது, கூடாவுவமை யென்பது, ஒரு பொருட்குக் கூடாத வதனை கூடுவதாகக் கொண்டு அதனை யொன்றற்கு உவமையாக்கி யுரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா.

"சந்தனத்திற் செந்தழலுந் தண்மதியில் வெவ்விடமும்
வந்தனவே போலுமா னும்மாற்றம்—பைந்தொடியீர்!
வாவிக் கமல மதிமுகங்கண் டேக்கறுவார்
ஆவிக் கிவையோ வரண்."

(இ-ள்.) பைந்தொடியீர்! சந்தனத்தின்கட் செந்தழலும், குளிர்ந்த மதியினிடத்து வெவ்விய விடமும் பிறந்தாற்போலும், நும்முடைய வார்த்தைகள்; ஆனல், குளிர்ந்த வாவியிடத்துக் கமலமலரும் மதியமும்போலும் முகங்கண் டேக்கறுவார் ஆவிக்கிவையோ காவல்.

உ௩-வது, பொதுநீங்குவமை யென்பது, உவமையைக் கூறி மறுத்துப் பொருடன்னையே யுவமையாக வுரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"திருமருவு தண்மதிக்குஞ் செந்தா மரையின்
விரைமலர்க்கு மேலாந் தகையால்—கருநெடுங்கண்
மானே! யிருளளகஞ் சூழ்ந்தநின் வாண்முகம்
தானே யுவமை தனக்கு."

(இ-ள்.) கரிய நெடிய கண்களையுடைய மானே! குளிர்ந்த மதிக்கும், திரு மருவப்பட்ட சிவந்த தாமரையினது நறு நாற்றத்தையுடைய மலருக்கும் மேலாகிய தன்மையை யுடைத்தாகலான், இருளாகிய அளகஞ் சூழ்ந்த நின் னொளியினையுடைய முகந் தானே தனக்கு உவமையாம்.

(வி-ரை.) திரு-கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மை நோக்கம்.

உச-வது, மாலையுவமை யென்பது, ஒரு பொருட்குப் பலவுவமை வந்தால் அவை யொன்றினென் றிடைவிடாது தொடர்ச்சியுடையவாகப் புணர்த்துக் கடைக்கட் பொருள்கூட்டி முடிப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மலயத்து மாதவனே போன்று மவன்பால்
அலைகடலே போன்று மதனுட்—குலவு
நிலவலய மேபோன்று நேரியன்பா னிற்கும்
சிலைகெழுதோள் வேந்தர் திரு."

(இ - ள்.) பொதியமலையிடத்து அகத்தியனைப் போன்றும், அவனுண்ணப்பட்ட அலையையுடைய கடல்போன்றும், அதனுளுண்டாகிய நிலவட்டம் போன்றும், சோழனுடைய இடத்தே பேராதே நிற்கும், விற்பயின்ற தோள்களையுடைய வேந்தர் செல்வம். (ரு)

33. அற்புதஞ் சிலேடை யதிசயம் விரோத
மொப்புமைக் கூட்டந் தற்குறிப் பேற்றம்
விலக்கே யேதுவென வேண்டவும் படுமே.

என்பது, இவ்வுவமை யலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடுங்கூடி வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அற்புதமும், சிலேடையும், அதிசயமும், விரோதமும், ஒப்புமைக்கூட்டமும், தற்குறிப்பேற்றமும், விலக்கும், ஏதுவும் எனச் சொல்லப்பட்ட எட்டலங்காரங்களோடு கூடியும் வரும் அவ்வுவமை யலங்காரம்.

அவற்றுள், க-வது, அற்புதவுவமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"குழையருகு தாழக் குனிபுருவந் தாங்கி
உழைய ருயிர்பருகி நீண்ட—விழியுடைத்தாய்
வண்டே றிருளளகஞ் சூழ வருமதியொன்
றுண்டே லிவண்முகத்திற் கொப்பு."

(இ - ள்.) குழை தாழ்ந்த முகத்தினை யுடைத்தாய், வளைந்த புருவத்தினை யுடைத்தாய்ப், பக்கத்தி னின்றுங் கண்டாருடைய வுயிரையுண்டு வளர்ந்த கண்களை யுடைத்தாய்ச், சுரும்புகளாலே மேவப்பட்டிருக்குங் குழலைச் சூழக்கொண்டு வருவதொரு மதியமுண்டாயின் இவளுடைய முகத்திற் கொப்பாம்.

உ-வது, சிலேடை யுவமை.

அஃது இருவகைப்படும்; செம்மொழிச்சிலேடை யுவமையும், பிரிமொழிச்சிலேடை யுவமையும் என.

அவற்றுள், (1) செம்மொழிச்சிலேடை யுவமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"செந்திருவுந் திங்களும் பூவுந் தலைசிறப்பச்
சந்தத் தொடையோ டணிதழுவிச்—செந்தமிழ்நூல்

கற்றூர் புனையுங் கவிபோன் மனங்கவரு
முற்று முலையாண் முகம்."

(இ - ள்.) திருவென்றும், திங்களென்றும், பூவென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட விவற்றது பெயரை முதற்கண்ணே யுடைத்தா யோசையோடுகூடிச், சொற்கோவையோடு அலங்காரம் புணர்ந்து, பயின்று ருள்ளங் கவருந் தன்மையுடைத்தாய்ச், செந்தமிழ் நூல் கற்றாராலே சொல்லப்பட்ட கவிபோலத், திருவினுருவத்தையுந் திங்களி னுருவத்தையும் பூவையும் உச்சிமீதி லுடைத்தாய், நிறத் தோடுங் கூடியிருந்துள்ள பூமாலையோடும் அழகுதழுவிப், பயின்று ருள்ளங்களைக் கவருமுகம்.

(வி - ரை.) இனிக் கவிமேற் செல்லுங்கால்: சந்தம்-ஓசை. தொடை-சொற்கோவை. அணி- அலங்காரம், எனவும்,

முகமேற் செல்லுங்கால்: சந்தம் - நிறம். தொடை - மாலை. அணி - அழகு. எனவும், வரும்.

(2) பிரிமொழிச்சிலேடை யுவமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"களிதடத்த வல்லியின் கண்ணெகிழ ஞாலத்
தள்வி னிறைகடாஞ் சிந்திக்—களிறிகலும்
கந்த மலையா நிலவுங் கவடசைய
வந்த மலையா நிலம்."

(இ - ள்.) செறிவினையும், பெருமையினையுமுடைய (காலிலே செறிந்திருக்கின்ற) விலங்கின் கண் அறத் தரைமீது நிறைந்த கடாம்பொழியத் தறியைச் சீறிப் புரைசைக் கயிறு அசைய வரும் யானைபோன்று தென்றல் பெரிய பொய்கைப் பூவல்லித் தேன் சோர வுலகத்தார் நிறைகளை யழித்து விரை கமழ நெருங்கிய பணை களை யசைத்து வருகின்றது.

(வி - ரை.) யானையின்மேற் செல்லுங்கால்: களி-செறிவு, தடம்-பெருமை. வல்லி-விலங்கு. கண்-மூட்டுவாய். நெகிழ்தல்-கழலு தல். ஞாலம்-பூமி. நிறைகடாம்-பெரியமதம். சிந்தி-பொழிய. கந்து-தறி. மலையா-சீறா. நிலவுதல்-பொருந்துதல். கவடு-புரைசைக் கயிறு. அசைய- ஆட. வந்த-வரும், எனவும்,

தென்றன்மேற் செல்லுங்கால்: களி-பெருமை. தடம்-பொய் கை. அல்லி-பூ. கள்-தேன். நெகிழ்தல்-சோர்தல். ஞாலம்-உலகம்.

நிறை-ஒழுக்கம். சிந்தி-அழித்து. கந்தம்-விரை. அலைதல்-நாறுதல். நிலவுதல் - பொருந்தல். கவடு - மரக்கொம்பு. அசைதல்-அலைதல், எனவும் வரும்.

இதனைச் சந்தான் உவமை என்பாருமுளர்.

சந்தானமென்பது:—இரண்டு பொருளுக்கு உபகாரமா யிருக்குஞ் சொற்களாலே பாடப்படுவது.

இதனை யிவ்வகை வேறுபடுத்துக் காட்டிய தென்னையெனின், மேல், பண்பு முதலியனவே யன்றிச் சொற்பொதுமை காரணமாகவும் உவமை புணர்க்கப்படு மென்றார்; அது காட்டற் கென்க.

௩-வது, அதிசயவுவமை.

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நின்னுழையே நின்முகங் காண்டு நெடுந்தடம்
தன்னுழையே தன்னையுங் காண்குவம்—என்னும்
இதுவொன்று மேயன்றி வேற்றுமை யுண்டோ
மதுவொன்று செந்தா மரைக்கு."

(இ - ள்.) நல்லாய்! நின்னிடத்திலே நின் முகத்தினைக் காணுகின்றேம், பெரிதாகிய பொய்கையிலே தாமரையையுங் காணுகின்றேன் என்கிற வித்தன்மையேயன்றி வேறுபாடு கண்டிலேம், மதுவினை யுடைத்தாகிய தாமரைக்கும் நின்முகத்தினுக்கும்.

நேரிசை வெண்பா

"பாலினிடை நீல மணிநிறஞ்சேர் பான்மைபோன்
ஞாலம் பரந்த நகைநிலவு—மாலிருளாம்
வைம்மருவு மூவிலைவேல் வன்கட் டமருகக்கைச்
செம்மல் கருமாமை சேர்ந்து."

என்பதூஉம் அது.

(இ - ள்.) நீலமணியானது பாலைச் சேர்ந்து தன்னொளியைப் பாலுக்குக் கொடுத்தாற்போலக், கூர்மை மருவிய மூன்று தலையையுடைய சூலத்தையும், வலிய கண்ணையுடைய தமருகத்தையுமுடைய கையணிந்த பரமசிவன் (மிடற்றி லுண்டாகிய) கறுத்த நிறத்தைச் சேர்ந்து உலகத்திற் பரந்த வெண்மையுடைய நிலவும் பெரிய இருணிறம் பெற்றது.

௪-வது, விரோதவுவமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"செம்மை மரைமலருந் திங்களு நும்முகமும்
தம்மிற் பகைவிளைக்குந் தன்மையவே—எம்முடைய
வைப்பாகுஞ் சென்னி வளம்புகார் போலினியீர்!
ஒப்பாகு மென்பா ருளர்."

(இ - ள்.) நமது தனமாகிய சோழனது வளவிய புகார்போன்ற இனிமையை யுடையீர்! சிவந்த தாமரைமலரும் மதியமும் நுமது முகமும் தம்முள்ளே பகை பெருக்குந் தன்மையாயிருக்க, இவற்றை யுவமைக்குப் பொருந்து மென்பாரு முளர்; இதற்குக் காரணஞ் சொல்லுவீராமின்.

ரு-வது, ஒப்புமைக்கூட்டவுவமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"விண்ணின்மேற் காவல் புரிந்துறங்கான் விண்ணவர்கோன்
மண்ணின்மே லன்னை வயவேந்தே—தண்ணளியில்
சேரா வவுணர் குலங்களையுந் தேவர்கோன்
நேரார்மே லத்தகையை நீ."

(இ - ள்.) விண்ணின்மே லுண்டாகிய உலகத்தைக் காக்குந் தொழிலின் மிக்கு உறங்காளுயினன், தேவர்கட்குத் தலைவனாகிய இந்திரன்; மண்ணின்மே லுண்டாகிய வுயிர்களைக் காக்கவேண்டி, வலியையுடைய வேந்தனே! நீயும் உறங்காவாயினாய்; உள்ளங் குளிர்ந்து பிறரைக் காக்குந் தன்மையிற் சேராத அசுரர் குலங்களைக் களையாநிற்கும், இந்திரன்; சத்துருக்களிடத்திலே நீயும் அத்தன்மையை.

௬-வது, தற்குறிப்பேற்றவுவமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"உண்ணீர்மை தாங்கி யுயர்ந்த நெறியொழுகி
வெண்ணீர்மை நீங்கி விளங்குமால்—தண்ணீர்த்
தரம்போலு மென்னத் தருகடம்பை மாறன்
கரம்போற் கொடைபொழிவான் கார்."

(இ-ள்.) (முதுவேனிற் காலத்தில்) தடத்தி லுண்டாகிய குளிர்ந்த நீர்போல (ச் சேர்ந்தோர் யாவருக்கும் வருத்தம் நீங்கக்) கொடுக்க

வலல கடம்பை யென்னும் பதியி னுண்டாகிய மாறனென்னும் இயற்பெயரை யுடையவனது காம்போலக் கொடுப்பா னிணைந்து, மேகமானதும், உள்ளே நீரையுடைத்தா யுயர்ந்தவானெறியே நடந்து வெளுத்த தன்மையை நீங்கி விளங்காநின்றது.

(வி - ரை.) இவன் கையும், பிறர்க்கு நீர் பெய்து கொடுக்குந் தொழிலானே நீர் புலராது உலகத்தார் கைகளுக்கு மேலாகப் பயின்று சிவந்த தன்மையை யுடைத்தாய் விளங்குதல் கண்டுகொள்க. தண்ணீர்த் தாம்போலு மென்னத் தருங்கா மெனக் கூட்டுக. இத் தொழில் கைக்கேற்ற மென்க.

எ-வது, விலக்குவமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"குழைபொருது நீண்டு குமிழ்மேன் மறியா
உழைபொருதென் னுள்ளங் கவரா—மழைபோல்
தருநெடுங்கைச் சென்னி தமிழ்நா டனையார்
கருநெடுங்கண் போலுங் கயல்."

(இ - ள்.) மழையைப்போலக் கொடுக்கவல்ல பெரிய கையினை யுடைய சென்னியுடைய தமிழ் நாட்டை யொப்பாருடைய கரிய நெடிய கண்போலும், கயலும், சங்கொடு பொருது வளர்ந்து நீர்க் குமிழி மேலே மறிந்து தன்னிடத்திலே பொருதும், என்னுள்ளத் தைக் கவரமாட்டா என்ற விதனுனே, கண்ணும் காதிலுண்டாகிய குழையோடு சேர்ந்து வளர்ந்து குமிழுக்குமீதே தாவுவதுபோன்று மானின்விழியோடு பகைத்து என்னுள்ளத்தைக் கவருமென நின்ற வாறு காண்க.

(வி-ரை.) கயல்மேற் செல்லுங்கால் :—குமிழ் - நீர்க்குமிழி. குழை - சங்கு. உழை - பக்கம். கவர்தல் - கொள்ளுதல், எனவும்,

கண்ணின்மேற் செல்லுங்கால்:—குழை-மகரக்குழை, நீள்தல்- வார்தல். குமிழ் - மூக்கு. மறிதல் - தாவுதல். உழை - மான். பொருதல் - பகைத்தல். சென்னி - சோழன். தமிழ் நாடு - சோணாடு. எனவும் வரும்.

அ-வது, ஏது உவமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வாளரவின் செம்மணியும் வன்னியிளம் பாசிலையும்
நாளிளைய திங்க ணகைநிலவும்—நீளொளியால்

தேனுலவு பூங்கொன்றைத் தேவர்கோன் செஞ்சடைமேல்
வானுலவு விற்போல் வரும்."

(இ - ள்.) ஒளியினையுடைய அரவின் சூட்டி னுண்டாகிய மணியானது சிவந்த வொளியை மிகுத்தலானும், வன்னியாகிய மரத்தின் இளைய இலை தன்னுடைய பசுமையை மிகுத்தலானும், குழவித் திங்களானது தன்னுடைய வெண்மையை மிகுத்தலானும், தேனுலவப்பட்ட பொலிவையுடைய கொன்றையினது பூ தன்கண் ணுண்டாகிய பொற்கென்ற நிறத்தை மிகுத்தலானும், தேவர்கட்குத் தலைவனாகிய முக்கட் கடவுளுடைய சிவந்த சடையானது வான்மீ துண்டாகிய வில்லுப்போலத் தோன்றுகின்றது.

(வி - ரை.) அஃதேல், உவமையை விரித்த சூத்திரங்க ளெல்லாம் ஒன்றாக்கி யுரையாது இரண்டாக்கி யுரைத்த தென்னை யெனின், மேலைச் சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டன, "சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியான். இவை "எதிரது நோக்கல்" என்னுந் தந்திரவுத்தி யாகலான் இரண்டாக வைத்தா ரென்பது. (எ)

34. மிகுதலுங் குறைதலுந் தாழ்தலு முயர்தலும்
பான்மாறு படுதலும் பாகுபா டுடைய.

என்பது, அவ்வுவமைக் கேய்தியதோர் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உவமேய அடைக்கு உவமான அடை மிகப்புணர்தலும், உவமேய அடைக்கு உவமான அடை குறையப் புணர்தலும், இழிந்த வுவமையோடு உயர்ந்தபொரு ளுவமையாகலும், உயர்ந்த உவமையோடு இழிந்தபொரு ளுவமையாகலும், ஆண்பாற்குப் பெண்பா லுவமையாகலும், பெண்பாற்கு ஆண்பா லுவமையாகலும், ஒருமைப்பாற்குப் பன்மைப்பா லுவமையாகலும், பன்மைப்பாற்கு ஒருமைப்பா லுவமையாகலுமாகிய வேறுபாடுடைய.

(வி - ரை.) வேறுபாடென்பது, புன்புலவர் புணர்க்குங்கால் நன்புலவரால் வேறுபடுத்துச் சிறப்பின்மையிற் குற்றமெனக் கூறப் படுவதூஉம், அல்லதூஉம் நன்புலவராற் சிறப்புடையவென்று கொள்ளப் புணர்க்கப்படுவதூஉமா மென்க.

அவற்றுட் சில வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நீலப் புருவங் குனிய விழிமதர்ப்ப
மாலைக் குழல்சூழ்ந்த நின்வதனம்—போலும்

கயல்பாய வாசங் கவருங் களிவண்
டயல்பாய வம்போ ருகம்."

(இ - ள்.) நீல நிறத்தையுடைய புருவமானது முரியக், கண் மதர்ப்பப், பூமாலையையுடைய குழலாற் சூழப்பட்ட நின்னுடைய முகம்போன்றது, கயல்மீனிர, மதுவை யுண்ணப்பட்ட களித்த சுரும்பு பக்கத்திலே பாவ, மலர்ந்த தாமரை.

(வி - ரை.) இதனுள் உவமையாகிய முகத்திற் புருவ முரி விற் கொப்பதொன்று, பொருளாகிய தாமரைக்கட் புணராமையின், உவமேய அடைக்கு உவமான அடை மிக்கு வழுவாயிற்று.

நேரிசை வெண்பா

"நாட்டந் தடுமாறச் செவ்வாய் நலந்திகழத்
தீட்டரிய பாவை திருமுகங்—காட்டுமால்
கெண்டைமீ தாட நறுஞ்சே யிதழ்கிளர
வண்டுசூழ் செந்தா மரை."

(இ - ள்.) மீதே கண் தடுமாறி யுலாவச், சிவந்த வாய் அழ கெறிப்ப, எழுதற்கரிய வுருவையுடைய பாவை போன்றாள் திரு முகத்தை யொவ்வாநின்றது, மீதே கெண்டை யுலாவ, நறுநாற் றத்தை யுடைத்தாய்ச் சிவந்த இதழ் விளங்க, வண்டாற் சூழப்பட்ட சிவந்த தாமரை.

(வி - ரை.) தீட்டரிய பாவை - கொல்லியம்பாவை. இதனுள், பொருளாகிய தாமரைக்கண் வண்டொழுக்கிற் கேற்ப வோருவமை உவமையாகிய முகத்துக்கண் தோன்றப் புணர்த்த வில்லாமை யின், உவமேய அடைக்கு உவமான அடை குறைந்து குற்றமா யிற்று.

நேரிசை வெண்பா

"மன்னவர்க்கு நாய்போல் வனப்புடையர் வாள்வயவர்
மின்மினியும் வெஞ்சுடரோன் போல்விளங்கும்—அன்னப்
பெடைபோலுஞ் சந்திரன் பைந்தடங்கள் போலு
மிடைமாசொன் றில்லா விசும்பு."

(இ - ள்.) வேந்தரிடை நாயிடத்துண்டாகிய நற்செய்தியைச் செய்தலால், வாளினையுடைய வலியோர் நாயை யொப்பர்; மின் மினியும், வெய்ய சுடரோனைப்போல விளங்கும்; அன்னப்பெடை யை யொக்கும், மதியம்; பசிய தடங்கள்போலும், செறிந்திருக்கப் பட்ட மாசில்லாத ஆகாயம்.

(வி - ரை.) இதனுள், 'மன்னவர்க்கு நாய்போல் வனப்புடையர் வாள்வயவர்' என்புழி, இறப்ப இழித்து இன்னாதாகப் புணர்க்கப்பட்டது உவமை.

'மின்மினியும் வெஞ்சுடரோன் போல்விளங்கும்' என்புழி, மின்மினிக்கு நிகராக்க லாகாத வெஞ்சுடரை யுவமிக்க, உவமை வழுவாயிற்று.

'அன்னப் பெடைபோலுஞ் சந்திரன்' என்புழி, ஆண்பாற்குப் பெண்பா லுவமையாய்க் குற்றமாயிற்று.

'பைந்தடங்கள் போலு, மிடைமாசொன் றில்லா விசும்பு' என்புழி, ஒருமைப்பாலுக்குப் பன்மைப்பாலை உவமை காட்ட வழுவாயிற்று.

பிறவுமன்ன. இனி, வழுவின்றி வருஞ் செய்யுளை வந்துழிக் காண்க. மிகுதல்-குறைதல்-தாழ்தல் - உயர்தல் - பான்மாறுபடுதன் முதலியன குற்றமேனும், குணம் மிக்குழிக் கொள்க. (அ)

35. போல மானப் புரையப் பொருவ
நேரக் கடுப்ப நிகர நிகர்ப்ப
வேர வேய மலைய விழைய
வொப்ப வெள்ள வுறழ வேற்ப
வன்ன வனைய வமர வாங்க
வென்ன விகல விழைய வெதிரத்
துணை தூக் காண்டாங்கு மிகுதகை வீழ
வினைசிவண் கேழற் றுச் செத்தொடு பிறவு
நவைதீர் பான்மை யுவமைச் சொல்லே.

என்பது, இடைநிற்கும் உவமைச் சொற்களை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) போலமுதல் செத்து ஈறுகச் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தைந்தும், இவைபோல்வன பிறவும், குற்றமற்ற பாகுபாடுடைய உவமைச் சொல்லாம்.

(வி - ரை.) பாகுபாடுடைய என்றதனால், போலவென்பது 'புலிபோல மறவன்' எனப் பெயரெச்சமாயும், 'புலிபோல வந்தான்' என வினையெச்சமாயும் வரும். பிறவுமன்ன.

பிறவு மென்றதனால், நாட, நக, நடுங்க, நந்த, கள்ள, கருத, காட்ட, மிளிர, எய்ப்ப, மருள என்பன முதலியனவுங் கொள்க.

இவற்றுள் தொக்கும் விரிந்தும் தொகாதே விரிந்தும் நிற்பன வெல்லாங் கண்டுகொள்க. (௯)

---

௩. உருவகவணி

36. உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித்
தொன்றென மாட்டினஃ துருவகமாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே உருவகமென்னும் அலங்காரத்தின் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உவமையாம் பொருளையும், உவமிக்கப்படும் பொருளையும், வேறுபா டொழிவித்து ஒன்றென்பதோ ருள்ளுணர்வு தோன்ற வொற்றுமை கொளுத்தின் அஃது உருவகமென்னும் அலங்காரமாம். (௧0)

37. தொகையே விரியே தொகைவிரி யெனாஅ
வியைபே யியைபிலி வியநிலை யெனாஅச்
சிறப்பே விரூபகஞ் சமாதான மெனாஅ
வுருவக மேக மநேகாங்க மெனாஅ
முற்றே யவயவ மவயவி யெனாஅச்
சொற்றவைம் மூன்று மற்றதன் விரியே.

என்பது, அவ்வுருவகமென்னும் அலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அச் சொல்லப்பட்ட உருவக அலங்காரம்: தொகையுருவகமும், விரியுருவகமும், தொகைவிரியுருவகமும், இயைபுருவகமும், இயைபிலுருவகமும், வியநிலையுருவகமும், சிறப்புருவகமும், விரூபகவுருவகமும், சமாதானவுருவகமும், உருவகவுருவகமும், ஏகாங்கவுருவகமும், அனேகாங்கவுருவகமும், முற்றுருவகமும், அவயவவுருவகமும், அவயவியுருவகமும் எனச் சொல்லப்பட்ட பதினைந்து பாகுபாடுடையதாகும்.

(வி - ரை.) அவற்றிற்கு உருவகமென்னுஞ் சொல்லும், ஏகமென்பதனோடு அங்கமென்னுஞ் சொல்லுங் கூட்டி யுரைக்க.

இவையெல்லாஞ் சொல்லின் முடியு மிலக்கணத்தன.

அவற்றுள்,

க-வது, தொகையுருவகம் என்பது,

ஆகியவென்னும் மாட்டேற்றுச்சொற் றொகுத்துக் கூறுவது;

வரலாறு:— நேரிசை வெண்பா

"அங்கை மலரு மடித்தளிருங் கண்வண்டும்
கொங்கை முகிழுங் குழற்காரும்—தங்கியதோர்
மாதர்க் கொடியுளதா னண்பா! வதற்கெழுந்த
காதற் குளதோ கரை."

(இ - ள்.) அழகிய கையாகிய மலரினையும், அடியாகிய தளிரினையும், கண்ணாகிய வண்டினையும், கொங்கையாகிய அரும்பினையும், குழலாகிய மேகத்தினையு முடைத்தாய்ப் பிறர்க்குக் காதல் செய்யவற்றாயிருப்பதொரு கொடியுளது, (நான் நெருநற் கண்டது;) நண்பனே! அக்கொடி மேலெழுந்த காதலுக் கெல்லை யுலகத்துண்டோவெனில், இல்லையாயிருந்தது.

உ-வது, விரியுருவகம் என்பது,

அச்சொல் விரிந்து நிற்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கொங்கை முகையாக மென்மருங்குல் கொம்பாக
அங்கை மலரா வடிதளிராத்—திங்கள்
அளிநின்ற மூர லணங்கா மெனக்கு
வெளிநின்ற வேனிற் றிரு."

(இ - ள்.) கொங்கை அரும்பாக, நுண்ணிடை வஞ்சிக்கொம்பாக, அழகிய கையே மலராக, அடி தளிராக, நிலவுபோல வெள்ளிய வொளியினையுடைத்தாய், என்மேல் வைத்த தண்ணளியுடைத்தாகிய நகையினையுடைத்தாய் (நெருநல்) தோன்றிய அணங்கு போன்றிருந்தாள், (இப்பொழுது) எனக்கு இளவேனிற் காலத்தைக் கொண்டு வெளிப்பட்ட திருவையொப்பாள்.

(வி - ரை.) இவை யிரண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவிலக்கணம். இதனுட் டொகையை முற்கூறியது, உவமை விரித்த சூத்திரம் நோக்கி "முந்து மொழிந்தது தலைதடு மாற்றம்" என்னுந் தந்திர வுத்தியான்.

௩-வது, தொகைவிரி யுருவகம் என்பது,

அச்சொற் றொக்கும் விரிந்தும் நிற்பது.

வரலாறு:— நேரிசை வெண்பா

"வையந் தகழியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச்—செய்ய

சுடாராழி யானடிக்கே சூட்டுவன் சொன்மாலை
இடராழி நீங்கவே யென்று.”

(இ-ள்.) உலகமே தகழியாகவும், நெடியகடலே நெய்யாகவும், வெம்மையையுடைய பகலவனே விளக்காகவும், சிவந்த நிறத்தை யுடைத்தாகிய சக்கரத்தையுடையா னடிக்கே சேர்த்துவேன், சொல்லி னாற் றொடுத்த மாலையை, என்னுடைய துக்கமாகிய கடல் வறப்பதாக.

சு-வது, இயைபுருவகம் என்பது,

பலபொருளை உருவகஞ் செய்யுங்கால் தம்முள் இயைபுடைய வாக வைத்து உருவகஞ் செய்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

“செவ்வாய்த் தளிரு நகைமுகிழுங் கண்மலரும்
மைவா ரளக மதுகரமும்—செவ்வி
உடைத்தாந் திருமுகமென் னுள்ளத்து வைத்தார்
துடைத்தாரே யன்றே துயர்.”

(இ-ள்.) சிவந்த வாயாகிய தளிரினையும், நகையாகிய முல்லை அரும்பினையும், கண்ணாகிய மலரினையும், கரிய நீண்ட அளகமாகிய வண்டினையும், செவ்வியினையுமுடைய கண்டாரால் விரும்புந்தன்மை யுடைத்தாகிய முகத்தை யென் னுள்ளத்திலே வைத்தார்; இதனாலே என்னுடைய உள்ளத்தி லுண்டாகிய துயரத்தை நீக்குவாரன்றே, சொல்லுவீராக.

(வி-ரை.) இதனுள் - தளிரும், முகிழும், மலரும், மதுகர மும், தம்மு ளியைபுடைமையின், அப்பெயர்த்தாயிற்று.

ரு-வது, இயைபிலுருவகம் என்பது,

பல பொருளுந் தம்மு ளியையாமைவைத் துருவகஞ் செய்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

“தேனக் கலர்கொன்றை பொன்னாகச் செஞ்சடையே
கூனற் பவளக் கொடியாகத்—தான
மழையாகக் கோடு மதியாகத் தோன்றும்
புழையார் தடக்கைப் பொருப்பு.”

(இ-ள்.) மதுவைக் காலப்பட்ட கொன்றைமலர் பொன்னாக வும், சிவந்த சடை வளைந்து நன்மை யுடைத்தாகிய பவளக்கொடியாக

வும், மதம் மழையாகவும், மருப்பு மதியாகவும் தோன்றாநின்றது, துளையை யுடைத்தாகிய பெரிய கையையுடைய யானையாகிய மலை.

(வி - ரை.) 'தடக்கைப் பொருப்பு' என்றது விநாயகரை.

சு-வது, வியனிலையுருவகம் என்பது,

ஒன்ற னங்கம் பலவற்றினுள்ளுஞ் சிலவற்றை உருவகஞ் செய்தும், சிலவற்றை உருவகஞ் செய்யாதும் உரைத்து அங்கியை உருவகஞ் செய்து உரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"செவவாய் நகையரும்பச் செங்கைத் தளிர்விளங்க
மைவா ணெடுங்கண் மதர்த்துலவச்—செவ்வி
நறவலருஞ் சோலைவாய் நின்றதே நண்பா!
குறவர் மடமகளாங் கொம்பு."

(இ - ள்.) சிவந்தவாய் எயிற்றை யரும்பச், செங்கரங்கள் தளிரை விளக்க, வருத்தஞ் செய்யும் வாளாகிய கண்கள் சிவந்த அரியோடுலாவப், புதிதாகிய தேனையுடைத்தா யலருஞ் சோலையின் கண்ணே தோன்றிற்று: நண்பனே! குறவர்க்கு மடப்பத்துடனே கூடிய மகளாந்தன்மை யுடைத்தா யிருப்பதொரு வஞ்சிக்கொம்பு.

எ-வது, சிறப்புருவகம் என்பது,

ஒரு பொருளை யெடுத்து, அதற்குச் சிறந்த அடைகளை உருவகஞ் செய்து அவற்றானே யுருவகமாக்கி யுரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"விரிகடல்சூழ் மேதினி நான்முகன்மீ கானாச்
சுரநதிபா யுச்சி தொடுத்த—அரிதிருத்தாள்
கூம்பாக வெப்பொருளுங் கொண்ட பெருநாவாய்
ஆம்பொலிவிற் றாயினதா லின்று."

(இ - ள்.) பரந்த கடல் சூழ்ந்த உலகமானது, நான்முகத்தோன் மீகாமனாகவும், தேவகங்கை பாயாகவும், அப்பாயை யுச்சியிலே யுடைத்தாகிய திருமால் மேனோக்கி யெடுத்த சீர்பாதம் கூம்பாகவும், பலவகைப்பட்ட பொருள்களையு முடைத்தாய்ப் பெரிதாகிய அழகோடு கூடிய நாவாயானது.

(வி - ரை.) இதனுள், நான்முகன் மீகாமனாகவும், சுரநதி பாயாகவும், அரிதிருத்தாள் கூம்பாகவும் உருவகஞ்செய்யப் புவி நாவாயாயினமையின், அப்பெயர்த்தாயிற்று.

அ-வது, விருபகவுருவகம் என்பது,

ஒரு பொருட்குக் கூடாத தன்மை பலவுங் கூட்டி உருவகஞ் செய்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தண்மதிக்குத் தோலாது தாழ்தடத்து வைகாது
முண்மருவுந் தாண்மேன் முகிழாது—நண்ணி
இருபொழுதுஞ் செவ்வி யியல்பாய் மலரும்
அரிவை வதனாம்பு யம்."

(இ - ள்.) தட்பத்தினையுடைய மதியின் றெழிற்குக் கெடாது, ஆழ்ந்த கயத்திற் றங்காது, முள்ளை யுடைத்தாகிய தாளின்மீது மொட்டியாது, காலையு மாலையுஞ் சேர்ந்து செவ்வியை யுடைத்தாய் மலர்ந்துநிற்கும், என் காதலியுடைய முகமாகிய தாமரை.

கூ-வது, சமாதானவுருவகம் என்பது,

ஒருபொருளை நன்றாக உருவகஞ்செய்து, அதனையே தீங்கு தருவதாகக் கூறி அத் தீங்கும் அதனானே வருகின்றதன் றென்பதற்குப் பிறிதோர் காரணங் கூறுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கைகாந்தள் வாய்குமுதங் கண்ணெய்தல் காரிகையீர்!
மெய்வார் தளிர்கொங்கை மென்கோங்கம்—இவ்வனைத்தும்
வன்மைசேர்ந் தாவி வருத்துவது மாதவமொன்
றின்மையே யன்றோ வெமக்கு."

(இ - ள்.) அழகினையுடையீர்! உம்முடைய காந்தன்மலராகிய கையும், குமுதமாகிய வாயும், நெய்தன்மலராகிய கண்ணும், நீண்ட தளிராகிய மெய்யும், மென்மையுடைய கோங்கரும்பாகிய கொங்கையுமென்று சொல்லப்பட்டன நும்முடைய அவயவமாகிலும் அவையனைத்துந் தன்மை திரிந்து வன்கண்மையைச் சேர்ந்து எம்முடைய வுயிரை வருத்தஞ் செய்யும்; இது, முற்காலத்தில் யாஞ் செய்த தீவினைப்பயன் இக்காலத்து எமக்குப் பயத்தலாலன்றோ? நும்மேற் றவறுண்டோ?

(வி - ரை.) கொங்கைக்கு அடையாகிய மென்மையைத் தீவகமாக்கிக் காந்தளுள்ளிட்ட வுறுப்புக ளனைத்தினுங் கொள்க.

௧௦-வது, உருவகவுருவகம் என்பது,

ஒன்றனை யுருவகஞ்செய்து அதனைப் பெயர்த்தும் பிறிதொன்றாக வுருவகஞ் செய்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கன்னிதன் கொங்கைக் குவடாங் கடாக்களிற்றைப்
பொன்னெடுந்தோட் குன்றே புனைகந்தா—மன்னவநின்
ஆகத் தடஞ்சே வகமாக யானணைப்பல்
சோகித் தருளேற் றுவண்டு."

(இ-ள்.) தலைவனே! நீ காதலித்த கன்னியுடைய முலையென்னும் மலையாகிய மதக்களிற்றை, நின் பொற்கலனணிந்த பெரிய தோளாகிய குன்றமே கந்தாகவும், மார்பாகிய பரந்த இடமே கூடமாகவும், யான் சேர்த்துவன்; நீ அழகழிந்து வருந்தாதொழிக.

(வி-ரை.) இதனுள், கொங்கையைக் குவடாக வுருவகஞ் செய்து அதனையே மீண்டும் களிறாக உருவகஞ்செய்தவாறு காண்க.

௧௧-வது, ஏகாங்கவுருவகம் என்பது,

ஒரு பொருளினது அங்கம் பலவற்றுள்ளும் ஓரங்கமே யுருவகஞ்செய்து ஒழிந்த அங்கங்களை வாளாவே கூறுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காதலனைத் தாவென் றுலவுங் கருநெடுங்கண்
ஏதிலனால் யாதென்னு மின்மொழித்தேன்—மாதர்
மருண்ட மனமகிழ்ச்சி வாண்முகத்து வந்த
இரண்டினுக்கு மென்செய்கோ யான்."

(இ-ள்.) நெஞ்சமே! எமக்கொரு கணவனைத் தருவாயாக வென்பது போன்றிருந்தது, காதளவு முலவுகின்ற கரிய நெடிய கண்கள்; அயலானாற் பயனில்லை யென்பதுபோன்றிருந்தது, இனிய தேனாகிய மொழி; மாதருடைய கண்டார்க்கு மயக்கத்தோடுகூடிய உள்ளக் களிப்பைக் கொடுக்கின்ற வொளியையுடைய முகத்திலே தோற்றிய இவ்விரண்டினுக்கும் யான் என்ன செய்யக்கடவேன்?

௧௨-வது, அநேகாங்க வுருவகம் என்பது,

ஒன்றனங்கம் பலவற்றையும் உருவகஞ்செய் துரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கைத்தளிராற் கொங்கை முகிழ்தாங்கிக் கண்ணென்னு
மைத்தடஞ்சேன் மைந்தர் மனங்கலங்க—வைத்ததோர்
மின்னுளதான் மேக மிசையுளதான் மற்றதுவும்
என்னுளதா நண்பா வினி."

(இ-ள்.) கையாகிய தளிரினாலே முலையாகிய அரும்பினைத் தாங்குகின்ற தன்மையையுடைத்தாகவும், கண்ணெனப்பட்ட கரிதாய்க் குளிர்ந்த சேல்களாலே ஆடவருள்ளங்களை யழிக்குந் தன்மையை யுடைத்தாகவும், கறுத்த மேகத்தைச் சுமந்துகொண்டு நிற்பதாகவும், ஒருமின் தோன்றிப் பூமிக்கண்ணே நின்றதேல், அது நண்பனே! என் உள்ளத்ததுவேயாம்.

கங-வது, முற்றுருவகம் என்பது,

அவயவ அவயவிகளை யேற்ற விடத்தோடும், பிறவற்றோடும் முற்ற உருவகஞ் செய்துரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"விழியே களிவண்டு மென்னகையே தாது
மொழியே முருகுலாந் தேறல்—பொழிகின்ற
தேமருவு கோதைத் தெரிவை திருமுகமே
தாமரையென் னுள்ளத் தடத்து."

(இ-ள்.) தேன் மருவிய கூந்தலையுடைய தெரிவை திருமுகமே தாமரை, விழிகளே களிக்கப்படாநின்ற வண்டு, மெல்லியவாகிய நகையே தாது, வார்த்தையே நறுநாற்ற முலாவுகின்ற மது, என்னுள்ளமாகிய தடத்து.

கச-வது, அவயவவுருவகம் என்பது,

அவயவத்தை உருவகஞ்செய்து, அவயவியை வாளாவே கூறுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"புருவச் சிலைகுனித்துக் கண்ணம்பெ னுள்ளத்
துருவத் துரந்தா ரொருவர்—அருவி
பொருங்கற் சிலம்பிற் புனையல்குற் றேர்மேல்
மருங்குற் கொடிதுடங்க வந்து."

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கப்பட்ட அல்குலாகிய தேரின்மேலேறி, மருங்குற்கொடி யசையவந்து, அருவி யலேக்கப்பட்ட மலேச்சிலம்பிலே தோற்றித், தம்முடைய புருவமாகிய வில்லே வளேத்துக், கண்ணுகிய அம்பினுலே என்னுள்ளத்திலே உருவிப்போக வொருவர் எய்தார்; இதற்குச் செய்யக்கடவதென்? சொல்லுவாயாக.

கரு-வது, அவயவியுருவகம் என்பது,

அவயவியை யுருவகஞ்செய்து, அவயவங்களே வாளாவே கூறுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வார்புருவங் கூத்தாட வாய்மழலே சோர்ந்தசைய
வேரரும்பச் சேந்து விழிமதர்ப்ப-வூரல்
அளிக்குந் தெரிவை வதனும் புயத்தால்
களிக்குந் தவமுடையேன் கண்."

(இ - ள்.) நல்லாருடைய புருவமசைய, வாயின் வார்த்தையானது உருத்தெரியாது அழிந்துதளரக், குறுவியர்ப்பை யுடைத்தாக விழியானது சிவந்து மதர்ப்ப, முறுவலிப்பதொரு தாமரையாகிய முகத்தினுலே களிக்குந் தன்மையைப் பெற்றது: முற்காலத்தில் யான் செய்த நல்வினேப்பயத்தினுலே, எனது கண். (கக)

38. உவமை யேது வேற்றுமை விலக்கே
யவநுதி சிலேடையென் றவற்ெருடும் வருமே.

என்பது, அவ்வுருவக அலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடுங் கூடி வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உவமையும், ஏதுவும், வேற்றுமையும், விலக்கும், அவநுதியும், சிலேடையும் என்னும் ஆறு அலங்காரங்களோடு கூடியும் வரும், அவ்வுருவக அலங்காரம்.

அவற்றுள்,

க-வது, உவமைவுருவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மதுமகிழ்ந்த மாதர் வதன மதியம்
உதய மதியமே யொக்கு—மதிதளர்வேன்

வெம்மை தணிய மதராக மேமிகுக்கும்
செம்மை யொளியாற் றிகழ்ந்து."

(இ - ள்.) மதுவுண்டு களித்த மடவாருடைய முகமதியம், உதயஞ் செய்த நிறைந்த மதியம் போன்றது: அறிவழியுந் தன்மைய யுடையேனுடைய ஆற்ற லழியக் களிப்போடு கூடிய காதலைப் பெரிதும் புலப்படுத்தித் தோற்றுகின்ற சிவந்த நிறத்தாலே யழகுபெற்று.

(வி - ரை.) இதனுள், முக்கியப்பொருளையும் குணப்பொருளையும் ஒப்புமை காட்டினமையான், உவமைவுருவகமாயிற்று.

உ-வது, ஏதுவுருவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மாற்றத்தாற் கிள்ளை நடையான் மடவன்னம்
தோற்றத்தாற் றண்ணென் சுடர்விளக்கம்—போற்றும்
இயலான் மயிலெம்மை யிந்நீர்மை யாக்கும்
மயலார் மதர்நெடுங்கண் மான்."

(இ - ள்.) நண்பனே! எம்மை இப்படித் தாழ்வுபண்ணிய நெடிதாய்ச் சிவந்து காதலைக் கொடுக்கின்ற கண்களை யுடைமையான் மான்போன்றாள், மொழியினாற் கிள்ளையாயினாள்; நடையினால் மடவிய அன்னமாயினாள்; மேனியாற் குளிர்ந்த வுருவத்தையுடைய விளக்கி னிறமாயினாள்; யாவரும் பரவப்படுஞ் சாயலால் மயிலாயினாள்.

௩-வது, வேற்றுமையுருவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வையம் புரக்குமான் மன்னவநின் கைக்காரும்
பொய்யின்றி வானிற் பொழிகாரும்—கையாம்
இருகார்க்கு மில்லைப் பருவ மிடிக்கும்
ஒருகார் பருவ முடைத்து."

(இ - ள்.) அரசனே! உன்னுடைய கையாகிய மேகமும், காலம் பிறழாது ஆகாயத்தின்கண்ணின்று பொழிகின்ற மேகமும், உலகத்தைப் புரக்குந் தன்மையி னொக்குமாயினும், கையென்கிற இரண்டு மேகங்களுக்கும் பருவமில்லை; இடியையுடைய ஒரு மேகத்திற்குப் பருவமுண்டு.

(வி - ரை.) இதனுள், குணப்பொருளையும், முக்கியப்பொருளையும், 'வையம் புரக்கும்' என்றொப்புமை காட்டிக், 'கைக்காருக்குப் பருவமில்லை, எனைக் கார் பருவமுடைத்து' என வேற்றுமை செய்தமையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. ஆல் - அசை.

௪-வது, விலக்குருவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வல்லி வதன மதிக்கு மதித்தன்மை
இல்லை யுளதே லிரவன்றி—எல்லை
விளக்கு மொளிவளர்த்து வெம்மையா லெம்மைத்
துளக்கு மியல்புளதோ சொல்."

(இ - ள்.) வல்லியாயினாள் முகமாகிய மதியத்திற்கு, மதியினுடைய தன்மை யில்லைபோலும்; உண்டாயின், பகற்பொழுது தன்னிடத்திலே யொளியை மிகுத்து நம்மை வருத்தி அறிவை யழிக்கும் இயல்புடைத்தாமோ? நண்பனே! சொல்லுவாயாக.

௫-வது, அவநுதியுருவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பொங்களக மல்ல புயலே யிதுயிவையும்
கொங்கை யிணையல்ல கோங்கரும்பே—மங்கைநின்
மையரிக்க ணல்ல மதர்வண் டிவையிவையும்
கையல்ல காந்தண் மலர்."

(இ - ள்.) மங்கைப் பருவத்தை யுடையவளே! உன்னுடைய மிக்க கருமையையுடைய கூந்தலன்று, இது, மேகப்பரப்பே; இரண்டாகிய தனங்களல்ல, இவை, கோங்கரும்புகளே; மையணிந்த செவ்வரி பரந்த கண்களல்ல, இவை, செருக்கினையுடைய வண்டுகளே; கையல்ல, இவை, காந்தண்மலர்களே.

(வி - ரை.) இதனுள், உண்மைப்பொருளை மறுத்து ஒப்புமைப்பொருளை யுடன்பட்டமையான், அப்பெயர்த்தாயிற்று.

௬-வது, சிலேடையுருவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"உண்ணெகிழ்ந்த செவ்வித்தாய்ப் பொற்றோட் டொளிவளரத்
தண்ணளிசூழ்ந் தின்பந் தரமலர்ந்து—கண்ணெகிழ்ந்து

காதல் கரையிறப்ப வாவி கடவாது
மாதர் வதனாம் புயம்."

(இ - ள்.) உள்ளே விரியாநின்ற பொலிவினை யுடைத்தாய் அழகிய இதழ்களினொளி மிகக் குளிர்ந்திருக்கின்ற வண்டுகளாற் சூழப்பட்டுக் கண்டார்க் கினிமை தோன்ற இதழ் விரிந்து மதுப் பொசிந்து கண்டார்க்கு ஆசைமிகுப்பப், பொய்கையிடத்து நீங்காது தோன்றிய தாமரை என்றும், உள்ளக்கசிவான் மலர்ந்த புதுமை யுடைத்தாய்ப், பொன்னுனியன்ற தோடுகளி னொளி தழைப்பக் குளிர்ந்த விருப்பத்தைமேவிக், கண்டார்க்கு ஆசையளிக்குந் தோற் றாவினை யுடைத்தாய்க் கண்ணிணையு முடைத்தாய், ஆசைப்பாட் டெல்லைகடப்ப, உள்ளங்கடவாது இவளுடைய வதனமாகிய தாமரை என்றும் வந்தவாறு காண்க

(வி - ரை.) இது தாமரைக்கும், முகத்திற்குஞ் சிலேடை. ()

39. உருவக முவமை யெனவிரு திறத்தவு
நிரம்ப வுணர்த்தும் வரம்புதமக் கின்மையிற்
கூறிய நெறியின் வேறுபட வருபவை
தேறினர் கோட றெள்ளியோர் கடனே.

என்பது, "மேற்சொல்லிய உருவகம் உவமையென்னும் இர ண்டுதிறத் தலங்காரங்களுக்கும் புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உருவகமும் உவமையு மென்னு மிரண்டுதிறத் தலங்காரங்களும், ஒழிவின்றி யுணர்த்தும் வரையறை யுடையவல்ல வாகலாற், சொல்லப்பட்ட நெறியின் வேறுபட வருபவை யறிந்து அவற்றின்பாற் சார்த்திக்கோட லறிவுடையோர்கடன்.

(வி - ரை.) ஈண்டுருவக முற்கூறியது அதிகார மிடையறும லென்க. அவற்றுட் சில வுருவகம் வருமாறு

க-வது, ஏதுவுருவகம்

வரலாறு:—

குறள் வெண்பா

"வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை."

(இ - ள்.) ஒருவன் வில்லை ஏராக உடைய (வீராகிய) உழவ ரோடு பகைகொண்டானாயினும், நீதிநூற்களை ஏராகஉடைய (சூழ்ச்சி யின் வல்ல புலவராகிய) உழவரோடு பகை கொள்ளாம லிருக்கக் கடவன்.

(வி - ரை.) 'சொல்' கருவியாகு பெயராய் நீதிநூற்களை யுணர்த்தியது. வீரரோடு பகை கொண்டாற் கேடு உண்டாதல் உறுதி யன்று; வரினும் அவனொடேயாம். சூழ்ச்சியின் வல்ல புலவரோடு பகை கொண்டால் தனக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்குந் தப்பாது கேடு வருதலின் அவர் பகை ஆகாதென்றார்.

போர்த்தொழிலில் வல்ல வீரர்களையும், சூழ்ச்சியின் வல்ல புலவர்களையும் 'உழவர்' என உருவகப்படுத்தினர். வீரர்களுடைய போர்த் தொழிலுக்கு வில்லும், புலவர்களுடைய சூழ்ந்தியற்றுதலாகிய தொழிலுக்கு நீதிநூலும் கருவியாகிய காரணமாக (ஏதுவாகக்) காட்டப்பட்டமையின் இது ஏதுஉருவகமாம் என்பது. (ஈண்டுக் குறித்த கருவி துணைக்கருவி.)

உ-வது, இயைபுருவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"எரி யிரண்டுஞ் சிறகா வெயில்வயிறாக்
காருடைய பீலி கடிகாவா—நீர்வண்ணன்
அத்தியூர் வாயா வணிமயிலே போன்றதே
பொற்றேரான் கச்சிப் பொலிவு."

(இ - ள்.) அழகிய தேரையுடைய சோழனது நகரமாகிய கச்சியினது தோற்றமானது, இரண்டு பக்கங்களிலு முள்ள இரண் டேரிகளும் இரண்டு சிறகுகளாகவும், நடுவினமைந்த மதில் வயிறாக வும், வாசனையையுடைய சோலை கருநிறத்தினையுடைய தோகையாக வும், கடல்போலுங் கருநிறத்தினையுடையராகிய திருநாதருடைய அத்தியூர் வாயாகவும் (அமைந்திருத்தலின்) அழகிய மயிலின் தோற் றத்தையே போன்றிருக்கின்றது.

(வி - ரை.) எயில்-மதில். பீலி-தோகை. கடி-வாசனை. கா-சோலை. பொலிவு-தோற்றம்; அழகு எனினுமாம். இதில் சிறகு, வயிறு, தோகை, வாய் ஆக உருவகப்படுத்தப்பட்ட பொருள்கள் யாவும் ஒன்றோடொன்று இயைபு உடையனவாகையால் இஃது இயைபுருவகமாம் என்க.

ங-வது, வியலக்குருவகம்

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மலையிற் பயிலா மடமஞ்ஞை வாரி
அலையிற் பிறவா வமுதம்—விலையிட்

டளவாத நித்தில மாராத தேறல்
வளவாண் மதர்நெடுங்கண் மான்.'

(இ - ள்.) வளவிய வாள்போன்ற அழகிய நீண்ட கண்களை யுடைய மான்போன்ற பெண், மலையிற் சஞ்சரியாத இளமையாகிய மயிலும், கடலினது அலையிலே பிறவாத அமுதமும், விலை இவ்வள வெனக் குறித்துச் சொல்லமுடியாத முத்தும், உண்ணாத தேனும் ஆவள்.

(வி - ரை.) மடமஞ்ஞை - இளமையாகிய மயில். வாரி - கடல். நித்திலம்-முத்து. தேறல்-தேன். மதர்-அழகு.

இதில் ஒரு பெண்ணை மயில் முதலியனவாக உருவகப்படுத்து மிடத்து விசேடணமாகச் சேர்த்த மலையிற் பயிலாமை, அலை யிற் பிறவாமை, விலையிட்டளவாமை, ஆராமை முதலிய அடை மொழிகள், இங்ஙன மலையிற் பயிலுதல் முதலியன இல்லாத இவளு க்கு மலையிற் பயிலுதன் முதலிய உடைய மயில் முதலியன உவமை யாகா என அவற்றை விலக்கலின், இது விலக்குருவகமாம் என் பது.

௬-வது, சிறப்புருவகம்

வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மழலைவாய் நவ்வி மதர்நெடுங்கண் மஞ்ஞை
குழலின் பொறைமெலிந்த கொம்பர்—சுழல்கலவம்
தாங்கிய வன்னந் தடங்கொங்கை யாரமுதம்
தேங்கொள் கமலத் திரு."

(இ - ள்.) தேனைக் கொண்ட செந்தாமரை மலரிலே வீற் றிருக்கின்ற திருமகளைப்போன்ற பெண், மழலைச்சொற்களைப் பேசும் வாயையுடைய மானும், அழகிய நீண்ட கண்களையுடைய மயிலும், கூந்தலின் பாரத்தைச் சுமந்திருத்தலால் மெலிவுற்ற கொம்பும், திரட்சியாகிய தோகையையுடைய அன்னமும், பெரிய கொங்கைகளையுடைய அமுதமும் ஆவள்.

(வி - ரை.) மழலை-மழலைச்சொல். நவ்வி-மான். மதர் - அழகு. மஞ்ஞை-மயில். குழல்-கூந்தல். பொறை-பாரம். கலவம்-தோகை. கமலத்திரு-செந்தாமரையில் வீற்றிருக்குந் திருமகள்.

இங்கு ஒரு பெண்ணை நவ்வி முதலியனவாக உருவகப்படு த்துமிடத்துக் கூறிய நவ்வி முதலியவற்றை மற்றை நவ்விமுதலிய வற்றிற் கில்லாத மழலைவாய் முதலியவற்றைக் கொண்டு சிறப் பித்துக் கூறுதலின் இது சிறப்புருவகமாம் என்க.

ＪＩＥＩ.Ｔ

ரு-வது, அற்புதவுருவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மன்றற் குழலா ருயிர்மேன் மதன்கடவும்
தென்றற் கரிதடுக்குந் திண்கணையம்—மன்றலரைக்
கங்குற் கடலிற் கரையேற்று நீள்புணையாம்
பொங்குநீர் நாடன் புயம்."

(இ - ள்.) மேன்மேலும் பெருகி வரும் காவேரியாற்றை யுடைய சோழநாட்டின் அரசனாகிய சோழனது தோள்: வாசனையை யுடைய கூந்தலையுடையவர்களாகிய பெண்களது உயிரின்மீது மன்மதன் செலுத்துகின்ற தென்றற் காற்றாகிய யானையைத் தடுக்கும் பாணமாம்; புணர்ச்சிக்குரிய (இளந்தன்மையினையுடைய) அம்மாதர்களை இரவாகிய கடலினின்று கரை ஏற்றுதற்குரிய தெப்பமாம்.

(வி - ரை.) மன்றல்-வாசனை. தென்றல்-தென்றற்காற்று. கரி-யானை. கணையம்-பாணம்; 'கணையாம்' என்றும் பாடம். மன்றலர்-புணர்ச்சிக்குரிய மாதர். புணை-தெப்பம். பொங்குநீர்-மிக்க நீரையுடைய காவேரி. புயம்-தோள். இங்குச் சோழனது தோளை கணையமும், புணையுமாக உருவகப்படுத்துமிடத்து வியப்புச் சுவைதோன்றக் கூறப்படுதலின் இஃது அற்புத உருவகமாம் என்பது.

இவ்வாறு வருவனவற்றை யுருவகத்தின்பாற் சார்த்தி யுணர்க.

உவமை வருமாறு:

க-வது, தெரிதருதேற்றவுவமை

வரலாறு:—

குறள் வெண்பா:

"நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு."

(இ - ள்.) கல்லாதா ரிடத்திற் பொருந்திய செல்வம், கற்றாரிடத்தில் பொருந்திய வறுமையினும் துன்பஞ் செய்வதாம்.

(வி - ரை.) ஈண்டு 'நல்லார்' என்றது கற்றாரை. வறுமை-தரித்திரம். கல்லார் மாட்டுச் செல்வம் அவரைக் கெடுக்கும்; கற்றார் மாட்டு வறுமை அவரைக் கெடுக்காது: ஆகலின், கல்லார் மாட்டுச் செல்வத்திற்குக் கற்றார் மாட்டு வறுமை உவமை கூறத் தக்கதன்றென்பது பெறப்பட்டது.

இதில் கல்லார்மாட்டுச் செல்வத்திற்குக் கற்றார்மாட்டு வறுமை உவமை கூறத்தக்கதன்று என்பது தெளிந்து கூறப்படுதலின் இது தேரிதருதேற்ற உவமையாம் என்பது.

உ-வது, பலவயிற்போலியுவமை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அடிநோக்கி னாழ்கடல் வண்ண னவன்றன்
படிநோக்கிற் பைங்கொன்றைத் தாரான்—முடிநோக்கித்
தேர்வளவ னாகத் தெளிந்தேன்றன் சென்னிமேல்
ஆரலங்க லான்றியது கண்டு."

(இ - ள்.) (அவனது) அடியை நோக்கினால் ஆழமாகிய கடலினது நிறத்தினையுடைய திருமாலாகத் தோன்றுகின்றான்; வடிவத்தை நோக்கினால் பசுமையாகிய கொன்றைப் பூமாலையை அணிந்த சிவனாகத் தோன்றுகின்றான்; (இங்ஙனம் பலவாறாகத் தோன்றும் இவனை இன்னானெனத் தெளிதல் எவ்வாறெனை உன்னி) அவனது முடியை நோக்கி முடியின்மேல் ஆத்திப் பூமாலை இருத்தலைக் கண்டு தேர்ச் சேனையையுடைய சோழன் என்று தெளிந்தேன்.

(வி - ரை.) இதிற் சோழனாகிய ஒரு பொருளுக்குத் திருமாலும், சிவபிரானுமாகிய இரண்டுவமைகள் கூறப்பட்டமையின் இது பலவயிற்போலியுவமையாம் என்பது.

ங-வது, பண்புவமை

வரலாறு:—

ஆசிரியப்பா

"கருங்கால் வேங்கை வீயுறு துறுகல்
இரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றுங் காட்டிடை
யெல்லி வருநர் களவிற்கு
நல்லை யல்லை நெடுவெண் ணிலவே."

(இ - ள்.) பரவிய வெண்மையாகிய நிலவே! கருமையாகிய அடியையுடைய வேங்கைமரத்தினது மலர்கள் பரவப்பெற்ற வலிய கல்லானது பெரிய புலியினது குட்டியைப்போலத் தோன்றுங் காட்டின் வழியாக இரவிலே (தனியே) வருபவராகிய (எமது) தலைவருடைய களவொழுக்கத்திற்கு நீ நலம்புரிவாய் அல்லை.

(வி - ரை.) வீ - மலர். துறுகல் - வலிய கல். இரும் புலி - பெரிய புலி. குருளை - குட்டி. எல்லி-இரவு. வருநர் - வருகின்றவ

ராகிய தலைவர். களவிற்கு - களவொழுக்கத்திற்கு. இதில் வேங்கை மரத்தினது மலர்கள் பரவப்பெற்ற கல், புலிக்குட்டிக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது.

வேங்கை மரத்தினது மலர் பரவப்பெற்ற கல்லின் வண்ணமும் வடிவமும், புலிக்குட்டியின் வண்ணத்திற்கும் வடிவத்திற்கும் ஒப்புமையாகக் கூறப்பட்டமையின் இது பண்புவமையாம் என்பது.

௪-வது, ஒப்புமையுவமை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"முத்துக்கோத் தன்ன முறுவல் முறுவலே
யொத்தரும்பு முல்லைக் கொடிமருங்குல்—மற்றதன்மேன்
மின்னளிக்குங் கார்போல் விரைகூந்தன் மெல்லியலாள்
தண்ணளிக்கு முண்டோ தரம்."

(இ - ள்.) முத்துக்களை வரிசையாகக் கோத்தாற்போன்ற பற்களையும், அப்பற்களையே போன்று அரும்புகளை விடும் முல்லைக் கொடியைப்போன்ற இடையினையும், அக் கொடியின்மேல் மின்னை வீசு மேகம்போன்ற மணங்கமழுங் கூந்தலையும் உடைய மென்மைத் தன்மையினளாகிய தலைவியினது குளிர்ந்த கருணைக்கும் எல்லையுண்டோ?

(வி - ரை.) முறுவல் - பல். மருங்குல்-இடை. கார் - மேகம். விரை-மணம். மெல் இயலாள்-மென்மைத்தன்மை யுடையாள்.

இதில் 'முத்துக்கோத்தன்ன' என்று முத்துக்களை முறுவலுக்கு உவமை கூறி, 'முறுவலே, ஒத்தரும்பு முல்லை' என அம்முறுவலை முல்லை அரும்புகளுக்கு உவமையாகக் கூறலின் இஃது ஒப்புமை உவமையாம் என்பது.

௫-வது, சந்தானவுவமை.

வரலாறு:—

ஆசிரியப்பா

"ஈர்ந்து நிலந்தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையிற்
சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கு குறங்கென
மால்வரை யொழுகிய வாழை வாழைப்
பூவெனப் பொலிந்த வோதி யோதியி
ளுளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நாண்மலர்க்
களிச்சுரும் பரற்றுஞ் சுணங்கு சுணங்குபிதிர்ந்

தியாணர்க் கோங்கின் விரைமுகை முகையெனப்
பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை முலையென
வண்டோட்டுப் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கின்
செறிநீர் தருமெ யிற்றின்."

என்னும் இதனை மாலையுவமை யெனினு மமையும்.

(இ - ள்) இழுக்கப்பட்டுப் பூமியிலே பொருந்தப்பெற்ற பெண் யானையினது பெரிய துதிக்கைபோலத் திரண்டுருண்டு ஒன்றோடொன்று நெருங்கிப் பொருந்திய தொடைகளையும் அந்தத் தொடைகளைப்போலப் பெரிய மலையிலே வரிசையாகப் பொருந்தின வாழைமரங்கள்; அந்த வாழைமரங்களின் பூவைப்போல அழகுற் றமைந்த கூந்தன் முடியையும், அக்கூந்தன் முடியைப்போலக் கரிதாய்க் குளிர்ந்த கிளைகளையுடைய வேங்கைமரத்தினது புதியமலர் (மலர்ந்து விளங்கின); அவ் வேங்கைமரத்தின் புதியமலர் என்று கருதிக் களிப்பையுடைய வண்டுகள் (மொய்த்துக்கொண்டு) ஆரவாரிக்குந் தேமலையும், அத் தேமல் பொறியாகப் பரந்தாற்போலக் கோங்கமரத்தினது புதிய அழகிய புதுமலர்கள் (தோன்றும்); அந்த அரும்பைப்போல (விளங்கும்) ஆபரணங்களைத் தன்னிடத்தே கொண்ட கொங்கைகளையும், பெரிய மடல்களையுடைய பனைமரம் அந்தக் கொங்கைகளைப்போல வளர்த்த நுங்கின் நீரைப்போல இனிமை பொருந்திய நீரைத்தரும்பற்களையும் (உடைய மாதர் என இயையும்.)

(வி - ரை.) இங்குக் கூறப்பட்ட உவமைகள் பலவும் இடையீடின்றி ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாகப் புணர்க்கப்பட்டமையின் இது சந்தான உவமையாம் என்பது. இனி மாலையுவமையோடு இதற்கு வேற்றுமை யுண்டென்பாரு முண்டு. அங்ஙனங் கூறுவார் மாலையுவமை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய பல பொருள்களை ஒரு பொருளுக்கு உவமையாக வைக்கப்படுவதாம் எனவும், இஃது அங்ஙனம் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய பல பொருள்களை வெவ்வேறு பொருள்களுக்கு உவமையாக வைக்கப்படுவதாம் எனவுங் கூறுவர்.

கூ-வது, விலக்குவமை

வரலாறு:—

ஆசிரியப்பா

"பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
யொருவர்ப் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்

பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே."

இவ்வாறு வருவனவற்றை யுவமையின்பாற் சார்த்தி யுணர்க. உருவகமும் உவமையும் ஓரினமாக்கிப் புணர்த்தமையால் உருவகத்திற்கு ஓதிய இலக்கணம் உவமைக்காதலும், உவமைக்கு ஓதிய இலக்கணம் உருவகத்திற் காதலு முள. அவை வருமா றறிந்துகொள்க.

(இ- ள்.) (புலமையினாற்) செப்பமாகிய நாவினையுடைய புலவர்கள் 'பாரி பாரி' என்று சொல்லி (அவன்றன் புகழ்) பலவற்றையுங் துதித்து (அவன்) ஒருவனையே புகழ்வர்; உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்குப் பாரி ஒருவனே அல்லன்; மழையும் உண்டு.

(வி-ரை.) இதில் பாரிக்கு மேகத்தை உவமைகூறுதல் புலவர்க்குக் கருத்தன்று என்னுங் கருத்தைத் தொனிப்பித்து உவமையை விலக்குதலால் இது விலக்குவமை யாகும். இதில் உபமேயத்தை ஒருபுடை விலக்கி உபமானத்தை உடன் நிறுத்தினமையால், விலக்குவமையாயிற்று என்றலுமாம்.

பாரி-கடை எழு வள்ளல்களில் ஒருவன்; கொடையிற் சிறந்தவன். (கரு)

௩. தீவகவணி.

40. குணந்தொழில் சாதி பொருள்குறித் தொருசொல்
லொருவயி னின்றும் பலவயிற் பொருடரிற்
றீவகச் செய்யுண் மூவிடத் தியலும்.

என்பது, நிறுத்த முறையானே தீவகமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குணத்தானும், தொழிலானும், சாதியானும், பொருளானும் குறித்து ஒருசொல் ஓரிடத்து நின்று, செய்யுளிற் பலவிடத்து நின்ற சொற்களோடு பொருந்திப் பொருள் விளைப்பது தீவகமென்னும் அலங்காரமாம். அது முதனிலைத்தீவகம், இடைநிலைத்தீவகம், கடைநிலைத்தீவகம் என மூன்றாகி நடக்கும்.

(வி - ரை.) எனவே, இம் மூன்றையும்: குணம், தொழில், சாதி, பொருள் என்பனவற்றோடு கூட்டி யுறழப் பன்னிரண்டாமெனக் கொள்க.

அவற்றுள்,

க-வது, முதனிலைக் குணத்தீவகம்

வாலாறு :—

நேரிசை வெண்பா

"சேந்தன வேந்தன் றிருநெடுங்கண் டெவ்வேந்தர்
ஏந்து தடந்தோ ளிழிகுருதி—பாய்ந்த
திசையனைத்தும் வீரச் சிலைபொழிந்த வம்பும்
மிசையனைத்தும் புட்குலமும் வீழ்ந்து."

என வரும்.

இதனுள் புட்குலங்களும், அம்பும், வேந்தர் தோள்களும், திசைகளும் சிவந்தனவென்க.

(இ - ள்.) அரசனது அழகிய நீண்ட கண்கள் (கோபத்தினால்) சிவந்தன; (அவை சிவந்த அளவில்) பகைவேந்தர்களினுடைய உயர்ந்த பெரிய தோள்கள் (அம்புகள்பட்டு இரத்தங்குழம்பிச்) சிவந்தன; (அத் தோள்களினின்று) பெருகிவருகின்ற இரத்தம் பாய்தலால் திசைகள் சிவந்தன; (அந்த இரத்தத்திற் படிதலால்) வலிமையினையுடைய வில்லினாற் சொரியப்பட்ட) பாணங்கள் சிவந்தன; அந்த இரத்த மேலே வீழ்தலால் பறவைக் கூட்டங்கள் யாவும் சிவந்தன; எ-று.

(வி - ரை.) இச் செய்யுளின் முதலில் உள்ள சேந்தன என்னும் பண்பு: கண், தோள், திசை முதலியவற்றோடுஞ் சென்று சேர்ந்து உபகாரப்பட்டமையால் இது முதனிலைக் குணத்தீவகமாம். சேந்தன என்பது வினைச்சொல்லாயினும் அதனாற் பெறும் பொருள் செந்நிறமாகிய பண்பாகலின் அது பண்பெனப்பட்டது. சேந்தன என்பது செம்மை என்னும் பண்புப் பெயரினடியாகப் பிறந்த வினையாதலையும் நோக்குக.

உ-வது, முதனிலைத் தொழிற்றீவகம்

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சரியும் புனைசங்குந் தண்டளிர்போன் மேனி
வரியுந் தனதடஞ்சூழ் வம்பும்—திருமான
ஆரந் தழுவுந் தடந்தோ ளகளங்கன்
கோரந் தொழுத கொடிக்கு."

என வரும்.

(இ-ள்.) திருமகள் வீற்றிருத்தற்குரிய மேன்மையினையுடைய முத்துமாலையை அணிந்த பெரிய தோள்களையுடையகுற்றமற்ற சோழனுடைய குதிரையைத் தொழுத பூங்கொடியைப் போன்றவளாகிய பெண்ணுக்கு (அவள் கையில்) அணிந்த வளையல்களும் சரிந்தன; குளிர்ச்சியாகிய தளிரைப்போன்ற உடம்பின் அழகும் சரிந்தது; பெரிய தனங்களில் தரித்த கச்சுஞ் சரிந்தது.

(வி-ரை.) சோழன் உலாப்போன காட்சியைக் கண்டு அவ்வளவிலே அவன்பால் தனக்குண்டாகிய பெருங்காதலை ஆற்ருளாகிய ஒரு பெண் உடன் மெலிந்து, கை வளை கழன்று வீழ, உடம்பின் அழகு குறையக், கச்சு தளர்ச்சியுற நின்றனள் என்பது இதன் கருத்து. இதிற் சரியும் என்னும் வினைச்சொல் சங்கு முதலியவற்ருேடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையால் இது முதனிலைத் தொழிற் றீவகம் ஆம்.

இதனுள் வளையும், அழகும், கச்சும் சரியுமென்க.

ஙு-வது, முதனிலைச் சாதித்தீவகம்

வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தென்ற லனங்கன் றுணையாஞ் சிலகொம்பர்
மன்றற் றலைமகனும் வான்பொருண்மேற்—சென்றவர்க்குச்
சாற்றவிடுந் தூதாகும் தங்கும் பெரும்புலவி
மாற்ற வருவிருந்து மாம்" என வரும்.

(இ-ள்.) தென்றற் காற்ருனது (காமத்தை வளர்த்தலால்) மன்மதனுக்குத் துணையாகும்; சில பூங்கொம்புகளுக்கு (தான் வந்தவளவில் அவற்றைத் தளிர்ப்பித்தலால்) மணம் புரிந்த நாயகனுகும்; சிறந்த பொருளினிடத்து விருப்பமுற்று (தம்முடைய தலைவியர்களைப் பிரிந்து) சென்ற தலைவர்களுக்கு(அத் தலைவியர்கள்பாற் காதலை எழுப்புதலால் அத் தலைவியர்களால் தம்முடைய வருத்தங்களைச்) சொல்லும்படி அனுப்பப்பட்ட தூதாகும்; (நாயகர்பால் நாயகியர்க்கு உண்டான பெரிய ஊடலை நீக்குதலால்) அவ்வூடலை நீக்கவந்த புது மகனுமாகும்.

(வி-ரை.) தென்றல்-தெற்கிலிருந்து வருங்காற்று; அது காலவேறுபாட்டாற் பலவாம். இங்குத் தென்றல் என்றது அங்ஙனம் பலவாகிய காற்றுகள் அனைத்தையும் உணர்த்தி முதலில் நின்று 'துணையாம்' என்பது முதலியவற்ருேடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையால் இது முதனிலைச் சாதித்தீவகம் ஆம்.

இதனுள் - தென்றல் துணையாதலும், தூதாதலும், விருந்தாதலும் கண்டுகொள்க.

௪-வது, முதனிலைப் பொருட்டீவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"முருகவேள் சூர்மா முதறடிந்தான் வள்ளி
புரிகுழன்மேன் மாலை புனைந்தான்—சரணளித்து
மேலாய வானோர் வியன்சேனை தாங்கினான்
வேலா னிடைகிழித்தான் வெற்பு."

என வரும்.

(இ - ள்.) முருகப்பிரான் சூரபன்மனாகிய மாமரத்தை வேரோடு சாய்த்தான்; வள்ளியம்மையினது புரிவாகிய கூந்தலின்கண் மாலையைச் சூடினான்; அடைக்கலமாகி மேன்மை பொருந்திய தேவர்களுடைய பெரிய சேனையைக் காத்தருளினான்; வேலினாலே (கிரௌஞ்சம் என்னும்) மலையை இடையிலே பிளந்தான்.

(வி-ரை.) 'சூர்மா முதல் தடிந்தான்' என்றதற்குச் 'சூரபன்மனாகிய (அவுணர்களின்) சிறந்த தலைவனைக் கொன்றான்' என்று பொருள் கூறுதலுமாம்.

இதில் முதலில் நின்ற முருகவேள் என்ற பொருட்பெயர் தடிந்தான் என்பது முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையால் இது முதனிலைப் பொருட்டீவகம் ஆம்.

௫-வது, இடைநிலைக் குணத்தீவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"எடுத்த நிரைகொணா வென்றலுமே வென்றி
வடித்திலங்கு வைவாளை வாங்கத்-துடித்தனவே
தண்ணார மார்புந் தடந்தோளும் வேல்விழியு
மெண்ணாத மன்னர்க் கிடம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) குறித்த பசுக்கூட்டங்களைக் கொண்டுவருக என்று (வேந்தன்) கூறிய அளவிலே, (மறவன்) வெற்றியைத் தருவதாகிய வடிக்கப்பட்டு விளங்கும் கூர்மையாகிய வாளைக் கையிலே ஏந்தினானாகப் பகையரசர்களுக்குக் குளிர்ச்சியாகிய முத்துமாலையை அணி

ந்த மார்பும், பெரிய தோள்களும், வேல்போன்ற கண்களும் இடப் புறத்துத் துடித்தன.

(வி - ரை.) இதில் இடைநின்ற துடித்தன என்னும் பண் புணர்த்துஞ்சொல் மார்பு என்பது முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இடைநிலைக் குணத்தீவகம் ஆம்.

இதனுள், துடித்தல் - பண்பு.

ச-வது, இடைநிலைத் தொழிற்றீவகம்

வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"எடுக்குஞ் சிலைநின் றெதிர்ந்தவருங் கேளும்
வடுக்கொண் டுரந்துணிய வாளி—தொடுக்கும்
கொடையுந் திருவருளுங் கோடாத செங்கோல்
நடையும் பெரும்புலவர் நா." என வரும்.

(இ - ள்.) வேந்தன் கையிலே ஏந்திய வில்லிலே அம்புகள் நிற்றலால் (உடனே அவனை) எதிர்த்தவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் தழும்புபட்டுத் (தம்முடைய மார்பு) துணிக்கப்பட்டனராக (அவ்வளவிலே) புலவர்களுடைய நாவுகள் (இவ்வேந்தனுடைய) ஈகையையும், மேன்மையாகிய அருளையும், முறை கெடாதசெங்கோலினது நடையையும் (பாக்களிலே) தொடுத்துப் புகழ்வனவாயின.

(வி - ரை.) இதில் இடையிலே நின்ற தொடுக்கும் என்னும் தொழிலுணர்த்துஞ் சொல்: கொடை, அருள், செங்கோலின் நடை என்பவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையால் இஃது இடைநிலைத் தொழிற்றீவகம் ஆம்.

எடுக்குஞ் சிலை வாளி நின்று என இயைக்க. 'நின்று' என்றதை நிற்க என்னுஞ் செயவெனெச்சமாகக் கொள்க.

இதனுள், தொடுத்தல், தொழில்.

எ-வது, இடைநிலைச் சாதித்தீவகம்

வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காமருவு பொற்றொடியாங் காலிற் கழலாம்
பொருவில் புயவலய மாகும்—ஆவரைமேல்
நாணு மாற்கு நகைமணிசேர் தாழ்குழையாம்
பூணும் புனைமாலை யாம்." என வரும்.

(இ - ள்.) பாம்பானது சிவபிரானுக்குக் காத்திற் பொருந்தும் அழகிய வளையாகும்; காலிலே அணியும் வீரகண்டையாகும்; ஒப்பில்லாத தோள்வளையாகும்; இடையில் அணியும் நாணுமாம்; ஒளியினையுடைய ரத்தினங்கள் பொருந்திய தொங்குகின்ற குண்டலம் என்னுங் காதணியாகும்; மற்றும் பல ஆபரணங்களாகும்; அழகிய மாலையும் ஆகும்.

(வி - ரை.) இதில் இடையினின்ற அரவு என்னும் பாம்புகளின் சாதிப்பெயர் 'தொடியாம்' என்பது முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இஃது இடைநிலைச் சாதித்தீவகம் ஆம்.

அ-வது, இடைநிலைப் பொருட்டீவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மானமருங் கண்ணாண் மணிவயிற்றில் வந்துதித்தான்
தானவரை யென்றுந் தலையழித்தான்—யானைமுகன்
ஒட்டினான் வெங்கலியை யுள்ளத் தினிதமர்ந்து
வீட்டினா னம்மேல் வினை."

என வரும்.

(இ - ள்.) யானை முகத்தினையுடைய கடவுளாகிய விநாயகன், மான்போன்ற கண்களையுடைய பார்வதியினது அழகிய வயிற்றில் வந்து பிறந்தனன்; எப்பொழுதும் அசுரர்களுடைய தலைகளைத் துணித்தனன்; வெவ்விய வறுமையைப் போக்கினன்; நம்முடைய மனத்தின்கண்ணே நன்கமர்ந்து நம்மேல் வரும் (தீய) வினைகளை நீக்கினன்.

(வி - ரை.) இதில் இடைநின்ற யானைமுகன் என்பது உதித்தான் என்பது முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இது இடைநிலைப் பொருட்டீவகம் ஆம்.

கo-வது, கடைநிலைத் தொழிற்றீவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"துறவுளவாச் சான்றோ ரிளிவரவுந் தூய
பிறவுளவா வூன்றுறவா ரானும்—பலறகறங்கக்
கொண்டா னிருப்பக் கொடுங்குழையா டெய்வமுமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று." என வரும்.

(இ - ள்.) ஞானத்தாற் சிறந்த பெரியோர்க்குத் துறவாகிய ஒழுக்கம் உளது ஆக இழிந்ததாகிய (கூடா) ஒழுக்கமும், தூய்மையாகிய வேறு உணவுகள் பல உள்ளனவாகத் தசைகலந்த உணவும், ஒரு மாதுக்குப் பல வாத்தியங்கள் ஒலிக்க மணம்புரிந்துகொண்ட (அவளுடைய) கணவன் இருக்க வேறொரு தெய்வமும் உள்ளதாகக் கொண்டு வைத்தற்குரிய தன்மையதன்று.

(வி - ரை.) இளிவரவு - தாழ்வு; அஃதீண்டு இழிவாகிய ஒழுக்கத்தை உணர்த்தியது. ஊன் - தசை. ஊண் - உணவு. பறை - வாத்தியம். கறங்கல்-ஒலித்தல். கொடுங்குழையாள் - வளைவாகிய குழையை அணிந்த மாது. 'வைக்கற்பாற்று அன்று' என்றதை இளிவரவு என்றது முதலியவற்றோடு தனித்தனி இயைத்து முடித்துக் கொள்க.

இதில் கடைநின்ற வைக்கற்பாற்றன்று என்பது இளிவரவு முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இது கடைநிலைத் தொழிற் றீவகம் ஆம்.

கஉ-வது, கடைநிலைப் பொருட்டீவகம்

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"புறத்தன வூரன நீரன மாவின்
திறத்தன கொற்சே ரியவே—யறத்தின்
மகனை முறைசெய்தான் மாவஞ்சி யாட்டி
முகனை முறைசெய்த கண்."

என வரும்.

(இ - ள்.) (பசுவின் கன்றின்மீது தேரைச் செலுத்தி அதைக் கொன்றவனாகிய தன்) மைந்தனை (அரசருக்குரிய) தருமத்தின்படி கொன்றவனாகிய மனுநீதிச் சோழனது மேன்மையாகிய வஞ்சி நாட்டிலே வாழ்பவளாகிய ஒரு மாதினுடைய முகத்தை அலங்கரித்த கண்கள்: வெளிகளிலுள்ள மான்களினுடைய கண்களைப் போன்றனவும், நாட்டின்கண் உள்ள அம்புகளைப்போன்றனவும், நீரி லுள்ள தாமரைமலர்களைப் போன்றனவும், மாவடுக்களைப் போன்றனவும், கொல்லர்களின் சேரியிலே செய்யப்படும் வாள்களைப்போன்றனவுமா யிருக்கின்றன.

(வி - ரை.) 'நீரன' என்பதைக் கருங்குவளை என்று கொள்ளுதலுமாம்.

இதில் கடைநின்ற கண் என்னும் பொருட்பெயர் புறத்தன என்பது முதலியவற்ரோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இது கடைநிலைப் பொருட்டீவகம் ஆம்.

இதனுள், கண் - பொருள். புறத்தன - மான். ஊரன - அம்பு. நீரன - தாமரை. மாவின்றிறத்தன - மாவடு. கொற்சேரிய - வாள். மற்றவைக் குதாரணம் வந்துழிக் காண்க.

அஃதேல், குணமென்று சொல்லப்பட்டனவும், தொழிலாய்க் காலம் புணர்ந்து நின்றனவா லெனின், அவ்வாறே குணமுந் தொழிலுங் காலம் புணர்ந்தல்லது தோன்ருது. தொழிலென்பது பொருளது புடைபெயர்ச்சி. குணமென்பது அப்பொருட்குப் பண்பாய்த் தனக்கு வேறு பொருளின்றிப் பொருளை நீங்காது நிற்பது. அது முன்ன ருணர்த்தப்பட்டது. (௪௰)

41. அதுவே
மாலை விருத்த மொருபொருள் சிலேடையென
நால்வகை யானு நடைபெறு மென்ப.

என்பது, அத் தீவகாலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடுங் கூடி வருமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அச்சொல்லப்பட்ட தீவகம்: மாலாதீவகம், விருத்த தீவகம், ஒருபொருட்டீவகம், சிலேடாதீவகம் என நான்கலங்காரங்களோடு கூடியும் வருமென்று சொல்லுவர் புலவர்.

அவற்றுள்,

க-வது, மாலாதீவகம்

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மனைக்கு விளக்க மடவார் மடவார்
தமக்குத் தகைசால் புதல்வர்—மனக்கினிய
காதற் புதல்வர்க்குக் கல்வியே கல்விக்கு
மோதிற் புகழ்சா லுணர்வு." என வரும்.

(இ - ள்.) இல்லறத்திற்கு விளக்கம், மடப்பத்தினையுடைய பெண்டிருண்டாதல்; அப் பெண்டிர்க்கு விளக்கம், அழகு சான்ற புதல்வரைப் பெறுதல்; அப் புதல்வருக்கு விளக்கம், இனிமையான கல்வி; அக் கல்விக்கு விளக்கம், மறவாமை.

(வி - ரை.) இதனுள், விளக்க மென்பதனை யெவ்விடத்துங் கூட்டுக.

உ-வது, விருத்ததீவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

“வரிவண்டு நாணு மதுமல ரம்பாப்
பொருவெஞ் சிலைக்குப் பொலிவும்—பிரிவின்
விளர்க்கு நிறமுடையார் தம்மேன் மெலிவும்
வளர்க்கு மலயா நிலம்.” என வரும்.

(இ - ள்.) பொறிவண்டு நாணாகவும், மதுமலரே கணையாக வுங்கொண்டு, காமன் தனியிருந்தாரைப் பொருகின்ற விருப்பத்தை யுடைய சிலைக்குப் பொலிவினையும், பிரிவிற் பசலையுற்றார் தம்பான் மெலிவினையும், வளர்க்கும் தென்றற்காற்று.

(வி-ரை.) இதனுள், ஒருபொருளே பொலிவும் மெலிவுமாகிய இரண்டு குணஞ் செய்தலின் விருத்தம்.

ந-வது, ஒருபொருட்டீவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

“வியன்ஞாலஞ் சூழ்திசைக ளெல்லாம் விழுங்கும்
அயலாந் துணைநீத் தகன்றார்—உயிர்பருகும்
விண்கவரும் வேரிப் பொழில்புதைக்கு மென்மயில்கள்
கண்கவரு மீதெழுந்த கார்.” என வரும்.

(இ - ள்.) அகன்ற வுலகத்தைச் சூழ்ந்த திக்குக ளெல்லாவற் றையும் தன்னிடத் தடக்கும்; துணையைப் பிரிந்து அயலவர்போ லப் போயினார் உயிரை யுண்ணும்; ஆகாயத்தை மறைக்கும்; நறு நாற்றத்தையுடைய பொழிலை மூடும்; மென்மையையுடைய மயில்க ளின் கண்களை வவ்விக்கொள்ளும்: உயரவெழுந்த மேகம்.

இதிலே வந்த விழுங்கும், பருகும் புதைக்கும், கவரும் என வந்த பல சொற்கள் ஒரு பொருளையே குறித்து நிற்க, கார் என்னுஞ் சொல் விழுங்கும் என்பது முதலிய பல இடங்களிலுஞ் சென் றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இஃது ஒரு பொருட்டீவகமாம்.

ச-வது, சிலேடாதீவகம்

வரலாறு:— நேரிசை வெண்பா

“மான்மருவி வாளரிகள் சேர்ந்து மருண்டுள்ளம்
தான்மறுக நீண்ட தகைமையவாம்—கான
வழியு மொருதனிநாம் வைத்தகலு மாதர்
விழியுந் தருமான் மெலிவு.” என வரும்.

(இ - ள்.) மான்கள் மருவி ஒளியையுடைய சிங்கங்கள் சேர்ந்து, மயங்கிக் கண்டாருள்ளம் வெருவும்படி நீண்டதன்மையையுடைத்தாய காட்டு நெறியும், மயக்கமருவி ஒளியினையுடைய அரிகள் பரந்து கண்டாருள்ளமானது மயங்கித் தடுமாறும்படி பெரிதாய நான் தனியிருத்திப் போந்த கிழத்தியுடைய கண்ணும், நமக்கு வருத்தத்தைத் தாராநின்றன.

(வி - ரை.) இது வழிக்கும், விழிக்குஞ் சிலேடை. மான் மருவி - (வழி) மான்கள் பொருந்தி; (கண்) மயக்கம் மருவி; வாள் அரிகள் சேர்ந்து - (வழி) ஒளியை யுடைய சிங்கங்கள் சேர்ந்து; (கண்) ஒளியை உடைய செவ்வரிகள் சேர்ந்து; உள்ளம் மருண்டு மறுக - (வழி) மனம் மயங்கி வருந்த; (கண்) மனம் மயங்கித்தடுமாற.

நால்வகையானுமென்கிற முற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கிப் பிறவகையால் வருவனவு முளவெனக் கொள்க. அவை வருமாறு:

உவமாதீவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"முன்னங் குடைபோன் முடிநா யகமணிபோன்
மன்னுந் திலகம்போல் வாளிரவி—பொன்னகலம்
தங்கு கவுத்துவம்போ லுந்தித் தடமலர்போல்
அங்க ணுலகளந்தாற் காம்." என வரும்.

(இ - ள்.) அழகிய இடத்தினையுடைய உலகங்களை அளந்த திருமாலுக்கு (அங்ஙனம் உலகளந்தபோது) ஒளியை உடைய சூரியன் முன்னே குடைபோன்றிருந்து, பின்பு கிரீடத்தின் நடுவிலுள்ள நாயகரத்தினம்போலாய், (அதன் பிறகு) நெற்றியிலே அணிந்த திலகம்போலாய், (அதன் பின்னர்) அழகிய மார்பிலே பொருந்திய கவுத்துவமணிபோலாய், (அதன்பிறகு) உந்தியாகிய குளத்திலே தோன்றிய செந்தாமரை மலர்போல் ஆயிற்று.

(வி - ரை) திலகம்-பொட்டு. உந்தி-கொப்பூழ்.

உருவகதீவகம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கானற் கயலாம் வயலிற் கமலமாம்
ஏனற் கருவிளையா மின்புறவில்—மானும்

கடத்துமேல் வேடர் கடுஞ்சரமா நீங்கிக்
கடத்துமேன் மெல்லியலாள் கண்.''

என வரும்.

(இ - ள்.) (நெஞ்சமே!) இம்மெல்லிய தன்மையை உடையாளைப் பிரிந்து செல்வோமாயின் இவளது கண் நெய்தல் நிலத்திலே கயன் மீனாய்த் தோன்றியும், முல்லை நிலத்திலே கருவிளை மலராய்த் தோன்றியும், குறிஞ்சி நிலத்திலே மானாய்த் தோன்றியும், பாலை நிலத்திலே வேடுவரது (கையிலுள்ள) கொடிய பாணமாய்த் தோன்றியும் நமது போக்கை விலக்கும்; (ஆதலால்) இவளைப்பிரிந்து செல்லுதல் நமக்கு அரிதாகும்.

(வி - ரை.) கானல் - நெய்தல்; வயல் - மருதம்; எனல் - முல்லை; புறவு - குறிஞ்சி; கடம் - பாலை; சரம் - பாணம்; மெல் இயலாள் - மென்மையாகிய தன்மையை உடைய தலைவி.

இதில் கண் என்கின்ற ஒரு சொல் பல இடத்துஞ் சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இது தீவக அணியாம். இதனோடு கண்ணைக் கயன் முதலியனவாகக் கூறிய உருவகமும் பொருந்துதலால் இஃது உருவக தீவகம் ஆயிற்று. (கரு)

ரு. பின்வருநிலையணி

42. முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற்
பின்வரு மென்னிற் பின்வரு நிலையே.

என்பது, நிறுத்த முறையானே, பின்வருநிலையென்னும் அலங்கார முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒரு செய்யுளுள், முன்னர் வந்த சொல்லாவது பொருளாவது பின்னர்ப் பலவிடத்தும் வருமாயின் அது பின்வருநிலையென்னும் அலங்காரமாம்.

அவற்றுள்,

க - வது சொற்பின் வருநிலை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''மால்கரி காத்தளித்த மாலுடைய மாலைசூழ்
மால்வரைத்தோ ளாதரித்த மாலையார்—மாலிருள்சூழ்
மாலையின் மால்கட லார்ப்ப மதன்றொடுக்கு
மாலையின் வாளி மலர்.'' என வரும்.

(இ - ள்.) மதத்தால் மயங்கிய யானையின் இடர்தீர்த்தளித்த அரியுடைய தொடையல் சூழப்பட்ட பெரிய மலையையொத்த தோள்களை விரும்பிய இயல்புடையார்மேல், மயங்கிருள் சூழ்ந்த அந்திப்பொழுதில் கருங்கடல் ஆர்ப்பக் காமன் இடையறாது மலரா கிய கணைகளைத் தொடுக்கும்.

(வி - ரை.) இதனுள், முன் வந்த சொல்லே பின்னும் பல விடத்து வந்தமையின் சொற்பின்வருநிலை.

உ-வது, பொருட்பின் வருநிலை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

“அவிழ்ந்தன தோன்றி யலர்ந்தன காயா
நெகிழ்ந்தன நேர்முகை மூல்லை—மகிழ்ந்திதழ்
விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவிளை
கொண்டன காந்தள் குலை.”

எனவரும்.

(இ - ள்.) தோன்றி மரங்கள் மலர்ந்தன; காசாஞ் செடிகள் மலர்ந்தன; அழகிய அரும்புகளை உடைய முல்லைகள் மலர்ந்தன; கொன்றை மரங்கள் குளிர்ச்சியுற்று இதழ்கள் மலர்ந்தன; கருவிளை கள் மலர்ந்தன; காந்தள் குலைகளை எடுத்தன.

(வி - ரை.) இதனுள் அவிழ்தலும், அலர்தலும், நெகிழ்தலும், விள்ளலும், விரிதலும், மலர்தல் என்னு மொரு பொருண்மே னின்றனவாதலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. ‘வருவது’என்னுது, ‘வரு மென்னின்’ என்றதனுன், முன்னர் வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலவிடத்தும் வருவது, சொற்பொருட்பின் வருநிலை யெனக் கொள்க.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

“வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.”

என வரும்.

(இ - ள்.) நாள்தோறும் பொழுது கழிதலைத் தமது ஆயுளின் மேல் தங்குதலாக வைத்து அப்பொழுது கழிவை உணரும் இயல்

பில்லாதலர்கள், நாள்தோறும் பொழுது கழிவு வராநிற்கக் கண்கூடாகப் பார்த்திருந்தும் அப்பொழுது கழிவை உணர்ந்து துன்புறுமல் நாள்தோறும் அப்பொழுது கழிவை முட்டின்றிக் கழியாநிற்கும் என்று மகிழ்வார்.

(வி - ரை.) இதில் வைகல் என்னும் முன் வந்த சொல் பின்னும் பலவிடத்தும் வந்து ஒரு பொருளே தந்தமையின் இது சொற்பொருட் பின்வரு நிலையாம் என்பது.

இன்னும் அவ்விலேசானே பிறவலங்காரங்களோடு கூடி வருவனவுங் கொள்க.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"செங்கமல நாட்டஞ் செழுந்தா மரைவதனம்
பங்கயஞ் செவ்வாய் பதுமம்போற்—செங்கரங்கள்
அம்போ ருகந்தா ளரவிந்த மாரனுர்
தம்போ ருகந்தா டனம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) மன்மதனது அழகியபோரை (காமப்போரை) விரும்பினவளது கண்கள் செவ்விய தாமரையைப் போல்வனவாம்; முகஞ் செழிய தாமரையைப்போல்வதாம்; செவ்வாய் தாமரையைப்போல்வதாம்; சிவந்த கைகள் தாமரையைப் போல்வனவாம்; பாதங்கள் தாமரையைப் போல்வனவாம்; தனங்கள் தாமரையைப் போல்வனவாம்.

(வி - ரை.) இதில் கமலம், தாமரை, பங்கயம், பதுமம், அம்போருகம், அரவிந்தம் என்னும் சொற்கள் தாமரை என்னும் ஒரு பொருளுணர்த்தி நின்றமையின் இது பொருட் பின் வருநிலையாம்; அவை கண்கள் முதலியவற்றிற்கு உவமையாய் வந்தமையின் இது உவமைப்பொருட் பின்வருநிலையாம் என்பது.

கமல முதலியன ஒருபொருட் பன்மொழிகள். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (கசு)

கூ. முன்ன விலக்கணி

43. முன்னத்தின் மறுப்பினது முன்ன விலக்கே
மூவகைக் காலமு மேவிய தாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே முன்னவிலக்கு என்னும் அலங்கார முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளைக் குறிப்பினான் விலக்கின் அது முன்னவிலக்கென்னும் அலங்காரயாம். அஃது இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்னும் மூவகைப்பட்ட காலங்களோடுங் கூடியதாம்.

(வி - ரை.) 'மறுப்பது' என்னாது 'மறுப்பின்' என்றதனாற், கூற்றினான் மறுப்பினும் அவ்வலங்காரமாம். குறிப்பினான் மறுப்பது பொருட்பொலிவுஞ் செய்யுட்சிறப்புநோக்கி யெடுத்தோதினார்; ஏனையது அன்னது அன்மையின் இலேசா னுடன்பட்டா ரென்பது.

இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பனவற்றைக் கூற்றொடுங் குறிப்பொடுங் கூட்ட அறுவகையாம்.

அவற்றுள்,

க-வது இறந்தவினை விலக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பாலன் றனதுருவா யேழுலகுண் டாலிலையின்
மேலன்று கண்டுயின்றாய் மெய்யென்பர்—ஆலன்று
வேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்." என வரும்.

(இ - ள்.) சோலை சூழ்ந்த குன்றமெடுத்த மாயவனே! நீ உலகம் ஏழையுமுண்டு பாலனுருவத்தைக் கொண்டு ஆலிலையிலே யுறங்காநின்றாயென்பது உலகத்துள்ளோர் மெய்யென்று சொல்லுவர். நீ உலகத்தை உண்டுறங்கிய ஆலானது, அன்று, கடலுள்ளே நின்றதோ? மண்ணிலே நின்றதோ? ஆகாயத்தே நின்றதோ? சொல்லுவாயாக!

(வி - ரை.) உலகமுழுதும் உண்ணப்பட்ட காலத்து ஆலிலை யொன்று தனியாக இருந்த தென்பது பொருந்தாது என அது குறிப்பால் விலக்கப்பட்டது.

உ-வது, எதிர்வினை விலக்கு

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"முல்லைக் கொடிநடுங்க மொய்காந்தள் கைகுலைப்ப
எல்லை யினவண் டெழுந்திரங்க—மெல்லியன்மேற்

தீவாய் நெடுவாடை வந்தாற் செயலறியேன்
போவா யொழிவாய் பொருட்கு."

என வரும்.

(இ - ள்.) தலைவனே! முல்லைக்கொடியானது நடுங்க நெருங்கிய காந்தண்மலரானது விரிய, ஒளியினையுடைய வண்டின் கூட்டங்க ளெழுந்தொலிக்கத், தீயையுடைய நெடிய வாடையானது மெல்லிய நடையையுடைய இவள்மேல் வந்தால் பின் விளையுஞ் செய்தி யறியமாட்டேன்; ஆதலின், பொருளீட்டுதற்குப் போவா யொழிவாய்!

ரு-வது, நிகழ்வினைவிலக்கு

வரலாறு:—

வேண்பா

"மாதர் நுழைமருங்கு ஞேவ மணிக்குழைசேர்
காதின் மிகைநீலங் கைபுனைவீர்!—மீதுலவு
நீணீல வாட்க ணெடுங்கடையே செய்யாவோ
நாணீலஞ் செய்யு நலம்." என வரும்.

(இ - ள்.) காதலைச் செய்யும் நுண்ணிடை வருந்த, மணிக் குழையையுடைய உமது காதின்மீதே மிகையாக நீலப்பூவைச் சாத்துகின்றவரே! அக் காதின்மீதே யுலாவுகின்ற நீண்ட நீலமாகிய நிறத்தையுடைய கண்களி னெடியகடையே செய்யாவோ, நீவிர் நன்றாகச் சூடிய நீலப்பூச் செய்யும் நலத்தை.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (௪எ)

44. அதுவே
பொருள்குணங் காரணங் காரியம் புணரும்.

என்பது, அவ்வலங்காரத்துச் சில வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவ்விலக்கு: பொருள் விலக்கும், குணவிலக்கும், காரணவிலக்கும், காரியவிலக்கும், என நான்குவகையானும் வரும்.

அவற்றுள்,

க-வது, பொருள்விலக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கண்ணு மனமுங் கவர்ந்தவ ளாடிடமென்
றண்ண லருளு மடையாளம்—தண்ணிழலின்

சுற்றெல்லே கொண்டுலவுஞ் சோதித் திரளல்லான்
மற்றில்லே காணும் வடிவு.''

என வரும்.

(இ - ள்.) நம்முடைய தலேவன் தன்னுடைய கண்களேயும் மனத்தையுங் கவர்ந்துகொண்ட மடவாள் விளேயாடு மிடமென்று நமக்கு அருளிச்செய்த சோலேயின்க ணுண்டாகிய குளிர்ந்த நிழலேச் சேர்ந்த சூழலிடத்தைக் கைக்கொண்டு உலாவித்திரிவதொரு சோதியுருவமல்லது, அச் சோதியுருவின் அவயவங்களேக் காண்டற் கரிதாயிருந்தது. இஃது ஒருருவத்தன்மை இருந்தபடி.

உ-வது, குணவிலக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''மாதர் துவரிதழ்வாய் வந்தென் னுயிர்கவரும்
சீத முறுவ லறிவழிக்கு—மீதுலவி
நீண்ட மதர்விழியென் னெஞ்சங் கிழித்துலவும்
யாண்டையதோ மென்மை யிவர்க்கு.''

என வரும்.

(இ - ள்.) இவருடைய அழகிய பவளம்போன்ற வாயானது, என்னுடைய வுயிரைவந்து கவராநின்றது; குளிர்ந்த நகையானது, அறிவை யழிக்காநின்றது; காதின்மீது உலாவி மதர்த்து நீண்ட விழியானது, என்னுடைய நெஞ்சத்தைக் கிழித்து உலவாநின்றது. ஆதலால், இவர்க்கு மென்மை எங்குள்ளதோ சொல்லுவாயாக!

ங-வது, காரணவிலக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''மதாரிக் கண்சிவப்ப வார்புருவங் கோட
அதரந் துடிப்ப வணிசேர்—நுதல்வியர்ப்ப
நின்பா னிகழ்வனகண் டஞ்சாதா லென்னெஞ்சம்
என்பாற் றவறின்மை யால்.

என வரும்.

(இ - ள்.) மடவாய்! செவ்வரி பரந்து மதர்த்த கண் சிவப்ப, நீண்ட புருவம் வளேய, அதரந் துடிக்க, அழகு சேர்ந்த நெற்றியானது வியர்ப்ப, உன்னிடத்தில் நிகழ்வனவற்றைக் கண்டு என்னுடைய நெஞ்சம் பயப்படமாட்டாது, என்னிடத்திற் குற்றமில்லாமையால்.

1312

சு-வது, காரியவிலக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மன்னவர் சேயா மயிலகவி யாடலும்
பொன்னலருங் கொன்றையும் பூந்தளவின்—மென்மலரு
மின்னுயிரா நீண்முகிலு மெய்யென்று கொள்வதேல்
என்னுயிரோ வின்னு முளது."

என வரும்.

(இ - ள்.) நம் காதலர் (வினைகருதிச்) சேய்த்தாகிய நாட்டுளராக, மயிலினங்கள் கூவியாடுதலும், கொன்றைகள் பொன்போல் மலர்தலும், அழகிய முல்லையின் மிருதுவாகிய மலரும், மின்னலைக் கொடுக்கின்ற நெடிய மேகமுமாகிய இவை மெய்யென்று கொள்வோமாயின் என்னுயிரோ இன்னும் உடலோடு பொருந்திநின்றது.

(வி - ரை.) இதனுள், காரியம்-உயிரில்லாதாதல். (கஅ)

45. வன்சொல் வாழ்த்து தலைமை யிகழ்ச்சி
துணைசெயன் முயற்சி பரவச முபாயங்
கையற லுடன்படல் வெகுளி யிரங்க
லைய மென்றுங் கறிந்தனர் கொளலே.

என்பதும், அவ்விலக்கென்னும் அலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வன்சொல் விலக்கும், வாழ்த்து விலக்கும், தலைமை விலக்கும், இகழ்ச்சி விலக்கும், துணைசெயல் விலக்கும், முயற்சி விலக்கும், பரவச விலக்கும், உபாய விலக்கும், கையறல் விலக்கும், உடம்படல் விலக்கும், வெகுளி விலக்கும், இரங்கல் விலக்கும், ஐய விலக்கும் என்று சொல்லிய பதின்மூன்று பாகுபாட்டை யுடையதென்று அறிந்து கோடலையுடைத்து அவ் விலக்கலங்காரம்.

அவற்றுள்,

க-வது, வன்சோல் விலக்கு

என்பது, வன்சொற் சொல்லி விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மெய்யே பொருண்மேற் பிரிதியேல் வேறொரு
தையலை நாடத் தகுநினக்கு—நெய்யிலைவேல்

வள்ளல் பிரிவற்றம் பார்த்தெங்கள் வாழ்நாளைக்
கொள்ள வுழலுமாங் கூற்று.''

என வரும்.

(இ - ள்.) ஒருதலையாய்ப் பொருண்மே லாசையாற் பிரிதியேல், இப்பொழுதே யுனக்கொரு மனையாளைத் தேடத் தகுவதாயிருந்தது; செய்யை யுடைத்தாகிய வேலையுடைய வள்ளலே! நீ பிரிக்த அவகாசத்தைப் பார்த்து, அப்பொழுதே யெங்கள் வாழ்நாளைக் கொள்வதாக நினைத்துத் திரியாநின்றது கூற்றம்.

உ-வது, வாழ்த்துவிலக்கு

என்பது, வாழ்த்திவைத்து விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''செல்லு நெறியனைத்துஞ் சேம நெறியாக
மல்க நிதியம் வளஞ்சிறக்க—வெல்லும்
அடற்றேர் விடலை யகன்றுறைவ தாங்கோர்
இடத்தே பிறக்கவி யாம்.''

என வரும்.

(இ - ள்.) வென்றியினையும் வலியினையுமுடைய தேரினையுடைய வீரனே! நீ எம்மைப் பிரிந்துபோகக் கருதிப் போகும் வழியனைத்தும் உனக்குக் காவலாகிப் பரிகாரஞ் செய்வதாக! நினக்குப் பொருள் வருவாயும் பெருகுவதாக! செல்வம் பெருக! நீ இப்படிப் பிரிந்து நிலையாக நிற்பதெவ்விடம்? அவ்விடத்தை எங்கட்குச் சொல்ல வேண்டும்; நாங்கள் அவ்விடத்தே அறிந்து பிறப்போமாக.

(வி - ரை.) இறக்குங்காலத்து உண்டாய நினைவு இறந்தபின்னர் வந்து ஊட்டு மென்பதனு லறிக.

ரு-வது, தலைமைவிலக்கு

என்பது, தன்பாற் றலைமைதோன்றக் கூறி விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''பொய்ம்மை நெறிதீர் பொருளு மிகப்பயக்கும்
எம்முயிர்க்கு மேதுமிட ரில்லை—வெம்மைதீர்
தேக வினிய நெறியணிய வென்றாலும்
போக லொழிவாய் பொருட்கு.''

என வரும்.

(இ - ள்.) பொய்யாகிய வழியினைத் தப்புவிக்கின்ற பொருளும் பெரிது உண்டாகும்; எங்களுயிர்க்கும் ஓரிட ருண்டாகமாட்டாது; அவ்வழிநடையும் வருத்தமின்றி இன்ப முண்டாக்கும்; அவ்வழிதானுஞ் சிறுகித் தோன்றுமென்று சொன்னேமே யாயினும் பொருள்கருதிப் போகின்ற போக்கை நீ யொழிவாயாக!

சு-வது, இகழ்ச்சி விலக்கு

என்பது, விலக்குதற் கேதுவை யிகழ்ந்து விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஆசை பெரிதுடையே மாருயிர்மே லப்பொருண்மேல்
ஆசை சிறிது மடைவிலமால்—தேசு
வழுவா நெறியின் வருபொருண்மே லண்ணல்
எழுவா யொழிவா யினி."

என வரும்.

(இ - ள்.) தலைமை கெடாதவண்ணம் நல்வழிக்கண்ணே யொழுகுகின்ற பொருள்கருதிப் பிரிகின்ற பெரியோனே! யாம் எங்கள் அரிதாகிய வுயிரின்மேல் மிக ஆசையுடையேம்; நீ நினைத்துப் பிரிகின்ற பொருண்மே லாசையுண்டாதற்குக் காரணஞ் சிறிதுமிலேம்; ஆதலால், நீ பொருண்மே லேகுவாய், அன்றி யதனைத் தவிர்வாய்; எங்கள் தன்மை இது.

ரு-வது, துணைசெயல் விலக்கு

என்பது, துணைசெய்வாரைப்போலக் கூறி விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"விளைபொருண்மே லண்ணல் விரும்பினையே லீண்டெங்
கிளையழுகை கேட்பதற்கு முன்னே—விளைதேன்
புடையூறு பூந்தார் புனைகழலாய் போக்கிற்
கிடையூறு வாராம லேகு."

என வரும்.

(இ - ள்.) மிகுதியாகிய தேனூறுகின்ற பூமாலையினையும், அலங்கரிக்கப்பட்ட கழலினையுமுடைய தலைவனே! நன்மை பயக்கும் பொருண்மேலே போதல் விரும்பினையாயின், எங்கள் சுற்றத்தாரழுவது கேட்பதற்கு முன்னே யிப்பொழுதே உன்னுடைய போக்கிற்கு விலக்கு வாராவண்ணம் போவாய்.

சூ-வது, முயற்சிவிலக்கு

என்பது, முயற்சி தோன்றக் கூறி விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மல்லணிந்த தோளாய்! இதென்கொலோ வான்பொருண்மேற்
செல்க விரைந்தென் றுளந்தெளிந்து—சொல்லுதற்கே
என்று முயல்வலியா னேகனீ யென்றிடையே
தோன்றுகின்ற தென்வாயிற் சொல்."

என வரும்.

(இ - ள்.) வளப்பத்தினையுடைய தோளினையுடையாய்! நீ நன்மை பயக்கும் பொருளின் திறத்தே கடுகிப் போவாயாக! என்று என் னுள்ளமானது கலக்கமறச் சொல்லுவதாக நினைத்துத் தொழிற் படாநின்றது; அச் சொல்லுள்ளே யொருசொற் போகா தொழிவா யாக என்று சொல்லுவதாகத் தோன்றுகின்றது, இது என்னாகுமோ? சொல்லுவாயாக!

எ-வது, பரவசவிலக்கு

என்பது, தன்வசமல்லாமை தோன்றக்கூறி விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"செல்கை திருவுளமேல் யானடியேன் றேங்கமழ்தார்
மல்லகலந் தங்கு மதர்விழியின்—மெல்லிமைகள்
நோக்கு விலக்குமே னேவா ளிவள்காதல்
போக்கி யகல்வாய் பொருட்கு."

என வரும்.

(இ - ள்.) இவளைப் பிரிவதே காரியமாகத் திருவுள்ளத்தடைத்துப் பொருட்குப் பிரிவாயானால் அதன்மேலடுக்குங்காரிய மென்னா லறியப்படா தாகலான், நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாகிய தாரினையும் வளப்பத்தினையு முடைத்தாகிய நின்னுடைய மார்பின்கண்ணே பிரியாது தங்கப்பட்ட விழியினிடத்து உண்டாகிய மெல்லியதாகிய இமையானதுவே எம்முடைய தலைவன் மார்பினைப் பார்க்கின்ற பார்வையினை விலக்காநின்றன என்றதற்கு வருந்துந் தன்மையை யுடைய யிவள் நின்மேல் வைத்த ஆசையினைப் போக்கிப் போவாயாக!

அ-வது, உபாயவிலக்கு

என்பது, விலக்குவதனை ஒருபாயங் காரணமாக விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"இன்னுயிர் காத்தளிப்பாய் நீயே யிளவேனில்
மன்னவனுங் கூற்றுவனும் வந்தணைந்தால்—அன்னோர்
தமக்கெம்மைத் தோன்றாத் தகைமையதோர் விஞ்சை
எமக்கின் றருள்புரிந்தே யேகு."

என வரும்.

(இ-ள்.) எங்களுடைய இனிய வுயிரைக் காக்குந் தன்மையை யுடையையாகிய நீ பிரியக் கருதினையாயின் எங்களிடத்து இளவேனிற்காலத்துக்குத் தலைவனாகிய காமனும், கூற்றுவனும் வந்து சேர்ந்தா லவர் கண்ணுக்கு நாங்கள் தோற்றாதேயிருப்பதொரு விஞ்சையை யெங்களுக்குத் தந்து போவாயாக!

கூ-வது, கையறல் விலக்கு

என்பது, தத்தமக்கு வேண்டிய பொருண்மேல் முயலு மொழுக்க மின்மை தோன்றக் கூறுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வாய்த்த பொருள்விளைத்த தொன்றில்லை மாதவமே
யார்த்த வறிவில்லை யம்பலத்துக்—கூத்துடையான்
சீலஞ் சிறிதேயுஞ் சிந்தியேன் சென்றொழிந்தேன்
காலம் வறிதே கழித்து."

என வரும்.

(இ-ள்.) நற்பொருளை விளைத்தற்குக் காரணமாகிய யாதொரு முயற்சியுஞ் செய்யவில்லை; பெரிய தவத்தைத் தேடிக்கொள்ளத் தக்க அறிவுமில்லை; சிதாகாசத்தில் ஆனந்ததாண்டவஞ் செய்கின்ற நடேசனுடைய மான்மியத்தைச் சிறிதேனும் நினைக்கவில்லை; ஆதலால், என் வாணாளை வீணாளாக்கிவிட்டேன்.

கo-வது, உடன்படல் விலக்கு

என்பது, உடன்பட்டார்போல விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அப்போ தடுப்ப தறியே னருள்செய்த
இப்போ திவளு மியைகின்றாள்—தப்பில்
பொருளோ புகழோ தரப்போவீர் மாலை
இருளோ நிலவோ வெழும்."

என வரும்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற பொருளென்ன புகழென்ன இவற்றை யுண்டாக்குதற்குப் பிரிந்துபோவீர்; நீர் பிரிந்த அப்பொழுதே இவளுக்கு அபேப்பமுதோன்றும் என்னு லறியப்படாது; நீர் அருளிச்செய்த பிரிவுக்கு இப்போது இவளும் உடன்படாநின்றாள்; இதுகிடக்க, மாலைக்காலம் வந்தபொழுதே அதனோடு இருளோ மதியமோ வருதல்செய்யும்; இதனை நீர் அறிவீர்.

கக-வது, வெகுளி விலக்கு

என்பது, வெகுளிதோன்றக் கூறி விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வண்ணங் கருக வளைசரிய வாய்புலர
வெண்ணந் தளர்வே மெதிர்நின்று—கண்ணின்றிப்
போதல் புரிந்து பொருட்காதல் செய்விரால்
யாதும் பயமிலேம் யாம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) இவளுடைய நிறங் கருகி வேறுபடவும், கையில் வளையானது சிந்தவும், வாயானது நீரற்று உலரவும், நன்மை யெய்துவதாக நாங்களெண்ணிய வெண்ணமெல்லாம் பழுதாகவும் எங்களெதிரே கண்ணோட்ட மின்றிப் பிரிதல் விரும்பி எங்களை வெறுத்துப் பொருளை ஆசைப்படுவீரானால் இனி எங்களுக்கு ஒரு பயனுமில்லை.

கஉ-வது, இரங்கல் விலக்கு

என்பது, இரங்கல் தோன்றக்கூறி விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஊச லொழிவிழக்கு மொப்பு மயிலிழக்கும்
வாசஞ் சுனையிழக்கும் வள்ளலே!—தேசு
பொழிலிழக்கு நாளையெம் பூங்குழலி நீங்க
எழிலிழக்கு மந்தோ விவண்."

என வரும்.

(இ-ள்.) எம்முடைய பூவினா லலங்கரிக்கப்பட்ட குழலினையுடைய இவள் உயிரிழப்பதேயன்றி நாளை ஆடுகின்ற ஊசல்களும் விளையாடற் றொழிலை யிழக்கும்; மயிலும் உவமையை யிழக்கும்;

சுனைகளுங் கஞாற்றத்தை யிழக்கும்; பொழிலும் ஒளியை யிழக்கும், இவ்விடமும் அழகை யிழக்கும். தலைவனே! இனி யடுத்தவாறு செய்.

கந-வது, ஐயவிலக்கு

என்பது, ஐயுற்றதனை விலக்குவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மின்னோ பொழிலின் விளையாடு மிவ்வுருவம்
பொன்னோ வெனுஞ்சுணங்கிற் பூங்கொடியோ—என்னோ
திசையுலவுங் கண்ணுந் திரண்முலையுந் தோளு
மிசையிருளுந் தாங்குமோ மின்."

என வரும்.

(இ-ள்.) இப்பொழிலின்கண்ணே விளையாடுகின்ற இவ்வுருவம், மின்னினது உருவமோ? அன்றியே, பொன்னோவென்று ஐயுறுநிறத்தையுடைய சுணங்கையுடைத்தா யிருப்பதொரு உருவத்தையுடைத்தாக்கிய கொடியோ? யாதோவென்று ஐயுறுகின்ற நெஞ்சமே! திக்கனைத்தும் பரந்து உலாவித் திரிகின்ற கண்ணிணையும், திரண்ட முலையிணையும், இரண்டு தோளிணையும், தன்மீதே யிருளிணையுந் தாங்கி யிருப்பதொரு மின்னுமுண்டோ? சொல்லுவாயாக!

46. வேற்றுப்பொருள் சிலேடை யேதுவென் றின்னவை
மேற்கூ றியற்கையின் விளங்கித் தோன்றும்.

என்பது, இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடி வருமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேற்றுப்பொருள்வைப்பும், சிலேடையும், ஏதுவும் என்று சொல்லப்பட்டவைகளோடு இவ் விலக்கென்னும் அலங்காரம் கூடி மேற்சொல்லப்பட்ட அலங்காரங்கள் போல வரும்.

அவற்றுள்.

க-வது, வேற்றுப்பொருள்வைப்புவிலக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தண்கவிகை யாலுலகந் தாங்கு மனபாயன்
வெண்கவிகைக் குள்ளடங்கா வேந்தில்லை—யெங்கும்
மதியத் துடனிரவி வந்துலவும் வானிற்
பொதியப் படாத பொருள்."

என வரும்.

(இ-ள்.) உள்ளங் குளிர்ந்து கொடுக்கும் கொடையையுடைய அநபாயச் சோழனுடைய வெண்கொற்றக் குடைக்கீழ் அடங்காத வேந்தர் எங்குமில்லை. மதியும், இரவியும் தவழுகின்ற ஆகாயத்தில் அடங்காத பொருளும், எங்கும் மில்லை.

உ-வது, சிலேடை விலக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அம்போ ருகஞ்செற் றமுத மயமாகி
வம்பார் முறுவ லொளிவளர்க்க—இம்பர்
முகைமதுவார் கோதை முகமுண் டுலகின்
மிகைமதியும் வேண்டுமோ வேறு."

என வரும்.

(இ-ள்.) தாமரையினது அழகை யழித்து, அமிருதத்தன்மைத் தாய்ப் புதுமையோடு கூடி விரியாநின்ற ஒளியை யுடைத்தாதற்கு, முல்லை முகைகளையுடைய கோதையை யுடையாளுடைய முகமல்லது, தாமரையைக் கருகுவித்து அமிருத கலைகளா லியன்ற வடிவுடைத்தாய்ச் செவ்வி தாராநின்ற வொளிநிலா விரிமதி உலகத்திற்கு மிகை.

(வி-ரை.) இஃது, முகத்திற்கும் மதிக்குஞ் சிலேடை.

ங-வது, ஏதுவிலக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பூதலத்து ளெல்லாப் பொருளும் வறியராய்க்
காதலித்தார் தாமே கவர்தலால்—நீதி
யடுத்துயர்ந்த சீர்த்தி யனபாயா! யார்க்கும்
கொடுத்தியெனக் கொள்கின்றி லேம்."

என வரும்.

(இ-ள்.) பூமண்டலத்துள்ளே வறிஞராய் ஆசைப்பட்டார் யாவரும், தாம் ஆசைப்பட்ட பொருள்களைத் தடையின்றித் தாமே யெடுத்துக்கொள்ளுகின்றா ராதலால், நீ யுலகத்து வறியோர்க்குக் கொடுக்கின்றாயாக நினைக்கின்றிலோம்; நீதியைச் செய்தலாலே உயர்ந்த சீர்த்தியையுடைய அநபாயனே! (௨௦)

எ. வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

47. முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப்
பின்னொரு பொருளை யுலகறி பெற்றி
யேற்றிவைத் துரைப்பது வேற்றுப்பொருள் வைப்பே.

என்பது, கிறுத்தமுறையானே வேற்றுப்பொருள் வைப்பென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) முன் ஒரு பொருட்டிறந் தொடங்கிப் பின்னர் அது முடித்தற்கு வலியுடைய பிறிதொருபொருளை உலகறிபெற்றியான் வைத்து மொழிவது வேற்றுப்பொருள் வைப்பென்னும் அலங்காரமாம்.

(வி-ரை.) இதன் அகலம் உரையிற் கொள்க. (உக)

48 முழுவதுஞ் சேற லொருவழிச் சேறன்
முரணித் தோன்றல் சிலேடையின் முடித்தல்
கூடா வியற்கை கூடு மியற்கை
யிருமை யியற்கை விபரீதப் படுத்தலென்
றின்னவை யெட்டு மதன தியல்பே.

என்பது, அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) முழுவதுஞ்சேறலும், ஒருவழிச்சேறலும், முரணித்தோற்றலும், சிலேடையின்முடித்தலும், கூடாவியற்கையும், கூடுமியற்கையும், இருமையியற்கையும், விபரீதப்படுத்தலும் என எண் வகையான் வரும் அவ்வலங்காரம்.

அவற்றுள்,

க-வது, முழுவதுஞ்சேறல்

என்பது, ஒருதிற முரைத்தால் அத்திற மெல்லாவற்றின்மேலும் முற்றச்செல்ல வுரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"புறந்தந் திருளிரியப் பொன்னேமி யுய்த்துச்
சிறந்த வொளிவளர்க்குந் தேரோன்—மறைந்தான்
புறவாழி சூழ்ந்த புவனத்தே தோன்றி
இறவாது வாழ்கின்றார் யார்."

என வரும்.

(இ-ள்.) இருள் புறங்காட்டி ஓடும்படி அழகிய சக்கரத்தைச் செலுத்திச் சிறந்த ஒளியை வளர்க்குந் தேரை உடையவனாகிய சூரியன் மறைந்தான்; புறத்தே கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகில் இறவாமல் வாழ்பவர் யார்?

(வி-ரை.) சேறல்-செல்லுதல்.

உ-வது, ஒருவழிச்சேறல்

என்பது, ஒருதிறமுரைத்தால் அத்திறமெல்லாவற்றின்மேலும் முற்றச் செல்லாது, சிலவற்றின்மேலே சென்றொழிவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"எண்ணும் பயன்றூக்கா தியார்க்கும் வரையாது
மண்ணுலகில் வாம னருள்வளர்க்கும்—மின்னூறுந்தேன்
பூத்தளிக்குந் தாராய்! புகழாளர்க் கெவ்வுயிரும்
காத்தளிக்கை யன்றோ கடன்."

என வரும்.

(இ - ள்.) திருமான் (பிறரது) கருத்தப்படும் பயனொன்றையும் (தன் பொருட்டாக) நினையாமல், யாவர்க்கும் வரையறை இல்லாமல் கருணையை வளர்ப்பன்; குளிர்ந்த நல்ல தேனை மலர்ந்து கொடுக்கின்ற (மலர்) மாலையை உடையவனே! புகழையுடையவர்களுக்குக் கடமை யாவது எல்லா உயிர்களையுங் காத்தளிப்பதல்லவா?

(வி - ரை.) வாமன் என்பது அருகன், சிவன் ஆகிய இவர்கட்கும் பெயராய் வழங்கும்.

௩-வது, முரணித்தோன்றல்

என்பது, தம்முள் மாறுபட்டிருக்கும் இயல்புடைத்தாயபொருள்வைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வெய்ய குரற்றோன்றி வெஞ்சினவே றுட்கொளினும்
பெய்யு முகிறன்னைப் பேணுவரால்—வையத்
திருள்பொழியுங் குற்றம் பலவரினும் யார்க்கும்
பொருள்பொழிவார் மேற்றே புகழ்."

என வரும்.

(இ - ள்.) கொடிய இடியோசையைத் தோற்றுவித்து (அதற்குக் காரணமான) மிக்க உக்கிரமான இடியை உட்கொண்டிருந்தாலும், மழை பொழியு மேகத்தை யாவரும் விரும்புவர்; யாவர்க்கும் புகழ்தல் (விருப்பம்) இருளினது தன்மை மிக்க பல குற்றங்கள் உளவாயினும் பொருளைச் சொரிவார்மேலதேயாம்.

(வி - ரை.) இதில் ஈகைக்கும் கடுங்குரல் முதலியவற்றிற்கும் மாறுபாடு இருத்தலைக் காண்க.

ச-வது, சிலேடையின்முடித்தல்

என்பது, முன்னர் வைத்த பொருளையும், பின்னர் வைத்த பொருளையும், ஒருசொற்றொடர்பாற் சொல்லுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"எற்றே கொடிமுல்லை தன்னை வளர்த்தெடுத்த
முற்றிழையாள் வாட முறுவலிக்கும்—முற்று
முடியாப் பரவை முழங்குலகத் தென்றும்
கொடியார்க்கு முண்டோ குணம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) முல்லைக் கொடியானது தன்னை வளர்த்தெடுத்த (தொழில்) முதிர்ந்த ஆபரணங்களை அணிந்த தலைவி மனம் வாடும்படி செய்யாநின்றது; என்றும் அழியாத கடல் முழங்கிக்கொண்டிருக்கும் இவ்வுலகத்திற் கொடியவர்களுக்குங் குணமுண்டோ?

(வி - ரை.) இதில் கொடியார் என்றது முல்லைக்கொடிகளையும், கொடியவர்களையும் உணர்த்தியது. இதனுள் கொடுமையுடையார்க்கும் கொடிக்குஞ் சிலேடை வந்தவாறு காண்க.

ரு-வது, கூடாவியற்கை

என்பது, கூடாததனைக் கூடுவதாக்கிக்கூறுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஆர வடமு மதிசீத சந்தனமும்
ஈர நிலவு மெரிவிரியும்—பாரிற்
றுதிவகையான் மேம்பட்ட துப்புரவுந் தத்தம்
விதிவகையான் வேறு படும்."

என வரும்.

(இ - ள்.) (குளிர்ந்த) முத்து மாலையும், மிக்க குளிர்ச்சியாகிய சந்தனமும், குளிர்ந்த நிலவும் (காதல் நோயை யுடையார்க்கு) அழலின் தன்மையை விரிக்கின்றன; இப்பூமியின்கண் துதித்தற்குரிய வகையினான் மேம்பட்ட அநுபவப்பொருள்களும், தமது தமது விதியினது வகையினால் மாறுபடுவனவாம்.

(வி - ரை.) இதனுள் குளிர்ச்சியாகிய முத்துமாலை முதலியவற்றில் அழலின் தன்மையாகிய கூடாததனைக் கூடுவதாக நியாயங்காட்டி நாட்டினமை யுணர்க.

சு-வது, கூடாமையியற்கை

என்பது, கூடுவதனைக் கூடுவதாகக் கூறுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பொய்யுரையா நண்பர் புனைதேர் நெறிநோக்கிக்
கைவளைசேர்ந் தாவி கரைந்துகுவார்—மெய்வெதும்பப்
பூத்தகையுஞ் செங்காந்தள் பொங்கொலிநீர் ஞாலத்துத்
தீத்தகையார்க் கிதோ செயல்."

என வரும்.

(இ - ள்.) எக்காலத்தும் பொய் பேசாத காதலாது தேர் வரும் வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு கையினின்று வளையல் கழன்று வீழ உயிர் நைந்து வருந்துகின்ற பெண்களினுடைய உடல் வெதும்பும் படி செங்காந்தட்பூக்கள் மலர்ந்து வருத்தாநின்றன; மிக்க ஒலியினை யுடைய பூமியில் தீக்குணம் உடையவர்களுக்கு இதுதான் செயல்.

(வி - ரை.) தீத்தகையார்-தீக்குணமுடையார்; தீப்போலும் நிறத்தினை உடைய காந்தட் பூக்கள்.

எ-வது, இருமையியற்கை

என்பது, கூடாததனையும் கூடுவதனையும் ஒருங்கு கூறுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கோவலர்வாய் வேய்ங்குழலே யன்றிக் குரைகடலும்
கூவித் தமியோரைக் கொல்லுமாற்—பாவாய்!
பெரியோரும் பேணாது செய்வாரே போலுஞ்
சிறியோர் பிறர்க்கியற்றுந் தீங்கு."

என வரும்.

(இ - ள்.) பாவையைப் போன்ற பெண்ணே! இடையர்கள் வாயின் புல்லாங்குழலே யல்லாமல் ஒலிக்கின்ற கடலும் கத்தித் தலைவர்களைப் பிரிந்திருக்கின்ற மாதர்களைக் கொல்லுகின்றது; சிறியோர் பிறர்க்குச் செய்யுந் தீமையைப் பெருந்தன்மையினை யுடையாரும் விசாரியாமற் செய்வார்போற் றோன்றுகிறது.

(வி - ரை.) பாவை-பதுமை இதில் சிறியோர் பிறர்க்கு விசாரியாமல் தீங்கு செய்தலாகிய கூடுமியற்கையும், பெரியோர் பிறர்க்கு விசாரியாமல் தீங்கு செய்தலாகிய கூடாமையும் ஒருங்கு வந்தன.

அ-வது, விபரீதம்

என்பது, விபரீதப்படச் சொல்லுவது.

வரலாறு—

நேரிசை வெண்பா

"தலையிழந்தா னெவ்வுயிருந் தந்தான் பிதாவைக்
கொலைபுரிந்தான் குற்றங் கடிந்தான்—உலகிற்
றனிமுதன்மை பூண்டுயர்ந்தோர் வேண்டுவரேற் றப்பாம்
வினையும் விபரீத மாம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) எல்லா உயிர்களையும் படைத்த பிரமன் தலையை இழந்தான்; தந்தையைக் கொன்ற சண்டேசன் குற்ற நீங்கினான்; உலகத்தில் ஒப்பற்ற மேன்மையைக் கொண்டுயர்ந்துள்ளோர் நினைத்தால் நல்வினை, தீவினைகளின் பயனு மாறுபடும்.

(வி - ரை.) இதனுள், நல்வினைப்பயன் தீதாகவும் தீவினைப் பயன் நன்மையாகவும் வந்து விபரீதமானது காண்க. (உஉ)

49. கூற்றினுங் குறிப்பினு மொப்புடை யிருபொருள்
வேற்றுமைப் படவரின் வேற்றுமை யதுவே.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே வேற்றுமையென்னு மலங்காரமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) கூற்றினானுதல், குறிப்பினானுதல், ஒப்புடைய இருபொருளை ஒருபொருளாக வைத்து இவற்றைத் தம்முள் வேற்றுமைப்படச் சொல்லுவது வேற்றுமையென்னு மலங்காரமாம்.

(வி - ரை.) 'வேற்றுமை' என்னாது 'அதுவே' என்ற மிகையால், அவை யொருபொருளான் வேற்றுமைசெய்தலும் இருபொருளான் வேற்றுமை செய்தலும் உடையன. அல்லதூஉம், அவ்விலேசானே. வேற்றுமைப்படக் கூறுதலுமன்றி, ஒன்றின் ஒன்று மிகுதிப்படக் கூறவும்படும்.

க-வது, இருபொருள் வேற்றுமைச்சமம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அனைத்துலகுஞ் சூழ்போ யரும்பொருள் கைக்கொண்டு
இனைத்தளவைத் தென்றற் கரிதாம்—பனிக்கடல்

மன்னவநின் சேனைபோன் மற்றது நீர்வடிவிற்
றென்னு மிதுவொன்றே வேறு.''

என வரும்.

(இ-ள்.) மன்னவனே! உலகமுழுதுஞ் சூழ்ந்து அரிய பொருள்களைத் தன்பாற் கொண்டு இவ்வளவினதென்று அறிதற்கரிதாகிய குளிர்ந்த கடலானது, பகைவர்களின் நாடுகளையெல்லாஞ் சூழ்ந்து அந்நாட்டரசர்களின் அரிய பொருள்களை யெல்லாங் கைக்கொண்டு இவ்வளவினதென்று அறிதற்கரிதாயுள்ள உனது சேனையைப் போன்றிருக்கின்றது; (ஆனால்) அது நீர் வடிவினது என்னும் இவ்வொருகுணமாத்திரந்தான் வேறுபட்டிருக்கின்றது.

(வி - ரை.) 'போலும்' என்பது ஈற்றயல் உகரங் கெட்டுப் 'போன்ம்' என நின்றது; இதன் ஈற்று மகரமெய் வருமொழி முதலில் மெல்லினம் வரக் கெட்டு, 'போன் மற்றது' என நின்றது. இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடியுஞ் சிலேடை. இதில் சேனை, கடல் என்னும் இருபொருளுக்கு வெளிப்படையாக ஒப்புமை கூறிப் பிறகு கடல் என்னும் ஒரு பொருளுக்கு, 'நீர்வடிவிற்று' என்னும் வேறுபாடு கூறினமையான் ஒருபொருள் வேற்றுமையாயிற்று. அவ்விரண்டற்கும் உயர்வு தாழ்வு தோன்றாமையாற் சமமாயிற்று.

உ-வது, இருபொருள்வேற்றுமைச்சமம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''சென்று செவியளக்குஞ் செம்மையவாய்ச் சிந்தையுள்ளே
நின்றளவி லின்ப நிறைப்பவற்றுள்—ஒன்று
மலரிவருங் கூந்தலார் மாதர்நோக் கொன்று
மலரிவருங் கூத்தன்றன் வாக்கு.''

என வரும்.

(இ-ள்.) போய்க் காதை அளவிடுஞ் செம்மையை உடையனவாய், மனத்தில் தங்கியமாத்திரத்தில் அளவில்லாத இன்பத்தை நிறையச் செய்வனவற்றுள், ஒன்று மலர்கள் பொருந்திய கூந்தலை உடைய பெண்களின் அழகிய கண்ணுகும்; ஒன்று மலரி என்னும் ஊரில் தோன்றிய கூத்தன் என்னும் இயற்பெயரை உடைய புலவரது கவியாகும்.

(வி - ரை.) மலரிவரும் என்னுஞ் சொற்கள் இரண்டனுள் முதலதை மலர் + இவரும் எனவும், இரண்டாவதை மலரி + வரும்

எனவும் பிரிக்க. இச் செய்யுளில் முன்னிரண்டடிகளால் (வெளிப் படையாக) இருபொருள்களுக்கு ஒப்புமை கூறிப் பிறகு 'ஒன்று மாதர்நோக்கு, ஒன்று கூத்தன்றன் கவி' என அவ்விரு பொருள் களுக்கும் வேறுபாடு கூறினமையின் இது இருபொருள் வேற் றுமையாயிற்று. அவ்விரு பொருள்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு கூறாமை யின் சமமாயிற்று. இதனுள், ஒன்று கண்ணாகவும், மற்றொன்று கவியாகவும் நின்றவாறு கண்டுகொள்க. மலரியென்பது ஓரூர்.

௩-வது, உயர்ச்சி

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையு மொக்கும்—மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படாக் கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம் படும்."

என வரும்.

(இ - ள்.) மிக்க தேர்ச்சேனையை உடைய (எம்முடைய) அரச னது கச்சிப்பதியும், பெரிய கடலும் தமக்குள் ஒலியினாலும் பெரு மையினாலும் ஒப்பனவாம்; (ஆனால்) மிக்க தேர்ச்சேனையை உடைய எம்முடைய அரசனது கச்சிப்பதியில் உண்டாவனவெல்லாங் கட லில் உண்டாகா; கடலில் உண்டாவனவெல்லாங் கச்சிப்பதியில் உண்டாம்.

(வி - ரை.) இச் செய்யுளில் முன்னிரண்டடிகளால் ஒலியா லும் பெருமையாலும் வெளிப்படையாகக் கச்சிக்கும், கடலுக்கும் ஒப்புமை கூறிப் பிறகு கடலினுங் கச்சிக்கு உயர்வு கூறினமை இவை கூற்று வேற்றுமை.

௫-வது, இருபொருள்வேற்றுமைச்சமம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கார்க்குலமும் பாய்திரையுங் காட்டும் கடல்படையும்
போர்க்களிறும் பாய்மாவும் பொங்குமால்—எற்ற
கலமுடைத்து முந்நீர் கதிராழித் திண்டேர்
பலவுடைத்து வேந்தன் படை."

என வரும்.

(இ - ள்.) கடலானது மேகக் கூட்டங்களையும் கரையிற் பாய் கின்ற அலைகளையும் (தன்பாற்) காட்டும்; (எம்முடைய) அரசனது

சேனையிலும், போர்க்குரிய ஆண் யானைகளும், பாய்ந்து செல்லும் குதிரைகளு மிக்கிருக்கும்; கடல் தனக்கேற்ற மாக்கலத்தைக்கொண் டிருக்கின்றது; எம்முடைய அரசனது சேனை, ஒளியினை உடைய சக்கரங்களையும் வன்மையினையும் உடைய பல தேர்களைக் கொண் டிருக்கின்றது.

(வி - ரை.) 'எற்றுகலம்' எனவும் பாடமுண்டு; இப்பாடத் திற்குப் 'பல பொருள்களையும் எற்றுதற்குரிய மாக்கலம்' என்று பொருள் கொள்க. இச் செய்யுளில் கார்க்குலத்தையும், பாய்திரையை யும் உடைய கடலுக்கும், போர்க்களிற்றையும் பாய்மாவையும் உடைய சேனைக்கும் (குறியாக) ஒப்புமைகூறிப் பிறகு அவ் விருபொருள்க ளுக்கும் வேறுபாடு கூறினமையின் இஃது இருபொருள் வேற்றுமை யாயிற்று. அவ் விருபொருளுக்கும் உயர்வு தாழ்வு கூறாமையின் சமமாயிற்று.

சூ-வது, உயர்ச்சி

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பதுமங் களிக்கு மளியுடைத்துப் பாவை
வதன மதர்நோக் குடைத்துப்—புதையிருள்சூழ்
அப்போ தியல்பழியு மம்போ ருகவதனம்
எப்போது நீங்கா தியல்பு."

என வரும்.

(இ - ள்.) தாமரைமலர் (தன்பால்) களிக்கின்ற வண்டுகளை உடையது; (எமது) மாதின் முகம் மதர்த்த கண்களை உடையது; (ஆனால்) தாமரைமலர் (உலகத்தை) மறைக்கும் இருள் சூழும் இராக் காலத்தில் தன்னியல்பு கெடும்; (எமது) மாதின் முகம் எப்போதுந் தன்னியல்பு கெடாது.

(வி - ரை.) பதுமம், அம்போருகம்-தாமரை. இச் செய்யுளில் களிக்கும் வண்டுகளை உடைய தாமரைக்கும், மதர்த்த கண்களை உடைய முகத்துக்கும் (குறிப்பால்) ஒப்புமைகூறிப் பிறகு தாமரை யினும் முகத்திற்கு உயர்வு கூறினமை அறிக.

இவை குறிப்பு வேற்றுமை. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

50. அதுவே,

குணம்பொருள் சாதி தொழிலொடும் புணரும்.

என்பது, அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவ்வேற்றுமையென்னும் அலங்காரம் குணத்தோடும், பொருளோடும், சாதியோடும், தொழிலோடும் கூடியும் வரும்.

அவற்றுள்,

க-வது, குணவேற்றுமை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சுற்றுவிற் காமனுஞ் சோழர் பெருமானுங்
கொற்றப்போர்க் கிள்ளியுங் கேழொவ்வார்—பொற்றொடியாய்!
ஆழி யுடையான் மகன்மாயன் செய்யனே
கோழி யுடையான் மகன்."

என வரும்.

(இ - ள்.) காமனும், சோழனும் தம்மில் நிறமொவ்வார். பொன்னாற் செய்த வளையலை யுடையவளே! சக்கரத்தை யுடையனாகிய மாயனுடைய மகனாகிய காமன் கறுத்திருப்பான். கோழியென்னும் ஊரையுடையவனாகிய சோழனுடைய மகன் சிவந்திருப்பான்.

உ-வது, பொருள்வேற்றுமை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
எங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும்—ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரோன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்."

என வரும்.

(இ - ள்.) உதயமலையிற் றோன்றி மேன்மக்கள் தொழுதேத்த விளங்கி இரைந்தொலிக்கும் கடல்சூழ்ந்த உலகத்திருள் அகற்றுவதாயும், பொதியமலையிற் றோன்றி அறிவுடையோர் தொழுதேத்த விளங்கி இரைந்தொலிக்கும் கடல்சூ ழுலகத்தில் மக்களுள்ளத்து உள்ள மயக்கந் தீர்க்கப்பட்டதாயு மிருக்கின்றவற்றுள், ஒன்று ஒளியும், அழகும், தனிக்காற்றேரும், விரும்பும், வெயிலுமுடைய ஆதித்தன்; ஏனையது, தனக்கொப்பற்ற தமிழ்.

ங-வது, சாதிவேற்றுமை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வெங்கதிர்க்குஞ் செந்தீ விரிசுடர்க்கு நீங்காது
பொங்கு மதியொளிக்கும் போகாது—தங்கும்

வளமையான் வந்த மதிமருட்சி மாந்தர்க்
இளமையான் வந்த விருள்."

என வரும்.

(இ - ள்.) சூரியனுக்கும் விளக்குக்கும் நீங்காது மதியொளிக்கும் போகாதேசிற்கும், இளமைப்பருவத்தில் செல்வக்களிப்பான் வந்த அறிமையாகிய இருள்.

௪-வது, தொழில் வேற்றுமை

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"புனனாடர் கோமானும் பூந்துழாய் மாலும்
வினைவகையான் வேறு படுவர்—புனனாடன்
ஏற்றெறிந்து மாற்றலர்பா லெய்தியபார் மாயவன்
ஏற்றிரந்து கொண்டமையி னால்."

என வரும்.

(இ - ள்.) நீர்நாடர் கோமானாகிய சோழனும், பொலிவினையுடைய துளசிமாலையை யணிந்த மாயனும் தொழிலான் வேறுபட்டிருப்பர்; சோழன் பகைஞர் எறிந்த வேலைத் தன்மீது ஏற்றும் தனது வேலைப் பகைஞர்மே லெறிந்துங் கைக்கொண்ட வுலகை மாயத்தையுடைய திருமால் நீரேற்றும் இரந்துங் கொண்டமையினால்.

(வி-ரை.) அஃதேல் மேற்காட்டியவற்றுள் இந்நான்கும்ஒழித்துக் காட்டியன வுளவோவெனின், இல்லை. மற்று இச்சூத்திரம் வேண்டா கூறினார் வேண்டியது முடித்தற்கு. மற்றும் வேண்டிய தியாதோ வெனின், இவ்வலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடிவருவன கோடற்கு என்றது. என்னை?

"சிலேடையின் மேவவும் பெறுமே."

என்றலின்.

அவை வருமாறு:—

௧-வது, விலக்கியல் வேற்றுமை

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தம்மாற் பயன்றூக்கா தியாவரையுந் தாங்கினும்
கைம்மாறுங் கால முடைத்தன்றே—எம்மாவி
அன்னவனை யாழி யனபா யனையலராள்
மன்னவனை மானுமோ வான்."

என வரும்.

(இ - ள்.) உலகத்தாராற் பயனை விரும்பாது யாவரையுந் தாங்கினும் மேகம் கைம்மாறுங் காலவரை வுடைத்து; ஆதலால், கைம்மாறுங் காலவரைவின்றிக் கொடுக்கின்ற எம்முடைய உயிரை ஒத்தவனை, அநபாயனைத் திருமகளுக்கு நாயகனை மேகம் ஒக்குமோ.

உ-வது, சிலேடை வேற்றுமை

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஏறடர்த்து வின்முருக்கி யெவ்வுலகுங் கைக்கொண்டு
மாறடர்த்த வாழி வலவனைக்—காணுழுதற்
கெஞ்சினு ரில்லெனினு மாய னிகனெடுமோல்
வஞ்சியா னீர்நாட்டார் மன்."

என வரும்.

(இ-ள்) விடை தழுவி, வில்லிறுத்து, மூன்றுலகும் அளந்து கைக்கொண்டு, பகைஞரைத் தொலைத்த சக்கரத்தையுடைய மாலே, உலகத்துள்ளார் யாவரும் வணங்குவாரெனினும் மாயனென்று சொல்லப்படுவான். பாண்டியனுடைய சுறவேற்றுக்கொடியை யழித்துச் சேரனுடைய விற்கொடியைச் சிதைத்து எல்லா நாட்டையுங் கைக்கொண்டு தன்னோ டொப்பார் உலகத்தி லில்லையெனச் சக்கரம் செலுத்திய சோழனைத் தொழுதற்கு ஒழிந்தா ரில்லையென மாயனோடு ஒப்பித்துச் சொல்லினும், சோழன், வஞ்சியான் (கருவூருடைமையின்).

(வி - ரை.) ஏறென்பது தலைக்குறை. 'ஏற்றுக்கொடி' என்றதற்குக் 'காடவர்கோன் கொடி' என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

கூ. விபாவனை யணி

51. உலகறி காரண மொழித்தொன் றுரைப்புழி
வேறொரு காரண மியல்பு குறிப்பின்
வெளிப்பட வுரைப்பது விபாவனை யாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே விபாவனையென்னும் அலங்கார முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றன் வினை யுரைக்குங்கால் அவ்வினைக்குப் பலரு மறிய வருங் காரண மொழித்துப் பிறிதொரு காரணமாக இயல்பாகக் குறிப்பின், வெளிப்பட வுரைப்பது, விபாவனை யென்னும் அலங்காரமாம்.

அவற்றுள்,

க-வது, அயற்காரண விபாவனை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தீயின்றி வேந்தமியோர் சிந்தை செழுந்தேறல்
வாயின்றி மஞ்ஞை மகிழ் தூங்கும்—வாயிலார்
இன்றிச் சிலரூட றீர்ந்தா ரமரின்றிக்
கன்றிச் சிலைவளைக்குங் கார்."

என வரும்.

(இ-ள்.) இணை தணந்து தனிப்பட்டிருக்கும் விரகிகளது உள்ளமானது, அக்கினி யில்லாமலே வேம்; மயில்கள், செழுமையான மதுவை வாயிற்கொள்ளாமலே களிப்புற்றாடும்; சிலர் (மாதர்) ஊடல் தீர்ப்பாரில்லாமலே பிணக்கொழிந்தார்கள்; கொண்டலானது, யுத்தமில்லாமலே வெகுண்டு (கறுமையாகி) வில்லை வளைக்கும்.

(வி - ரை.) தமியோர்-தனிப்பட்டவர். மஞ்ஞை-மயில். தூங்குதல்-ஆடுதல். வாயிலார் - ஊடல்தணிப்போர். கன்றல் - கறுத்தல். சிலை-வில், அதாவது: இந்திரதனுசு. கார்-கார்காலம்; ஈண்டு, வேதல் முதலியவற்றிற்கு உலகறிகாரணமாகிய நெருப்பு முதலியவைகளை நீக்கக் கார்ப்பருவ மென்பதாகிய வொருகாரணம் ஊகிக்கப்படுவதால் இஃது, அயற்காரண விபாவனையாயிற்று. காரெனக் கூறினும் அது காலத்தை யுணர்த்தாமையின் ஊகிக்கப்படுவதேயாம். அயற்காரணம் - பிறிதொருகாரணம்.

உ-வது, இயல்பு விபாவனை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கடையாமே கூர்த்த கருநெடுங்கண் டேடிப்
படையாமே யேய்ந்தனம் பாவாய்!—கடைஞெமிரக்
கோட்டாமே கோடும் புருவங் குலிகச்சே
ரூட்டாமே சேந்த வடி."

என வரும்.

(இ - ள்.) சித்திரப் பாவைபோன்ற பெண்ணே! உன்னுடைய நீட்சிபெற்ற கரிய கடைக்கண்கள், எவரும் கடைதல் செய்யாமலே கூர்மையைக் கொண்டன; தனங்கள், ஆராய்ந்து செய்யாமலே தக்க உருவத்தோடு பொருந்தின; புருவங்கள், கடைப்பாகம் அழுந்தும்

படி வளைக்கப்படாமலே வளைவுற்றன; அடிகள், சாதிலிங்கக் குழம்பில் தோய்க்கப்படாமலே சிவப்புற்றன.

(வி - ரை.) கடை - கோடி. ஞெமிர்தல்-வளைதல். கோட்டுதல்-வளைத்தல். குலிகம் - சாதிலிங்கம். சேத்தல் - சிவத்தல், ஈண்டுக் கடைதல் முதலிய காரணத்தை நீக்கக் கூர்த்தல் முதலாகிய காரியங்கள் இயற்கையாக அமைந்தனவென ஊகிக்கப்படுதலால் இஃது இயல்பு விபாவனையாயிற்று.

'விபாவனை' என்னாது 'ஆகும்' என்றதனால், வினை யெதிர் மறுத்துப் பொருள் புலப்படுப்பினும், பொதுவகையாற் காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்படுப்பினும் அவ்வலங்காரமாமென்க.

அவற்றுள்,

க-வது, வினையெதிர்மறுத்துப் பொருள் புலப்படுத்துவது வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பூட்டாத விற்குனித்துப் பொங்கு முகிலெங்கும
தீட்டாத வம்பு சிதறுமால்—ஈட்டமாய்க்
காணாத கண்பரப்புந் தோகை கடும்பழிக்கு
நாணா தயர்த்தார் நமர்."

என வரும்.

(இ - ள்.) அதிகரித்துப் பரந்தெழுந்த மேகங்கள், நாரி பூட்டப்படாத வில்லை வளைத்து, (அதாவது: இந்திரதனுசைத் தன்னிடத்திலே கொண்டு) கூர்மையாக்கப்படாத அம்புகளை (அதாவது: மழைத்துளிகளை) எத்திசையினும் பொழிகின்றன; மயில்கள் கூட்டமாகிக் காணாத கண்களை (அதாவது: பீலியிலுள்ள கண்களை)ப் பரப்புகின்றன; (இத்தகைய கார்காலத்திலே தணந்த யாம் இறந்துபடுதலுளதாம்) கடுமையாகிய பழிக்கு நாணாமல் நம் தலைவர் நம்மை மறந்தார்.

(வி - ரை.) பூட்டாதவில்- வானிடுவில். குனித்தல் - வளைத்தல். தீட்டுதல் - கூராக்குதல். தீட்டாத அம்பு - மழைத்துளி. அம்பு-நீர். ஈட்டம்-கூட்டம். பீலிக்கண் - மயிற்றோகையிலுள்ள கண். நமர் - நம்மவர்.

இது, கார்ப்பருவத்தில் வருவதாக நவின்று காலங்குறித்துச் சென்ற தலைவன், அப்பருவங் குறுகியபின்னரும் வாரானாக, அது குறித்துக் கவலும் தலைவி இரக்கமுற்றுக் கூறுங் கூற்று - ஈண்டு,

பூட்டாத, தீட்டாத, காணாத என்றவற்றால்: வில், அம்பு, கண் என்பவற்றின் வினையை எதிர் மறுத்து; இந்திரவில், நீர், பீலிக்கண் என்பவற்றின் பொருளைப் புலப்படுத்தியமை யுணர்க.

உ-வது, பொதுவகையாற் காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்படுத்துவது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காரண மின்றி மலயா நிலங்கனலும்
ஈர மதிவெதும்பற் கென்னிமித்தம்—காரிகையார்க்கி
யாமே தளர வியல்பாக நீண்டனகண்
தாமே திரண்ட தனம்."

என வரும்.

(இ-ள்.) பொதிகையிலிருந்து வருந் தென்றற் காற்றானது, காரணமில்லாமலே வெதும்புகின்றது; இயல்பிற் குளிர்ச்சியையுடைய சந்திரன், இப்போது தகித்தற்குக் காரணமியாது? யாம் தளர்வுறுமாறு இவ்வழகிய மாதர்க்குக் காரணமில்லாமலே கண்கள் இயல்பாக நீண்டுள்ளன; தனங்களும் காரணமில்லாமல் இயல்பாகவே திரட்சி பெற்றன.

(வி - ரை.) நிமித்தம் - காரணம். மலயாநிலம் - பொதிகையிலிருந்து வரும் காற்று; அதாவது: தென்றல், மலயம் - மலை; இது பொதிகை மலையை யுணர்த்தும். அநிலம் - காற்று. காரிகை - அழகு.

ஈண்டு, கனலல், வெதும்பல், நீளல், திரளல் என்பவற்றின் காரணங்களைப் பொதுவாக விலக்கி அக்காரியங்களைக் கூறியமை யுணர்க.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பாயாத வேங்கை மலரப் படுமதமா
பூவாத புண்டரிக மென்றஞ்சி—மேவும்
பிடிதழுவி மாறதிருங் கானிற் பிழையால்
வடிதழுவும் வேலோய் வரவு."

என வரும்.

(இ - ள்.) கூர்மை பெற்ற வேலாயுதத்தையுடையாய்! பாயாத வேங்கை (வேங்கைமரமானது) மலர, அதனை மலராத புண்டரிகமென்று (அதாவது: புலியென்று) நினைத்து அச்சமுற்றுத் தம்மிடத்திற் சாரும் பெட்டையானைகளை, மதம் பொருந்திய ஆண் யானைகள்

தழுவிக்கொண்டு அப்புலியினுக்கு மாறுகக் கர்ச்சனை புரிகின்ற கானகத்தில் நீ இரவில் தனித்து வருதல் தவறாகும்.

(வி-ரை.) பாயாத வேங்கை-வேங்கைமரம். பாயும் வேங்கை-புலி. பூவாத புண்டரிகம் - புலி. பூக்கும் புண்டரிகம் - தாமரை. ஆல் - அசை. வடி - கூர்மை. பிடி - பெண்யானை. வரவு - வருதல்..

(வி-ரை.) இது குறிப்பு விபாவனையின் வேறுபாடாம். (உச)

கo. ஒட்டணி

52. கருதிய பொருடொகுத் ததுபுலப் படுத்தற்
கொத்ததொன் றுரைப்பினஃ தொட்டெனமொழிப.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே, ஒட்டென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) கவி, தன்னாற் கருதப்பட்ட பொருளை மறைத்து, அதனை வெளிப்படுத்தற்குத் தக்க பிறிதொன்றினைச் சொல்லின், அஃது ஒட்டென்னும் அலங்காரமாம். (உரு)

53. அடையும் பொருளு மயல்பட மொழிதலு
மடைபொது வாக்கி யாங்ஙன மொழிதலும்
விரவத் தொடுத்தலும் விபரீதப் படுத்தலு
மெனநால் வகையினு மியலு மென்ப.

என்பது, அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) கூறுகின்ற பொருளும் அதனது அடையும் வேறுபட மொழிதலும், அடை பொதுவாக்கிப் பொருள் வேறுபட மொழிதலும், அடை விரவிப் பொருள் வேறுபட மொழிதலும், அடையை விபரீதப்படுத்துப் பொருள் வேறுபட மொழிதலும், என நான்கு வகையினையுடைத்து அவ்வொட்டென்னும் அலங்காரம்.

அவற்றுள்,

க-வது, அடையும் பொருளும் அயல்பட மொழிதல் வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வெறிகொ ளினச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவிக்
குறைபடுதேன் வேட்டுங் குறுகு—நிறைமதுச்சேர்ந்
துண்டாடுந் தன்முகத்தே செவ்வி யுடையதோர்
வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு."

என வரும்.

(இ-ள்.) தன்னிடத்துச் செவ்வியையும் வளப்பத்தையுமுடைய தாமரைக்கண் குறைவற்ற நிறைமதுவைச் சேர்ந்து உண்டு களித்து விளையாடுகின்ற வண்டும், களித்த பலவண்டுகள் சேர்ந்து உண்டு வெறுத்துவிட்ட குறைபடுகாவியின் மதுவை ஆசைப்பட்டுச் சேரு மானதே.

(வி-ரை) இதனுள், தாமரை யென்றது தலைமகளை. காவி என்றது பரத்தையை. வண்டாமரை பிரிந்த வண்டென்றது தலை மகனை. இது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகற்கு வாயினேர்ந்த தோழி சொல்லியது.

உ-வது, அடை பொதுவாக்கிப் பொருள் வேறுபட மொழிதல்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"உண்ணிலவு நீர்மைத்தா யோவாப் பயன்சுரந்து
தண்ணளி தாங்கு மலர்முகத்துக்—கண்ணெகிழ்ந்து
நீங்க வரிய நிழலுடைத்தாய் நின்றெமக்கே
ஓங்கியதோர் சோலை யுளது."

என வரும்.

(இ-ள்.) மனத்துள்ளே யுண்டாகிய குணமுடைத்தாய்ப், பல ர்க்குமேற உபகரித்துத் தண்ணளி யுடைத்தாகிய விரிந்த முகத்தை யும், கண்ணோட்டத்தையு முடைத்தாய்ப் பிரிதற்கரிய சாயலோடு கூடிநிற்பதென ஒரு வள்ளல்மேலும், நடுவுண்டாகிய நீரையுடைத் தாய் மாறாது பல வளங்களைக்கொடுத்துத் தட்பமுடைய வண்டுகளைத் தாங்கிய மலர்களைத் தோற்றத்திலே யுடைத்தாய் மதுச்சோர்ந்து விட்டுப்போதற்கரிய நிழலுடைத்தாய் ஓங்கி நிற்பதென்று சோலை மேலுஞ் செலுத்துக.

ங-வது, அடை விரவிப் பொருள் வேறுபட மொழிதல்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தண்ணளிசேர்ந் தின்சொன் மருவுந் தகைமைத்தாய்
எண்ணிய வெப்பொருளு மெந்நாளு—மண்ணுலகில்
வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று
தந்ததான் முன்னைத் தவம்."

என வரும்.

(இ-ள்) குளிர்ந்த கருணையையும் இன்சொல்லையு முடைத் தாய், எல்லாரும் ஆசைப்பட்ட எல்லாப் பொருளையும் காலம் வரை

யாது மண்ணுலகிலே பிறந்து எம்போல்வார்க்கு அளித்து வாழும் என்று ஓர் வள்ளல் மேலும், உலகத்தார்க்குக் குளிர்ச்சியோடுகூடக் கொடுக்கின்ற கொடை சேர்ந்து நன்றாய புகழ் மருவி, எண்ணப் பட்ட எல்லாப் பொருளையும், எக்காலமும் உலகிற்குச் சேர்ந்து கொடுத்து வாழுமென, மேகத்தின் மேலுஞ் செலுத்துக.

(வி - ரை.) உலகிற்றோன்றும் பொருள்களுக்கு முதற்காரணம் நீராதலால் அக்காரணத்தை மேகங் கொடுப்ப அதன் காரியமாகிய பொருளெல்லாம் புலப்படும்.

௬-வது, அடையை விபரீதப்படுத்துப் பொருள் வேறுபட மொழிதல்

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கடைகொ ளுலகியற்கை காலத்தின் நீங்கால்
அடைய வறிதாயிற் றன்றே—அடைவோர்க்
கருமை யுடைத்தன்றி யங்தேன் சுவைத்தாய்க்
கருமை விரவாக் கடல்."

என வரும்.

(இ - ள்.) மிகவுந் தாழ்வுடைத்துப்போலும் உயர்ந்தோர் செய்தி: காலவியற்கையாலே மிடியாய்ச் சென்று இரப்பவும் வறுமையுற்றது, சேர்வோர்க்கு அருமையின்றித் தேன்போலுங் கினியு முடைத்தாய் வெகுளி யில்லாக் கடல்.

(வி - ரை.) இது, வறுமையுற்றான் ஓர் வள்ளலைக் கொள்ளநின்றது. சேர்வோர்க்கு அருமையும், இனிமை யில்லாமையும், கருமையும் கடற்கு உண்டென்க.

'வகையினும்' என்ற மிகையான் இது பிற அலங்காரங்களோடு கூடி வருவனவுங் கொள்க. (உசு)

கக. அதிசயவணி

54. மனப்படு மொருபொருள் வனப்புவந் துரைப்புழி
யுலகுவரம் பிறவா நிலைமைத் தாகி
யான்றோர் வியப்பத் தோன்றுவ ததிசயம்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே, அதிசயமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) கவி, தான் கருதிய பொருளினது வனப்பை உவந்து சொல்லுங்கால், உலகநடை யிறவாத தன்மைத்தாகி உயர்ந்தோர் வியப்புறச் சொல்லுவது அதிசயமென்னும் அலங்காரமாம். (உஅ)

55. அதுதான்,
பொருள்குணந் தொழிலையந் துணிவே திரிபெனத்
தெருளுறத் தோன்று நிலைமைய தென்ப.

என்பது, அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற் சொல்லப்பட்ட அவ்வலங்காரம் பொருளதிசயம், குணவதிசயம், தொழிலதிசயம், ஐயவதிசயம், துணிவதிசயம், திரிபதிசயம் என ஆறுவகையான் தெளிவுறத் தோன்றும் நிலைமையையுடைத்து.

அவற்றுள்,

க-வது, பொருளதிசயம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பண்டு புரமெரித்த தீமேற் படர்ந்தின்றும்
அண்ட முகடு நெருப்பறா—தொண்டளிர்க்கை
வல்லி தழுவக் குழைந்த வடமேரு
வில்லி நுதன்மேல் விழி."

என வரும்.

(இ-ள்.) ஒளியையுடைய தளிர்க்கைக் கொடியாகிய மலைமகள் தழுவக் குழைந்த (திருமேனியையும்) வடமேருவாகிய வில்லினையும், மேனோக்கிய நெற்றிக்கண்ணினையுமுடைய பரமசிவன் முற்காலத்துத் திரிபுரத்தை நகைத்தெரித்த தீயானது விரைந்தோடுதலால், இக்காலத்தும் அண்டத்துச்சியில் நெருப்பு அறாது.

(வி-ரை.) நெருப்பு-இடி.

உ-வது, குணவதிசயம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மாலை நிலவொளிப்ப மாதரிழைபுனைந்த
நீல மணிக ணிழலுமிழ—மேல்விரும்பிச்
செல்லு மிவள்குறித்த செல்வன்பாற் சேர்தற்கு
வல்லிருளா கின்ற மறுகு."

என வரும்.

(இ - ள்.) மாலைக்காலத்திற் றோன்றிய நிலவானது ஒளிப்ப, ஆசையினாற் புனைந்த அணிகளிலுள்ள நீலமணிகள் ஒளியை யுமிழ, இவள் காதலோடு இச்சித்துச் செல்லும்படி குறித்த தலைவனிடத்திற் போதற்குத் தெருக்கள் செறிந்த இருளாகின்றன.

௩-வது, தொழிலதிசயம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஆளும் பரியும் கரியுஞ் சொரிகுருதி
தோளுந் தலையுஞ் சுழித்தெறிந்து—நீள்குடையும்
வள்வார் முரசு மறிதிரைமேற் கொண்டொழுக
வெள்வா ளுறைகழித்தான் வேந்து."

என வரும்.

(இ - ள்.) மள்ளர்களும், பரிகளும், யானைகளும் சொரிகின்ற குருதி வெள்ளமானது, தோள்களையும் தலைகளையும் சுழித்து வீசி, நீண்ட குடைகளையும் வாரிறுக்கிய பேரிகைகளையும் மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலின்மேல் அடித்துக்கொண்டோடும்படி அரசன் வெண்மையாகிய வாளை உறையினின்று நீக்கினான்.

௪-வது, ஐயவதிசயம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"உள்ளம் புகுந்தே யுலாவு மொருகாலென்
உள்ள முழுது முடன்பருகும்— ஒள்ளிழைநின்
கள்ளம் பெருகும் விழிபெரிய வோகவல்வேன்
உள்ளம் பெரிதோ வுரை."

என வரும்.

(இ - ள்.) ஒள்ளிய ஆபரணத்தையுடையாய்! நினது கள்ள மிக்க விழிகளானவை எனது உள்ளத்துப் புகுந்து உலாவுதலாற் சிறிதாய்த் தோன்றின; அவை புகுந்து என்னுள்ளம் முழுதும் தமதுள்ளே யடக்கினமையின் அவ்வுள்ளஞ் சிறிதாய்த் தோன்றிற்று. இவற்றுள் விழி பெரியவோ? உள்ளம் பெரிதோ? சொல்லுவாயாக!

௫-வது, துணிவதிசயம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பொங்கிச் செறிந்து புடைதிரண்டு மீதிரண்டு
செங்கலசக் கொங்கை திகழுமால்—எஞ்சோன்

தில்லையே யன்ன ரிவரல்குற் றேரின்மேல்
இல்லையோ வுண்டோ விடை."

என வரும்.

(இ - ள்) வளர்ந்து நெருங்கி அடிபரந்து திரண்டு மேலே இரண்டு சிவந்த கலசம்போன்ற கொங்கை விளங்காநின்றன; ஆதலால், எமது தலைவனாகிய பரமசிவனுடைய தில்லைப்பதியை ஒத்த இவருடைய அல்குலாகிய தேரின்மேல், இடை இல்லையோ? உண்டு.

(வி - ரை.) ஒகாரம் இரண்டனுள், முன்னது எதிர்மறை; பின்னது அசைநிலை.

௬-வது, திரிபதிசயம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"திங்கள் சொரிநிலவு சேர்வெள்ளி வள்ளத்துப்
பைங்கிள்ளை பாலென்று வாய்மடுக்கும்—அங்கயலே
காந்தர் முயக்கொழிந்தார் கைவறிதே நீட்டுவரால்
ஏந்திழையார் பூந்துகிலா மென்று."

என வரும்.

(இ - ள்.) நிலாமுற்றத்திருந்த வெள்ளிக்கிண்ணத்து உள்ள நிலவைப் பசுங்கிளிகள், பாலென்று கருதி வாய்மடுக்கும்; அதுவேயுமன்றி, அங்கு ஓர் புறத்துத் தங்கொழுநரைப் புணர்ந்து நீங்கினராகிய ஏந்திழையார் தாம் ஒழித்த துகிலெனக் கருதி அந்நிலவிலே கையை நீட்டுவார்.

(வி - ரை.) பிறவாற்றான் வருவனவுங் கண்டுகொள்க. (உ௧)

௧௨. தற்குறிப்பேற்றவணி

56. பெயர்பொரு ளல்பொரு ளெனவிரு பொருளினு
மியல்பின் விளைதிற னன்றி யயலொன்று
தான்குறித் தேற்றுத றற்குறிப் பேற்றம்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே தற்குறிப்பேற்ற மென்னும் அலங்கார முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயரும் பொருளும், பெயராதபொருளுமென்னும் இருபொருட்கண்ணும் இயல்பாக நிகழும் தன்மையொழியக் கவி தான் கருதிய வேறொன்றினை அவற்றின்கண் ஏற்றிச் சொல்லுவது தற்குறிப்பேற்றமென்னும் அலங்காரமாம்.

அவற்றுள்,

க-வது, பெயர்பொருள் தற்குறிப்பேற்றம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மண்படுதோட் கிள்ளி மதயானை மாற்றரசர்
வெண்குடையைத் தேய்த்த வெகுளியால்—விண்படர்ந்து
பாயுங்கொ லென்று பனிமதியம் போல்வதூஉம்
தேயுந் தெளிவிசும்பி னின்று."

என வரும்.

(இ - ள்.) நிலவுலகத்தைத் தாங்கிய தோள்வலிமையையுடைய சோழனுடைய மதயானையானது மாறுபட்ட அரசர்களுடைய வெண் கொற்றக் குடையைச் சீறிச் சிதைத்த கோபத்தாலே நம்மேலும் வந்து பாயுமோவென்று குளிர்ந்த ஆகாயத்திலே நிறைமதியமெனப் படுவதும் தேயாநிற்கும், தெளிந்த விசும்பின்கண் நின்று.

உ-வது, பெயராத பொருள் தற்குறிப்பேற்றம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வேனில் வெயிற்குலர்ந்த மெய்வறுமை கண்டிரங்கி
வானின் வளஞ்சுரந்த வண்புயற்குத்—தானுடைய
தாதுமே தக்க மதுவுந் தடஞ்சினையாற்
போதுமீ தேந்தும் பொழில்."

என வரும்.

(இ-ள்.) முதுவேனிற்காலத்து ஆதித்தன் வெயில் வெம்மைக்கு ஆற்றாது உலர்ந்த தமது மெய்வறுமை கண்டு இரங்கி, வானின்கண் நின்று மழைவளத்தைப் பொழிந்து தமது வாட்டம் நீக்கின முகி லுக்குப் பொழில்களானவை தங்கண் உண்டாகிய மேதக்க தாதோடு கூடிய மலர்களையும், தங்கண் மதுவினையும், தமது பெரிய கிளைக ளாகிய கைகளாலே மேனோக்கித் தாங்காநிற்கும். (௩௦)

57. அன்ன போலெனு மவைமுத லாகிய
சொன்னிலை விளங்குந் தோற்றமு முடைத்தே.

என்பது, அவ்வலங்காரத்திற்கு உரியதோர் இலக்கண முணர்த் துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) 'அன்னம்' 'போல' என்பவை முதலாகிய உவமைச் சொல் சில புணர்ந்து விளங்குந் தன்மையுமுடைத்தாம், அத் தற்குறிப்பேற்றமென்னும் அலங்காரம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காமருதேர் வெய்யவ னெங்குங் கரம்பரப்பித்
தேமருவு சோலை மலர்திறக்கும்—தாமரையின்
தொக்க விதழ்விரித்துப் பார்க்குந் தொலைந்திருள்போய்ப்
புக்க புரைதிளைப்பான் போல்."

என வரும்.

(இ - ள்.) அழகு பொருந்திய தேரினையுடைய சூரியனானவன் இருளானது தனக்குத் தோல்வியுற்றுக் கரந்து புகுந்த விடத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்பவன்போல எவ்விடத்திலும் தன்னுடைய கதிர்களாகிய கரங்களை விரித்து நீட்டி, மதுவார்ந்த சோலையிலுள்ள மலர்களை அலர்த்திப் பார்ப்பான்; மூடிய தாமரைமலரின் இதழ்களைத் திறந்து நோக்குவன்.

(வி - ரை.) காமர் - அழகு. வெய்யவன் - சூரியன்; இதற்கு வெப்பத்தையுடைய னென்பது பொருள். புரை-இடம். திளைத்தல்-ஆராய்தல். தொக்க - குவிந்த. இங்குப் 'போல்' என்ற உவமவுருபு தற்குறிப்பேற்றவுருபாக வந்தது. (௩௧)

---

௧௩. ஏதுவணி

58. யாதன் றிறத்தினு மிதனினிது விளைந்தென்
றேதுவிதந் துரைப்ப தேது வதுதான்
காரக ஞாபக மெனவிரு திறப்படும்.

என்பது, நிறுத்த முறையானே ஏதுவென்னும் அலங்காரமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) யாதானும் ஒரு பொருட்டிறத்து இதனான் இது நிகழ்ந்ததென்று காரணம் விதந்து சொல்வது ஏதுவென்னும் அலங்காரமாம்; அது காரகவேது என்றும், ஞாபகவேது என்றும் இரண்டு கூறுபடும். (௩௨)

59. முதல்வனும் பொருளுங் கருமமுங் கருவியு
மேற்பது நீக்கமு மெனவிவை காரகம்.

என்பது, காரகவேது வாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கருத்தா முதல் நீக்கநிலை யீருகச் சொல்லப்பட்ட இவ்வ யாறுங் காரணமாகத் தோன்றுவது காரகவேதுவாம்.

அவற்றுள்,

க-வது, கருத்தாக்காரகவேது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"எல்லைநீர் வையகத் தெண்ணிறந்த வெவ்வுயிர்க்கும்
சொல்லரிய பேரின்பந் தோற்றியதால்—முல்லைசேர்
தாதலைத்து வண்கொன்றைத் தாரலைத்து வண்டார்ப்பப்
பூதலத்து வந்த புயல்."

என வரும்.

(இ - ள்.) முல்லைப்பூவிற் சேர்ந்த மகரந்தங்களை அசைத்து, வளப்பம்பொருந்திய கொன்றைமலர்களையும் அசைத்து, வண்டுகள் இசையைச் செய்யும்படி, பூமியினிடத்து வந்த காற்ருனது, கடலாற் சூழப்பட்ட அப்பூதலத்திலுள்ள அளவில்லாத எல்லா வுயிர்கட்கும் அளவிட்டுச் சொல்லுதற்கரிய பெரிய இன்பத்தைக் கொடுத்தது.

(வி-ரை.) இஃது ஆக்கம். எல்லைநீர் - கடல்; பூமிக்கு எல்லையாகவுடையது என்பது இதன் பொருள். புயல் - காற்று; மேகமெனலுமொன்று. ஆக்கம் - நலம் புரிதல்.

உ-வது, பொருட்காரகவேது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கனிகொள் பொழிலருவி கைகலந்து சந்தின்
பனிவிரவிப் பாற்கதிர்க டோய்ந்து—தனியிருந்தோர்
சிந்தை யுடனே யுயிருணக்குந் தென்மலயந்
தந்த தமிழ்மா ருதம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) தென்றிசையிலுள்ள பொதியமலையினுல் தரப்பெற்ற தமிழோடு சார்ந்த தென்றற்காற்ருனது, சோலைகளால் உதிர்க்கப்பட்ட கனிகளோடு விரவிப் பாயாநின்ற அருவியினிடத்தே கலந்து, சந்தனத்தின் குளிர்ச்சியுடனே பொருந்தி, பாலைப்போன்ற சந்திரகிரணங்களில் படிந்து, தன்னியற்கை யொழிந்து, தலைவரைப் பிரிந்து

தனியாக விருந்தோரின் மனத்துடனே உயிரையும் வாட்டாநின்றது.

(வி-ரை.) இஃது அழிவு. கை-இடம். சந்து - சந்தனம். உணக்கல்-வாட்டுதல்; இங்குத் தீங்கு செய்தல் கூறப்பட்டமையால் இஃது அழிவெனப்பட்டது.

௩-வது, கருமகாரகவேது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மலையி னலைகடலின் வாளரவின் வெய்ய
தலையிற் பயின்ற தவத்தால்—தலைமைசேர்
அம்மாதர் புல்லு மபயன் புயம்புணர
எம்மா தவம்புரிந்தோம் யாம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) விந்திய மலையிலும், அலையையுடைய கடலிலும், கொடிய பாம்பின் வெவ்விய தலையிலும் நின்று செய்த தவத்தினாலே தலைமைபெற்ற சயமடந்தை, சீதேவி, பூமிதேவி ஆகிய அந்த மாதர்கள் மூவராலும் தழுவப்பட்ட சோழனுடைய புயத்தைத் தழுவுதற்கு, யாம் எவ்வகைச் சிறந்த தவம் புரிந்தோம்.

(வி - ரை.) மலை விந்தியமலை; ஜயத்திற்கு அதிதேவதையாகிய துர்க்கை விந்தியமலையில் வசிப்பவள். இலக்குமி பாற்கடலில் வசிப்பவள். பூமிதேவி ஆதிசேடன் முடியிற் றங்குபவள். ஜயமடந்தை-துர்க்கை; இவள் வெற்றிக் குரியவளாதலின் இப்பெயர் பெற்றனள். அபயன்-பயமில்லாதவன்; சோழன்.

௪-வது கருவிக்காரகவேது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காடத்தான் மாரியுங் கண்ணல் வெயிலு
நிரைவயிரக் கோட்டா னிலவும்—சொரியுமால்
நீள்ஆர்த் தொடையதுல னோரார் கலிங்கத்து
வாளாற் கவர்ந்த வளம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) மதவொழுக்காலே மழையையும், கண்ணின் கோபத்தாலே வெயிலையும், வரிசையாகிய வயிரப்பூணையுடைய தந்தங்களின் வெண்மையால் நிலவையும் சொரியாநின்றது, நீண்ட ஆத்திப்பூ

மாலையையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய சோழன், தன் பகைவர் வாழும் கலிங்கதேயத்துச் சென்று வாள் வன்மையாலே கைப்பற்றிக்கொண்ட செல்வமாகிய யானைத்திரள்.

(வி-ரை.) கரடம் - மதம். நிரை - வரிசை. வயிரம் - வயிரப் பூண். சொரிதல் - கொடுத்தல். ஆர்-ஆத்தி. அதுலன் - இணையில்லாதவன். வளம் - செல்வம். (டுங)

60. அவையல பிறவி னறிவது ஞாபகம்.

என்பது, ஞாபகவேதுவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அச்சொல்லப்பட்ட காரணமன்றிப் பிற காரணத்தினால் உய்த்துணரத் தோன்றுவது ஞாபகவேதுவாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காதலன்மே லூடல் கரையிறத்தல் காட்டுமால்
மாதர் நுதல்வியர்ப்ப வாய்துடிப்ப—மீது
மருங்குவளை வின்முரிய வாளிடுகே நீண்ட
கருங்குவளை சேந்த கருத்து."

என வரும்.

(இ - ள்.) மாதர்களின் நெற்றி வியர்க்கவும், வாய் துடிக்கவும், பக்கங்கள் வளையப்பெற்ற புருவங்களாகிய விற்கள் மேலே நெறித்தல் செய்யவும், வாளாயுதமானது தோற்றுக் குறுகிப்போகும்படி கூர்மை பெற்று நீண்ட நீலோற்பலமலர்போன்ற கண்கள் சிவந்ததன் குறிப்பு, அவர்கள் தம் தலைவன்மீது கொண்ட பிணக்கு அளவுகடத்தலைத் தெரிவிக்கும்.

(வி - ரை.) ஊடல் - பிணக்கு. கரையிறத்தல் - எல்லையில்லாமற்போதல். ஆல் - அசை. மீது - மேல்; இது இடத்தை யுணர்த்தும். மருங்கு - பக்கம். முரிதல்-வளைதல். இடுகே - சிறுத்துப்போக. சேத்தல் - சிவத்தல். (டுச)

61. அபாவந் தானு மதன்பாற் படுமே.

என்பது, அவ்வலங்காரத்தின் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அபாவமாவது ஒன்றனது இன்மை: அதுவும் அவ்வேதுவின்பாற் படும். (டுரு)

62. என்று மபாவமு மின்மைய தபாவமு
மொன்றினொன் றபாவமு முள்ளத னபாவமு
மழிவுபாட் டபாவமு மெனவைந் தபாவம்.

என்பது, அபாவத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) என்று மபாவமுதல் அழிவுபாட்டபாவ மீறாகச் சொல்லப்பட்ட ஐந்து பகுதியை யுடையதாம் அவ்வபாவம்.

(வி - ரை.) எனவே, இவ்வைந்து அபாவமும் ஏதுவாகத் தோன்றுவது அபாவவேதுவா மென்றவாறு.

அவற்றுள்,

க-வது, என்றுமபாவம்

என்பது, எக்காலத்து மில்லாமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"யாண்டு மொழிதிறம்பார் சான்றவ ரெம்மருங்கும்
ஈண்டு மயில்க ளினமினமாய்—மூண்டெழுந்த
காலையே கார்முழங்கு மென்றயரேற் காதலர்தேர்
மாலையே நம்பால் வரும்."

என வரும்.

(இ - ள்.) இன்று காலையின்கண் இவ்விடத்து மயில்கள் கூட்டங் கூட்டமாய்ச் சேர்ந்தெழுந்து அகவாநின்றன; அதுபற்றிக் கார் முழங்காநிற்குமென்று வருந்தாதொழிக; அறிவால் நிறைந்தோர் எக்காலத்தும் சொன்னசொற் பிறழார்; ஆதலால், அன்னராகிய நமது காதலர் தேரானது மாலையிலே நம்மிடத்தில் வரும்.

உ-வது, இன்மையதபாவம்

என்பது, இல்லாமையினது இல்லாமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காரார் கொடிமுல்லை நின்குழன்மேற் கைபுனைய
வாராமை யில்லை வயவேந்தர்—போர்கடந்த
வாளையேய் கண்ணி! நுதன்மேல் வரும்பசலை
நாளையே நீங்கு நமக்கு."

என வரும்.

(இ - ள்.) கார்காலத்து ஓங்கிய கொடியையுடைய முல்லையி னது பூவினை நின்னுடைய கூந்தலின்கண் அலங்கரித்துச் சூட்ட வருகின்றார், வெற்றியையுடைய அரசர்; ஆகையால், போர்த்தொ ழின் முடித்த வாள்போன்ற கண்களையுடையாய்! உன்னுடைய நுத லின்மே லுண்டாகிய பசலை விடியற்காலத்தே நீங்கும்; (ஆதலால்) நமக்கு (யாது குறை?).

௩-வது, ஒன்றினொன்றபாவம்

என்பது, ஒன்றன்கண் ஒன்றனது இல்லாமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பொய்ம்மை யுடன்புணரார் மேலானர் பொய்ம்மையு
மெய்ம்மைசூழ் மேலாரை மேவாவாம்—இம்முறையாற்
பூவலர்ந்த தாரார் பிரிந்தாற் பொலங்குழையார்
காவலர்சொற் போற்றல் கடன்."

என வரும்.

(இ - ள்.) உலகத்து மேலான அறிவையுடையார் பொய்யோடு கூடுவாரல்லர்; அப்பொய்யும் மெய்தழுவிய மேலான அறிவுடையா ரைப் பொருந்தாவாகும். இத்தன்மையால், பொலிவு விளங்கிய மாலையையுடைய தலைவர் பிரிந்தகாலத்துப் பொற்குழையையுடைய மனையறக் கிழத்தியர்க்குக் காவற்கடன் பூண்ட தலைவர் குறித் துரைத்த பருவத்தை நோக்குதல் கடனன்றோ.

௪-வது, உள்ளதனபாவம்

என்பது, ஓரிடத்தும் ஒருகாலத்தும் உள்ளபொருள் பிறிதோ ரிடத்தும் பிறிதொருகாலத்து மில்லாமை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கரவொடு நின்றார் கடிமனையிற் கையேற்
றிரவொடு நிற்பித்த தெம்மை—அரவொடு
மோட்டாமை பூண்ட முதல்வனை மூன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) இரப்போர்க்குப் பயந்து காவல்கொண்டிருப்பவ ருடைய வீட்டிற் போய் எங்களை கையேற் றிரந்து நிற்கும்படிசெய்

தது, பாம்பையும் பெரிய ஆமையோட்டையும் அணியாகக் கொண்ட பரமசிவனை முற்பிறப்பில் வணங்கமாட்டாமையைக் கொண்ட மனம்.

ரு-வது, அழிவுபாட்டபாவம்

என்பது, முன்புள்ளது அழிவுபட்டிலதாதல்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கழிந்த திளமை களிமயக்கந் தீர்ந்த
தொழிந்தது காதன்மே லூக்கம்—சுழிந்து
கருநெறியுங் கூந்தலார் காதனோய் தீர்ந்த
தொருநெறியே சேர்ந்த துளம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) முதுமைப்பருவம் வந்தது; செல்வத்தினால் வரும் மனக்களிப்பாகிய அறியாமையும் நீங்கிற்று; இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களைத் தலைப்படவேண்டி எழாநின்ற ஊக்கமு மொழிந்தது; சுருண்டு நெறிப்பையுடைய கரிய கூந்தலார்மேல் வைத்த ஆசையாகிய நோயுந் தீர்ந்தது; ஒரு தன்மைத்தாய சித்தியைச் சேர்ந்தது என் உள்ளம். (நசு)

63. தூரகா ரியமு மொருங்குடன் றோற்றமுங்
காரண முந்துறாஉங் காரிய நிலையும்
யுத்தமு மயுத்தமு முத்தையோ டியலும்.

என்பதும், அவ்வேது வலங்காரத்தினையே பிறிதொருவகையால் வகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தூரகாரியம்முதல் அயுத்தம் ஈறுகச் சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும் முன்னைய எதுவலங்காரத்தோடு நடக்கும்.

(வி-ரை.) 'முந்தை' என்பது 'முத்தை' என வலித்து நின்றது.

அவற்றுள்,

க-வது, தூரகாரியம்

என்பது, ஒருவழிக் காரணம் நிகழப் பிறிதொருவழிக் காரியம் நிகழ்வது.

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வேறொரு மாதர்மேல் வேந்த னகநுதியால்
ஊறுதா விம்மா துயிர்வாடும்—வேறே

இருவரே மெய்வடிவி னேந்திழை நல்லார்
ஒருவரே தம்மி லுயிர்.''

என வரும்.

(இ - ள்.) தலைமகளாயினுள் தன்னை யொழித்து ஒரு காதலி மார்பகத்தே வேந்தன் நகத்தின் நுனியினுற் குறியிட, அது கண்டு அழுது வருந்துவாள்; ஆதலால், இவ்வேந்திழை நல்லார் உருவத்தால் இருவரெனினும், உயிரானது இவர்கட்கு ஒன்றேபோலும்.

(வி - ரை.) ஒருமாது-தலைவி. வேறொருமாது-பரத்தை.

உ-வது, ஒருங்கு உடன் றேற்றம்

என்பது, காரணமுங் காரியமும் ஒக்க நிகழ்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''விரிந்த மதிநிலவின் மேம்பாடும் வேட்கை
புரிந்த சிலைமதவேள் போரும்—பிரிந்தோர்
நிறைதளர்வு மொக்க நிகழ்ந்தனவா லாவி
பொறைதளரும் புன்மாலைப் போழ்து.''

என வரும்.

(இ - ள்.) முழுமதியினது நிலவின் மேம்பாடும், வேட்கை மிகுந்த சிலையை யுடையவனுகிய மதவேள் போரும், பிரிந்தோர் நிறைதளர்வும் ஒருங்கு நிகழ்ந்தன; ஆதலால், தனித்தோர் உயிராகிய பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாத தன்மையையும் புன்கண்மையையு முடைத்து இம்மாலைப்பொழுது.

(வி - ரை.) இவையனைத்தும் மாலைப்பொழுதில் நிகழ்ந்தன வென்க.

ஙு-வது, காரணமுந்துறூஉங் காரியநிலை

என்பது, காரணத்திற்கு முன்னர்க் காரியம் நிகழ்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''தம்புரவு பூண்டோர் பிரியத் தனியிருந்த
வம்புலவு கோதையர்க்கு மாரவேள்—அம்பு
பொருமென்று மெல்லாகம் புண்கூர்ந்த மாலை
வருமென் றிருண்ட மனம்.''

என வரும்.

(இ-ள்.) தம்மைக் காக்குந் தொழிலைப் பூண்ட தலைவர் பிரியத் தனித்து உயிர்கொண்டிருந்த வாசனைபொருந்திய கோதையையுடைய மடவாருக்கு, மாரன் கணை தைக்குமென்று மென்மையையுடைய மார்பகம் புண்ணுகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி, மாலைப்பொழுது வருமென்று அவர்களுடைய மனம் இருண்டது.

சு-வது, யுத்தம்

என்பது, காரணத்திற்கேற்ற காரியம் நிகழ்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பொன்னி வளநாடன் கைவேல் பொழிநிலவால்
முன்ன ரசைந்து முகுளிக்கும்—தன்னேர்
பொரவந்த வேந்தர் புனைகடகச் செங்கை
அரவிந்த நூரு யிரம்."

என வரும்.

(இ-ள்.) சோழன் ஏந்திய வேலின்க ணுண்டாகிய வெண்மை விளக்கம் பரந்த நிலவினுல் முன்னே நடுங்கி மொட்டியாநிற்கும், நேர்நின்று பொருதற்கு எதிர்ந்த வேந்தருடைய புனையப்பட்ட கடகத்தையுடைய சிவந்த கையாகிய தாமரைகள் பலவும் உண்டு.

ரு-வது, அயுத்தம்

என்பது, காரணத்திற்கு ஏலாத காரியம் நிகழ்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"இகன்மதமால் யானை யநபாய னெங்கோன்
முகமதியின் மூர னிலவால்—நகமலர்வ
செங்கயற்க ணல்லார் திருமருவு வாள்வதன
பங்கயங்கள் சாலப் பல."

என வரும்.

(இ-ள்.) வெற்றியையும் மதத்தையுமுடைய உயர்ந்த யானைகளையுடைய அநபாயனாகிய எம்மரசனுடைய முகமாகிய நிறைமதியின்கணுண்டாகிய முறுவலின் வெண்ணிலவினுல் செவ்வரியையுடைய கயல்போன்ற கண்ணினையுடைய நல்லாருடைய திருமருவு வாண்முகமாகிய தாமரைகள் பல விளங்க மலர்கின்றன.

(வி - ரை.) 'முடியும்' என்றோதாது, 'இயலும்' என்றதனுன், பிறவாற்றுன் வருவனவுங் கொள்க.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மாத ருமைவாய் மழலை மொழியாலோ
ஓது மறையி னொலியாலோ—யாதாலோ
கோல மிருதிறனுக் கொண்டான் றிருமிடற்றின்
ஆல மமிழ்தான வாறு."

என வரும்.

(இ - ள்.) உமையாளுடைய வாயிலுள்ள அழகிய மழலைச் சொல்லாகிய அமுதத்தைச் செவியாற் பருகியவதனாலோ, அன்றியே தானோதப்பட்ட வேதமந்திரவோசைத் தழைப்பினாலோ, இவ்விரண்டனுள்ளும் எதனாலோ? இரண்டு வடிவமாகத் திருமேனியைக் கொண்ட பரமசிவனுடைய சிறந்த மிடற்றிலுள்ள நஞ்சம் அமிருதமாயவாறு (தெரியாது).

(வி-ரை.) இருதிறம்-உருவுங், அருவும். இது ஐயவேது. (௧௭)

---

௧௪. நுட்பவணி

64. தெரிபுவேறு கிளவாது குறிப்பினுந் தொழிலினு
மரிதுணர் வினைத்திற நுட்ப மாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே நுட்பமென்னும் அலங்காரமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) தெரிந்துகொண்டு வேறுபட மொழியாது குறிப்பினானுதல் தொழிலினானுதல் அரிதாக நோக்கி யுணரும் தன்மையையுடையது நுட்பமென்னும் அலங்காரமாம்.

அவற்றுள்,

க-வது, குறிப்பு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல் புரிந்ததால்
பேதைய ராயம் பிரியாத—மாதர்
படரிருள்கால் சீக்கும் பகலவனை நோக்கிக்
குடதிசையை நோக்குங் குறிப்பு."

என வரும்.

(இ - ள்.) காதலிக்கப்பட்ட தலைவனுடைய மெல்லுயிர்க்குப் பரிகாரஞ் செய்ததுபோலும், மடப்பத்தையுடைய ஆயத்தார் பிரி

யாது சூழப்பட்ட மாதர், உலகிற்குப்படர் செய்யும் இருளினது அடியை யறுக்கின்ற ஆதித்தனைப் பார்த்து மேற்றிசையைப் பார்க்கும் உள்ளக் கருத்து.

(வி - ரை.) இதிற் போந்த பொருள், மாலைக்காலத்துக் கூட்டம் நேர்ந்தவாறு.

உ வது, தொழில்

வரலாறு :—

நேரிசை வெண்பா

"பாடல் பயிலும் பணிமொழி தன்பணைத்தோட்
கூடல வாவாற் குறிப்புணர்த்தும்—ஆடவற்கு
மென்றீந் தொடையாழின் மெல்லவே தைவந்தாள்
இன்றீங் குறிஞ்சி யிசை."

என வரும்.

(இ - ள்.) பாடுந்தொழிலைப் பயிலும் குளிர்ந்த மொழியாள் தனது பணைத்தோளினால் தலைவனைத் தழுவவேண்டுமென்னும் ஆசையினாலே தலைவற்குத் தன் உள்ளக்கருத்தை அறிவியாநின்றாள், மெல்லிய இனிய நரம்பையுடைய யாழிலே முறையாக ஆக்கினாள், தித்தித்த ஓசையையுடைய குறிஞ்சியாகிய பண்ணை.

(வி-ரை.) குறிஞ்சிக்குக் காலம் இடையாம மாகலால், இடையாமத்திற் கூட்டம் நேர்ந்தவாறு. (கூஅ)

கரு. இலேசவணி

65. குறிப்பு வெளிப்படுக்குஞ் சத்துவம் பிறிதின்
மறைத்துரை யாட லிலேச மாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே இலேசமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கருதியது வெளிப்படுக்குஞ் சத்துவமாகிய குணங்களைப் பிறிதொன்றால் நிகழ்ந்தனவாக மறைத்துச் சொல்லுவது, இலேசமென்னும் அலங்காரமாம்.

(வி-ரை.) சத்துவமென்பன-வெண்பளிங்கிற் செந்நூல் கோத்தால் அதன் செம்மை புறம்பொழிந்து தோன்றுமாறுபோல, உள்ளங் கருதியது புலனாக்குங் குணங்கள்; அவை: சொற்றளர்வு, மெய்வியர்ப்பு, கண்ணீர் நிகழ்ச்சி, மெய்விதிர்ப்பு, மெய்வெதும்பல், மெய்ம்மயிரரும்பல் முதலியன.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கல்லுயர்தோட் கிள்ளி பரிதொழுது கண்பனிசோர்
மெல்லியலார் தோழியர்முன் வேறொன்று—சொல்லுவராற்
பொங்கும் படைபரப்ப மீதெழுந்த பூந்துகள்சேர்ந்
தெங்கண் கலுழ்ந்தனவா லென்று."

என வரும்.

(இ-ள்.) மலைபோன்ற பெரிய தோள்களையுடைய சோழன் ஏறிய குதிரையைத் தொழுது நீர்வார்ந்த கண்ணையுடைய மெத்தென்ற நடையையுடைய நல்லார், 'எமது கண்ணீர்வார்தற்குக் காரணம்: சினத்தையுடைய சேனை பரந்து வருதலால் ஆகாயத்தி லெழுந்த பொலிவுடைய தூளியானது உட்புக்குக் கண்ணீர் வார்ந்தது' என்று தோழியர்க்கு நிகழ்ந்ததொழிய வேறோ ருபாயத்தான் மறைத்துச் சொல்லினர்.

எனவும்,

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மதுப்பொழிதார் மன்னவனை மால்கரிமேற் கண்ட
விதிர்ப்பு மயிரரும்பு மெய்யும்—புதைத்தான்
வளவா ரணநெடுங்கை வண்டுவலை தோய்ந்த
இளவாடை கூர்ந்த தென."

(இ-ள்.) தேன்பொழி தாரையுடைய சோழனை உயர்ந்த களிற்றின்மேல் வரக்கண்டு அதனா லுண்டாகிய தன்னுடைய மேனி நடுக்கத்தையும், மெய்ம்மயி ரரும்புதலையும், 'அவன் ஏறிவந்த வளப்பமுடைய களிற்றின் நெடிய கையி லுண்டாகிய வளவிய நீர்த்திவலையைக்கொண்டு வந்த இளவாடை என் மேனியை நனைத்ததனாலே வந்தது என் மேனி நடுக்கமும் மயிரரும்புதலும்' என நிகழ்ந்தது மறைத்து வேறொன்று தோழியர்க்குச் சொல்லினாள்.

எனவும் வரும். (௬௫)

66. புகழ்வது போலப் பழித்திறம் புனைதலும்
பழிப்பது போலப் புகழ்புலப் படுத்தலு
மவையு மன்னவென் றறைகுந ருளரே.

என்பது, அவ் விலேசத்தின்பாற்படுத்துப் பிறர் வேண்டுவன சில அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்து உரைத்தலும், பழித்தாற்போலப் புகழ்ந்து உரைத்தலும் என்னும் இரண்டும் அவ்விலேசத்தின்பாற்படும் என்று உரைப்பாருமுளர்.

அவற்றுள்,

க-வது, புகழ்வதுபோலப் பழித்தல்

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மேய கலவி விளைபொழுது நம்மெல்லென்
சாய நனராமற் றூங்குமால்—சேயிழாய்!
போர்வேட்ட மேன்மைப் புகழாளன் யாம்விரும்பித்
தார்வேட்ட தோள்விடலை தான்."

என வரும்.

(இ - ள்.) தோழீ! கேட்பாயாக! எம்மிற் பொருந்திய கலவி நிகழும்பொழுது அக் கலவிக்கண் நமது மென்மை குன்றாதபடி பரிகரித்தொழுகுவான் : எப்பொழுதும் போர்த்தொழிலை விரும்பிய மேலாய புகழையுடையவன், யாம் முற்காலத்துக் காதலித்து மாலையிட்ட தோளையுடைய தலைவன்.

(வி-ரை.) அக்காலத்து அறிவழியாமையால் பழிப்பாயிற்று.

உ-வது, பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல்

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஆடன் மயிலியலி யன்ப னணியாகம்
கூடுங்கான் மெல்லென் குறிப்பறியான்—ஊடல்
இளிவந்த செய்கை யிரவாளன் யார்க்கும்
விளிவந்த வேட்கை யிலன்."

என வரும்.

(இ-ள்.) ஆடாநின்ற மயில்போலுஞ் சாயலினையுடையாய்! நம் மீது அன்புவைத்த தலைவனுடைய அலங்கரித்த மார்பகத்தை யாம் கூடுங்கால் நம் மெல்லென்ற நலம் பாராட்ட அறியா னுதலானும், ஊடற்கண் தனக்குத் தகாதன செய்து இரக்கும் இரவாளனுதலானும், யாவர்க்கும் வெறுக்கத்தக்க ஆசைப்பாடுடையனல்ல னுதலானும், இகழ்தற்கு ஏதுவாயினன்.

(வி-ரை.) அக்காலத்து அறிவழிந்தமையாற் புகழாயிற்று. (சு0)

கசு. நிரனிறையணி

67. நிரனிறுத் தியற்றுத னிரனிறை யணியே.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே நிரனிறையென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சொல்லையும் பொருளையும் நிரலே நிறுத்தி நேரே பொருள் கொள்வது, நிரனிறையென்னும் அலங்காரமாம்.

(வி - ரை.) நிரனிறுத்துத லென்றது 'இயற்றுதல்' என்றமையின், மொழிமாற்றிப் பொருள்கொள்வதூஉங் கொள்க.

அவற்றுள்,

க-வது, நிரலே நிறுத்தி நேரே பொருள் கோள்வது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காரிகை மென்மொழியா ளேக்காற் கதிர்முலையால்
வார்புருவத் தாலிடையால் வாய்த்தளிரால்—நேர்தொலைந்த
கொல்லி வடிநெடுவேற் கோங்கரும்பு விற்கரும்பு
வல்லி கவிர் மென் மலர்."

என வரும்.

(இ-ள்.) அழகு பொருந்திய மாதின் மென்மையான சொல்லினாலும், பார்வையாலும், பிரகாசம் பொருந்திய தனத்தாலும், நீட்சி பெற்ற புருவத்தாலும், இடையினாலும், தளிர்போன்ற மெல்லிய வாயாலும், கொல்லியென்கின்ற இனிமையான பண்ணும், கூர்மை தங்கிய நீண்டவேலும், கோங்கின் முகையும், மன்மதனுடைய வில்லாகிய கரும்பும், பூங்கொடியும், மென்மையுள்ள முருக்கமலரும் அழகிழந்தன.

(வி - ரை.) காரிகை - அழகு; அஃது அதனையுடைய பெண்ணிற்காயிற்று. நேர் - செவ்வை; இஃதழகைக் குறித்தது. தொலைதல் - அழிதல். கொல்லி - ஒருவகைப்பண்.

இதிற் சொல்லப்பட்ட உபமேயப் பொருள்களுள்ளும், உபமானப் பொருள்களுள்ளும் சொல்லாற் பண்ணும், பார்வையால் வேலும், தனத்தாற் கோங்கரும்பும், புருவத்தால் வில்லும், இடையால் கொடியும், வாயால் முருக்கமலரும் என முறையே நேர் நேராக இயைந்து பொருள்பட்டு நிற்றல் காண்க.

உ-வது, நிரலே நிறுத்தி மொழிமாற்றிப்
போருள் கோள்வது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஆடவர்க ளெவ்வா றகன்றொழிவா ரஃகாவும்
பாடகமூ மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமால்

நின்று னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றே
மன்றூர் மதிற்கச்சி மாண்பு."

என வரும்.

(இ - ள்.) நீண்ட திருக்கோலத்தையுடைய திருமாலானவன், வெஃகாவையும், பாடகத்தையும், ஊரகத்தையும் தனக் கிடங்களாகக் கொண்டு, அவற்றில் முறையே படுத்தான், இருந்தான், நின்றான்; இஃதன்றோ பல சபைகள் பொருந்தியதும், மதிளாற் சூழப்பெற்றதுமாகிய காஞ்சிப்பதியின் பெருமை? இத்தகைச் சிறப்பு வாய்ந்த அக் காஞ்சிப்பதியை மானிடர்கள் எவ்விதம் விட்டு நீங்குவார்கள்?

(வி - ரை.) வெஃகாவும், பாடகமும், ஊரகமும் காஞ்சிப்பதியிலுள்ள திருமாலின் திருப்பதிகள். இவற்றுள் திருமால், வெஃகாவில் படுத்த திருக்கோலமாகவும், பாடகத்தில் இருந்த திருக்கோலமாகவும், ஊரகத்தில் நின்ற திருக்கோலமாகவும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; இவற்றிற் கேற்ப, இப் பாடலில் மாற்றி இயைத்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. பஞ்சரம் - இடம். வெஃகா-யதோக்த காரி சன்னிதியென்வும், பாடகம் - பாண்டவதூதர் சன்னிதியெனவும், ஊரகம் - உலகளந்தபெருமாள் சன்னிதியெனவும் பெயர் பெறும். (௬௬)

௬எ. ஆர்வமொழியணி

68. ஆர்வ மொழிமிகுப்ப தார்வ மொழியே.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே ஆர்வமொழியென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உண்ணிகழ்ந்த ஆர்வம்பற்றி நிகழும் மொழி மிகத் தோன்றச் சொல்லுவது, ஆர்வமொழியென்னும் அலங்காரமாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சொல்ல மொழிதளர்ந்து சோருந் துணைமலர்த்தோள்
புல்ல விருதோள் புடைபெயரா—மெல்ல
நினைவோ மெனினெஞ் சிடம்போதா தெம்பால்
வனைதாராய் வந்ததற்கு மாறு."

என வரும்.

(இ - ள்.) நின் முன்னின்று மறுமொழிதா மூயல்வேமாயின், எங்கள் மொழியானது தடுமாறிச் சோர்வுபடாநின்றது; நின் இணை

மலர்த்தோள்களைத் தழுவ முயல்வேமாயின், எங்கள் இரண்டு தோள்களும் இடமுண்டாக வளர்வனவல்ல; மெல்ல நின்புகழை நினைப்பேமாயின், எங்கள் உள்ளம் இடம்போதாது; அலங்கரிக்கப்பட்ட மாலையையுடையானே! எம்மிடத்து நீ வந்த இதற்குக் கைம்மாறு யாதென்று சொல்லப்படும்? (சஉ)

கஅ. சுவையணி

69. உண்ணிகழ் தன்மை புறத்துத் தோன்ற
வெண்வகை மெய்ப்பாட்டி னியல்வது சுவையே.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே சுவையென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உண்ணிகழுந்தன்மை புறத்துப் புலனாய் விளங்க, எட்டுவகைப்பட்ட மெய்ப்பாட்டானும் நடப்பது சுவையென்னும் அலங்காரமாம். (சந)

70. அவைதாம்,
வீர மச்ச மிழிப்பொடு வியப்பே
காம மவல முருத்திர நகையே.

என்பது, அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய எண்வகைப்பட்ட மெய்ப்பாடாவன: வீரமும், அச்சமும், இழிப்பும், வியப்பும், காமமும், அவலமும், உருத்திரமும், நகையுமாம்.

அவற்றுள்,

க-வது, வீரம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சேர்ந்த புறவி னிறைதன் றிருமேனி
ஈர்ந்திட் டுயர்துலைதா னேறினான்—நேர்ந்த
கொடைவீர மோமெய்ந் நிறைகுறையா வன்கட்
படைவீர மோசென்னி பண்பு."

என வரும்.

(இ - ள்.) தன்னிடத்தே அடைக்கலம் புகுந்த புறவினது எடைக்காகத் தன் அழகிய உடம்பிலுள்ள தசையை அறுத்திட்டும் எடை போதாததற்குத் தானும் உயர்ந்த துலையில் ஏறினான்; இப்படி

யேறிய இது, பொருந்திய தனது கொடையின் வீரமோ? மெய்யொழுக்கங் குறையாத வன்கண்மையையுடைய படையின் வீரமோ? இவ்விரண்டு மன்று; சோழன் தனது தன்மேயே.

(வி-ரை.) இது, சூரியகுல மன்னனாகிய சிபி சக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றை அக்குலத்தினனான சோழன்மேல் ஏற்றிக் கூறியது.

இச்செய்யுளில் தானவீரம் பொருந்தியிருத்தல் காண்க.

புறவு - புறா. நிறை-எடை. ஈர்தல் - அறுத்தல். துலை-தராசு. நிறை-ஒழுக்கம். வன்கண்மை - வீரத்தன்மை. சென்னி - சோழன்.

உ-வது, அச்சம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கைநெரித்து வெய்துயிர்ப்பக் காறளர்ந்து மெய்பனிப்ப
மையரிக்க ணீர்ததும்ப வாய்புலர்ந்தா—டையல்
சினவேல் விடலையாற் கையிழந்த செங்கட்
புனவேழ மேல்வந்த போது."

என வரும்.

(இ-ள்) சினம்பொருந்திய வேற்படையையுடைய வீரனால், துதிக்கையை யிழந்த சிவந்த கண்களையுடைய கான்யானை தன் முன்னே வந்தபோது ஒருமாது, தன்னுடைய கைகளை நெரித்துக்கொண்டு, பெருமூச்சுண்டாக, கால் தளர்ந்து, தேகம் நடுங்க, அஞ்சனமெழுதப்பெற்ற செவ்வரிகள் பொருந்திய கண்களில் நீர் ததும்ப, வாயுலர்ந்துபோயினள்.

(வி-ரை.) வெய்துயிர்த்தல் - பெருமூச்செறிதல். பனித்தல்-நடுங்கல், அரி - இரேகை. புலர்தல் - உலர்தல். விடலை - வீரன். புனம் - காடு.

இச் செய்யுளில் அச்சம் நிகழ்தல் அமைந்திருத்தல் காண்க.

௩-வது, இழிப்பு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"உடைதலையு மூளையு மூன்றடியு மென்பும்
குடருங் கொழுங்குருதி யீர்ப்ப—மிடைபேய்
பெருநடஞ்செய் பெற்றித்தே கொற்றப்போர்க் கிள்ளி
செருநடரைச் சீறுங் களம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) வெற்றி பொருந்திய போரினையுடைய சோழன், கர்ணுடக தேசத்தரசர்களைக் கோபித்துத் தாக்கிய யுத்தகளமானது, உடைந்துபோன சிரங்களையும், மூளைகளையும், நிணத்தையும், தசையையும், எலும்பையும், குடலையும், செறித்த இரத்தவெள்ளம் இழுக்க, நெருங்கிய பேய்கள் பெரிய கூத்தாடுந் தன்மையையுடையது.

(வி - ரை.) இதில் அருவருப்புத் தோன்ற இழிப்புச் சுவை கூறினமை காண்க.

ஊன் - நிணம். தடி - தசை. என்பு - எலும்பு. குடர் - குடல். ஈர்த்தல்-இழுத்தல். மிடைதல் - நெருங்குதல். பெற்றி - தன்மை. கொற்றம் - வெற்றி. கிள்ளி - சோழன். கருநடர் - கர்ணுடகர்.

சு-வது, வியப்பு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"முத்தரும்பிச் செம்பொன் முறிததைந்து பைந்துகிரின்
தொத்தலர்ந்து பல்கலனுஞ் சூழ்ந்தொளிரும்—கொத்தினதாம்
பொன்னேர் மணிகொழிக்கும் பூங்கா விரிநாடன்
தன்னேர் பொழியுந் தரு."

என வரும்.

(இ - ள்.) பொன்னையும், நேர்மையான மணிகளையும், இருமருங்கினும் அலைகளால் ஒதுக்குகின்ற அழகிய காவிரி நாடனுக்கு, நேராக வளஞ்சொரியும் கற்பகத்தருவானது, முத்தாகிய அரும்பையரும்பிச் சிவந்த பொன்னுகிய தளிரினுலே நெருங்கி, பச்சைப்பவளமாகிய கொத்துக்களைத் தோற்றுவித்து, பலவகையாகிய ஆபரணங்களாலுஞ் சூழப்பெற்று விளங்கும் கிளைகளை யுடைத்தாயிருக்கும்.

(வி - ரை.) அரும்பல் - தோற்றல். முறி-தளிர். ததைதல் - நெருங்குதல். துகிர் - பவளம். தொத்து - கொத்து. கொத்து - கிளை. தரு-கற்பகத்தரு.

இச் செய்யுளில் வியப்புச்சுவை தோன்றக் கற்பகத்தரு வர்ணிக்கப்படுதல் காண்க.

ரு-வது, காமம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"திங்க ளுதல்வியர்க்கும் வாய்துடிக்குங் கண்சிவக்கும்
அங்கைத் தளிர்நடுக்குஞ் சொல்லசையும்—கொங்கை

பொருகாலு மூடிப் புடைபெயருங் காலும்
இருகாலு மொக்கு மிவர்க்கு."

என வரும்.

(இ - ள்.) கொங்கைகள் என்மீது அழுந்த இவர் என்னைத் தழுவுங் காலத்திலும், என்பால் பிணக்குக்கொண்டு பக்கத்தே நீங்கிச் செல்லுங் காலத்திலும் இவர்க்கு, மூன்றாம்பிறைச் சந்திரன்போன்ற நெற்றி வியர்க்கும்; வாய் துடிக்கும்; கண் சிவக்கும்; அழகிய கைகளாகிய தளிர்கள் நடுங்கும்; சொல் குளறும்; (ஆதலின்) இவ்விரண்டு பொழுதிலும் இச் செயல்கள் இவர்க்கு ஒரு தன்மையனவாகும்.

(வி-ரை.) நெற்றி வியர்த்தல் முதலிய செய்கைகள், புணர்ச்சியாலும் ஊடலாலும் நிகழ்வனவாதலின் இவை இங்ஙனம் ஒரு தன்மையனவாகக் கூறப்பட்டன. இஃது, ஒரு தலைவன் தன் கலவிக்களிப்பு வெளிப்படக் கூறியது. கூடலும் ஊடலும் காமத்தானே நிகழ்வனவாதலின் இவ்விரண்டாலும் நிகழ்ந்த இவையிற்றை ஒரு தன்மையனவாகக் கூறியவாற்றானே காமச்சுவை அமைந்திருத்தல் காண்க.

புடை-பக்கம். பெயர்தல்-செல்லல். பொருதல்-அழுந்துதல்.

சூ-வது, அவலம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கழல்சேர்ந்த தாள்விடலை காதலிமெய் தீண்டும்
அழல்சேர்ந்து தன்னெஞ் சயர்ந்தான்—குழல்சேர்ந்த
தாமந் தரியா தசையுந் தளிர்மேனி
ஈமந் தரிக்குமோ வென்று."

என வரும்.

(இ - ள்.) வீரக்கழலையணிந்த பாதங்களையுடைய வீரனானவன், தன்னுடைய காதலியின் உடம்பைத் தீண்டிய தழலைச் சேர்ந்து, 'கூந்தலிற் பொருந்திய மாலையைச் சுமக்கப்பொறாது அசைகின்ற தளிர்போன்ற மேனியானது, விறகடுக்கின் அக்கினியைப் பொறுக்கவல்லதோ' என்று தன்னுடைய நெஞ்சம் வருந்தினான்.

(வி - ரை.) இதில் தலைவன் வருந்தியதாக அவலச்சுவை அமைந்திருத்தல் காண்க.

அவலம் - சோகம். கழல் - வீரகண்டை. விடலை-வீரன். காதலி-காதலையுடையவள். தாமம் - பூமாலை. ஈமம் - விறகடுக்கு; இஃது தன்னிலுள்ள தழலை யுணர்த்திற்று.

எ-வது, உருத்திரம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கைபிசையா வாய்மடியா கண்சிவவா வெய்துயிரா
மெய்குலையா வேரா வெகுண்டெழுந்தான்—வெய்யபோர்த்
தார்வேய்ந்த தோளான் மகளைத் தருகென்று
போர்வேந்தன் றூதிசைத்த போது."

என வரும்.

(இ-ள்.) வெவ்விதாகிய போரில், 'வெற்றிமாலையை யணிந்த தோள்களையுடைய துருபதமன்னன் மகளாகிய திரௌபதியைச் சபைக்குக் கொண்டுவருவாயாக!' என்று போரில் வல்ல மன்னனாகிய துரியோதனன் தன் தூதனிடத்திற் சொன்னகாலத்தில், (அதைக் கேட்ட வீமன்) கைகளைப் பிசைந்து, வாயை மடித்துக் கண்சிவந்து, வெப்பமாகப் பெருமூச்செறிந்து, தேகம் நடுக்குற்று, வியர்த்துக் கோபங் கொண்டு யுத்தம் புரிய வெழுந்தான்.

(வி-ரை.) பிசையா, மடியா, சிவவா, உயிரா, குலையா, வேரா என்பன செய்யா என்னும் வினையெச்சங்கள். வெகுண்டு-செய்தெனெச்சம். வெகுளல்-கோபித்தல். வேய்தல்-சூடல். தூது-தூதன். இசைத்தல்-சொல்லல். "ஓர் மன்னன் மகளைத் தனக்கு வலியக் கொண்டுவந்து மணஞ் செய்துகொடுக்கும்படி, பகையரசன் தூதுவனை யனுப்பித் தெரிவித்தபோது அம் மன்னன், இவ்வாறு வெகுண்டெழுந்தான்," என்றும் இச்செய்யுளுக்குப் பிறிதொருபொருளும் உரைக்கலாம்.

இதில் உருத்திரம் விளங்குதல் காண்க; உருத்திரம்-கோபக் கொதிப்பு.

அ-வது, நகை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நாண்போலுந் தன்மனைக்குத் தான்சேர லிங்கின்ற
பாண்போலும் வெவ்விழலிற் பாய்வதூஉம்—காண்டோழி!
கைத்தலங் கண்ணாக் கனவுகாண் பானொருவன்
பொய்த்தலைமுன் னீட்டியற்றும் போந்து."

என வரும்.

(இ-ள்.) தோழியே! நீ உணர்வாயாக; தனது மனைக்குத் தான் வருவதற்கும் நம் தலைமகனுக்கு நாணம்போலும். அவர் வெவ்விய தீயிற் குதிப்பதாகச் சொல்வதும், இப்பாணனுடைய சமயோசிதமா

கிய கற்பனை வார்த்தைபோலும்; கைகளையே கண்ணுகக் கொண்டு இருளில் பொருள் தேடிக் களவு புரிவானெருவன் வந்து பொய்த் தலையை முன்னே நீட்டுதல் செய்வான்.

(வி-ரை.) சேறல்-செல்லுதல்; அதாவது: வருதல். பாண்-பாணன்; சங்கீதம் பாடித் தலைவனைப் புகழ்வோன். கைத்தலம்-கையிடம். கைத்தலங் கண்ணுக் களவு காணுதல் - கண் தெரியாத இருளில், கைகளையே கண்ணுகக் கொண்டு தடவிப் பொருளாராய்ந்து களவு செய்தல்; இது, தலைவன் பரத்தைவீடு சென்றதைக் குறித்தது. பொய்த்தலை முன் நீட்டுதல்-களவு செய்வோர் தாங்கள் திருடச் சென்றவிடத்து ஆங்குள்ளாரின் விழிப்பையும் விழிப்பின்மையையும் உணர்வான் வேண்டி முன்னே ஒரு பொய்த்தலையை நீட்டி ஆராய்தல்; இது பரத்தைவீடு சென்று வந்த தலைவன், தலைவிபால் தூதுபேசப் பாணனை யனுப்பிய செயலைக் குறிக்கும். நீட்டு இயற்றும் - நீட்டுதலைச் செய்யும். நீட்டு-ஈறு கெட்ட முதநிலைத் தொழிற்பெயர்.

தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையைக் கூடிவந்த தலைமகன், தன் செய்கையை யுணர்ந்த தலைவி, தனது வரவை ஏற்றுக்கொள்ளாது மறுக்க, அதனுல் வருந்தி, அவளைச் சமாதானப்படுத்தும்பொருட்டு ஒரு பாணனை அவள்பாலனுப்ப, அப்பாணன் அவ்வாறே வந்து, தலைமகளை நோக்கி, "நீ தலைவர் வரவை மறுத்தலால் அவர் நின் மனைக்கு வரக் கூசி நிற்கின்ருர்; நீ இனியும் அங்ஙனமே மறுப்பையாயின், அவர் அதனுலெய்தும் துயரால் தீப்பாய்ந்து உயிர் துறப்பர்," என்று சில நயமொழிகளைக் கூற, அவற்றைக் கேட்ட தலைவி அவனைப் பரிகசித்துத் தோழியை நோக்கிக் கூறியதாக அமைந்தது இச் செய்யுள். இதில் நகைரசம் நிகழ்தல் காண்க.

இவ்வெட்டோடு சாந்தம் என ஒன்று கூட்டி நவரஸமென்று கூறலும் உண்டு. சாந்தரசத்துக்கு உதாரணம்:

"தன்னுயிர்க் கின்னுமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னு செயல்."

என்பதாம். (சச)

கக. தன்மேம்பாட்டுரையணி

71. தான்றற் புகழ்வது தன்மேம் பாட்டுரை.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே தன் மேம்பாட்டுரை யென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவன் தன்னைத் தானே புகழ்வது தன் மேம்பாட்டுரை யென்னும் அலங்காரமாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"எஞ்சினா ரில்லை யெனக்கெதிரா வின்னுயிர்கொண்
டஞ்சினா ரஞ்சாது போயகல்க—வெஞ்சமத்துப்
பேரா தவராகத் தன்றிப் பிறர்முதுகிற்
சாராவென் கையிற் சரம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) வெவ்விதாகிய போரில் எனக்கெதிராக வந்து, போர்செய்து, தமது இனிய வுயிரைத் தப்புவித்துக்கொண்டு பிழைத்து மிஞ்சினா ரொருவருமில்லை; பயந்தவர்கள், அச்சமில்லாமல் விலகிப்போவாராக; என் கையால் எவப்படும் அம்புகள், புறங்கொடுத்துச் செல்லாதவர்களின் மார்பிற் சேர்வதன்றிப் புறங்கொடுப்பவராகிய பிறர் முதுகிற் சேரமாட்டா.

(வி - ரை.) 'எனக்கெதிரே நின்று போர்செய்து பிழைத்தாரில்லை,' என்பது இதன் பொருள். இதனால் தற்புகழ்ச்சி வெளிப்படல் காண்க. இத் தற்புகழ்ச்சி புறப்பொருளிலக்கணத்தில், நெடுமொழி கூறல் என்றும், நெடுமொழி வஞ்சியென்றும் வழங்கப்படும். சமம்-போர். எஞ்சினார்-மிஞ்சியவர். சரம்-அம்பு. (சகூ)

உ0. பரியாயவணி

72. கருதியது கிளவா தப்பொரு டோன்றப்
பிறிதொன்று கிளப்பது பரியா யம்மே.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே பரியாயமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தான் கருதியதனைக் கூறாது அப்பொருள் தோன்றப் பிறிதொன்றனைக் கூறுவது, பரியாயமென்னும் அலங்காரமாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மின்னிகரா மாதே! விரைச்சாந் துடன் புணர்ந்து
நின்னிகரா மாதவிக்க ணின்றருணீ—தன்னிகராம்
செந்தீ வரமலருஞ் செங்காந்தட் போதுடனே
இந்தீ வரங்கொணர்வல் யான்."

என வரும்.

(இ-ள்.) மின்னலை நிகர்த்த மாதே! வாசனையையுடைத்தாகிய சந்தனமரத்தோடு சேர்ந்து, உனக்கு நிகராகி நிற்கின்ற இக் குருக்கத்தியின் கீழே நிற்பாயாக; தனக்கு நிகரான சிவந்த தீயின் ஒளி தெரியும்படி மலர்ந்த சிவந்த காந்தள் மலருடனே, குவளை மலரையுங் கொண்டு யான் நின் குழற்கு அணிய வருகின்றேன்.

(வி-ரை.) இது, குறியிடத்து உய்த்து நீங்குவாள் கூறியது; அதாவது: தலைவனுக்குக் குறித்த விடத்தில் தலைவியைக் கொண்டு வந்து நிறுத்திச் செல்லுந்தோழி, அத்தருணம் தான் அங்கு நிற்பது அவர்களின்பத்துக்குத் தடையாகுமென்று அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கிச் செல்லக் கருதி ஒரு முகாந்தரமாகச் சொன்னது. இதில், தான் கருதியதனைக் கூறாது அப்பொருள் தோன்றப் பிறிதொன்றனைக் கூறியதாகிய பரியாயவலங்காரம் அமைந்திருத்தல் காண்க. விரை-வாசனை. சாந்து-சந்தனம். மாதவி-குருக்கத்தி. இந்தீவரம்-குவளை. (சசு)

உக. சமாயிதவணி

73. முந்துதான் முயல்வுறு தொழிற்பயன் பிறிதொன்று
தந்ததா முடிப்பது சமாயித மாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே சமாயிதமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) முன்பு தன்னால் முயலப்பட்ட தொழிலினது பயனது அத்தொழிலானன்றிப் பிறிதொன்றால் நிகழ்ந்ததாகக் கூறி முடிப்பது சமாயிதமென்னும் அலங்காரமாம்.

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அறுவியங் குன்ற மரக்கன் பெயர்ப்ப
வெருவிய வெற்பரையன் பாவை —பெருமான்
அணியாக மாரத் தழுவினா டான்முன்
தணியாத வூட றணிந்து."

என வரும்.

(இ-ள்.) முன்பு தீராத ஊடலையுடையளா யிருக்கின்ற மலையரையன் பயந்த பாவையாகிய வுமையானவள், அருவியினை யுடைத்தாய், அழகு பொருந்தியிருக்கப்பட்ட கைலைமலையை இராவணன்

அலைப்ப வெருவி முக்கட்கடவுளினது அழகிய மார்பகத்தை ஊடல் தணிந்து தானே தழுவினுள். (எஎ)

உஉ. உதாத்தவணி

74. வியத்தகு செல்வமு மேம்படு முள்ளமு
முயர்ச்சிபுனைந் துரைப்ப துதாத்த மாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே உதாத்தமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வியக்கத்தக்க செல்வத்து உயர்ச்சியையும் மேம்பட்ட உள்ளத்து உயர்ச்சியையும் மிகுத்துச் சொல்லுவது உதாத்தமென்னும் அலங்காரமாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கன்றும் வயவேந்தர் செல்வம் பலகவர்ந்தும்
என்றும் வறிஞ ரினங்கவர்ந்தும்—ஒன்றும்
அறிவரிதாய் நிற்கு மளவினதா லம்ம
செறிகதிர்வேற் சென்னி திரு."

என வரும்.

(இ - ள்.) கோபிக்கின்ற வெற்றியையுடைய அரசர்களின் செல்வங்கள் பலவற்றையும் எப்பொழுதும் கவர்ந்துகொண்டு வருதலாலும், தரித்திரர் கூட்டத்தால் தாம் வேண்டியபடி எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாலும், நிறைந்த ஒளியையுடைய வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய சோழனுடைய செல்வமானது சிறிதேனும் அளவறியப்படாததாய் நிற்கும்.

(வி - ரை.) கன்றல் - கோபித்தல். வயம் - வெற்றி. வறிஞர் - தரித்திரர். அம்ம - வியப்பிடைச்சொல். ஆல் - அசை. சென்னி - சோழன்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மண்ணகன்று தன்கிளையி னீங்கி வனம்புகுந்து
பண்ணுந் தவத்திசைந்த பார்த்தன்றன்—எண்ணிறந்த
மீதண்டர் கோன்குலையும் வெய்யோர் குலந்தொலைத்தான்
கோதண்ட மேதுணையாக் கொண்டு."

என வரும்.

(இ - ள்.) மண்ணாட்சியைக் கைவிட்டு, தன் சுற்றத்தாரை விட்டு நீங்கி, காட்டிற் புகுந்து, செய்யப்பட்ட தவத்தினாலே வருத்த முற் றிளைத்த அருச்சுனனானவன், எண்ணின் அளவற்ற ஆகாயத்தி லுள்ள தேவர்க்கதிபனாகிய இந்திரன் நடுக்கங்கொள்ள வருகின்ற கொடுமையாளராகிய அசுரர்குலங் கெட, தனது வில்லே துணையாகக்கொண்டு அவர்களை யழித்தான்.

(வி-ரை.) கிளை - சுற்றம். பார்த்தன் - அருச்சுனன். மீது - மேல்; ஆகாயம். அண்டர் - தேவர். கோதண்டம்-வில். வெய்யோர்-காலகேய நிவாதகவசர்கள். இவற்றுள் முன்னையதில் செல்வமிகுதியும் பின்னையதில் உள்ளமிகுதியும் வந்தவாறு காண்க. உள்ளமிகுதி-ஊக்கம். (௬அ)

---

௨௩. அவனுதியணி

75. சிறப்பினும் பொருளினுங் குணத்தினு முண்மை
மறுத்துப் பிறிதுரைப்ப தவனுதி யாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே அவனுதியென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சிறப்பினதூஉம், பொருளினதூஉம், குணத்தினதூஉமான உண்மையை மறுத்துப் பிறிதொன்றாக வுரைப்பது, அவனுதியென்னும் அலங்காரமாம்.

அவற்றுள்,

க-வது, சிறப்பவனுதி

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நறைகமழ்தார் வேட்டார் நலனணியு நாணு
நிறையு நிலைதளரா நீர்மை—அறநெறிசூழ்
செங்கோல னல்லன் கொடுங்கோலன் றெவ்வடுபோர்
வெங்கோப மால்யானை வேந்து."

என வரும்.

(இ - ள்.) நறுநாற்றத்தையுடைய மாலையை, ஆசைப்பட்ட மடவாருடைய அழகும், அணியும், நாணும், நிறையும் நிலைதளராதபடி தாங்கும் அறநெறியினை யுடைத்தாகிய செங்கோலையுடையனல்லன்; கொடுங்கோன்மையுடையவன்; போர்க்களத்துப் பகைவரை அட்ட வெவ்விய கோபத்தையுடைய பெரிய யானையையுடைய வேந்தன்.

உ-வது, பொருளவனுதி

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நிலனும் விசும்பா நிமிர்காணீர் தீயாம்
அலர்கதிராம் வான்மதியா மன்றி—மலர்கொன்றை
ஒண்ணறுந் தாரா னொருவனிய மானனுமாம்
எண்ணிறந்த வெப்பொருளு மாம்."

என வரும்.

(இ-ள்.) விரிந்த கொன்றைப்பூவினாற் செய்த நறுநாற்றத்தை யுடைய ஒள்ளிய மாலையை அணிந்தவனும ஏகனுமாகிய பரமசிவன்: நிலமும், ஆகாயமும், உயர்ந்த காற்றும், நீரும், தீயும், பரந்த கதிரை யுடைய இரவியும், வெள்ளிய மதியமுமாகிய எழாத்லுயன்றி ஆன்மாவுமாய் எண்ணிறந்த எல்லாப் பொருளுமாவான்.

௩-வது, குணவவனுதி

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மனுப்புவிமேல் வாழ மறைவளர்க்கு மாரப்
பனித்தொடையற் பார்த்திபர்கோ னெங்கோன்-தனிக்கவிகை
தண்மை நிழற்றன்று தற்றொழுத பேதையர்க்கு
வெம்மை நிழற்றாய் மிகும்."

என வரும்.

(இ-ள்.) மாந்தர் பூவுலகின் இனிது உயிர்வாழ வேதாகமநெறி யை வளர்க்கும் தண்ணிய ஆத்திமாலையையுடைய அரசர்க்குக் கோமானாகிய எம் இறைவனான சோழராசனது தனிக்குடையானது தண்ணிய நிழலையுடையதன்று; அவனைக் கண்ட மடவார்க்கு மிக்க வெய்யதன்மையைப் பண்ணுநிற்கும்.

(வி - ரை.) 'அவனுதி' என்னாது 'ஆகும்' என்றதனால், இவ் வலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடியும் வரும்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நறவேந்து கோதை நலங்கவர்ந்து நல்கா
மறவேந்தன் வஞ்சியா னல்லன்—துறையின்
விலங்காமை நின்று வியன்றமிழ்நா டைந்தின்
குலங்காவல் கொண்டொழுகுங் கோ."

என வரும்.

(இ - ள்.) மதுவைத் தாங்கிய மாலையை யணிந்த மாதின் அழகைக் கவர்ந்து மீண்டும் அதனை அவளுக்குக் கொடுக்காத கொடுமையுள்ள மன்னன், பிறரை வஞ்சியாதவனல்லன் (வஞ்சிப்பதியை யுடைய சோழனல்லன்) குலாசாரத்தில் வழுவாமல் நின்ற பெரிய ஐந்து தமிழ் நாட்டையும் காவல்கொண்டு நடக்கின்ற பாண்டியன்.

(வி - ரை.) இதில் 'வஞ்சியானல்லன்' என உண்மையை மறுத்து மற்றொரு தன்மையை யேற்றிக் கூறுதலால், அவனுதியணிக்கு இடமா யிருப்பதோடு சிலேடை வகையால் பிறிதொரு பொருளும் படுதல்காண்க. இது, தன்னிடங் காதல் மிகுந்து அழகிழந்த தலைவியைக் கூடி அவட்கு அவ்வழகை மீண்டும் உண்டாக்காத தலைவனைக் குறித்துக் கொடியவனென்று கூறியதாக அமைந்தது. இவ்வணி: வெற்றொழிப்பு, காரணவொழிப்பு, வேறுபாட்டொழிப்பு, மயக்கவொழிப்பு, வல்லோரொழிப்பு வஞ்சவொழிப்பு எனப் பலவாறு விகற்பமாகக் கூறவும்படும். நறவு-தேன். ஏந்துதல்-தாங்குதல். நறவேந்துகோதை - அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். துறை - குலதருமநெறி. விலங்காமை - பிசகாமை. வஞ்சி - கருவூர்; சோழன் நகரம். இது வினைபற்றிய சிலேடையவனுதி. இதனுள், 'வஞ்சியானல்லன்' என்பதற்குக் 'கருவூரையுடைய சோழனல்லன்' என்றும், 'பிறரை வஞ்சியாதொழிவானல்லன்' என்றும் சிலேடையாகப் பொருள் கொள்க. (௬௪)

உ௪. சிலேடையணி

76. ஒருவகைச் சொற்றொடர் பலபொருட் பெற்றி
தெரிவுதர வருவது சிலேடை யாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே சிலேடையென்னும் அலங்காரம்உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவகையா நின்ற தொடர்சொல் பல பொருள்களது தன்மை தெரியவருவது, சிலேடையென்னும் அலங்காரமாம்.

77. அதுவே,
செம்மொழி பிரிமொழி யெனவிரு திறப்படும்.

என்பது, அச்சிலேடையை விரித்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அச்சிலேடை: செம்மொழிச்சிலேடையும், பிரிமொழிச் சிலேடையும் என இருவகைப்படும்.

அவற்றுள்,

க-வது, செம்மொழிச் சிலேடை

என்பது, ஒருவகையா நின்று பலபொருள் படுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"செங்கரங்க ளானிரவு நீக்குந் திறம்புரிந்து
பங்கய மாதர் நலம்பயிலப்—பொங்குதயத்
தோராழி வெய்யோ னுயர்ந்த நெறியொழுகு
நீராழி நீணிலத்து மேல்."

என வரும்.

(இ - ள்.) சிவந்த கரங்களான் இருள் கடியுந் திறமை மிக்குத் தாமரை காதலிக்கும் வனப்புடைத்தாக மேனோக்கிய தோற்றத்தையுடைய ஒருகாலூர்திப் பகலோன் வானெறி யொழுகுங் கடல் சூழ்ந்த புவிமீது எனவும்; சிவந்த கைகளான் உலகிலுள்ளோர் மிடி தீர்க்குந் தொழில்மிக்குத் திருமடந்தை செல்வம் பெருக மேம்படாநின்ற பொருள்வருவா யுடையானுமாய்த் தனிச்சக்கரத்தை யுடையானுமாய் உலகினுள்ளாரால் விரும்பப்படும் விசேட நெறியே யொழுகுவான், கடல் சூழ்ந்த உலகத்து எனவும் வந்தவாறு காண்க.

(வி - ரை.) இது ஆதித்தனுக்குஞ் சோழனுக்குஞ் சிலேடை.

உ-வது, பிரிமொழிச் சிலேடை

என்பது, ஒருவகையா நின்ற சொல்லைப் பிரித்துத் தொகை வேறுபடுத்துப் பல பொருளாகக் கொள்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தள்ளா விடத்தேர் தடந்தா மரையடைய
எள்ளா வரிமா னிடர்மிகுப்ப—உள்வாழ்தேம்
சிந்துந் தகைமைத்தே யெங்கோன் றிருவுள்ள
கந்துந் தொழில்புரிந்தார் நாடு."

என வரும்.

(இ - ள்.) அழகு கெடாத நிலங்களி லுண்டாய பசட்டேர் பெரிய தாமரையைப் பொருந்தவும், இகழப்படாத நெற்சூட்டை

உழவர் திரட்டவும், அத்தாமரைமலரி லுண்டாகிய தேன் பொழியும் பெருமையையுடைத்து, எங்கோமானாகிய சோழனுடைய திருவுள் ளம் சிறக்கும் வகை ஒழுகினோர் நாடு எனவும், அசையாத விடத்தே ரென்னும் மாமுடைத்தாய்ப் பெரிய மலைச்சிகரங்களைத் தாவும் மரை களை யுடைத்தாய் இகழப்படாத சிங்கப்போத்துகள் துன்பமுறுத்த வும்பட்டு நல்லோர் உள்ளங்களில் வாழும் நாடுகளெல்லாம் அழிவு படுந் தன்மையை யுடைத்தாம், எம் கோமானாகிய சோழன் திருவுள் ளம் வேறுபடுந் தொழில் பயின்றார் வாழும் நாடு எனவும் வந்தவாறு காண்க.

(வி - ரை.) இது சோழனுடைய மனங் களிக்கும்படி நடந் தோருடைய நாட்டிற்கும், அவன் மனம் வெறுக்கும்படி நடந்தோ ருடைய நாட்டிற்கும் சிலேடை. (ருக)

78. ஒருவினை பலவினை முரண்வினை நியம
நியம விலக்கு விரோத மவிரோத
மெனவெழு வகையினு மியலு மென்ப.

என்பதும், அச்சிலேடை யலங்காரத்தை விரித்து உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச்சிலேடை: ஒருவினைச்சிலேடையும், பலவினைச் சிலேடையும், முரண்வினைச்சிலேடையும், நியமச்சிலேடையும், நியம விலக்குச் சிலேடையும், விரோதச்சிலேடையும், அவிரோதச் சிலே டையும் என்னும் எழு கூறுபாட்டான் நடக்குமென்று சொல்லுவர் (நூலோர்).

அவற்றுள்,

க-வது, ஒருவினைச்சிலேடை

என்பது, ஒரு வினையான் வருவது.

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அம்பொற் பணைமுகத்துத் திண்கோட் டணிநாகம்
வம்புற்ற வோடை மலர்ந்திலங்க—உம்பர்
நவம்புரியும் வானதியு நாண்மதியு நண்ணத்
தவம்புரிவார்க் கின்பந் தரும்."

என வரும்.

(இ - ள்.) அழகிய பொலிவுடைய பருத்த முகத்தின்கண்ணே திண்ணிய கோட்டை யுடைத்தாய் அழகுபெற்றிருந்த யானையானது, கச்சோடு கட்டிய பட்டம் விரிந்து விளங்க முடிமீது ஒளிமிக்குப் பெரிதாகிய கங்கையும் இளம்பிறையும் பொருந்த வந்து, தவஞ்செய்வோர்க்கு வேண்டிய இந்திர பதங்கள் முதலாகிய இன்பங் கொடுக்கும் எனவும்; அழகிய பொன்னேடு கூடிய வேய்மிடைந்த பக்க முடைத்தாய்த் திண்ணிய சிகரங்களையு முடைத்தாய், அழகு பெற்ற மலை விரைகமழும் ஓடைபூத்து விளங்கத் தன்மீது ஒளிமிக்குப் பெரிதாகிய கங்கையும் பிறையும் மருவும்படி உயர்ந்து தவஞ் செய்வோர்க்கு அவர் வேண்டிய பொருள்களெல்லாங் கொடுக்கும் எனவும் வந்தவாறு காண்க.

(வி - ரை.) விநாயகர்மேற் செல்லுங்கால்—பொன் - பொலிவு. பணை - பருத்தல். முகம் - வதனம். கோடு - மருப்பு. நாகம் - யானை. வம்பு - கச்சு. உறுதல் - கட்டுதல். ஓடை-பட்டம். மலர்தல்-பரத்தல். உம்பர்-முடி. இன்பம் - இந்திரபதம் முதலாய போகம்.

மலைமேற் செல்லுங்கால்—பொன்-கனகம். பணை - மூங்கில். முகம் - பக்கம். கோடு - சிகரம். நாகம் - மலை. வம்பு-மணம். உறுதல் - உண்டாதல். ஓடை - வாவி; ஒருமரமுமாம். மலர்தல் - பூத்தல். உம்பர் - மேல். இன்பம் - தவத்தொழில் புரிவார்க்கு அவர் வேண்டிய உணவுகளுந் தண்ணீருமாகிய பலவகைப்பட்ட பண்டங்கள்.

இது விநாயகருக்கும் மலைக்குஞ் சிலேடை.

உ-வது, பலவினைச்சிலேடை

என்பது, பலவினையான் வருவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தவிரா மதுவுண் களிதளிர்ப்ப நீண்டு
செவிமருவிச் செந்நீர்மை தாங்கிக்—குயிலிசையும்
மின்னுயிரா நுண்ணிடையார் மென்னேக்கு மேவலார்
இன்னுயிரை யீர்கின் றன."

என வரும்.

(இ - ள்.) இடைவிடாமல் நறவுண்ணவந்த களிப்பு உண்டாக நீண்டு செவியுட் புகுந்து நிறைந்து கோடாத நீர்மையவாகி யிருக்கப்பட்ட குயிற்குரல் பிரிந்தோ ருயிர்களை வருத்தஞ்செய்யாநின்றன எனவும், விடுதற்கரிதாகிய கள்ளையுண்ட மயக்கத்தாலே தழைத்து

நீண்டு செவியளவுஞ் சென்று சிவந்த குளிர்ச்சியினை யுடையவாகிய மின்னையொத்த மருங்குலினையுடையார் மெல்லியவாகிய கண்கள் தம்மைப் புணருந் தலைவருடைய இனிய உயிரை நலியாநின்றன வெனவுங் கொள்க.

(வி - ரை.) குயிற்குரான்மேற் செல்லுங்கால்—மது - தேன். செவிமருவி - செவியுட்புக்கு. செந்நீர்மை - கோடாததன்மை. மேவலார் - பிரிந்தார். இன் - சாரியை.

கண்ணின்மேற் செல்லுங்கால்—மது - கள். செவி மருவி - செவியளவுஞ் சென்று. செந்நீர்மை - சிவந்த குளிர்ச்சி. மேவலார் - புணருந்தலைவர். இன்னுயிர் - இனிய உயிர்.

இது குயிற்குரலுக்கும், மடவார் கண்ணுக்குஞ் சிலேடை.

கூ-வது, முரண்வினைச் சிலேடை

என்பது, மாறுபட்ட வினையான் வருவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மாலை மருவி மதிதிரிய மாமணஞ் செய்
காலைத் துணைமேவ லார்கடிய—வேலைமிசை
மிக்கார் கலியடங்கா தார்க்கும் வியன்பொழில்கள்
புக்கார் கலியடங்கும் புள்."

என வரும்.

(இ-ள்.) மயக்கத்தை மருவிக் கருத்து வேறுபட மிகவும் மணங் கமழுங்காலத்துத் தந்துணைவரைப் பொருந்தாதார் அஞ்சக் கரைமீது மிக்குக் கடல் பொங்கி யார்க்கும், அகன்ற பொழில்கள் புக்கு ஒலி யடங்கும் பறவைகள் எனவும்; அந்திப்பொழுது மருவித் திங்கள் உலாவ மிக்கிருந்த கூட்டம் புரியுங்காலத்துத் தந் துணைவரைப் பொருந்தினர் விளங்கவெனவுங் கொள்க: பின்பு ஒருதன்மையெனக் கொள்க.

(வி - ரை.) பிரிந்தார்மேற் செல்லுங்கால்—மாலை-மயக்கம். மதி - கருத்து. திரிதல் - வேறுபடுதல். மணம் - வாசம். துணை மேவலார் - தம் துணைவரைப் பிரிந்தார். கடிய - அஞ்ச.

புணர்ந்தார்மேற் செல்லுங்கால்—மாலை - அந்திப்பொழுது. மதி - திங்கள். திரிதல் - உலாவல். மணம் - கூட்டம். துணைமேவலார் துணைவரைப் புணர்ந்தார். கடிய-விளங்க.

இது பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்குஞ் சிலேடை.

௪-வது, நியமச்சிலேடை

என்பது, சிலேடித்தவற்றை நியமஞ்செய்வது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வெண்ணீர்மை தாங்குவன முத்தே வெறியவாய்க்
கண்ணீர்மை சோர்வ கடிபொழிலே—பண்ணீர்மை
மென்கோல யாழே யிரங்குவன வேல்வேந்தே!
நின்கோ லுலாவு நிலத்து."

என வரும்.

(இ-ள்.) வெற்றியையுடைய வேல்வேந்தனே! நின் செங்கோல் உலாவப்பட்ட உலகத்து வெண்மை நிறத்தை யுடைத்தா யிருப்பன முத்தே யெனவும், விரைநாற்றத்தையுடைத்தாய் மதுச்சோர நிற்பன பெரியபொழிலே யெனவும், குளிர்ந்த ஓசையை யுடைத்தாய் அழ கோடு கூடி மெல்லியதாய்ப் பிறர்க்கு மனக்குழைவு கொடுப்பன யாழேயெனவுங் கிடந்தமையால், என்னப்பட்ட இவையொழிய அறிவின்மை தாங்குவதும், மிடியை யுடைமையாற் கண்ணீர் சொரிவதும், பிறர் மனந் தளர்வதும் இல்லையெனக் கிடந்தவாறு கண்டு கொள்க.

ரு-வது, நியமவிலக்குச் சிலேடை

என்பது, சிலேடித்த பொருளை நியமஞ் செய்து அந்நியமத்தை விலக்குதல்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சிறைபடுவ புட்குலமே தீம்புனலு மன்ன
இறைவநீ காத்தளிக்கு மெல்லை—முறையில்
கொடியன மாளிகையின் குன்றமே யன்றிக்
கடியவிழ்பூங் காவு முள."

என வரும்.

(இ-ள்.) தலைவனே! நீ காத்தளிக்கும் நிலவரைப்பிற் சிறை யுடைத்தா யிருப்பன புட்சாதியே, 'தீம்புனலும் அன்ன' என்றத னல் தித்தித்த புனல்களுஞ் சிறையுடைய; கொடியை யுடையன குன்றம் போன்ற மாளிகைகளே, அன்றிக் 'கடியவிழ்பூங் காவுமுள' என்றவதனல் நாற்றம் பரந்த பூவை யுடைத்தாகிய சோலைகளுங் கொடியையுடையன.

(வி-ரை.) இதனால் சிறைபடுதலுங் கொடுமையும் இவன் காக்கின்ற நிலத்தின்கண் இல்லையெனக் கிடந்தவாறு கண்டுகொள்க.

கூ-வது, விரோதச்சிலேடை

என்பது, முன்னர்ச் சிலேடித்தவற்றைப் பின்னர் விரோதிப்பச் சிலேடிப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"விச்சா தரனேனு மந்தரத்து மேவானல்
அச்சுத னேனுமம் மாயனலன்—நிச்ச
நிறைவான் கலையா னகளங்க னீதி
இறையா னநகனெங் கோ."

என வரும்.

(இ-ள்.) விஞ்சையர் ஆகாயத்திலே மேவுவார், சோழன் கேட்டின்கட் செல்லான்; திருமால் மாயமுடையானாதலால் மாயனெனப்படுவன், இவன் அம்மாய மிலனாதலால் மாயனெனப்படான்; நாடோறும் நிறைந்த வெண்மையெய்துங் கலைகளை யுடையனாகிய சந்திரன் களங்கமுடையவன், நாடோறுங் கலை நூல்களாற் பெருக்கமுடையனேனும் சோழன் அகளங்க னெனப்பட்டான்; முக்கட்கடவுள் பொருப்புடையனாதலால் நகனெனப்பட்டான், சோழனாகிய எங்கோன் தீவினையின்மையால் அநகனெனப்பட்டான்.

(வி - ரை.) விச்சாதரன் என்பது-விஞ்சையராகிய தேவசாதிக்கும், வித்தையையுடைய சோழனுக்கும் பெயர்.

அந்தரம் என்பது-ஆகாயத்திற்கும், கேட்டிற்கும் பெயர்.

அச்சுதன் என்பது-திருமாலுக்கும், கேடில்லானுக்கும் பெயர்.

நிறைவான் கலையான் என்பது-கலையையுடைய சந்திரனுக்கும், கல்வியால் நிறைந்த சோழனுக்கும் பெயர்.

களங்கம் என்பது-மாசுக்கும், பாவத்துக்கும் பெயர்.

நீதியிறையான் என்பது-முக்கட் கடவுளுக்கும், நீதிநெறியாசனான சோழனுக்கும் பெயர்.

அநகன் என்பது - மலையில்லாதோனுக்கும், பாவமில்லாதோனுக்கும் பெயர். இதனை நகன் அநகன் எனப் பிரித்துக்கொள்க.

எ-வது, அவிரோதச் சிலேடை

என்பது, முன்னர்ச் சிலேடித்த பொருளைப் பின்னர் விரோதியாமற் சிலேடிப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சோதி யிரவி கரத்தா னிரவொழிக்கு
மாதிடத்தான் மன்மதனை மாறழிக்கு—மீதாம்
அனகமதி தோற்றிக் குமுத மளிக்கும்
தனத னிருநிதிக்கோன் றான்."

என வரும்.

(இ - ள்.) ஒளியினையுடைத்தாகிய ஆதித்தன் தன் கதிர்களாலே இருளை நீக்குவான், புகழை யுடையனாய் இரவிகுலத்தில் தோன்றிய இரவியென்னும் பெயரினையுடையனாகிய சோழன் கைகளாலே பிறருடைய வறுமையைத் தீர்ப்பான்; உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடையான் காமனை மாறாக்கி யழிப்பான், இவன் மிகுந்த திட்பமுடைய னாதலால் மன்னவர் வலியினை மாறுகொண்டு கெடுப்பான்; ஆகாயத்தில் தோன்றிய குற்றமற்ற மதி உதயஞ்செய்து குமுதங்களை அலர்த்தும், இவன் மேலாய குற்றமற்ற அறிவு தோன்றிப் பூதலத்துக்கு ஏற்ற மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பான்; குபேரன் தனதனென்னும் பெயரை யுடையவனாய் இருநிதிக்குத் தலைவனாவான், இவனும் பிறருக்குப் பொருளை யளித்து மிக்க பொருளுக்கு முதல்வனென்னப்படுவான்.

(வி-ரை.) கு-பூதலம். முதம்-மகிழ்ச்சி. 'இயலும்' என்றொழியாது 'என்ப' என்ற மிகையான், இவ்வாறன்றிப் பிற வேறுபாட்டான் வருவனவுங் கொள்க. அவை வந்தவழிக் காண்க. (௩௨)

---

௨௫. விசேடவணி

79. குணந்தொழின் முதலிய குறைபடு தன்மையின்
மேம்பட வொருபொருள் விளம்புதல் விசேடம்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே விசேடமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குணமும், தொழிலும், சாதியும், பொருளும், உறுப்பும் முதலாயின குறைபடுதல் காரணமாக, ஒரு பொருட்கு மேம்பாடு தோன்ற உரைப்பது விசேடமென்னும் அலங்காரமாம்.

அவற்றுள்,

க-வது, குணக்குறைவிசேடம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கோட்டந் திருப்புருவங் கொள்ளா வவர்செங்கோல்
கோட்டம் புரிந்த கொடைச்சென்னி—நாட்டம்
சிவந்தன வில்லை திருந்தார் கலிங்கம்
சிவந்தன செந்தீத் தெற."

என வரும்.

(இ - ள்.) கொடை பொருந்திய சோழனுடைய அழகிய புருவங்கள் கோட்டத்தை (வளைதலைக்) கொள்ளவில்லை; அவனுடைய அந்தப் பகைவர்களின் செங்கோல் கோட்டத்தை (கெடுதலை) அடைந்தன; அந்தச் சோழனுடைய கண்கள் சிவக்கவில்லை; பகைவர்களுடைய கலிங்கதேசங்கள் சிவந்த தீ எரித்தலாற் சிவப்புற்றன.

(வி-ரை.) சோழன், நன்றாகச் சினங்கொள்ளாததற்கு முன்பே அவனுடைய பகைவர் நிலைகுலைந்தன ரென்பது இதன் கருத்து. புருவங்கள் நெறிப்புற்று வளைதலும், கண்கள் சிவத்தலும் கோபத்திற் கறிகுறிகளாம். கலிங்கம் எழுவகைப்படு மாதலின், 'சிவந்தன' எனப் பன்மையாகக் கூறினர். குணத்திற் குறைகூறிக் காரியத்தில் உயர்வுதோன்றக் கூறினமையின், இது, குணக்குறை விசேடமாம். கோட்டம் - வளைவு. திருந்தார் - பகைவர்.

உ-வது, தொழிற்குறை விசேடம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"எங்கா முகில்பொழியா நாளும் புனறேங்கும்
பூங்கா விரிநாடன் போர்மதமா—நீங்கா
வளைபட்ட தாளணிகண் மாறெதிர்ந்த தெவ்வர்
தளைபட்ட தாட்டா மரை."

என வரும்.

(இ - ள்.) முழங்குதலைச் செய்து மேகம் மழையைச் சொரியாத நாளிலும் நீர் பெருகிப் பாய்கின்ற அழகிய காவிரிசேர்ந்த நாடனுடைய போரில், மதம் பொருந்திய யானைகளின் தாள்களெல்லாம் கழலாதபடி வளைத்திடப்பெற்ற வீரக்கழல்களைப் பூண்டன; இவை இவ்வாறு செய்யவே அன்றே பகையாகிய மன்னவர் பாதங்களாகிய தாமரைகளெல்லாம் தளையாகிய விலங்கைப் பூண்டன.

(வி - ரை.) சோழனுடைய யானைகள், போரணிபூண்ட மாத்திரத்திலே, பகைவர் தோல்வியுற்று விலங்கிடப்பட்டன ரென்பது இதன் கருத்து. போரணி பூண்டுபோய்ப் பகைவருடன் எதிர்த்துப் போர்செய்தலாகிய தொழில்களில் போரணியணிதல் மாத்திரமே கூறிக் குறைவுபாடு விளக்கிக் காரியத்தில் உயர்வுதோன்றச் சொன்னமையால் இது தொழிற்குறை விசேடமாயிற்று. 'எங்காமுகில் பொழியாநாளும் புனல்தேங்கும்' என்றதிலும் இவ்வலங்காரம் அமைந்திருத்தல் காண்க. எங்கா - செய்யாவென்னும் வினையெச்சம்.

எங்குதல் - இடித்து முழங்கல். மாறு - பகை. தளை - விலங்கு.

௩-வது, சாதிக்குறை விசேடம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மேய நிரைபுரந்து வெண்ணெய் தொடுவுண்ட
ஆயனார் மாறேற் றமர்புரிந்தார்—தூய
பெருந்தருவும் பின்னுங் கொடுத்துடைந்தார் விண்மேற்
புரந்தரனும் வானோரும் போல்."

என வரும்.

(இ-ள்.) பசுக்கூட்டங்கள் மேய அவற்றைக் காத்து, வெண்ணெயைத் தோண்டி யெடுத்துண்ட இடையராகிய கண்ணபிரான் பகையாக நின்று எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்; அங்ஙனம் செய்யவே, விண்ணுலகத்திலுள்ள இந்திரனும், தேவர்களும், பரிசுத்தம் பொருந்திய பெருமை பெற்ற பாரிசாதத்தருவையும், தமது முதுகையுங் கொடுத்துத் தோல்வியடைந்தார்கள்.

(வி-ரை.) இதில், 'ஆயனார்'என்று சாதியில் இழிவுகூறி உயர்ந்த தேவர்களை வெல்லுதலாகிய காரியத்தில் உயர்வு விளங்கக் கூறினமையால் சாதிக்குறை விசேடம் அமைதல் காண்க. 'மேய நிரை புரந்து' என்பதற்கு, 'பொருந்திய பசுக்கூட்டங்களைக் காத்து' எனப் பொருள் கூறினும் அமையும். 'வெண்ணெய் தொடுவுண்ட வாயனார்' என்பதற்கு, 'வெண்ணெயைத் தோண்டியுண்ட வாயை யுடையவர்' எனவும் ஒரு பொருள் கூறலாம். இது சாதிக்குறை பாடு காட்டாமையின் அத்துணைச் சிறப்பன்று.

நிரை-பசுக்கூட்டம். புரத்தல்-காத்தல். தொடுதல்-தோண்டுதல். மாறு-பகை. அமர்-போர். தரு-பாரிசாததரு. பின்கொடுத்தல்-புறங்காட்டல். போல்-உரையசை யிடைச்சொல்; இஃதொப்பில்போலி யெனவும்படும்.

௲-வது, பொருட்குறை விசேடம்

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தொல்லை மறைதேர் துணைவன்பா லாண்டுவரை
எல்லை யிருநாழி நெற்கொண்டோர்—மெல்லியலாள்
ஓங்குலகில் வாழு முயிரனைத்து மூட்டுமால்
ஏங்கொலிநீர்க் காஞ்சி யிடை."

என வரும்.

(இ - ள்.) சப்திக்கின்ற ஒலியையுடைய நீர்வளம் பொருந்திய காஞ்சிப்பதியினிடத்தே, மெல்லிய தன்மையையுடையவளாகிய ஓர் மாது (அம்பிகை) பழமையான வேதங்களைத் தேர்ந்த தன் நாயகனிடத்தே ஓராண்டளவும் இருநாழி நெல்லைப் பெற்று அதனாலேயே முப்பத்திரண்டறங்களையும் வளர்த்து, உயர்ந்த உலகத்தில் வாழ்கின்ற உயிர்களையெல்லாம், உணவூட்டிப் பாதுகாத்து வருவாளாயினள்.

(வி-ரை) இதில் 'இருநாழி நெற்கொண்டு' என்று பொருட்குறை காட்டி, 'அதனைக் கொண்டு உயிரனைத்தும் ஊட்டும்' எனக் காரியத்தில் உயர்வு தோன்றக் கூறினமையால் பொருட்குறை விசேடம் அமைந்திருத்தல் காண்க.

தொல்லை - பழமை. துணைவன் - நாயகன். பால்-இடம். ஆல்-அசை. இடை - இடம்.

ரு-வது, உறுப்புக்குறை விசேடம்

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"யானை யிரதம் பரியா ளிவையில்லை
தானு மனங்கன் றனுக்கரும்பு—தேனார்
மலரைந்தி னால்வென் றடிப்படுத்தான் மாரன்
உலகங்கண் மூன்று மொருங்கு."

என வரும்.

(இ - ள்.) மாரனுக்கு யானை, தேர், குதிரை, பதாதி ஆகிய நால்வகைச் சேனைகளு மில்லை; அவன்தானும் தேகமில்லாதவன்; அவனுடைய வில்லோ வலிமையற்ற கரும்பு; (அப்படியிருந்தும்) அந்த மாரன், தேன் பொருந்திய ஐந்து மலர்களினாலேயே, மூவுலகங்களையும் ஒருங்கே வென்று தனக்குக் கீழ்ப்படுத்தினான்.

(வி - ரை.) இதில், கருவிகளிற் குறை கூறிக் காரியத்தில் உயர்வு தோன்றச் சொன்னமையால் உறுப்புக்குறை விசேடம் பொருந்தியிருத்தல் காண்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க (௭௯)

———

உ௬. ஒப்புமைக்கூட்டவணி

80. கருதிய குணத்தின் மிகுபொரு ளுடன்வைத்
தொருபொரு ளுரைப்ப தொப்புமைக் கூட்டம்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே ஒப்புமைக் கூட்டமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளைச் சொல்லுமிடத்துத் தான் கருதிய குணமுதலாயினவற்றின் மிக்க பொருளைக் கூடவைத்துச் சொல்லுவது ஒப்புமைக்கூட்டமென்னும் அலங்காரமாம். (௮௦)

81. புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படு மதுவே.

என்பது, அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவ் வொப்புமைக் கூட்டமென்னு மலங்காரம், ஒன்றனைப் புகழ்தற்கண்ணும், பழித்தற்கண்ணுந் தோன்றும்.

அவற்றுள்,

க-வது, புகழொப்புமைக்கூட்டம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பூண்டாங்கு கொங்கை பொரவே குழைபொருப்பும்
தூண்டாத தெய்வச் சுடர்விளக்கு—நாண்டாங்கு
வண்மைசால் சான்றவருங் காஞ்சி வளம்பதியின்
உண்மையா லுண்டிவ் வுலகு."

என வரும்.

(இ - ள்.) உமாதேவியின் கொங்கைகள், ஆபாணங்களை யணிந்தபடியே அழுந்துதலால், திருமேனி நெகிழ்வுற்ற, மலையும் (ஏகாம்பரநாதரும்), தூண்டப்படாத தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, பிரகாசமுள்ள விளக்கும் (விளக்கொளி யெம்பெருமானும்) பிறர் வெட்கத்தைக் கொள்ளும்படியான ஈகைக்குணம் மிகுந்த பெரியோர்க

ளும், காஞ்சியென்னும் வளம் பொருந்திய நகரத்திலே இருக்கின்றமையால், இந் நிலவுலகமானது நிலைபெற் றிருக்கின்றது.

(வி - ரை.) இதில் குழைபொருப்பும், தூண்டா விளக்குமாகிய உயர்ந்த பொருள்களோடு பெரியோரைச் சேர்த்து உயர்த்திக் கூறினமையால், புகழொப்புமைக்கூட்டம் அமைந்திருத்தல் காண்க.

பூண்டாங்கு - பூண்டபடி. பொர - அழுந்த. பொருப்பு - மலை. வண்மை - ஈகை. சால் - மிகுதி. சான்றவர் - மேலோர்.

உ-வது, பழிப்பொப்புமைக்கூட்டம்

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கொள்பொருள் வெஃகிக் குடியலைக்கும் வேந்தனு
முள்பொருள் சொல்லாச் சலமொழி மாந்தரும்
இல்லிருந் தெல்லை கடப்பாளு மிம்மூவர்
வல்லே மழையருக்குங் கோள்."

என வரும்.

(இ - ள்.) பொருளைக் கைப்பற்ற விரும்பிக் குடிகளை வருத்துகின்ற அரசனும், உள்ள உண்மையைச் சொல்லாது, வழக்கில் வெல்லும்பொருட்டு மாறுபாடான வார்த்தை கூறும் மனிதரும், ஒருவனுடைய வீட்டில் அவனுக்கு மனைவியாயிருந்து அவனது எல்லை கடந்து நடப்பவளும் ஆகிய இம் மூவர்களும் சீக்கிரமாக மழையை அருகப்பண்ணும் கிரகமாவார்கள். (இவர்க ளிருப்பின் மழை பெய்யா தென்றபடி.)

(வி-ரை.) இதில், மூவரிடத்தும் சேர்க்கப்பட்ட இழி தன்மைகளால் பழிப்பொப்புமைக்கூட்டம் அமைதல் காண்க.

வெஃகல் - விரும்பல். அலைத்தல் - வருத்துதல். பொருள்-உண்மை. சலம்-மாறுபாடு. அருக்கல்-அருகப்பண்ணல். இல்லிருந் தெல்லை கடத்தல் - ஒருவன் வீட்டில் மனைவியாக அமைந்திருந்து இல்லற வரம்பைக் கடந்தொழுகுதல். அருகப்பண்ணல் - இல்லாமற்போகச் செய்தல். (ருரு)

உஎ. விரோதவணி

82. மாறுபடு சொற்பொருண் மாறுபட் டியற்கை
விளைவுதர வுரைப்பது விரோத மாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே விரோதமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மாறுபட்ட சொல்லானும் பொருளானும் மாறுபாட்டுத்தன்மை விளைவு தோன்ற உரைப்பது விரோதமென்னும் அலங்காரமாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சோலை பயிலுங் குயின்மழலை சோர்ந்தடங்க
ஆலு மயிலினங்க ளார்த்தெழுந்த—ஞாலம்
குளிர்ந்த முகில்கறுத்த கோபஞ் சிவந்த
விளர்ந்த துணைபிரிந்தார் மெய்."

என வரும்.

(இ - ள்.) சோலைகளிற் றங்கிய குயில்களின் மழலைச் சொற்கள் சோர்வுற்றடங்க, ஆடுகின்ற மயிற்கூட்டங்கள் ஆரவாரித்தெழுந்தன; பூமி குளிர்ச்சி யடைதற்குக் காரணமான மேகங்கள் கறுத்தன; இந்திரகோபப் பூச்சிகள் சிவந்தன; துணைவரைப் பிரிந்தவருடைய தேகங்கள் வெளுத்தன.

(வி - ரை.) இது, கார்ப்பருவ வருணனை. இதில் முன்னிரண்டடிகளிலும் குயின்மழலை சோர்ந்தடங்கலும், மயிலினங்கள் ஆர்த்தெழுதலும் ஒன்றுடனொன்று மாறுபட்டும், பின்னிரண்டடிகளினும் கறுப்பும், சிவப்பும், வெளுப்புமாகிய சொற்கள் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டும், விரோதவணி அமைந்திருத்தல் காண்க.

பயிலல் - தங்குதல். மழலை - உச்சரிப்பு சரிவர நிரம்பா மென்சொல். ஆலல் - ஆடல். ஞாலம்-பூமி. கோபம் இந்திரகோப மென்னும் ஒருவகைப் பட்டுப்பூச்சி; இது கார்காலத்தில் தோன்றுவது.

வரலாறு :—

நேரிசை வெண்பா

"காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் காரொழுதான்
மேலை வினையெல்லாங் கீழவாம்—கோலக்
கருமான்றோல் வெண்ணீற்றுச் செம்மேனிப் பைந்தார்ப்
பெருமானைச் சிற்றம் பலத்து."

என வரும்.

(இ - ள்.) அழகுபொருந்திய கரிய யானைத்தோலையும், வெண்மையான திருநீற்றையும், சிவந்த திருமேனியையும், பசிய கொன்றை

மாலையையுமுடைய சிவபெருமானைச் சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில், காலையிலும், மாலையிலும் கைகளைக் கூப்பித் திருவடிகளைத் தொழுதால், அதிகரித்த ஊழ்வினைகளெல்லாம், கீழ்ப்பட்டனவாம்; (அதாவது: குறைந்து நீங்கிவிடும்.)

(வி - ரை.) இதில் காலை, மாலை; கைகூப்புதல், கால் தொழுதல்; மேல், கீழ்; கருமை, வெண்மை, செம்மை, பசுமை என்பன ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டு விரோதவணி அமைந்திருத்தல் காண்க. 'மேலைவினை யெல்லாம் கீழவாம்' என்பதற்கு, 'முற்பிறப்பிலே செய்த வினைகளெல்லாம் அழியும்' எனப் பொருள் கோடலுமொன்று.

கோலம் - அழகு. மான் - யானை.

இனி, இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடியும் வரும்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"இனமா னிகல வெளிய வெனினும்
வனமேவு புண்டரிகம் வாட்டும்—வனமார்
கரியுருவங் கொண்டு மரிசிதறக் காயும்
விரிமலர்மென் கூந்தல் விழி."

என வரும்.

(இ-ள்.) அலர்ந்த மலர்களையுடைய மெல்லிய கூந்தல் பொருந்திய இவளுடைய விழிகளாகிய இனமான்கள், பகைத்தற்கு எளியன வெனினும், காட்டிற் பொருந்தியிருக்கின்ற புலிகளை வருத்துதற்கு வல்லமையுடையன வாயின. (நிகர்த்தற்கு வெண்மையையுடையன வெனினும் நீரிற் பொருந்திய கமலமலரை அழகழிக்கும்) காட்டியானையின் வடிவைக்கொண்டும் சிங்கம் பயந்து நீங்கியோடக் கோபிக்கும் (அழகுபொருந்திய கறுத்த வடிவம் பெற்றும் செவ்வரிகள் பரக்க வெம்மையைச் செய்யும்.)

(வி-ரை.) இது சிலேடை முரண் எனப்படும். இச்சிலேடைகள்:

மானின்மேற் செல்லுங்கால், 'பகைத்தற்கு எளியன வெனினும், காட்டிற் பொருந்திய புலிகளை வருத்துதற்கு வல்லமையுடையன வாயின; காட்டியானையின் வடிவைக்கொண்டும் சிங்கம் பயந்து நீங்கியோடக் கோபிக்கும் எனவும்,

கண்களின்மேற் செல்லுங்கால், 'நிகர்த்தற்கு வெண்மையையுடையன வெனினும், நீரிற் பொருந்திய கமலமலரை அழகழிக்கும்;

'அழகு பொருந்திய கறுத்த வடிவம் பெற்றும் செவ்வரிகள் பரக்க வெம்மையைச் செய்யும்' எனவும் மாறுபட்டுச் சிலேடை விரோத மாயினமை காண்க.

இகலுதல் - பகைத்தல், ஒத்தல். வெளிய - எளிய எனவும், வெளிய எனவும் ஆகும்; எளிய-எளிமையான; வெளிய-வெண்மை யான. வனம் - காடு. நீர் - புண்டரிகம்-புலி. தாமரை. வனம்-காடு, அழகு. கரி - யானை, கருமை. அரி - சிங்கம், செவ்வரி. சிதறல் - அழித்தல், பரத்தல். காய்தல் - கோபித்தல், வருத்தல். செவ்வரி - சிவந்த இரேகை. (ருசு)

உஅ. மாறுபடு புகழ்நிலையணி

83. கருதிய பொருடொகுத் தாங்கது பழித்தற்கு
வேறொன்று புகழ்வது மாறுபடு புகழ்நிலை.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே மாறுபடு புகழ்நிலை யென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கவி, தான் கருதிய பொருளை மறைத்து அதனைப் பழித்தற்கு வேறொன்றனைப் புகழ்வது மாறுபடு புகழ்நிலை யென் னும் அலங்காரமாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"இரவறியா யாவரையும் பின்செல்லா நல்ல
தருநிழலுந் தண்ணீரும் புல்லும்—ஒருவர்
படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் புள்ளிமான் பார்மேற்
றுடைத்தனவே யன்றோ துயர்."

என வரும்.

(இ - ள்.) இந்தப் புள்ளிமான்கள், யாசித்தலை அறியமாட்டா; எவரிடத்தும் தம் குறைகளைச் சொல்லிப் பின்செல்லமாட்டா; ஒரு வர் ஈட்டியனவாகிய நல்ல மரத்தின் நிழலையும், குளிர்ந்த நீரையும், புல்லையும் கொள்ளா; அவற்றைத் தாமே பெறும்; ஆதலின், இவை இந்தப் பூமியின்மேல் துன்பத்தை ஒழித்தனவன்றோ?

(வி - ரை.) இது, தனவந்தர்களை யடைந்து யாசித்து அவர் பின் சென்று குறைவுற்று வருந்தும் ஒரு யாசகனை இழித்துக் கூறியதாக அமைந்தது. இதில், மானைப் புகழ்தலால் யாச்கனது நிந்தை தோன்றி மாறுபடு புகழ்நிலையணி அமைந்திருத்தல் காண்க.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"போதுந் தளிரும் புனைந்து மணம்புணர்ந்து
சூதப் பணைதழுவித் தோன்றுமால்—மாதே
பலமா தவங்கள் பயின்றதோ பண்டிக்
குலமா தவியின் கொடி."

என வரும்.

(இ - ள்.) இந்த நற்குல மாதவிக் கொடியானது, மலர்களினாலும், தளிர்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மணக்கோலத்தையும் அடைந்து மணம் புரிந்து, தம்முடைய நாயகரைத் தழுவிக்கொண்டு நின்ற நற்குல மாதரைப்போலத் தானும், மலர்களினாலும் தளிர்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு நறுமணத்தை யடைந்து, மாமரக் கிளைகளைச் சேர்ந்து தோன்றுகின்றது; ஆதலின், மாதே! முற்காலத்தில் பல சிறந்த தவங்களைச் செய்ததோ?

(வி - ரை.) இது, களவிற் கூடிவந்த தலைவியைப் பழித்தற்கு மாதவியைப் புகழ்ந்ததாக அமைந்தது. இதில், மாதவியைப் புகழ்தலால், தலைவியின் நிந்தை விளங்கி மாறுபடுபுகழ்நிலையணி அமைதல் காண்க.

சூதம்-மாமரம். பணை-கிளை. மாதவி-வசந்த மல்லிகைக்கொடி.

இவ்விரண்டும் யாசகனையும் களவிற் கூடிவந்த தலைவியையும் பழித்ததாம். (௫௭)

உகூ. புகழாப்புகழ்ச்சியணி.

84. பழிப்பது போலும் பான்மையின் மேன்மை
புலப்பட மொழிவது புகழாப் புகழ்ச்சி.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே புகழாப்புகழ்ச்சி என்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பழித்தல்போலும் பாகுபாட்டான் ஒன்றற்கு மேம்பாடு தோன்ற உரைப்பது புகழாப்புகழ்ச்சியென்னும் அலங்காரமாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"போர்வேலின் வென்றதூஉம் பல்புகழாற் போர்த்ததூஉம்
தார்மேவு திண்புயத்தாற் றாங்குவதூஉ—நீர்நாடன்

தோடிக்கூர் வெம்படையாற் காப்பதூஉஞ் செங்கண்மால்
ஓரடிக்கீழ் வைத்த வுலகு.''

என வரும்.

(இ - ள்.) நீர்வளம் பொருந்திய நாட்டையுடைய சோழன், போர் செய்யத்தக்க வேலாயுதத்தினுல் ஜயித்ததும், பலவகைப்பட்ட புகழினாலே மூடியதும், மாலையை யணிந்த வலிமைபெற்ற தோளினால் தாங்குவதும், தேர்க்காலின் பெயரையுடைய கூர்மையும் கொடுமையுமுள்ள ஆயுதத்தால் (அதாவது சக்ராயுதத்தால்) காப்பதும், சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் ஒருபாதத்தினடியில் அடக்கி வைத்த இவ்வுலகமேயாம்.

(வி - ரை.) இதில் 'திருமால் ஒருவித சிரமமுமின்றி ஓரடியின் கீழ்வைத்த உலகைச் சோழன் பலவிதமாகச் சிரமப்பட்டுப் பாதுகாக்கின்றனன்' எனப் பழித்தாற்போலக் கூறியதால் பூமி முழுவதையும் சோழன் சக்ரவர்த்தியாய் ஒருங்கே ஆக்ஞிபுரிகின்றனன்' என்ற புகழ்ச்சி தோன்றுதல் மூலம் புகழாப்புகழ்ச்சியணி அமைந்திருத்தல் காண்க.

தேர்க்கால் - சக்கரம்; அதன் பெயரையுடைய ஆயுதம் - சக்ராயுதம். திண்புயத்தால் தாங்குவது - தோள்வல்லமையால் ஆள்வது. சக்கரத்தாற் காப்பது - ஆஜ்ஞாசக்கரத்தினுலே பரிபாலிப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

''நினைவரிய பல்புகழார் நின்குலத்துத் தொல்லோர்
அனைவரையும் புல்லினு ளன்றே—மநுநூல்
புணர்ந்த நெறியொழுகும் பூழியநீ யிந்நாள்
மணந்த தடமலர்மேன் மாது.''

என வரும்.

(இ - ள்.) மனுதரும சாஸ்திரத்திற் பொருந்திய நன்னெறிப்படி நடக்கின்ற சோழனே! நீ இந்நாளில் உரிமையாகச் சேர்ந்தவளாகிய பெரிய தாமரைமலரில் தங்குந் திருமகள், நினைத்தற்கும் அரிய பலவகைக் கீர்த்தியை யுடையவராகிய உன் குலத்துப் பழமையானவ ரெல்லோரையும் உரிமையாகக்கொண்டு கூடினவளன்றோ?

(வி - ரை.) இதில், 'உன்னால் உரிமையாகச் சேரப்பட்டவள் பலர்க்கும் உரிமையானவள்' என்று பழித்தாற்போலக் கூறியவாற்றான், 'நீ பரம்பரையாக உனக்குரிய இராஜ்ஜிய லக்ஷ்மியைச் சேர்ந்

தனை' என்று புகழ்ச்சி தோன்றுதல் மூலம் புகழாப்புகழ்ச்சியணி அமைதல் உணர்க.

தொல்லோர் - பழமையானவர். புல்லல் - சேர்தல். பூழியன் - சோழன். தடம் - விசாலம்.

அஃதேல், மேல் இலேசத்தின்பாற்படுத்துக் கூறிய பழிப்பதுபோலப் புகழ் புலப்படுத்தலோடு இப்புகழாப் புகழ்ச்சிக்கு வேற்றுமையும், புகழ்வதுபோலப் பழித்திறம் புனைதலோடு மேற்கூறிய மாறுபடு புகழ்நிலைக்கு வேற்றுமையும் யாதோவெனின்,

பழிப்பதுபோலப் புகழ்புலப்படுத்தல் - ஒன்றனையே பழித்தாற்போலப் புகழ்வது.

புகழாப் புகழ்ச்சி - ஒன்றனைப் பழிக்க வேறொன்றற்குப் புகழாய்த் தோன்றுவது.

மாறுபடு புகழ்நிலை-ஒன்றனைப் புகழ வொன்றற்குப் பழிப்பாய்த் தோன்றுவது.

புகழ்வதுபோலப் பழித்திறம் புனைதல்-ஒன்றனையே புகழ்ந்தாற்போலப் பழிப்பது.

அல்லதூஉம் அவை யிரண்டும் ஒருசார் ஆசிரியர் இலேசத்தின் பாற்படுத்துக் கூறினரென்ப தறிவித்தற்கு ஆண்டுக் கூறப்பட்டது. ஈண்டு ஒருசார் ஆசிரியர் வேறுபடுத்து வேறலங்காரமென்று வேண்டுவரென்றது அறிவித்தற்கு ஈண்டும் கூறப்பட்டதென்க. (௫௮)

---

௩0. நிதரிசனவணி

85. ஒருவகை நிகழ்வதற் கொத்தபயன் பிறிதிற்குப்
புகழ்மை தீமை யென்றிவை புலப்பட
நிகழ்வ தாயி னிதரிசன மதுவே.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே நிதரிசனமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவகையான் நிகழ்வதொன்றற்குப் பொருந்தியதொருபயனைப் பிறிதொன்றற்கு நன்மை புலப்பட நிகழ்வதாதல், தீமை புலப்பட நிகழ்வதாதல், செய்வதெனச் சொல்லுவது நிதரிசனமென்னும் அலங்காரமாம்.

க-வது, புகழ்மை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பிறர்செல்வங் கண்டாற் பெரியோர் மகிழ்வுஞ்
சிறியோர் பொறாத திறமும்—அறிவுறீஇச்

செங்கமல மெய்ம்மலர்ந்த தேங்குமுத மெய்யுசந்த
பொங்கொளியோன் வீறெய்தும் போது."

என வரும்.

(இ - ள்.) பிறர் செல்வத்தைக் கண்டால் பெரியோர் மகிழ்ச்சி யடைவதையும் சிறியோர் பொறாததன்மையும் அறிவுறுத்தி, அதிகரித்த பிரகாசத்தை யுடையவனாகிய சூரியன் உதயஞ்செய்து பிரகாச மிருங்காலத்தில் செந்தாமரை மலர்கள் உடல் நெகிழ்ந்து மலர்ந்தன; தேன் பொருந்திய அல்லிமலர்கள் உடல்வாடிக் குவிந்தன.

(வி - ரை.) இது நற்பொருட்காட்சி.

பொங்கொளியோன்-சூரியன். வீறு—பிரகாசம், பெருமை.

உ-வது, தீமை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பெரியோ ருழையும் பிழைசிறி துண் டாயின்
இருநிலத்துள் யாரு மறிதல்—தெரிவிக்கும்
தேக்குங் கடலுலகில் யாவர்க்குந் தெள்ளமுதம்
வாக்கு மதிமேன் மறு."

என வரும்.

(இ-ள்.) நீர் நிறைந்த கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் தெளிவான அமுதத்தைத் தன் கிரணங்களினாலே யாவர்க்கும் பொழிகின்ற சந்திரனிடத்தே பொருந்திய களங்கமானது, பெரியோர்களிடத்திலும் சிறிது குற்றமுண்டானால் அது பெரிய இப்பூமியில் யாவராலும் அறியப்படுமென்பதை விளக்கிக் காட்டும்.

(வி-ரை.) இது தீப்பொருட்காட்சி. சந்திரனிடத்தே மறு விளங்குதல் பெரியோரிடத்தே குற்றம் விளங்குதலை உணர்த்துவது போலுமென்க.

இருநிலம் - பெரிய பூமி. தேக்குதல் - மிகுதல். வாக்குதல் - பொழிதல். மறு - களங்கம். (௬க)

௬க. புணர்நிலையணி

86. வினைபண் பெனவிவை யிருபொருட் கொன்றே
புணர மொழிவது புணர்நிலை யாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே புணர்நிலை யென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வினையானும் பண்பானும் இரண்டு பொருளுக்கொன்றே பொருந்தச் சொல்லுவது புணர்நிலை யென்னும் அலங்காரமாம்.

அவற்றுள்,

க-வது, வினைப்புணர்நிலை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வேண்டுருவங் கொண்டு கருகி வெளிபரந்து
நீண்ட முகிலுடனே நீர்பொழிந்த—ஆண்டகையோர்
மேவல் விரும்பும் பெருநசையான் மெல்லாவி
காவல் புரிந்திருக்குமோர் கண்."

என வரும்.

(இ-ள்.) தான் வேண்டிய உருவத்தைக் கொண்டு கறுத்த நிறத்தையுடையதாய் ஆகாயத்திலே பரந்து பெரியதாயிருக்கப்பட்ட மழைமுகிலுடனே நீர் பொழியாநின்றன, பிறரிச்சிக்குந் தன்மையை யுடைத்தாகிய உருவத்தை யுடைத்தாய் அலங்கரித்தெழுதப் பட்ட மையோடு கூடிய வெண்மையா னீண்டிருக்கப்பட்ட கண்கள்.

(வி-ரை.) ஆண்மைத் தன்மையையுடைய தலைவரைச் சேர்தலை விரும்பியிருக்கப்பட்ட காதலாலே தம்முடைய மெல்லிய உயிர் போகாதபடி காக்குந் தொழில் மிக்கிருக்கின்ற மடவாருடைய கண்ணெனக் கூட்டுக.

உ-வது, பண்புப்புணர்நிலை

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பூங்காவிற் புள்ளொடுங்கும் புன்மாலைப் போழ்துடனே
நீங்காத வெம்மையவாய் நீண்டனவாற்—றூங்காதல்
வைக்குந் துணைவர் வருமவதி பார்த்தாவி
உய்க்குந் தமியா ருயிர்."

என வரும்.

(இ-ள்.) காதலிக்கப்பட்ட துணைவர் வருங்காலம் பார்த்திருந்த மடவாருடைய உயிரானது பூம்பொழிற்கண்ணே புட்களெல்லாம் ஒடுங்கப்பட்ட மாலைப்பொழுதுடனே, நீங்காத துயாஞ் செய்து தானுங் கழியாதே நின்றது.

(வி - ரை.) 'ஒன்றே மொழிவது' என்றுரையாது 'புணரமொழிவது' என்ற மிகையான் மூன்றும் வேற்றுமை அதனோடியைந்த வொருவினையெனப் பொருள் படவரினே இவ்வலங்காரமாவது எனக்கொள்க. (சு0)

௬௨. பரிவருத்தனையணி

87. பொருள்பரி மாறுதல் பரிவருத் தனையே.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே பரிவருத்தனை யென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருள்கள் ஒன்றற்கு ஒன்று கொடுத்து ஒன்று கொண்டனவாகச் சொல்லுவது பரிவருத்தனை யென்னும் அலங்கார

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காமனை வென்றோன் சடைமதியுங் கங்கையும்
தாம நிழலொன்று தாங்கொடுத்து—நாமப்
பருவா ளரவின் பணமணிக டோறும்
உருவா யிரம்பெற் றன."

என வரும்.

(இ - ள்.) காமனை வென்ற முக்கட்கடவுளுடைய சடைமீது உண்டாகிய மதியும், கங்கையும், வருத்தஞ்செய்யுந் தன்மையுடைத்தாய்ப் பெரியதா யிருக்கப்பட்ட ஒளியினையுடைத்தாய் அங்கே யிருந்த அரவின் படங்களி லுண்டாகிய மணிகடோறும் தத்தம் உருவத்தைக் கொடுத்து, ஆயிரமாயிரம் உருவத்தைப் பெற்றன. (சுக)

௬௩. வாழ்த்தணி

88. இன்னார்க் கின்ன தியைக வென்றுதா
முன்னியது கிளத்தல் வாழ்த்தென மொழிப.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே வாழ்த்தென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இன்னதன்மையை யுடையார்க்கு இன்னது நிகழ்க என்று கவிகள் தாம் கருதியதனை விதிப்பது, வாழ்த்தென்னும் அலங்காரமென்று சொல்லுவர் (புலவர்).

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மூவாத் தமிழ்பயந்த முன்னூன் முனிவாழி
ஆவாழி வாழி யருமறையோர்—காவிரிநாட்
டண்ண லனபாயன் வாழி யவன்குடைக்கீழ்
மண்ணுலகில் வாழி மழை."

என வரும்.

(இ - ள்.) அழியாத தமிழான்று தோற்றுவித்த பழைமையான நூல்களை உணர்ந்த அகத்தியமுனி வாழ்க; பசுக்களெல்லாம் வாழ்க; அரிய வேதங்களைக் கற்றுணர்ந்த வேதியர் வாழ்க; காவிரிநதி பாய்கின்ற சோழநாட்டுக்கு இறைவனாகிய அனபாயனென்னும் சோழன் வாழ்வதாக. அவனரசாட்சிக் குட்பட்ட உலகத்தில் மழை வாழ்க.

(வி - ரை.) மூவா - கெடாத. பயத்தல் - தருதல். அண்ணல் - தலைவன், பெருமையிற் சிறந்தவன். (௯௨)

---

௩௪. சங்கீரணவணி

89. மொழியப் பட்ட வணிபல தம்முட்
டழுவ வுரைப்பது சங்கீ ரணமே.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே சங்கீரணமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட அலங்காரங்கள் பலவுந் தம்முட் பொருந்த உரைப்பது சங்கீரணமென்னும் அலங்காரமாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தண்டுறைநீர் நின்ற தவத்தா லளிமருவு
புண்டரிக நின்வதனம் போன்றதால்—உண்டோ
பயின்றா ருளம்பருகும் பான்மொழியாய்! பார்மேல்
முயன்றான் முடியாப் பொருள்."

என வரும்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த துறைநீரிலே தவம்புரிந்தவிதனாலே வண்டு மருவப்பட்ட தாமரை நின் முகமண்டலத்தை யொப்பப்பெறுதலால், அணைந்தா ருள்ளத்தை வவ்வும் பால்போன்ற மொழியினையுடையாய்! உலகத்தில் முயற்சியான் முடியாத பொருள் யாதுமில்லை.

(வி-ரை.) 'உண்டோ' என்பதற்கு 'இல்லை' எனப் பொருள் கொள்க.

இதனுள்,

'தண்டுறை நீர்நின்ற தவம்' என்பது தற்குறிப்பேற்றம்.

'தவத்தால்' என்பது காரகவேது.

'அளிமருவு' என்பது சிலேடை.

'புண்டரிக நின்வதனம் போலும்' என்பது உவமை.

'உண்டோ முயன்றால் முடியாப்பொருள்' என்பது வேற்றுப் பொருள் வைப்பு.

'உளம்பருகும் பான்மொழியாய்' என்பது சுவை.

இப்பாட்டிற்கு இவ்வண்ணமே பல அலங்காரங்களுங் காண்க.

இது, உறுப்பனைத்துங் கூட்டிய கலவைபோல்வதோர் தன்மைத்தாய், ஒன்றற்கு மிகுதி தோன்றாமல் உரைப்பதாமெனக்கொள்க. அல்லதூஉம், சந்தனத்தோடு கருப்பூரம் விரவினும், மான்மதத்தோடு கருப்பூரம் விரவினும் சந்தனமும் மான்மதமும் என்பதல்லது கலவையெனப்படா! அவ்வாறே இரண்டு அலங்காரம் கூடின் இவ்வலங்கார மெனப்படாது; பல அலங்காரங்களும் இரண்டிறந்தனவே கூடின் இவ்வலங்காரமாவது. இரண்டிறந்த பல என்பதே ஈண்டு ஆசிரியர் கருத்தெனக்கொள்க. (சுஅ)

உவமையுருவகங்கட்குப் புறனடை

90. ஒப்புமை யில்லது மையமு முவமையிற்
செப்பிய திறமு முவம வுருவக
முருவகத் தடக்கலு முணர்ந்தனர் கொளலே.

என்பது, உவமை யுருவகங்களைக் குறித்ததோர் புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒப்புமையில்லதென்பது - பொதுநீங்குவமை.

வரலாறு:—

"தானே யுவமை தனக்கு"

என வரும்.

இச்செய்யுளை இப்புத்தகத்தின் 42-ம் பக்கத்திற் காண்க.

ஐயமென்பது - ஐயவுவமை.

வரலாறு:—

"தாதளவி வண்டு"

என வரும்.

இச்செய்யுளை இப்புத்தகத்தின் 37-ம் பக்கத்திற் காண்க.

இதனுள், தாமரைகொல் முகங்கொல் என்பது ஐயம்.

இவை யிரண்டும் முன்னர் உவமை யனைத்திற்கும் பொதுவாக ஓதிய சூத்திரத்துள் 'பண்பு தொழில்பயன்' என்பன காரணமாக ஒன்றாகியும் பலவாகியும் வரும் பொருளோடு பொருள் இயையவைத்து ஒப்புமை புலப்பட உரைப்பதே உவமை என்பதே கொண்டு, பொதுவாகிய குணம் முதலாகியன காரணமாகப் பொருளோடு பொருள் இயையவைத்து ஒப்பித்தன இல்லை என்று குற்றங் கூறப்படாது.

என்னையெனின், 'தானே யுவமை தனக்கு' என்றவழியும் ஒக்கும் பொருளை யெடுத்தே அவற்றினுஞ் சிறந்தது இஃது என்று உரைத்த துணையே; அவற்றோடு ஒப்புமை வேண்டியதிலனாயின் முன்னர்க் கூறான்: அதனால் பொருளோடு பொருள் இயையவைத்து அவற்றின் ஒப்புமை கருதியே உரைத்தானும் எனக் கொள்க.

ஐயவுவமையும், 'தாமரைகொல் முகங்கொல்' என்றவழித் தாமரைக்கும் முகத்திற்கும் பொதுவாகிய தொருதன்மை கருதியே யுரைத்தது. அவ்வாறன்றேல், தாமரையோடு முகத்திடை ஐயந் தோன்ற உரையானென்பது.

இனி உவம வுருவகம்,

வரலாறு:—

"வதனமதிய முதய மதியமே யொக்கும்."

என வரும்.

இச்செய்யுள் இப்புத்தகத்தின் 58-ம் பக்கத்திற் காண்க.

என்றவழி, முன் குணப்பொருளை முக்கியப்பொருளோடு உருவகஞ்செய்து 'வதனமதியம்' என்றான், பின்னர் முக்கியப்பொருளோடு உவமித்து 'உதய மதியமே யொக்கும்' என்றான் என்பது.

எனவே, முன்னர் உருவகஞ்செய்த அதனைப் பின்னரும் உவமிப்பது புனருத்தமாம் பிறவெனின், ஆகாது.

அஃது ஓர் சொல்லுதல் வகைமையான், முன்னர் இயல்பாகிய விளக்கமும், கிளர்ச்சியு நோக்கி முக்கியப்பொருளோடு குணப்பொருளை ஒற்றுமை கொளுத்தி உருவகஞ்செய்து, பின்னரும், தொகுகை

யால் உளவாகிய மதர்ப்புஞ் செம்மையும் நோக்கி 'மது நுகர்ந்தார் முகம் உதயமதியம் போலும்' என்று உவமித்தமையின், வேற்றுமை யுடைத்தாதலால் உருவகத்துள்ளே அடக்கப்பட்டது. உவமைப்பாற் படுப்பினும் இஃது ஒக்கும்.

'ஐயமும் ஒப்புமையில்லதும்' என்றது, முறைபிறழக் கூறிய வதனான், இவ்வோத்தின் ஒழிபுள்ளன தழீஇக்கொள்கவென்பது.

அவை இடத்திற்கேற்ற வுவமையும், காலத்திற்கேற்ற வுவமையும், பொருளிற்கேற்ற வுவமையும், பண்பிற்கேற்ற வுவமையும், சாதிக்கேற்ற வுவமையும், மரபிற்கேற்ற வுவமையும், பிறவாறும் பொருத்தமுடையன சிறப்புடையவெனக் கொள்க.

அவற்றுள்,

க-வது, இடத்துக்கேற்றது

வரலாறு:—

"பரற்பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி
மாற்பழுத் தன்ன மறுநீர் மொக்குள்."

என வரும்.

(இ - ள்.) பரற்கற்களாகிய பகையாலே, வருந்தின நோயோடு பொருந்தி, மால்பழுத்தாற் போன்ற துளும்பு நீரையுடைய கொப்புளம்.

(வி-ரை.) இச்செய்யுளடிகள், பொருநராற்றுப்படையில் கடுஞ் சுரத்தைப்பற்றிக் கூறுமிடத்தே யுள்ளன. அப் பாலைவனத்தில் நடத்தலால் காலிலுண்டாகும் கொப்புளத்துக்கு அவ்விடத்தே யுண்டாகும் மாலென்னும் கற்றாழைப்பழத்தை உவமை கூறியதால் இஃது இடத்திற்கேற்ற உவமையாம்.

பரல் - பருக்கைக்கல்; இது பாலை நிலத்தில், கால்களை யழுத்தி வேதனை செய்யத்தக்க கூர்ப்பாகங்களையுடையனவாய்ச் சிறுமணிகளைப்போன்று கிடக்கும் ஒருவகைச் சுக்கான்கல். மரல்-பாலைவனத்தில் உண்டாகும் ஒருவகைக் கற்றாழை. சிவணல் - பொருந்துதல், கடுஞ்சுரம் - கொடுமையான பாலைவனம்.

உ-வது, காலத்துக்கேற்றது

வரலாறு:—

"நிழற் கோபமில்க."

என வரும்.

இச்செய்யுளை இப்புத்தகம் 41-ம் பக்கத்திற் காண்க.

குறிப்பு: இச்செய்யுள் கார்கால வர்ணனை. இதில், அக்காலத்திற்கு உரிய இந்திரகோபம், காயாமலர், தோகைவிரித்தாடும் மயில் என்பவற்றை எடுத்து, அக்காலத்திற் பெரும்பாலும் தழலில் தோன்றிய புகையை யூட்டுங் கூந்தலையுடைய மகளிரோடு உவமித்துக் கூறியமை காண்க.

ங-வது, பொருளுக்கேற்றது

வரலாறு:—

"கடலுமலையும் போலக் கரியோய்."

என வரும்.

(இ - ள்.) கடலும் மலையும் போலக் கரியநிறமுடையவனே! அல்லது அவைபோல உயர்ந்த தோற்றமுடையவனே!

(வி - ரை.) இது, உவமேயத்தின் நிலைமைக்கேற்ற உவமையாதல் காண்க.

சு-வது, பண்பிற்கேற்றது

வரலாறு:—

"புலிநாவன்ன புல்லிதழ்த்தாமரை."

என வரும்.

(இ - ள்.) புலியின் நாவை நிகர்த்த செறிந்த இதழ்களையுடைய தாமரை.

(வி - ரை.) இதிலுள்ள உவமை செந்நிறமிகுதிக்கும், மெல்லிய தன்மைக்கும் ஏற்றதாதல் காண்க.

அன்ன - போல. புல்லல் - சேர்தல்.

ரு-வது, சாதிக்கேற்றது

வரலாறு:—

ஆசிரியப்பா

"சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ்
நூற்றித ழலரி நிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை."

(இ - ள்.) சேற்றில் வளருந் தாமரை மலர்ந்த ஒள்ளிய நிறத்தையுடைய நூறிதழ்கள் பொருந்திய மலரின் வரிசையைக் கண்டாற்போன்ற ஏற்றத்தாழ்வற்ற பரிசுத்தமாகிய குடியிடத்திற் பிறந்து தங்கியிருந்த அரசர்களை எண்ணுங்காலத்தில்.

(வி - ரை.) இதில் வரும் உவமை சாதியின் கௌரவத்திற்கு ஏற்றதாதல் காண்க.

எனவும்,

"விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்."

(இ - ள்.) மிருகங்களைக் காட்டினும் மனிதர் எவ்வளவு சிறப்புடையவரோ அவ்வளவு இழிவுடையராவர், சிறப்புற்ற நூல்களைக் கற்றவரினும் கல்லாதவர்.

(வி - ரை.) இதில் கல்லாத மனிதசாதிக்கு விவேகமற்ற மிருகச்சாதியை உவமை கூறியமை காண்க.

எனவும் வரும்.

கூ-வது, மாபிற்கு ஏற்றது

வரலாறு:—

"கவிர்போலுஞ் செவ்வாய்."

எனவும்,

"பவளம்போலுஞ் செவ்வாய்."

எனவும் வரும்.

இவை செம்பருத்தியுங் காவீரமும் உரையாமையின், பிறஅலங்காரங்கட்கும் இவ்வாறே ஏற்புடைமை அறிந்து பாடுவன சிறப்புடைய வெனக்கொள்க.

கவிர்-முருக்கிதழ். காவீரம்-செவ்வலரி.

குறிப்பு :—செம்பருத்தியையும் செவ்வலரியையும் வாய்க்கு உவமை கூறுதல் மரபன் றென்பதும், முருக்கிதழையும் பவழத்தையுங் கூறுதல் மரபென்பதும் இவற்றா லுணரப்படும்.

அல்லதூஉம், பண்பு தொழில் பயன் என்பனவற்றின் மேல் நிகழும் சொல்லின்றி அவற்றிற்கு முதலாகிய பொருள் கூறவே அவ்வாற்றாற் பண்பு முதலாயின பெறப்படும் உவமையும் உள. அவை வருமாறு:—

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மயில்போன் மடப்பிடிபோன் மான்போன் மழலைக்
குயில்போ லொளிர்மென் கொடிபோற்—பயிலும்
கொலைவா ரணத்துங்கன் கோழிக்கோன் கொல்லி
மலைவாணர் காதன் மகள்."

என வரும்.

இச்செய்யுட் பொருளாவது:—பகைவரைக் கொல்லுகின்ற யானையைக்கொண்டு சிறந்தவனும், கோழியென்னும் படை வீட்டிற்குத் தலைவனுமான அரசனது கொல்லிமலையில் வாழும் வேடுவர்களுடைய விருப்பமுற்ற பெண், மயில்போலவும், இளமைப் பருவமுள்ள பெண்யானை போலவும், மானைப்போலவும், மழலைக் குயில்போலவும், விளங்குகின்ற மெல்லிய கொடிபோலவும் பயிலுவாள் என்பதாம்.

இதனுள், மயில்போலும் இயலினையுடையாள் எனவும், பிடி நடைபோலும் நடையினை யுடையாள் எனவும், மானோக்குப்போலும் நோக்கினையுடையாள் எனவும், குயின்மொழிபோலும் மொழியினை யுடையாள் எனவும் கொள்ளக்கிடந்தமை யறிந்துகொள்க. என்னை?

சூத்திரம்

"சுட்டிக் கூறா வுவமை யாயிற்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் பொருந்துவ கொளலே."

என்பவாகலின்.

இயல்-சாயல். பிடி - பெட்டையானை. மழலை - நிரம்பா மென்சொல். பயிலல் - பொருந்தியிருத்தல்.

தொல்காப்பியச் சூத்திரப் பொருளாவது: உபமானத்திற்கும் உபமேயத்திற்கும் பொதுவான ஒப்புத்தன்மையை விவரித்துக் கூறாவிடத்து, அவ்விரண்டையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி, அவ்விடத்துக்குப் பொருந்திய தன்மையைக் கொள்ளவேண்டு மென்பதாம். 'பவளம்போற் செந்துவர்வாய்' என்பது இரண்டுக்கும் பொதுவான செம்மைக் குணத்தையே சொல்லி உவமை கூறினமையின், சுட்டிக் கூறிய உவமையாம். 'பவளவாய்' என்றவிடத்துச் சுட்டிக்கூறா உவமையாம். இதில், பவளத்தையும் வாயையும் ஒப்பிட்டு நோக்கிச் செம்மைக்குணம்பற்றி உவமை கூறியதென் றுணரவேண்டும். அங்ஙன மின்றேல் வலிமையுள்ள பவளத்திற்கும் மெல்லிய வாயிதழுக்கும் உள்ள ஒப்புமை யில்லையா மென்க. (சுச)

---

௯௧. பாவிகவணி

91. பாவிக மென்பது காப்பியப் பண்பே.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே பாவிகமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பாவிகமென்று சொல்லப்படுவது பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுட்டிறத்துக் கவியாற் கருதிச் செய்யப்படுவதோருகுணம்.

அஃது, அத்தொடர்நிலைச் செய்யுள் முழுவதும் நோக்கிக் கொள்ளப்படுவதல்லது, தனித்து ஒருபாட்டால் நோக்கிக் கொள்ளப் புலப்படாதது.

வரலாறு:—

ஆசிரியப்பா

"பிறனில் விழைவோர் கிளையொடுங் கெடுப
பொறையிற் சிறந்த கவச மில்லை
வாய்மையிற் கடியதோர் வாளி யில்லை."

என்பன போலக் கிடப்பது.

'பிறனில் விழைவோர் கிளையொடுங் கெடுப' என்பதற்குப் பொருள்: 'பிறன் மனைவியை விரும்புவோர் சுற்றத்தொடுங் கெடுவர்' என்பதாம். இஃது இராமாயணத்தா லுணரப்படும்.

'பொறையிற் சிறந்த கவசமில்லை' என்பதற்குப் பொருள்: 'பொறுமையைப் பார்க்கிலும் சிறப்புற்ற பாதுகாப்பில்லை' என்பதாம்; இது பாரதத்தால் உணரப்படும்.

'வாய்மையிற் கடியதோர் வாளி யில்லை' என்பதற்குப் பொருள்: 'சத்தியத்தைக் காட்டினும் துன்பத்தைச் சிதைக்கத்தக்க கடியதோர் அம்பில்லை' என்பதாம்; இஃது அரிச்சந்திர சரித்திரத்தா லுணரப்படும்.

அஃதேல், முன் அதிகாரச் சூத்திரத்துப் பிற அலங்காரங்களுடன் வைத்த இதனை ஈண்டுப் புறனடையின் பின்னாக வைத்தது என்னையெனின், பிற அலங்காரங்கள் ஒருபாட்டானே யுணரப் புலப்படும்; இஃது அன்னதன்று; ஆகலான், ஆசிரியன் வாழ்த்தென்னும் அலங்காரத்தின் பின்னரே விரவியல் வைத்தது. முன்னரனவே விரவுவன வென்பதறிவித்தற்கு இஃதன்னதன் றென்பது.

பொருளணியியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

சொல்லணியியல்

92. எழுத்தின் கூட்ட மிடைபிறி தின்றியும் [த்தே.
பெயர்த்தும்வே று பொருடரின் மடக்கெனும் பெயர்

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், சொல்லானும் அணிகளது இயல்புணர்த்தினமையிற் சொல்லணியியலென்னும் பெயர்த்து. அஃதேற் குற்றமுங் குணமும் ஈண்டேயன்றே கூறியது இதனைச் சொல்லணியியலென்றதென்னையெனின், அவையுங் கூறினாரேனும், அவை சிறுபான்மையவாகலானும், இத்துணைச் சிறப்புடையன அன்மையானும், சொல்லானும் அணிகளது தலைமையும், பன்மையு நோக்கி அப்பெயர்த் தாயிற்றென்பது. என்னை,

"ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொ லுளபொரு ளொழியத்
தெரிபுவேறு கிளத்த றலைமையும் பன்மையு
முயர்திணை மருங்கினு மஃறிணை மருங்கினும்"

என்பவாகலின்.

இவ்வோத்தினுள் இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், பொதுவகையான் மடக்கென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) எழுத்துக்களது தொகுதி, பிறவெழுத்தானும் சொல்லானும், இடையிடாதும் இடையிட்டும் வந்து பெயர்த்தும் வேறு பொருளை விளைப்பது மடக்கென்னும் அலங்காரமாம்.

(வி - ரை.) எழுத்துக்களது தொகுதி எனவே இரண்டுமுதல் எனைத்தெழுத்தானும் வருமெனக் கொள்க. 'பிறிதின்றியும்' என்பது எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை. 'பெயர்த்தும்' என்பது இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. மடக்கு-யமகம்; அதாவது: வந்த சொல்லே வருதல். (௧)

93. அதுதான்,
ஓரடி முதலா நான்கடி காறுஞ்
சேரு மென்ப தெளிந்திசி னோரே.

என்பது.

இதுவு மதனையே வகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அம்மடக்கு, நான்கடிச் செய்யுளுள்ளே மடக்குங்கால்: ஓரடிக்கண்ணும், ஈரடிக்கண்ணும், மூன்றடிக்கண்ணும், நான்கடிக்கண்ணு நடக்குமென்று சொல்லுவர் தெளிந்தோர்.

(வி - ரை.) நான்கடிச் செய்யுளென்பது ஆற்றலாற் போந்த பொருள். ஓரடிக்கண்வருவன-முதலடிக்கண்ணும், இரண்டாமடிக்கண்ணும், மூன்றாமடிக்கண்ணும், நான்காமடிக்கண்ணும் வருவனவாம். அவை முன்னர்க் காட்டுதும். (உ)

---

94. ஆதி யிடைகடை யாதியோ டிடைகடை
யிடையொடு கடைமுழு தெனவெழு வகைத்தே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அம்மடக்கு: ஆதிமடக்கும், இடைமடக்கும், கடைமடக்கும், ஆதியோடு இடைமடக்கும், ஆதியோடு கடைமடக்கும், இடையோடு கடைமடக்கும், முழுதுமடக்கும் என எழுவகைப்படும்.

---

95. ஓரடி யொழிந்தன தேருங் காலை
யிணைமுதல் விகற்ப மேழு நான்கு
மடைவுறும் பெற்றியி னறியத் தோன்றும்.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஓரடிமடக்கு ஒழிந்தன ஆராயுங்காலத்துத் தொடையின் இணைமுதலாகிய விகற்பத்தொடை யேழும் நான்குமாகிய பதினொன்றும்போல விளங்கித் தோன்றும்.

(வி - ரை.) அவை :

(1) முதலீரடிக்கண்ணு மடக்குதலும்,

(2) முதலடிக்கண்ணும் மூன்றாமடிக்கண்ணு மடக்குதலும்,

(3) முதலடிக்கண்ணும் நான்காமடிக்கண்ணு மடக்குதலும்,

(4) கடையீரடிக்கண்ணு மடக்குதலும்,

(5) இடையீரடிக்கண்ணு மடக்குதலும்,

(6) இரண்டாமடிக்கண்ணு நான்காமடிக்கண்ணு மடக்குதலும்,

என்னும் இரண்டடிமடக்கு ஆறும்;

(1) ஈற்றடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும்,

(2) முதலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும்,

(3) முதலயலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும்,

(4) ஈற்றயலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும்,

என மூன்றடிமடக்கு நான்கும்;

நான்கடியு மடக்கிய முற்றுமடக்கொன்றுமாகிய பதினொன்றும், யாப்பதிகாரத்துள், தொடைவிகற்பங்கட்கு நாற்சீரடியு ளோதியவதனை நான்கடிச் செய்யுளுளோதினர், 'ஒப்பின் முடித்தல்' என்னுந் தந்திரவுத்தியான். இப்பதினொன்றும், ஓரடி மடக்கு நான்கும், ஆகிய பதினைந்தும், மேற்கூறிய எழுகூறுபாட்டோடு கூட்ட, நூற்றைந்தீ வகைப்படும்.

அவை, இடையிட்டு வருவனவும், இடையிடாது வருவனவும், இடையிட்டு மிடையிடாதும் வருவனவுமாகிய மூவகையோடுங் கூட்ட முந்நூற்றொருபத்தைந்து வகைப்படும். அவற்றுட் சில வருமாறு:—

அடிமுதன் மடக்கு

க-வது, முதலடி முதன்மடக்கு

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"துறைவா துறைவார் பொழிற்றுணைவர் நீங்க
உறைவார்க்கு முண்டாங்கொல் சேவல்—சிறைவாங்கிப்
பேடைக் குருகாரப் புல்லும் பிறங்கிருள்வாய்
வாடைக் குருகா மனம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) நெய்தனிலத்தலைவனே! துறையின்கண் பெருத்திருக்கப்பட்ட பொழிலிடத்துத் தலைவர் பிரியத்தனித்திருப்பார்க்கும் உண்டாகுமோ சேவற்குருகானது தன் சிறகை வளைத்துப் பேடைக்

குருகை யிறகப்புல்லு மிக்க விருளினையுடைய யாமத்துக்கண் வாடைக்காற்று வந்தாற் கரையாத மனம்.

(வி - ரை.) இதில் முதலடி முதலில், 'துறைவா துறைவா' என ஒரே சொல் மடங்கி வந்தமை காண்க.

உ-வது, இரண்டாமடி முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கனிவா யிவள்புலம்பக் காவலநீ நீங்கில்
இனியா ரினியா ரெமக்குப்—பனிநாள்
இருவராத் தாங்கு முயிரன்றி யெங்கு
மொருவராத் தாங்கு முயிர்."

என வரும்.

(இ - ள்.) கனிபோன்ற மொழியினையுடைய இவள் புலம்பும்படி அரசனே! நீ பிரிந்தகாலத்து எங்களுக்கினியரா யினிமையான சொற்களைச் சொல்லிக் காக்குந் தலைவ ரினி யாவர்? பனிக்காலத்துத் தம்மிற் புணர்ந்து பிரியாதிருந்த இருவருங்கூடித் தாங்காநிற்கு முயிரல்ல தொருதிறத்தாராகப் பிரிந்திருந்த மடவார் தாங்கு முயிரெக்காலத் தெவ்விடத்துண்டு சொல்லுவாயாக!

(வி - ரை.) இதன் இரண்டாமடியில், 'இனியா ரினியா' என ஒருசொல் மடங்கிவந்தமை காண்க.

௩-வது, மூன்றமடி முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தேங்கானன் முத்தலைக்குந் தில்லைப் பெருந்தகைக்கு
ஓங்காரத் துட்பொருளா மொண்சுடர்க்கு—நீங்கா
மருளா மருளா தரித்துரைக்கு மாற்றம்
பொருளாம் புனைமாலை யாம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) தேனை யுடைத்தாகிய கழிக்கானற்க ணுண்டாகிய முத்தம் வந்தலைக்கப்படாநின்ற தில்லைமூதூர்ப் பெரியோனுக்கு, பிரணவத்தி னுட்பொருளா யிருக்கப்பட்ட ஒள்ளிய சோதிவடிவாகிய கடவுளுக்கு இடையறாத ஆசையாகிய மயக்கத்தினை மேற்கொண்டு ஒருவன் சொல்லுகிற அறிவழிந்தசொல் பொருளுமாம், புனைப்பட்ட மாலையுமாம்.

(வி - ரை.) இதன் மூன்றுமடியில், 'மருளா மருளா' என்றொருமொழி மடங்கியிருத்தல் காண்க.

சு-வது, ஈற்றடி முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"இவளளவுந் தீயுமிழ்வ தென்கொலோ தோயும்
கவள மதமான் கடத்திற்—றிவளும்
மலையார் புனலருவி நீயணுகா நாளின்
மலையா மலையா நிலம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) தலைவனே! நீ யிவளை வந்து அணையாதபோது தோயுங் கவள மதமான் கடத்தை யொத்துப் புரளும் அருவியை யுடைத்தாகிய பொதியமலைக்கண்ணே பிறந்து எல்லார்க்குங் குளிர்ச்சியைச் செய்கின்ற தென்றல், இவளளவும் அனலைச் சொரிகின்ற காரண மென் சொல்லுவாயாக!

• (வி - ரை.) இதனீற்றடியில், 'மலையா மலையா' என்றொரு சொல் மடங்கினமை காண்க.

இவை நான்கும் ஓரடி முதன்மடக்கு.

ரு-வது, முதலடியும், இரண்டாமடியு முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நினையா நினையா நிறைபோ யகலா
வினையர வினையா மிலமால்—அனையாள்
குராவாருங் கூந்தற் குமுதவாய்க் கொம்பிற்
புராவாள நீபிரிந்த போது."

என வரும்.

(இ-ள்.) தலைவனே! குராவம்பூவினை யுடைத்தாகிய கூந்தலினையும், அல்லிமலரையொத்த வாயினையு முடைத்தா யிருப்பதொரு வஞ்சிக்கொம்புண்டாயின் அக்கொம்புபோன்றவள் இவளை நீ பிரிந்த பொழுதே நின்னை யாங்கள் நினைத்து எங்கள் நிறையாயின தெங்களை விட்டு நீங்கி வருந்தி ஒருசெய்தியு மறியோ மாகுதும் ஆதலால், எங்களைப் பிரியாதொழிவாயாக,

(வி - ரை.) இதன் முதலடியில், 'நினையா நினையா' என்றும், இரண்டாமடியில், 'வினையா வினையா' என்றும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க. 'நின்னை' என்பது 'நினை' என விகாரமாயிற்று.

கூ வது, முதலடியு மூன்றமடியு முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அடையா ரடையா ராணழித்தற் கின்னல்
இடையாடு நெஞ்சமே யேழை—உடையேர்
மயிலா மயிலா மதர்நெடுங்கண் மாற்றங்
குயிலாமென் றெண்ணல் குழைந்து."

என வரும்.

(இ - ள்.) ஊசற்கயிறெப்ப இடையாடு முள்ளமே! நீ தலைவியி னுடைய சாயலை மயிலாமென்றும், அவளது மதர்த்த நெடிய கண்ணை வேலாமென்றும், மொழியானது குயிலாமென்றும், இளகி நினையா தொழிவாயாக. அன்றி, நினைத்தியாயின் பகைவரடையும் அரிய அரணை யழித்தற்கு வருத்தமாம்.

(வி - ரை.) இதன் முதலடியில், 'அடையா ரடையார்' எனவும், மூன்றுமடியில், 'மயிலா மயிலா' எனவும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

எ-வது, முதலடியு மீற்றடியு முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மானவா மானவா நோக்கின் மதுகாஞ்சூழ்
கானவாங் கூந்தலெங் காரிகைக்குத்—தேனே
பொழியாரந் தார்மேலு நின்புயத்து மேலும்
கழியா கழியா தரவு."

என வரும்.

(இ - ள்.) மநுகுலவேந்தனே! மான்கள் ஆசைப்படு நோக்கத்தையும், வண்டுகள் மதுவுண்ணும்படி சூழுங் கூந்தலையுமுடைய எமது காரிகையாட்கு, மதுப்பொழியு நினதழகிய ஆத்தித்தார்க்கண்ணும், நினது புயத்தின்கண்ணும், மிக்க ஆசை நீங்காது.

(வி - ரை.) இதன் முதலடி முதலில், 'மானவா மானவா' எனவும், ஈற்றடி முதலில், 'கழியா கழியா' எனவும் சொற்கள் மடங்கினமை காண்க.

அ-வது, மூன்றமடியு நான்காமடியு முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மாதருயிர் தாங்க வள்ளல் வருநெறியில்
பேதுறவு செய்யும் பெரும்பாந்தள்—யாதும்
வரையா வரையா மெனுமா மதமா
விரையா விரையா வெழும்."

என வரும்.

(இ - ள்.) வள்ளலே! இவளுயிரைத் தாங்குதல் காரணமாக நீ வரும் வழியில் நடுக்கஞ் செய்யவற்றாகிய பெரும் பாந்தளானவை யாதொன்றையும் வரையாதே கொல்லவற்றாகிய பெரிய மலைபோன்ற மதத்தையுடைய யானைகளை யிரையாக நினைந்து இரைந்து கொண்டு வரும்.

(வி - ரை.) இதன் மூன்ருமடி முதலில், 'வரையா வரையா' எனவும், நான்காமடி முதலில், 'விரையா விரையா' எனவும் மடங்கினமை காண்க.

கூ-வது, இரண்டாமடியு மூன்றமடியு முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"குரவார் குழலாள் குவிமென் முலைதாம்
விரவா விரவா மென்றென்றல்—உரவா
வரவா வரவா மெனநினையாய் வையம்
புரவாளர்க் கீதோ புகழ்."

என வரும்.

(இ - ள்.) குராம்போதினையுடைய குழலாளாகத்துத் திரண்ட மெல்லிய முலையின்மேல் நீ கூடாத இரவின்கண் ணுண்டாகிய மெத்தென்ற தென்றல் வரவு அதனைப் பாயும் பாம்பாகுமென நினையாதே பிரிகின்ருய் தலைவனே! வையங் காவலைப் புரிந்த தலைவற்கு இதுவோ புகழ்.

(வி - ரை.) இதன் இரண்டாமடி முதலில், 'விரவா விரவா' எனவும், மூன்ருமடி முதலில், 'வரவா வரவா' எனவும் மடக்குகள் வருதல் உணர்க.

க0-வது, இரண்டாமடியு மீற்றடியு முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மழையார் கொடைத்தடக்கை வாளபய னெங்கோன்
விழையார் விழையார் மெல்லாடை—குழையார்
தழையா முணவுங் கனியா மினமு
முழையா முழையா முறை."

என வரும்.

(இ - ள்.) மழைபோலு மிகக் கொடுக்கவல்ல பெரிய கையினை யும், ஒளியினையுமுடைய அபயனாகிய வெங்கோனைப் பகைத்தார் விரும்பப்பட்ட அரிய மெல்லியவாடை தளிரார்ந்த தழையாம், உண வுங்கனிகளாம், அவர்களுக்குச் சுற்றமும் மான்களாம், இருப்பிடமும் மலைக்குகையாம்.

(வி - ரை.) இதன் இரண்டாமடி முதலில், 'விழையார் விழை யார்' எனவும், ஈற்றடி முதலில், 'முழையா முழையா' எனவும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

இவை யாறும் ஈரடிமடக்கு.

கக-வது, ஈற்றடி யொழித்து ஏனைமூன்றடியு முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"இறைவா வீறைவால் வளைகாத் திருந்தியார்
உறைவா நுறைவார் புயலால்—நறைவாய்
வண்டளவு வண்டளவு நாளின்மயி லாலக்
கண்டளவி னீர்பொழியுங் கண்."

என வரும்.

(இ ள்.) இறைவனே! இறைக்கண் வெள்ளிய வளைகள் வீழாத படி காத்திருந்து யார் உயிரோடு வாழ்வார்? துவலை மிக்க புயலினா லே, தேனை யிடத்திலேயுடைய வளப்பத்தையுடைய முல்லைமலரின் மீதே வண்டுகளிருக்கப்பட்ட கார்காலத்து மயிலாடக் கண்டு அளவில் லாத நீரைப் பொழியுங் கண்களாதலால்.

(வி - ரை.) இதில், 'இறைவா வீறைவா' என்று முதலடி முத லிலும், 'உறைவா நுறைவார்' என்று இரண்டாமடி முதலிலும், 'வண்டளவு வண்டளவு' என்று மூன்றாமடி முதலிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

கஉ-வது, முதலயலடி யொழித்து
ஏனை மூன்றடியு முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கோடியார் கோடியார் மதின்மூன்றுங் கொன்ற
படியார் பனைத்தடக்கை நால்வாய்க்—கடியா
ருரியா ருரியா ரெமையாள வோதற்
கரியார் கரியார் களம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) கொடியரா யுள்ளாருடைய கொடிகள் பொருந்திய முப்புரத்தையு மெரித்த தன்மையினையுடையார், பனைபோன்ற பெரிய கையினையுடைய யானையின் அச்சத்தைத் தருந் தோலையுடையார், எம்மை யாண்டுகோடற்குரியார், யாவராலும் புகழ்தற்கரியார், கறுத்த மிடற்றினை யுடையார்.

(வி - ரை.) மதில்-முப்புரம். இதில், 'கொடியார் கொடியார்' என்று முதலடி முதலிலும், 'உரியார் உரியார்' என்று மூன்றாமடி முதலிலும், 'கரியார் கரியார்' என்று நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

கங-வது, ஈற்றயலடி யொழித்து
ஏனை மூன்றடியு முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மலையு மலையு மகிழ்ந்துறையும் வேயும்
கலையுங் கலையுங் கடவும்—தொலைவில்
அமரி யெமக்காணு மென்னு மவர்முன்னிற்
குமரி குமரிமேற் கொண்டு."

என வரும்.

(இ - ள்.) பொருப்பின்கண்ணும் கடலின்கண்ணும் மகிழ்ந்து உறைபவளும், இளம்பிறையைச் சூடுபவளும், கலையேற்றை யுகைப்பவளும், தொலைவில்லாத அமரினையுடையவளுமாகியாள், எமக்குக் காவலா மென்பார்க்கு முன்னே சிங்கத்தை யுகைத்துத் தோன்றுங் குமரி.

(வி-ரை.) இதில், 'மலையு மலையும்' என முதலடி முதலிலும், 'கலையுங் கலையும்' என இரண்டாமடி முதலிலும், 'குமரி குமரி' என நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

கசு-வது, முதலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடி முதன்மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"பாலையாழ் தன்னிற் பதிற்றிரட்டி வெய்தன்றே
மாலைவாய் மாலைவா யின்னிசை—மேலுரை
மேவலர் மேவலர் மெல்லாவி வாட்டாதோ
காவலர் காவல ராங்கால்."

என வரும்.

(இ - ள்.) பாலையாழ்தன்னிலும் இருபதுமடங்கு வெம்மை யை யுடையதன்றே, அந்திப்பொழுதின்கண் விறலிபாட்டின்க ணுண்டாகிய இன்பத்தையுடைய இசைமேலாயுள்ள புகழ்ச்சியைப் பொருந்தாதார் விரும்பிக்கூறுமலர்; அது எங்களுடைய மெல்லிய வுயிரை வாட்டாதொழியுமோ, தலைவர் நம்மைக் காவாரான காலத்து.

(வி-ரை.) மாலை-பாட்டு. இதில், 'மாலைவாய் மாலைவாய்' என்று இரண்டாமடி முதலிலும், 'மேவலர் மேவலர்' என மூன்றாமடி முதலிலும், 'காவலர் காவலர்' என நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் வருதல் காண்க.

இவை நான்கு மூன்றடி முதன்மடக்கு.

கரு-வது, முற்றுமடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வரைய வரைய சுரஞ்சென்றார் மாற்றம்
புரைய புரையவெனப் பொன்னே—உரையல்
நனைய நனைய தொடைநம்மை வேய்வர்
வினையர் வினையர் விரைந்து."

என வரும்.

(இ ள்.) களவொழுக்காகாது வரையவேண்டுமென்னும் ஆசை யாற் பிரிந்து மலைகளையுடைய சுரங்கடந்து போயினார், 'நின்னிற் பிரியேன், பிரியின் ஆற்றேன்' என்று முற்காலத்து நம்மைத் தேற் றிய வார்த்தை இப்பொழுது நமக்குப் பெரிதாகிய குற்றத்தைப் பய ந்தனவென்று பொன்னை யொப்பாய்! சொல்லற்பாலையல்லை; மது வோடும், குளிர்ச்சியோடுங் கூடிய தொடையலை நமக்குச் சூட்டுவர், அவர் பல செய்தியு மறிவினையு முடையராதலால் விரைந்து வந்து.

(வி - ரை.) இதில், 'வரைய வரைய' என்று முதலடி முதலி லும், 'புரைய புரைய' என இரண்டாமடி முதலிலும், 'நனைய நனைய'

என மூன்றாமடி முதலிலும், 'வினையர் வினையர்' என நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

இவை பதினைந்தும் அடிமுதன் மடக்கு.

இடை முற்று மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மனமேங் குழைய குழையவாய் மாந்தர்
இனநீங் கரிய கரிய—புனைவதனத்
துள்வாவி வாவிக் கயலொக்கு மென்னுள்ளம்
கள்வாள வாளவாங் கண்."

என வரும்.

(இ - ள்.) மனந்தளர்ந்த மானினோக்கத்தை யுடையவுமாய்க், குழையைத் தொடர்வனவுமாய், இளைஞர் குழாம்விட்டு நீங்குதற் கரியனவுமாய்க், கருமையையு முடைத்தாயிருப்பன, அலங்கரிக்கப் பட்ட முகத்திலுலாவிப் பொய்கைக்கயல்போலும் என்னுள்ளத்தைக் களவுகொண்டவளுடைய அவ்வாளொத்த கண்கள்.

• (வி-ரை.) இதில், முதலடியின் இடையில், 'குழைய குழைய' எனவும், இரண்டாமடியின் இடையில், 'கரிய கரிய' எனவும், மூன்றாமடியி னிடையில், 'வாவி வாவி' எனவும், நான்காமடியின் இடையில், 'வாள வாள' எனவும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

ஒழிந்த இடைமடக்கு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இறுதி முற்றுமடக்கு

வரலாறு:—

இன்னிசை வெண்பா

"மாலை யருளாது வஞ்சியான் வஞ்சியான்
மேலை யமரர் கடைவேலை வேலை
வளையார் திரைமேல் வருமன்ன மன்ன
இளையா ளிவளை வளை."

என வரும்.

(இ - ள்.) வஞ்சிக்காவலன்றன் மார்பின் மாலை கொடாதே வஞ்சனைசெய்து கொள்வானல்லன், மேலாயுள்ள வானவர் கடைந்த காலத்துக் கரையினையும் சங்குகளையுமுடைய கடலிற் றோன்றின திருமகளாகிய அன்னத்தையொத்த பேதையாகிய இவளுடைய வளை களை.

(வி - ரை.) இதில் நான்கடிகளின் ஈற்றிலும், 'வஞ்சியான் வஞ்சியான்' எனவும், 'வேலை வேலை' எனவும், 'மன்ன மன்ன' எனவும், 'வளை வளை' எனவும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

ஒழிந்த இறுதிமடக்கு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இவையனைத்து மோரிடத்தே மடக்கின. இவளை என்பது வேற்றுமைமயக்கு.

முதற்கண்ணு மிடைக்கண்ணு முற்றுமடக்கு

வரலாறு:—

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

"கோண்டல் கொண்டலர் பொழிரெறும்
பண்ணையாய்ப் பண்ணையா யத்துள்ளார்
வண்டல் வண்டலர் தாதுகொண்
டியற்றலின் வருமண மணன்முன்றிற்
கண்டல் கண்டக மகிழ்செய
வோதிமங் கலந்துறை துறைவெள்ள
மண்டன் மண்டல முழுதுடன்
வளைதரு வளைதரு மணிவேலை."

என வரும்.

(இ - ள்.) கீழ்க்காற்று மோத அலர்கின்ற சோலைதோறும், இசையை ஆராயும் விளையாடற் கூட்ட மகளிர் சிற்றிலை வண்டுகளாற்றிய தாதுக்களைக்கொண்டு செய்தலால், மணம்வீசு மணல் முற்றமாகிய கைதைமீதே கண்டார் கண்களிகூரும்படி அன்னங்கள் கூடியிருக்குந் துறையில் வெள்ளத்தைக்கொண்டு எறுதொழிவாயாக. நிலவலய முழுதையுஞ் சூழும் சங்குகளாற் றரப்பட்ட முத்துக்களையுடைய கடலே!

(வி - ரை.) இதில், 'கொண்டல் கொண்டல' என்று முதலடி முதலிலும், 'பண்ணையாய்ப் பண்ணையாய்' என இடையிலும், 'வண்டல் வண்டல' என இரண்டாமடி முதலிலும், 'மண மண' என இடையிலும், 'கண்டல் கண்ட' என மூன்றுமடி முதலிலும், 'துறை துறை' என இடையிலும், 'மண்டன் மண்டல' என நான்காமடி முதலிலும், 'வளைதரு வளைதரு' என இடையிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

ஒழிந்த ஆதியோ டிடைமடக்கு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

முதற்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணு முற்றுமடக்கு

வரலாறு:—

கலிநிலைத்துறை

"நிரையா நிரையா மணிபோனியறு கோடல்கோடல்
வரையா வரையா மிருண்முன்வரு மாலைமாலை
விரையா விரையா வெழுமின்னொளி மேகமேகம்
உரையா வுரையா ரினுமொல்லன முல்லைமுல்லை."

என வரும்.

(இ-ள்.) ஆனிரைகளின் ஒழுங்கா மணியோசைபோல எங்கள் நிறையைக் கவராதை காந்தளே! அளவிடவரிய அரையா மிருளுக்கு முன்னே வரும் மயக்கத்தைச் செய்யு மாலையானது கடுகி யிரைந்து மின்னொளியையு முடைத்தாய்ச் செல்லு மேகங்களும், ஒன்றுஞ் சொல்லாத புகழையுடைய தலைவரினும் பகையாயின முல்லை நிலத்துள்ள முல்லைக்கொடிகளும்.

(வி-ரை.) இதில், 'நிரையா நிரையா' 'கோடல் கோடல்' என முதலடி முதற்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும், 'வரையா வரையா' 'மாலை மாலை' என இரண்டாமடி முதற்கண்ணு மிறுதிக்கண்ணும், 'விரையா விரையா' 'மேக மேகம்' என மூன்றாமடி முதற்கண்ணு மிறுதிக்கண்ணும், 'உரையா வுரையா' 'முல்லை முல்லை' என நான்கா மடி முதற்கண்ணு மிறுதிக்கண்ணும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

இடைக்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணு முற்றுமடக்கு

வரலாறு:—

கலிநிலைத்துறை

"வருகம் புளினம் புளினம்பயில் வேலைவேலை
ஒருகா லுலவா வுலவாவரு மோதமோத
வருகே தகைகே தகைசேர்தரு மன்னமன்ன
பெருகா தனவே தனவேரலைச மாதர்மாதர்."

என வரும்.

(இ-ள்.) வாராநின்ற கம்புட் குழாங்கள் மணற்குன்றுகளிலே யிருக்குங்காலத்தில், கடலானது ஒருகாலுங் குறையாது உலாவிக் கரையை மோதவரும். அருகே நின்று தடிக்கப்பட்ட தாழைமீதே அன்னங்கள் சேருமாதலால் தலைவனே! பெருகாதொழியுமோ முலை களினதழகழியு மடவாருடைய காதல்.

(வி - ரை.) இதில், 'புளினம் புளினம்,' 'வேலை வேலை' என முதலடியி னிடையிலு மீற்றிலும், 'உலவா வுலவா' 'மோத மோத' என இரண்டாமடியி னடுவிலும் மீற்றிலும், 'கேதகை கேதகை' 'மன்ன மன்ன' என மூன்றாமடியி னடுவிலு மீற்றிலும், 'தனவே தனவே' 'மாதர் மாதர்' என நான்காமடியி னடுவிலு மீற்றிலும் மடக்குகள் வந்தமை யுணர்க.

அடிதோறு மூன்றிடத்து மடக்கு

வருமாறு:—

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

"களைகளைய முளரியரு கடைகடைய
மகளிர்கதிர் மணியு மணியும்
வளைவளைய கரதலமு மடைமடைய
மதுமலரு மலைய மலைய
இளையிளைஞர் கிளைவிரவி யரியரியின்
மிசைகுவளை மலரு மலரும்
கிளைகிளைகொ ளிசையளிகண் மகிழ்மகிழ்செய்
கெழுதகைய மருத மருதம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) களைகளை வாங்கத் தாமரை யருகே யடைந்த, கடைசியருடைய ஒளியினையுடைய மணிகளும், இடப்பட்ட வளைசூழ்ந்த கையும், அடைத்த மடையிலுள்ள தேனையுடைய பூவும், மிகவு மாறுபடாநிற்க, இளங்குறுமாக்கள் சுற்றங் கூடி, அறுத்திடப்பட்ட அரியின்மீதே குவளைப்பூவு மலரும், இனத்துடனே கிளையென்னு நரம்பினின்ற மெழுமோசை போலப் பாடாநின்ற அளிக்குலங் கள்ளை மகிழ மலரினுண்டு மகிழ் செய்யும் விளக்கமுடைய மருதமரத்தினை யுடைய மருதநிலமானது.

(வி - ரை.) இதில், 'களை களை' 'கடை கடை' 'மணியு மணியும்' என முதலடி மூன்றிடத்தும், 'வளை வளை' 'மடை மடை' 'மலைய மலைய' என இரண்டாமடியின் மூன்றிடத்தும், 'இளை இளை' 'அரி யரி' 'மலரு மலரும்' என மூன்றாமடி மூன்றிடத்தும், 'கிளை கிளை' 'மகிழ் மகிழ்' 'மருத மருதம்' என நான்காமடியின் மூன்றிடத்தும், மடக்குகள் வந்தமை யுணர்க.

ஒழிந்த முழுதுமடக்கு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி இடையிட்டுவந்த மடக்கும், இடையிட்டும் இடையிடாதும் வந்த மடக்கு மிவ்வாறே கண்டுகொள்க.

அவற்றுள் சில வருமாறு:—

இடையிட்டு வந்த முதன் முற்றுமடக்கு

வரலாறு:—

கலிநிலைத்துறை

"தோடு கொண்டளி முரன்றெழக் குடைபவர் குழல்சோர்
தோடு கொண்டதே மலர்சுமந் தகில்கமழ்ந் தவர்தந்
தோடு தைந்தசெஞ் சாந்தணி திரண்முலை யிடைதோய்
தோடு தண்புன னித்திலந் துறைதொறுஞ் சொரியும்."

என வரும்.

(இ - ள்.) கூட்டங்கொண்டு வண்டுகளொலித்தெழப் புனலாடுவார் குழலிற் சோர்ந்த இதழ்கொண்ட தேனோடுகூடிய மலரைச் சுமந்து அகிலுறைப்பட்ட மாதருடைய தோளைச் செறிந்த செஞ்சந்தனம் அணியப்பட்ட திரண்ட முலையிடை ஒழுகியோடாநின்ற குளிர்ந்த புனலானது முத்துக்களைத் துறைதோறுங் குவியாநிற்கும்.

(வி - ரை.) இதில், 'தோடு' என்ற சொல் நான்கடிகளிலும் முதலில் மடக்காக வந்தமை காண்க.

• இடையிட்டுவரும்மடக்காவது-ஒருசொல், இடையிற்பல்வேறு வகைப்பட்ட சொற்கள் வர வெவ்வேறிடத்தில் மடங்கி வருவது.

இடையிடாது வரும் மடக்காவது-ஒருசொல் இடையில்வேறு சொற்கள் கலவாமல் அடுத்து, 'வஞ்சியான் வஞ்சியான்' என மடங்குவது.

இடையிட்டுவந்த இடைமுற்று மடக்கு

வரலாறு:—

கலிநிலைத்துறை

"பரவி நாடொறும் படியவாம் பல்புகழ்ப் பரப்பின்
இரவி சிறிய படியவாம் பரியெரி கவர
விரவி மான்பயில் படியவாம் வேய்தலை பிணங்கும்
அருவி வாரணம் படியவாம் பலர்பனை மருதம்."

என வரும்.

(இ - ள்) வழுத்தி நாடோறும் உயர்ந்தோர் விரும்பும் பல புகழை யுடைத்தாகிய நாடுகளுடனே செம்பியன் சிறியவூர்கள் வாவித்தெறும் எரியாற்கொள்ளப்பட்ட மானினந் திரண்டு சஞ்சரிக்குந் தன்மையவாம். வேய்தலை பிணங்கும். அந்தச் செம்பியன் யானை புகுந்து கலக்க நீர் புலரும் தடங்களையுடைய வயல் மருதம்.

(வி -ரை.) செம்பியன் சிறியவூர் மான்பயிலுங் காடாகவும், மருதம் மூங்கில்செறியுங் குறிஞ்சியாகவும் மாறுமென்பதாம்.

இதில், 'படியவாம்' என்ற சொல், நான்கடிகளி னிடையிலும் மடங்கிவந்தமை யுணர்க.

இடையிட்டு வந்த இறுதி முற்றுமடக்கு

வரலாறு:—

கலிநிலைத்துறை

"சொன்ன நாளிது சுரும்பிமி ரிதழிபொன் கால
மின்னு வாள்விட வில்வளைத் தூன்றிய கால
இன்ன கார்முகி லினமிருண் டெழுதரு கால
மன்னர் வாரலர் தான்வரு மயின்மருங் கால."

என வரும்.

(இ - ள்.) தாம் வருதுமென்று சொன்னநா ளிதுவாயிருந்தது, சுரும்புகள் பாடாநின்ற கொன்றைக ளெல்லாம் பொன்பொழிய மின்னுனது ஒளியையுமிழ இந்திரதனுவை வளைத்து வீழ்ந்த மழைத் துளிகளை யுடைத்தா யிப்படிவந்த பருவமுகில் இனமாயிருண்டெழு தரும் பொழுதும், தலைவர் வந்திலர், பருவந்தான் வாராநின்றது, பக்கமெல்லா மயில்கள் ஆட.

(வி - ரை.) இதில், 'கால' என்னுஞ் சொல் நான்கடிகளி னீற் றிலு மடங்கிவருதல் காண்க. இவை மூன்றும் இடையிட்டு வந்தன.

இனி யிடையிட்டும் இடையிடாதும் வருவன:—

இடையிட்டும் இடையிடாதும் வந்த இடையும் இறுதியு முற்று மடக்கு

வரலாறு:—

கலிநிலைத்துறை

"வாமான மான மழைபோன்மத மானமான
காமான மானக முற்றுழுக மானமான
தீமான மானவர் புகாத்திற மானமான
காமான மான கல்சுரங்கனன் மான மான."

என வரும்.

(இ - ள்.) தாவுமான்களையுடையன. பெரிய முகில்போன்று மதமமைந்த யானைகளையுடையன. அச்சமான புலியுகி ருறுதலால் தாழ்ந்த மனத்தையுடைய விலங்குகளை யுடையன. தீமையை யுடை

யன. மக்களூடாடாத திறமான தன்மையை யுடையன. சோலைகளை யொப்ப வலிய கற்களை யுடையன. இத் தன்மையையுடைய வழிகள் நெருப்பி னளவாயுள்ளன.

(வி-ரை.) தீமை - தீமெனெ ஈற்றுயிர் கெட்டது. கல்ல - கல்லென ஈறு குறைந்தது. இதில், 'மான மான' என்ற சொல், நான்கடிகளின் இடையிலு மீற்றிலும் இடையிட்டும் இடையிடாதும் மடங்கி வந்தமை காண்க.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

"வருமறை பலமுறை வசையறப் பணிந்தே
மதியொடு சடைமுடி மருவுமப் பணிந்தே
அருநட நவில்வது மழகுபெற் றமன்றே
யருளொடு கடவுவ தணிகொள்பெற் றமன்றே
திருவடி மலரன திகழொளிச் சிலம்பே
தெளிவுட னுறைவது திருமறைச் சிலம்பே
இருவினை களைபவ ரடைபதத் தனன்றே
யிமையவர் புகலிறை யெனநினைத் தனன்றே."

என வரும்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் பலகாலும் தங்குற்றமறத் தொழுது போற்றச் சடையையுடைய முடியில் பிறையோடு சேரப்பட்ட கங்கையைத் தரித்து, அரிய நடமாடுவது அழகுடைய திருவம்பலத்தே, பிரியத்துடன் ஏறுவது அலங்காரத்தையுடைய விடையே, திருவடித் தாமரையிற் கிடப்பன விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சிலம்பே, விளக்கத்துடனே யெழுந்தருளியிருப்பது அழகிய வேதரூபமான கைலைமலையே, இருவினையுங் கடிந்தா ரடையும் பாதத்தன் அநாதியே வானவர்க்குப் புகலாகிய முதல்வனென்று தியானித்தல் அழகு.

கலிவிருத்தம்

"அனைய காவலர் காவலர் காவலர்
இனைய மாலைய மாலைய மாலைய
எனைய வாவிய வாவிய வாவிய
வினைய மாதர மாதர மாதராம்."

என வரும்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையாகிய சோலையின் மலராகிய காமன் கணைகளை நமது தலைவர் காத்தலிலர், இத்தன்மை மயக்கத்தைத் தரு

சிற மாலைப்பொழுது அத்தன்மையை என்னை நீங்காது காதலித்த உயிர்போன்ற அறிவையுடைய தோழியாத்தினை யொத்தாள். ஆசை யானது மிகுதியாம்.

(வி - ரை.) இச் செய்யுட்களில், முதற்செய்யுளில் 'பணிந்தே' என்ற சொல் முதலடி நடுவிலு மீற்றிலும், 'பெற்றமன்றே' என்ற சொல் இரண்டாமடியி னடுவிலு மீற்றிலும், 'சிலம்பே' என்ற சொல், மூன்றாமடியி னடுவிலு மீற்றிலும், 'தனன்றே' என்ற சொல் நான்காமடியி னிடையிலு மீற்றிலும்;

இரண்டாவது செய்யுளில், முதலடியி னிடையில், 'காவலர்' என்ற சொல் மும்முறையும், இரண்டாமடியில், 'மாலைய' என்ற சொல் மும்முறையும், மூன்றாமடியில், 'வாவிய' என்ற சொல் மும் முறையும், நான்காமடியில், 'மாதர' என்ற சொல் மும்முறையும் மடங்கி, வெவ்வேறு விதமாக வருபவைகளின் வேறுபாடுங் கண்டு கொள்க.

சொன்மடக்கு முற்றும். (௬)

96. அடிமுழுது மடக்கலு மாங்கதன் சிறப்பே.

என்பது, ஈண்டு அம் மடக்கென்னும் அலங்காரத்தையே வேறுபடுத்துக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அடிகள் முழுது மடக்கிவருதலும், அம்மடக்கிற்குச் சிறப்புடைத்து.

(வி - ரை.) அவை: ஈரடிமடக்கும், மூவடிமடக்கும், நாலடி மடக்கும் என மூன்று வகைப்படும்.

க-வது, முதலீரடியு மடக்கு

வரலாறு:—

விருத்தம்

"விரைமேவு மதமாய விடர்கூடு கடுநாக
விரைமேவு மதமாய விடர்கூடு கடுநாக
வரைமேவு நெறியூடு தனிவாரன் மலைநாட !
நிரைமேவு வளைசோர விவளாவி நிலைசோரும்."

என வரும்.

(இ - ள்.) கமழுங் கடமுடைய துன்பமுறுங் கடிய யானைகளை யிரையாக விரும்பும் வலிய முழையுள் ளுறையும் கஞ்சையுடைய

பார்த்தலையுடைய மலை பொருந்திய வழியினூடு தனியையாய் வாரா தொழிவாயாக; குறிஞ்சிநிலத் தலைவனே! வருவையாயின் நிரை பொருந்திய வளை சரிய இவளாவியு நிலையினின்று நீங்கும்.

(வி - ரை.) இதில், 'விரைமேவு மதமாய விடர்கூடு நடோக' என்ற சொற்றொடர் முதலிரண்டடி முழுவதிலும் மடங்கிவந்தமை யுணர்க.

உ-வது, முதலடியும் மூன்றமடியு மடக்கு

வரலாறு:—

விருத்தம்

"கடன்மேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வார்கள்
உடன்மேவு நிறைசோர மெலிவாட னுயிர்நோவு
கடன்மேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வார்கள்
உடன்மேவு பெடைகூடு மறுகாலு முறையாகொல்."

என வரும்.

(இ - ள்.) முறையாகப் புணரு மிக்க காதல் வளர நாள்தோறும் மகிழ்வார்களுடனே கூடிக்கொண்டு, பொருந்திய ஒழுக்கங் குன்ற வருந்துவாளது உயிர் வருத்தத்தைக் கடலிற் பொருந்திய கழிக்கண் காதன்மிக்க காலைதோறுங் களிப்புமிக்க மலர்க்களை விரும்பும் பெடையோடு கூடிய வண்டுகளுந் தலைவற்குச் சொல்லா போலும்.

(வி - ரை.) இச் செய்யுளில், 'கடன்மேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வார்கள்' என்ற சொற்றொடர் முதலடியிலும் மூன்றமடியிலும் முழுதும் மடங்கி வந்தமை யுணர்க.

௩-வது, இடையீரடியுமடக்கு

வரலாறு:—

விருத்தம்

"கருமாலை தொறுகாதல் கழியாது தொழுதாலும்
உருமாய மதனுக மடுமாறு புரிவார்முன்
உருமாய மதனுக மடுமாறு புரிவார்முன்
வருமாய வினைதீர வொருநாளு மருளார்கொல்."

என வரும்.

(இ - ள்.) பிறவித் தொடர்ச்சிதோறும் அன்பு நீங்காது தம்மை வணங்கினாலும், வடிவழியும்படி காமனுடலைக் கெடுக்குந் தன்மை

யைச் செய்வார், முன்னே உருமுப்போல வந்த கடாத்தையுடைய யானையைக் கொல்லும் இயல்பினையுடையார், தொல்லையாய் வரும் அஞ்சலினை நீங்க ஒருகாலமும் எமக் கருளார்போலும்.

(வி - ரை.) இதில், 'உருமாய மதகளிறு மடமோறு புரிவார்முன்' என்ற சொற்றொடர், இரண்டாமடியிலும் மூன்றாமடியிலும் மூற்றும் மடங்கிவருதல் காண்க.

க-வது, முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு

வருமாறு:—

வஞ்சிவிருத்தம்

"மறைநுவல் கங்கை தாங்கினார்
நிறைதவ மங்கை தாங்கினார்
குறையென வண்டர் வேண்டவே
மறைநுவல் கங்கை தாங்கினார்."

என வரும்.

(இ - ள்.) வேதம் புகழுங் கங்காநதியைத் தரித்தார், மிக்க தவத்தையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத்திற் றாங்கினார், எமக்குக் குறையிதுவென்று வானவர் தொழுதிரப்ப அற்றங்களைப் பிறர்க்கு உபதேசிக்கும் பிரமன் றலையைக் கையிலே தாங்கினார்.

(வி - ரை.) இதில், 'மறைநுவல் கங்கை தாங்கினார்' என்ற சொற்றொடர் முதலடியிலும், நான்காமடியிலும் மடங்கிவருதல் காண்க. அற்றம்-இரகசியம்.

ரு-வது, கடையீரடியு மடக்கு

வருமாறு:—

கலிவிருத்தம்

"கொல்லியம் பொருப்பனை மேவார் கோநகர்
இல்லெரி மேவுவ தியம்ப வேண்டுமோ
வல்லியந் தாமரை வனங்க ளாயின
வல்லியந் தாமரை வனங்க ளாயின."

என வரும்.

(இ - ள்.) கொல்லி மலையையுடைய செம்பியனை மேவாராகிய அரசர் நகரத்து மாளிகைகளை யெரி கவருதல் சொல்லவேண்டுமோ, வல்லியோடு கூடிய அழகிய தாமரைகளையுடைய நீர்த்தடங்களாயினவெல்லாம், புலியையும், தாவுமரைகளையுமுடைய காடாயின.

(வி-ரை.) இதில், 'வல்லியந் தாமரை வனங்க ளாயின' என்ற சொற்றொடர் மூன்றாமடியிலும் நான்காமடியிலும் மடங்கிவருதல் காண்க.

௬-வது, இரண்டாமடியு மீற்றடியு மடக்கு

வருமாறு:—

கலிவிருத்தம்

"நலத்தகை பெறவிரு சரண மோதுநம்
குலத்தகை பணிகோளே காம்ப ரத்தனே
நலத்தகை மகளொரு பாக நண்ணுமேல்
குலத்தகை பணிகோளே காம்ப ரத்தனே."

என வரும்.

(இ-ள்.) நலமிகுதி பெறவேண்டி யிரண்டு சீர்பாதத்தையு மேத்து நமது குலத்துள்ளார் கைகளைத் தொழில்கொள்ளும் ஏகாம் பரத்தையுடையான், நன்மைமிக்க தலைமகளை ஒருபாகத்திலே சேர்க் கும், குலத்தான் மிக்க பாம்பாற் புனையப்பட்ட ஒற்றையாடையை யுடையான்.

(வி-ரை.) ஏகாம்பரன் - தனிமாலையுடையான்.

இதில், 'குலத்தகை பணிகொளே காம்ப ரத்தனே' என்ற சொற்றொடர், இரண்டாமடியிலும், ஈற்றடியிலும் மடங்கி வருதல் காண்க.

இவை யாறும் ஈரடிமடக்கு.

இனி மூன்றடி மடக்கு வருமாறு:—

க-வது, ஈற்றடி யொழிந்து ஏனை மூன்றடி மடக்கு

வருமாறு:—

கலிவிருத்தம்

"காம ரம்பயி னீரம துகரம்
காம ரம்பயி னீரம துகரம்
காம ரம்பயி னீரம துகரம்
நாம ரங்கை யுறனினை யார்நமர்."

என வரும்.

(இ-ள்.) சோலையின் மரந்தோறும் நெருங்கின வண்டினமா னவை காமரமென்னு மிசையைப் பாடாநின்றன. தேன் பொழியும் மதவேளம்பு வேற்செய்தியை யுடையவாயின. வேனிற்காலத் தெதி ர்ப்பட்ட நாம் துயருழப்பவும் நினையாதொழிந்தார் நமது காதலர்.

(வி - ரை.) மது - வேனிற்காலம். கரம் - எதிர்ப்படல்.

இதில், 'காம ரம்பயி னீரம துகரம்' என்ற சொற்றொடர், ஈற்றடி யொழிய மற்றைய மூன்றடிகளினும் மடங்கி வந்தமை யுணர்க.

உ-வது, முதலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு மடக்கு

வரலாறு:—

கலிவிருத்தம்

"வரிய வாங்குழன் மாத ரிளங்கொடி
அரிய வாங்கய தானவ னங்களே
அரிய வாங்கய தானவ னங்களே
அரிய வாங்கய தானவ னங்களே."

என வரும்.

(இ - ள்.) வண்டுகள் விரும்பப்படும் அளகத்தையுடைய காத லிளங்கொடியே! அடைதற்கரிய அவ்விடத்துப் பள்ளத்தி லுண் டான புனல்களாவன வண்டுகள் தாவப்படாநின்ற யானையினது மத சலங்களே, சிங்கங்கள் உலாவப்படும் பெரிய இடத்தோடு கூடியிருந்த காடுகள்.

(வி - ரை.) அயம் - பள்ளம். கய - பெரிய.

இதில், 'அரிய வாங்கய தானவ னங்களே' என்ற சொற்றொடர், முதலடி யொழிய மற்றைய மூன்றடிகளினும் மடங்கி வந்தமை யுணர்க.

ங-வது, இரண்டாமடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு மடக்கு

கலிவிருத்தம்

"கடிய வாயின காமரு வண்டினம்
அடிய வாவகன் றூருழை வாரலர்
கடிய வாயின காமரு வண்டினம்
கடிய வாயின காமரு வண்டினம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) விளக்கமுடையவாய அழகுபெற்றவரை படியிலே வீழக்கண்டும் நம்மைப் பிரிந்தவர் நம்மிடத்து வந்திலர். கறுநாற்றத் தை விரும்பாநின்றன சோலைகளிற் பயிலுகிற வண்டின் கூட்டம் அஞ்சத்தகாநின்றன. அழகுடன் புணர்ந்தவள் வியனுட்கள்.

(வி - ரை.) இதில், 'கடிய வாயின காமரு வண்டினம்' என்ற சொற்றொடர், இரண்டாமடி யொழிய மற்றைய மூன்றடிகளினும் மடங்கிவருதல் காண்க.

சு-வது, மூன்றமடி யோழித்து ஏனை மூன்றடியு மடக்கு வருமாறு:—

கலிவிருத்தம்

"கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்களே
கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்களே
மேவ ளக்கர் வியன்றிரை வேலைசூழ்
கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்களே."

என வரும்.

(இ - ள்.) ஒளியை மிகுப்பன தலைமையையுடைய நகரங்கள். செம்பியன் பெருக்குவன வேற்றரசருடைய திரைகளை. பொருந்திய கடலானது பெரிய திரையோடுங் கரையோடுஞ் சூழப்பட்ட நிலவலயத்தைக் காப்பன இசசெம்பியனுடைய கைகள்.

(வி - ரை.) இவை நான்கு மூன்றடிப்பு மடக்கு. கரம்-இறை, கோ-சோழன்.

இதில், 'கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்களே' என்ற சொற்றொடர் மூன்றாமடி யொழிய மற்றைய மூன்றடிகளினும் மடங்கி வருதல் காண்க.

இனி நான்கடி மடக்கு வருமாறு:—

நான்கடியு மடக்கு

வருமாறு:—

கலிவிருத்தம்

வான கந்தரு மிசைய வாயின
வான கந்தரு மிசைய வாயின
வான கந்தரு மிசைய வாயின
வான கந்தரு மிசைய வாயின.

என வரும்.

(இ - ள்.) மேகங் கடலினிடத்திற் கொடுக்கும் ஓசையோடு கூடியிருந்தன. ஆகாயத்தை வவ்விக்கொள்ளும் எழுச்சியை யுடைய வாயின. விண்ணுலகத்தை யொக்கும் புகழையுடையன. மரங்களை யுச்சியிலே யுடையன பெரிய மலைகள்.

(வி - ரை.) இதில் நான்கடிகளும் ஒரேவிதமாக மடங்கினமை யுணர்க. இது ஏகபாதமுமாம்.

ஒரு சொல்லானே நான்கடியு மடக்குவதனை,
இயமக வியமக மென்ப

வரலாறு:—

வஞ்சித்துறை

"உமாதரனு மாதரனு
மாதரனு மாதரனு
மாதரனு மாதரனு
மாதரனு மாதரன்."

என வரும்.

(இ-ள்.) உமையைத் தரித்தவனும், ஆதரிக்கின்றவனும், மானைத் தரித்தவனும், திருவைத் தரித்தவனும், ஆனிரையைக் காத்தவனும், யானைத்தோலைத் தரித்தவனும், இடபத்தை நடத்துவானும், பெருமையைத் தரித்த முக்கட்கடவுள்.

(வி-ரை.) இதில், 'உமாதரன்' என்ற ஒரு சொல்லே நான்கடிகளிலும் மடங்கி வந்தமை யுணர்க. இதனை அளவடிச் செய்யுளாக்கிற் செந்துறையுமாம்.

இரண்டடிப் பாடகமடக்கு

வரலாறு:—

கலிவிருத்தம்

"பணிபவ நந்தன தாக மன்னுவார்
பணிபவ நந்தன தாக மன்னுவார்
அணியென மெய்து மன்ப ராகமே
அணியென மெய்து மன்ப ராகமே.

(இ-ள்.) பாம்புகளுக்கு இடம் தனது மார்பகமாக நிற்பார். பிறப்பிறப்பு இல்லையாக நிலைபெறுவார். அழகென்று சொல்ல உறைவதும் அன்பருடைய உள்ளமே. அலங்காரமென்று சொல்ல விரும்புவதும் என்றுமுள்ள திருவெண்ணீற்றை.

(வி-ரை.) பவனம் - இடம். பணிபவம் - தாழ்ந்த பிறப்பு. நதாக - இல்லையாக.

எனவும்,

விருத்தம்

"கோடா ராவிப் பாற்குநகே!
கோடா ராவிப் பாற்குநகே!

கோண்டற் போது மருங்கடலே!
கோண்டற் போது மருங்கடலே
வீடா விருப்புக் காப்புள்ளே!
வீடா விருப்புக் காப்புள்ளே
வீயுந் துயா மூண்டகமே!
வீயுந் துயா மூண்டகமே
நாடா மேகாம் பாத்தருவி
நாடா மேகாம் பாத்தருவி
நற்காஞ் சிவனத் தானத்தான்
நற்காஞ் சிவனத் தானத்தான்
சூடா மலர்க்கண் டலந்தேனே
சூடா மலர்க்கண் டலந்தேனே
சுற்ற மலைவாய்த் தவாாலே
சுற்ற மலைவாய்த் தவாாலே."

(இ - ள்.) கரை பொருந்திய தடத்தின்கட் குருகுகாள்! கொள்ளக் கொடாரா இப்புறம் வளைகள். மேக முகக்கும் அரிய கடலே! ஈழ்காற்றே யமையும் பக்கத்துநின்று துன்புறுத்தற்குக் காவே வீடாக விருக்கும் புட்குலமே! நெகிழாதாசைக்கட்டு மனத்தின்கண். மதுகர மலைக்கு முயர்ந்து அழகிய தாமரையே! சாதற் றுயரமுண்டு மனையிலுள்ளோரால். உடுக்குலந் தாவு மாகாயத்துலவு முகிலா லுண்டான அருவியையுடைய நாட்டினுண்டாமொரு மாமரத்தினையுடைய, அழகிய காஞ்சிவனத்தினை யுடையான். நஞ்சையுண்டான் சிவன் நங்தேந்திக்கு அத்தான். வனையாத தாழைமலரின்கணுள்ள தேனீகாள்! சூடுதலையொத்த அயலார் அலர்தூற்றுதலைக் கேட் டெய்த்தேன். சூழநீர்த் தரங்கத்திலுள்ள வாால்மீன்களே! உறவு பகையாகத் தந்த தலைவரால்.

எனவும்,

கலிவிருத்தம்

"கலைநி லாவரு மாலைம ணங்கோள்வான்
மலைய மாருத மாறல மாதர்கண்
கலைநி லாவரு மாலைம ணங்கோள்வான்
மலைய மாருத மாறல மாதர்கண்."

(இ - ள்.) கலைநில்லா அரிய அந்திப்பொழுதிற் புணர்ச்சியை வேண்டிக் காதலோடு கூடிய கண் மிகவு மழுகை நீங்காது. மதியின்கணுண்டாகிய நிலவெழும் தொடையலின் வாசங்கொள்ளவேண்டித் தென்றலானது நீங்காது, இவளுழை.

எனவும்,

கலிவிருத்தம்

"ஓத நின்றுல வாவரும் வேலைவாய்
மாத ரங்க மலைக்கு நிகாவே
ஓத நின்றுல வாவரு வேலைவாய்
மாத ரங்க மலைக்கு நிகாவே."

(இ-ள்.) நின்று சொல்ல முடிவில்லாத அரியகாலத்தின்கண் இவளுடைய அவயவங்களை யழிக்கு மாறுபட்டன, நீர் நிலைபெற்று உலவிவருகின்ற கடலிற் பெரியதிரைகள் மலைக்கொப்பாகவிருக்கும்.

எனவும் வரும்.

(வி-ரை.) இவற்றுள் வரும் மடக்கு, பாடகமடக்குப் போன்று இரண்டிரண்டடிகள் ஒரே யளவினை யுடையனவாய் மடங்குதலின் பாடகமடக்கு எனப்பட்டது. பாடகம் என்பது வளைவாக மடங்கி யிருக்கும் ஒருவகைக் காலணி.

அந்தாதி மடக்கு

வரலாறு:—

கலிநிலைத்துறை

"யாலை யாகவெய் யனங்கவேள் பயிறருமாலை
மாலை வேட்டவர் மனங்கொலோ வவன்றுழாய் மாலை
மாலை யோவுடைத் ததுநினைந் தெழுதரு மாலை
மாலை யாவுடை யவரைவந் திடர்செயு மாலை."

என வரும்.

(இ-ள்.) ஒழுங்காகவெய்து மாரனுயுதம் பயிலுமிடம் அரியைக் காதலித்தவருடைய வுள்ளம்போலும் அவனுடைய துளவ மாலை சேர்தற்கு அருமை யுடைத்து. அதனை நினைந்தெழு முள்ள மயக்கத்தை யியல்பாக வுடையவரை வந்து துயருறுக்கும் அந்தியம்பொழுது.

(வி-ரை.) இதனைச் சந்தட்டய மடக்குமென்ப; அல்லது இடை யிட்டு முதலும் இறுதியு மடக்கிய முற்றுமடக்கெனலுமாம்.

அந்தாதி மடக்கு வேறு

வரலாறு:—

கலிவிருத்தம்

"கபலேர் தாவருங் கடிபுணற் காவிரி
காவிரி மலருகக் கரைபொரு மாவம்

மாரவம் பூஞ்சினை வண்டொடுஞ் சிலம்பும்
சிலம்புசூழ் தளிரடித் திருமனைக் கயலே.''
என வரும்.

(இ - ள்.) கயல்க ளழகுபெற வரும் விரைந்த புனலையுடைய காவிரியாறு சோலையின் விரிந்த மலர்க ளுகும்படி கரையைப் பொரும் அரவமானது பிடாமரத்தி லுண்டான பூங்கொம்புகள் வண்டோடு கூடி ஆர்ப்பெடுக்கும். சிலம்பாற் சூழப்பட்ட தளிர்போலு மடியினை யுடையாள் செல்வமனைக்கருகு.

(வி-ரை.) இது அந்தாதி மடக்கு. அந்தாதியாவது: ஓரடியின் அல்லது ஒரு செய்யுளின் ஈற்றில் வருஞ் சொல், அடுத்த அடியின் அல்லது அடுத்த செய்யுளின் முதலில் வருவது. அந்தம் ஆதி யென்பது அந்தாதி யென்றாயது; அந்தம்-ஈறு; ஆதி - முதல்; அந்தமே முதலில் வருவது என்பது இதன் பொருள். (ரு)

97. ஓரெழுத்து மடக்கலு முரித்தென மொழிப.

என்பது, இன்னும் மடக்கிற்கு எய்தியதோர் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல்,

"எழுத்தின் கூட்ட மிடைபிறி தின்றியும்
பெயர்த்தும்வேறு பொருடரின் மடக்கெனும் பெயர்த்தே.''

என்றாராயினும், ஓரெழுத்தே பெயர்த்து மடக்குதலும் அம் மடக்கணி யென்பர்.

வரலாறு:—

விருத்தம்

"நாநாநாதங் கூடிசை நாடுந் தொழிலோவா
தாதாதார மாகவி ரைத்தண் மலர்மீதே
வாவாவார்தண் சோலையில்வாழும் வரிவண்டே
யாயாயாளிற் சேர்த்துவ தன்பற் கிசையாயால்.''
என வரும்.

(இ - ள்.) நாநாவிதமான ஓசையோடுகூடு மிசைகளை யாராயுந் தொழினீங்காது தாதேயாதாரமாக வாசனையையுடைய குளிர்ந்த மலர்மீதே தாவி நீட்சியையுடைய குளிர்ந்த சோலையின்மீது வாழும் பாடலையுடைய வண்டே! அன்னையாயுள்ளாள் இற்செறித்தலைத் தலைவற்குச் சொல்லுவாயாக.

(வி - ரை.) இதில், 'நாநாநா' என முதலடியிலும், 'தாதாதா' என இரண்டாமடியிலும், 'வாவாவா' என மூன்றாமடியிலும், 'யாயாயா' என நான்காமடியிலும் ஒவ்வோரெழுத்தே மடங்கினமை காண்க.

'மடக்கலும்' என்ற உம்மையால் ஓரெழுத்தும், ஈரெழுத்தும், மூன்றெழுத்தும், நான்கெழுத்தும், இனவெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும், உயிரெழுத்து மடங்கும். உயிருமெய்யு மடங்குங்கால் உயிர் மெய்யாய் வரும் இவையெல்லா மொரு செய்யுண்முழுது மடங்கலும், ஓரடிமுழுது மடங்கலும் உரியவெனக் கொள்க.

அவற்றுள்,

ஓருயிர் மடக்கு

குற்றியிரான் வந்த மடக்கு

வருமாறு:—

கலித்தாழிசை

"அமல லகல மகல லபய
கமல பவன மவளா
வமல டமர வளக
வதன மடர மதன."

என வரும்.

(இ - ள்.) சேராதொழிவாயாக. எங்கண் மார்பினை யகல் இர வின்கண் அபயனே! தாமரையே யிடமாகவுடைய தேவியையனைய இவளுடைய குற்றமற்ற செறிந்திருக்கப்பட்ட குழலினையுடைய முகத்தை யழிவுசெய்யா தொழிவாயாக காமனையொத்தாய்.

(வி - ரை.) அமல் - சேருதல். அல்-ஒழிதல். 'அடரல்' என்பது 'அடர' எனக் கடை குறைந்து நின்றது.

இதில், எல்லாவிடத்தும் அகரக் குற்றுயிரே வந்தமை காண்க.

நெட்டுயிரான் வந்த மடக்கு

வருமாறு:—

இன்னிசைவெண்பா

"தாயாயாளா ராயாடாமா றாதாராயா
யாமாராவா ணடாமாதா மாதாவாவா
யாவாகாலா றாகாவாகா காணாநாமா
மாலா றுமா நாதாவா."

என வரும்.

(இ - ள்.) தாயாயுள்ளவ ளிவளது விதனத்தை யறியாளாத லால், வருத்தமாறாது இதனை யாராய், அங்ஙன மாராயாத நினக்கு அறிவுணர்த்த யாங்களாராக, வானநாட்டையொத்த நாட்டையுடைய வனே! மாதானவள் பெரிய வருத்தமுறுவள் வருவாயாக; வந்தால் வாயாததெது? வரும்பொழுதுங் காலாறி வருவாயாக; எங்களைக் காப்பாயுமாக; இவை யாகாதனகாண்; அயலவர் நாவால் எங்களுக்கு அச்சமுண்டாகாநின்றது; மயக்கமு மாறாது; பெருமையையுடைய கர்த்தாவே! வருவாயாக.

(வி - ரை.) இதில் எல்லாவிடத்தும் ஆகார நெட்டுயிரே வந் தமை யுணர்க.

ககாரவிகற்பத்தான் வந்த மடக்கு

வரலாறு:—

சிந்தியல்வெண்பா

"காக்கைக் காகாகூகை கூகைக்கா காக்கை
கோக்குக் கூகாக் கைக்குக் கொக்கொக்கக்
கைக்கைக்குக் காக்கைக்குக் கைத்கைக் காகா."

என வரும்.

(இ - ள்.) காக்கைக்குலங்கட் காற்று கூகைக்குலம். கூகைக் குலங்கட் காற்று காக்கைக்குலம். காலவசத்தானதலால், அரசர்க்குப் பூமியைக் காத்தற்கும், கொக்கினை யொத்துப் பகையை அழித்தற் கும் காலவாய்ப்பு வேண்டும். அக்காலவாய்ப்பு இன்றேல் இந்திரற்கும் பகை யழித்தற்குக் கூடாது.

(வி - ரை.) காலம் பகையென்னுஞ் சொற்கள் எஞ்சிநின்றன.

தகாரவிகற்பத்தான் வந்த மடக்கு

வரலாறு:—

இன்னிசைவெண்பா

"தத்தித்தா தூதுதி தாதூதித் தத்துதி
துத்தித் துதைதி துதைத்ததா தூதுதி
தித்தித்த தித்தித்த தாதெது தித்தித்த
தெத்தாதோ தித்தித்த தாது."

என வரும்.

(இ - ள்.) பாய்ந்து தாதுக்களையுடைய பூக்களின் மதுவை யுண்ணாநிற்றி அங்ஙனமுண்டு மீண்டும் வேறொரு பூவிற் பாயாநிற்றி

அங்ஙனமுண்டு பாய்ந்து செறியாநிற்றி மீண்டும் வேறொரு செறிந்தபூவின் தாதுக்களைக் கோதாநிற்றி இப்பூக்களிற் றித்தித் தின்பந் தரும் பூவெது? தித்தித்த தாதுக்களையுடைய பூவெது? இதழ் அழகிய பூவெது? எமக்குச் சொல்லுவாயாக.

(வி - ரை.) இதில் வண்டென்னுஞ் சொல் எஞ்சிநின்றது. தலைவி யவயவங்களை வியந்த தலைவன் தலைவி கேட்ப வண்டினை நோக்கிக் கூறியது. இதுவும் ஒருமெய்யான் வந்ததெனப்படும்.

ஈரெழுத்தான் வந்த மடக்கு

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

“மன்னுமான் மான்முன்ன மானமு மீனமா
மின்னமா னேமுன்னு மானினி—மென்மென
மின்னுமா மென்னிணு மன்னமுமா மென்மனனே
மன்னுமா மானுமான் மான்.”

என வரும்.

(இ - ள்.) உண்டாகாநின்றது மயக்கம் மூன்னுறவே மானமுங் குறையாநின்றது. இத்தன்மையான எம்மால் நினையப்படு மாதினை மெல்லென மின்னையு மொப்பா ளென்பேமாயின் அன்னமுமாமெனலாய்நிற்பள். என்னுள்ளத்துள்ளே தங்குவதுஞ் செய்யாநிற்பள். மாமநிறத்தையுடைய மானையொக்குங் கண்ணிணையுடைய அம்மாது.

(வி-ரை.) இதில், மகாமும், னகாமுமாகிய ஈரெழுத்துக்களே வருதல் காண்க.

மூன்றெழுத்தான் வருவது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

“மின்னுவான் முன்னு மெனினு மினிவேனின்
மன்னு வினைவே னெனைவினவா—முன்னுன
வானவனை மீனவனை மானவினை வென்வேன்
மானவனை மானுமோ வான்.”

என வரும்.

(இ - ள்.) மின்னி யுருமேற்றினைத் தோற்றுவிக்குமாயினும் பின்பு வேனிற்காலத்து நிலைபெற்று வருந்து மென்னை யாராயாத

எவர்க்கு முதலாயுள்ள சேரனை மீனவனை மிக்க வினைகளோடுகூட வென்ற வேலையுடையனாகிய மனுகுலங் காவலனை ஒக்கவல்லதோ இத்தன்மைத்தாகிய மேகம்.

(வி - ரை.) என்னை யாராயாத மனுகுலங் காவலனை யெனக் கூட்டுக.

வான்-உருமேறு. வென்ற என்பது ஈறு குறைந்தது. இதில், மகரமும், னகரமும், வகரமுமாகிய மூன்றெழுத்துக்களே வருதல் காண்க.

நான்கெழுத்துக்களால் வருவது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"யானக வென்னே யினையனு வாக்கின
கானக யானை யனையானைக்—கோனவனைக்
கொன்னயன வேனக்க கோகனகக் கைக்கன்னிக்
கன்னிக் கனியனைய வாய்."

என வரும்.

(இ - ள்.) எத்துணையுஞ் சிறிய யான் பழிக்கக் காட்டி யானை யை யொத்த நமது தலைவனை இத்தன்மையாகப் பண்ணினவை கன்னியுடைய கொல்லுந் தன்மையையுடைய வேலையொக்கு நயனமும், மலர்ந்த தாமரைபோன்ற கையும், ஒருவராற் றீண்டாத கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயுமாயிருந்தது ஈதோ ராச்சரியமாயிருந்தது.

(வி - ரை.) இதில், யகரமும், னகரமும், ககரமும், வகரமுமாகிய நான்கெழுத்துக்களே வருதல் காண்க.

ஒற்றெழுத்தின்றி வருவது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நமது புனலி லளியி வரிவை
யமுத விதழி னிகலு—குமுத
மருவி நறவு பருக வளரு
முருவ முடைய துரை."

என வரும்.

(இ - ள்.) வண்டே! நீ பயிலும் பூந்தடங்களில் இம்மடந்தை யுடைய அமுதம் பொதியும் அதரமொக்குங் குமுதமலர்களிற் பல்

காலும் பயின்று தேனைப் பருகப் பின்புந் தேனுண்டாகும் படியை யுடையது உண்டாயிற் சொல்லுவாயாக.

(வி - ரை.) இதில், ஒற்றெழுத்தின்றி யிருத்தல் காண்க.

வல்லினத்தான் வருவது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"துடித்துத் தடித்துத் துடுப்பெடுத்த கோட
ருடுத்த தொடைகடுக்கை பொற்போற்—பொடித்துத்
தொடிபடைத்த தோடுடித்த தோகைகூத் தாடக்
கடிபடைத்துக் காட்டித்துக் காடு."

என வரும்.

(இ - ள்.) மின்னுனது நடுங்கித்தோன்றக் காந்தள்கள் பூத்துக் குலைகளைத் தாங்காநின்றன. கொன்றைகள் பொன்போன்ற நிறத்தை யுடைத்தாகிய பூக்களை மாலையாகத் தொடுத்துத் தூக்காநின்றன. எல்லாருக்குந் தோன்ற வளையையுடைய தோளும் இடப்பக்கந் துடியாநின்றது. மயில்கள் களித்தாடப் புதுமையை விளைத்துக் காட்டாநின்றது காடு.

(வி - ரை.) இதில், முற்றும் வல்லெழுத்துக்களே வருதல் காண்க.

மெல்லினத்தான் வருவது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மானமே நண்ணு மனமென் மனமென்னு
மானமான் மன்னு நனிநாணு—மீனமா
மானு மினன்மின்னி முன்முன்னே நண்ணினு
மானு மணிமேனி மான்."

என வரும்.

(இ - ள்.) மானம் யாது மேவாதவுள்ள மெனதுள்ளமென்னும், பெரிய யானைகளையுடைய வேந்தனே மிகவுநாணுங் குறைபடாநிற்கும், நீங்காது மின்னுனது விளங்கி முன்னே முன்னே தோற்றினும் ஒவ்வாத அழகிய உருவத்தையுடைய மானையொப்பாள்.

(வி - ரை.) இதில், முழுதும் மெல்லெழுத்துக்களே வருதல் காண்க.

இடையினத்தான் வருவது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"யாழியல் வாய வியலள வாயவொலி
யேழிய லொல்லாவா லேழையுரை—வாழி
யுழையே லியலா வயில்விழி யையோ
விழையே லொளியா விருள்."

(இ - ள்.) யாழி னியற்றப்படாநின்ற இசைநூல் சொல்லிய அளவையுடைய இசையேழுங் கூடி இப்பேதையுடைய மொழியுடனே நிகர்க்கமாட்டா; மானின் விழியும் இவள் வேல்போலும் விழியை யொக்கமாட்டா; வியக்கத்தக்க ஆபரணங்களினது ஒளியும் இப்பேதையுடைய ஒளியாலே நிறங்கெட்டு இருளாம்.

(வி - ரை.) இதில் இடையெழுத்துக்களே வருதல் காண்க.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (சு)

மடக்கு முற்றிற்று.

சித்திரகவி வருமாறு

98. கோமூத் திரியே கூட சதுக்க
மாலை மாற்றே யெழுத்து வருத்தன
நாக பந்தம் வினவுத் தரமே
காதை கரப்பே கரந்துறை செய்யுள்
சக்கரஞ் சுழிகுளஞ் சருப்பதோ பத்திர
மக்கரச் சுதகமு மவற்றின் பால.

என்பது, இன்னும் அவ்வெழுத்து மடக்கலங்காரத்துட் படுவனவான சில மிறைக்கவியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கோமூத்திரி கூடசதுக்கம், மாலைமாற்று, எழுத்து வருத்தனம், நாகபந்தம், வினவுத்தரம், காதைகரப்பு, கரந்துறைச் செய்யுள், சக்கரம், சுழிகுளம், சருப்பதோபத்திரம், அக்கரச்சுதகம் ஆகிய பன்னிரண்டும், அவ்வெழுத்து மடக்கலங்காரத்தின்பாலவாய் வரும்.

(வி - ரை.) அக்கரச் சுதகமும் என்னு மும்மையால், நிரோட்டம், ஒற்றுப்பெயர்த்தல், மாத்திரைச்சுருக்கம், மாத்திரைவருத்தனை, முரசபந்தம், திரிபாதி, திரிபங்கி, பிறிதுபடுபாட்டுமுதலிய சித்திர கவிகளெல்லாம் கொள்க.

அவற்றுள்,

க-வது, கோமூத்திரி

என்பது, இரண்டிரண்டு வரியாக ஒரு செய்யுளை யெழுதி மேலுங் கீழும் ஒன்றிடையிட்டு வாசித்தாலும் அச்செய்யுளேயாவது.

வரலாறு:—

கலிவிருத்தம்

"பருவ மாகவி தோகன மாலையே
பொருவி லாவுழை மேவன கானமே
மருவு மாசைவி டாகன மாலையே
வெருவ லாயிழை பூவணி காலமே."

என வரும்.

(இ - ள்.) அவர் குறித்த கால மிதுவாதல்வேண்டும். மேகவொழுங்கானது திசைகளெல்லாம் பொருந்தும், அதுவுமன்றி மாலைப் பொழுதின்கண் மழையை விடாது பொழியும், ஒப்பில்லாத மான்கள் பொருந்தாநின்றன காட்டின்கண். ஆதலால், குற்றமற்ற ஆபரணங்களையுடையாய்! அஞ்சா தொழிவாயாக; தலைவர் நம்மைப் பூவால் அலங்கரிக்குங் காலமிது.

(வி - ரை.) இதனுள் 'வேண்டும்' என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப் பட்டது. 'மேவின' என்பது 'மேவன' எனத் திரிந்துநின்றது.

பசுவானது நடந்துகொண்டே நீர்விடும்போது அந்நீர் ஒழுகிய தாரையானது இவ்வாறே நெளிந்த வடிவமா யிருக்கும்; அதுபற்றியே இதற்குக் கோமூத்திரி யெனப் பெயர் ஏற்பட்டது.

உ-வது, கூடசதுக்கம்

என்பது, ஈற்றடி யெழுத்துக்கள் ஏனைமூன்றடியுள்ளுங் கரந்து நிற்கப் பாடுவது.

வரலாறு:—

கட்டளைக்கலித்துறை

"புகைத்தகைச்சொற்படைக்கைக்கதக்கட்பிறைப்பற்கறுத்த
பகைத்திறச்சொற்கெடச்செற்றகச்சிப்பதித்தூர்க்கைபொற்புத்

[1] கோமூத்திரி

202-ம் பக்கத்திலுள்ளது.

ப ரு வ மா க வி தோ க ன மா லை யே பொ ரு வி லா வு ழை மே வ ன கா ன மே

ம ரு வு மா சை வி டா க ன மா லை யே வெ ரு வ லா யி ழை பூ வ ணி கா ல மே

பருவ மாக விதோகன மாலையே
பொருவி லாவுழை மேவன கானமே
மருவு மாசை விடாகன மாலையே
வெருவ லாயிழை பூவணி காலமே.

இது, முன்னிரண்டடி மேல்வரியாகவும், பின்னிரண்டடி கீழ்வரியாகவு மெழுதி, அவ்வரி இரண்டையும் மேலுங் கீழும் ஒன்றிடையிட்டுக் கோமூத்திரரேகைவழி படிக்க, ஒன்றுவிட்டொன்று மாறுடி அச்செய்யுளே முடியுமாறு காண்க.

நகைத்ததித்நித்ததுத்தத்தசொற்றத்தைப்பத்தித்திறத்தே
திகைத்தசித்தத்தைத்துடைத்தபிற்பற்றுக்கெடக்கற்பதே."

என வரும்.

(இ - ள்.) நெருப்பின் தன்மையையுடைய சொற்களையும், ஆயுதங்களோடுகூடிய கைகளையும், வெகுளியோடு கூடிய பார்வையையும், பிறைபோன்ற கோரப்பற்களையும், கரியநிறத்தையுமுடைய பகைஞராகிய அவுணசாதியென்னும் வார்த்தை மாளச் செறுத்த காஞ்சிபுரப் பெரும்பதியிலுள்ள கொற்றவை யழகுதங்கிய இன்பந்தரா நின்ற யாழினிசைபோன்ற சொல்லையுடைய கிள்ளையை யொப்பாளிடத்து அன்பு செய்யாது அறிவழிந்த வுள்ளத்தை நீக்கிய காலத்து இருபற்றுங் கெடுதற் கேதுவாகிய ஞானத்தை யறிவது.

(வி - ரை.) கிள்ளை மொழியினை யொத்த மொழியையுடைய தூர்க்கையெனக் கூட்டுக. இச் செய்யுளில் முதல் மூன்றடிகளிலும் ஆராயின் ஈற்றடி யெழுத்துக்கள் காணப்படும். இங்ஙனம் ஓரடியின் எழுத்துக்கள் மற்றையடிகளில் மறைந்து நிற்றலால் இது கூட சதுக்கமெனப்பட்டது. கூடம் - மறைவு, சதுக்கம் - நான்கடிக்கூட்டம்; இது செய்யுளை யுணர்த்தும்.

௩-வது, மாலைமாற்று

என்பது, ஒரு செய்யுளை யீறுமுதலாக வாசித்தாலும் அச்செய்யுளேயாவது.

குறள்வெண்பா

"நீவாத மாதவா தாமோக ராகமோ
தாவாத மாதவா நீ."

(இ - ள்.) நீங்காத பெரிய தவத்தை யுடையாய்! மிக்க மயக்க வேட்கை கெடாது; ஆதலால், அழகிய மாதினுடைய ஆசையை நீக்குவாயாக.

எனவும்,

குறள்வெண்பா

"வாயாயா நீகோவா யாதாமா தாமாதா
யாவாகா நீயாயா வா."

(இ - ள்.) எங்கட்குக் கிடையாதன யாவை நீயருள்புரிவாயாக என்னும் இவள் மிக்க வருத்தமாவள் யாவை நிணக்காகாதன ஆயனே நீ வருவாயாக.

எனவும்,

குறள்வெண்பா

"பூவாளை நாறுநீ பூமேக லோகமே
பூநீறு நாளைவா பூ."

(இ - ள்.) இயல்பாய்ப் பூப்பிலாதாளைக் கலந்து புலால் கமழும் நீ யெமக்குப் பூமழையும், பொன்மழையும், பொழியு மேகமே! பூவுந் திருநீறும் புனைந்து நாளைவா இவளிப்பொழுது பூப்பினளாயிருக்கின்றாள்.

எனவும் வரும்.

(வி - ரை.) பூப்புனைதல் புலால்நாற்ற நீங்க. திருநீறுபுனைதல் குற்றநீங்க.

மாலையை எப்பக்கந் திருப்பினும் அது ஒரே தன்மைத்தா யிருத்தல்போல இச்செய்யுளும் எவ்வாறு மாற்றி வாசிப்பினும் ஒரே தன்மைத்தா யிருத்தலின் மாலை மாற்று எனப்பட்டது.

சு-வது, எழுத்துவருத்தனம்

என்பது, ஓரெழுத்தா னொருமொழியாய்ப் பொருள் பயந்து, பின் ஒரெழுத்தேற்றப் பிறிதொரு மொழியாய்ப் பொருள் பயந்து, அவ்வாறே முறைமுறையானேற்ற ஒவ்வொருமொழியாய்ப் பொருள் பயப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசைவெண்பா

"ஏந்திய வெண்படையு முன்னொ ளெடுத்ததுவும்
பூந்துகிலு மாலுந்தி பூத்ததுவும்—வாய்ந்த
உலவி லெழுதகடை வேயோரொன் றாச்சேர்க்கத்
தலைமலைபொன் றாமரையென் றாம்."

(இ - ள்.) திருமால் தாங்கிய கம்புவும், அவனெடுத்த நகமும், அவனது ஆடையாகிய கககமும், அவனுந்தி மலர்ந்த கோகநகமும், என்னப்பட்ட இவற்றிற் கேடில்லாத எழுத்தினடைவேயென்று ஒன்றின் ஓரெழுத்தாக எடுத்துச் சேர்க்கப் பின்பு அது தலையென்றும், மலையென்றும், பொன்னென்றும், தாமரையென்றுமாம். அவ்வாறு சேர்த்த லெங்ஙனமெனின்,

(வி - ரை.) கம்பு என்பதில், கம் என்கிற எழுத்தைப் பிரித்துத் தலையெனவும்,

நகம் என்பதில், ந-என்கிற எழுத்தைப் பிரித்து, முன் கம் என்பதிற்கு முன் கூட்டி 'நகம்' ஆக்கி 'மலை' எனவும்,

கநகம் என்பதில், க-என்கிற எழுத்தைப் பிரித்து, முன் நகம் என்பதற்கு முன் கூட்டிக் 'கநகம்' ஆக்கிப் 'பொன்' எனவும்,

கோகநகம் என்பதில், கோ என்னு மெழுத்தைப் பிரித்து, முன் கநகம் என்பதற்கு முன் கூட்டிக் 'கோகநகம்' ஆக்கித் 'தாமரை' எனவுங் கொள்க.

இதில் எழுத்துக்களைப் பெருக்கி மொழியாக்கிப் பொருள் கொள்ளலால் இது எழுத்துவருத்தனம் எனப்பட்டது. எழுத்து வருத்தனம் - எழுத்துப் பெருகுதல். வருத்தனம் - பெருகுதல்.

ரு-வது, நாகபந்தம்

என்பது, இரண்டு பாம்புகள் தம்முள் இணைவனவாக உபதேச முறைமையா னெழுதி, ஒரு நேரிசை வெண்பாவும், ஒரு இன்னிசை வெண்பாவு மெழுதிச், சந்திகளினின்ற எழுத்தே மற்றை யிடங்களினு முறுப்பாய் நிற்கப் பாடுவது. மேற் சுற்றுச்சந்தி நான்கினு நான்கெழுத்தும், கீழ்ச்சுற்றுச்சந்தி நான்கினு நான்கெழுத்தும், இரண்டு பாம்பிற்கு நடுச்சந்தி நான்கினும் இரண்டுபோட்டிற்கும் பொருந்த நான்கெழுத்துமாகச் சித்திரத்தி லடைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அருளின் றிருவுருவே யம்பலத்தா யும்பர்
தெருளின் மருவருசீர்ச் சீரே—பொருவிலா
வொன்றே யுமையா ளுடனே யுருத்தரு
குன்றே தெருள வருள்."

(இ - ள்.) அறத்தினது அழகிய மேனியாய்! திருச்சிற்றம் பலத்தினையுடையாய்! தேவர்கள் அறிவிற்கும் எட்டாதாய்! அழகிய புகழையுடையாய்! குற்றமில்லாத ஏகரூபத்தையுடையாய்! உமையோடு பொருந்தின மலைபோல்வாய்! யாங்கள் தெளிய அறிவை அருள்வாயாக.

(வி - ரை.) அறிவு என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது.
எனவும்,

இன்னிசை வெண்பா

"மருவினவ ருள்ளத்தே வாழ்சுடரே நஞ்சு
பெருகொளியான் றேய்பெருஞ் சோதி திருநிலா

வானஞ் சுருங்க மிகுசுடரே சித்த
மயரு மளவை யொழி.''

(இ - ள்.) அடைந்தவருள்ளத்தே கெடாத விளக்கமாயுள்ளாய்! நஞ்சின்க ணுண்டாகிய பெருகிய நிறநிறைந்து பொருந்தின திருமிடற்றையுடைய பெரிய சோதியாயுள்ளாய்! அழகிய மதியையுடைய ஆகாயமானது சிறுகப்பெருகிய வொளியே திருமேனியாயுள்ளாய்! எனதுள்ளம் நினதடியை மறக்கு மெல்லையை யொழிப்பாயாக. எனவும் வரும்.

(வி-ரை.) இது நாகவுருவத்தில் பந்திக்கப்படுவதாதலின் நாகபந்தம் எனப்பட்டது. இன்னும் நாகபந்தங்கள் பலவுள.

க௱-வது, வினுவுத்தரம்

என்பது, வினுவின தொரு சொற்றொடரைப் பிரித்து, அப்பதந்தோறும் வினுயதற்கு உத்தரமாகப் பதப்பொரு ளுரைத்துக் கடைக்கால் அவ்வினுயதற்கு உத்தரமான அச்சொற்றொடர் முழுவது மொரு பொருளாக்கி யுரைப்பது. அப்பதம் விரிக்குங்காற் செவ்வன் விரியாது அருமை தோன்ற விரித்துக் காட்டுவது.

வரலாறு:—

இன்னிசை வெண்பா

''பூமகள்யார்? போவானை யேவுவா னேதுரைக்கும்?
நாமம் பொருசாத்திற் கேதென்பர்? தாமழகின்
பேரென்? பிறைசூடும் பெம்மா னுவந்துறையுஞ்
சேர்வென்? திருவேகம் பம்.''

(இ-ள்.) இதனுள், 'பூமகள் யார்?' 'திரு' எனவும்; 'போவானை யேவுவான் எதுரைக்கும்?' 'ஏகு' எனவும்; 'நாமம் பொரு சாத்திற்கே தென்பர்?' 'அம்பு' எனவும்; 'அழகின் பேரென்?' 'அம்' எனவுங் கூட்டித் 'திருவேகம்பம்' எனக் கண்டுகொள்க.

எனவும்,

நேரிசை வெண்பா

''நீத்தொழிந்த வாறைந் தடக்கிப்பின் னிச்சயமே
வாய்த்தமைந்த வாயில்பெண் ணுனையே—கூர்த்தகு
வாளேற்ரு டோசை விளைநிலமிவ் வல்லாற்
கேளா யுடன்வருவ தில்.''

[2] இரட்டை நாகபந்தம்

205-206-ம் பக்கங்களிலுள்ளது.

[இதன் விவரம் மறுபக்கம் பார்க்க.]

அருளின் றிருவுருவே யம்பலத்தா யும்பர்
தெருளின்மரு வாருசீர்ச் சீரே—பொருவிலா
வொன்றே யுமையா ளுடனே யுறுதிதரு
குன்றே தெருள வருள்.

மருவி னவருளத்தே வாழ்சுடரே நஞ்சு
பெருகொளியான் றேயபெருஞ் சோதி—திருநிலா
வானஞ் சுருங்க மிகுசுடரே சித்த
மயரு மளவை யொழி.

இவ்விரண்டு பாட்டும், இரண்டுநாகங்களின் தலைநின்று தொடங்கி வான்முனைக ளிறுதியாக இடையிடையே தத்தம் முடலினும், பிறிது பிறிதுடலினும் மாறுடிச் சந்திகளி னின்ற எழுத்தே மற்றை யிடங்களினு முறுப்பாய் நிற்க, ஒவ்வொரு பாம்பிற்கும் மேற்சுற்றுச் சந்தி நான்கினு நான் கெழுத்தும், கீழ்ச்சுற்றுச் சந்தி நான்கினு நான்கெழுத்தும், இரண்டு பாம்பிற்கு நடுச்சந்தி நான்கினும் இரண்டு பாட் டிற்கும் பொருந்த நான்கெழுத்துமாகச் சித்திரத்தி லடை பட்டு முடியுமாறு காண்க.

———

(இ - ள்.) இதனுள் நீத்தொழிந்த ஆறு-நிலை எனவும், ஐந் தடக்கி-ஆமை எனவும், வாயில் கடை எனவும், பெண்ணானை-பிடி எனவும், வாளேறு-புண் எனவும், ஓசை-இயம் எனவும், விளைநிலம்- செய் எனவும் கூட்டி, 'நிலையாமை கடைப்பிடி, புண்ணியஞ்செய்' எனக் கண்டுகொள்க.

எனவும்,

நேரிசை வெண்பா

"நல்வினை நாற்கால் விலங்கு நவைசேரும்
கொல்வினை யஞ்சி குயக்கல—மெல்ல
வுறுதியு மல்லவு நாட்பேர் யாப்பே
ரிறுதியி லின்ப நெறி."

(இ - ள்.) இதனுள், 'நல்வினையையுடைய நாற்கால்விலங்கு யாது?' 'முயல்' எனவும், 'நவைசேருங் கொல் வினையஞ்சியாது?' 'ஆமை' எனவும், 'குயக்கலம் யாது?' 'அகல்' எனவும், 'மெல்ல உறுதியையும், உறுதியல்லனவற்றையுஞ் சொல்லுநாட்பெயர்யாது?' 'சோதி' எனவும், 'மாப்பெயர் யாது?' 'தேறு'எனவும் கூட்டி, 'முயலாமை யகல், சோதி தேறு' எனக் கூட்டுக. இறுதியி லின்பநெறி.

எனவும் வரும்.

(வி-ரை.) இச்சித்திரகவி வினாவும், விடையுமாக அமைதலின் வினாவுத்தரம் எனப்பட்டது.

எ-வது, காதைகரப்பு

என்பது, ஒரு செய்யுள் முடியவெழுதி அதனீற்று மொழிக்கு முதலெழுத்துத் தொடங்கி, ஒவ்வோரெழுத்திடையிட்டு வாசிக்கப் பிறிதொரு செய்யுட் போதுவது.

வாலாறு:—

இன்னிசை வெண்பா

"தாயேயா னோவவா வீரு வெமதாநீ
பின்னை வெருவா வருவதொ ரத்தப
வெம்புகல் வேறிருத்தி வைத்திசினிச் சைகவர்
தாவா வருங்கலநீ யே."

என வரும்.

(இ-ள்.) தாயாயுள்ளாய்! யாங்கள் வருந்தும் அவாவினை நீக்கு; எமது சார்வாயுள்ளாய் நீ பின்பு அச்சமாக வருவது ஆராய்; அது கெட எமக்குப் புகலாயுள்ளவிடம் வேறாகச் சமைத்துவைப்பாய்;

ஆசைப்பாடு கைக்கொள்; எங்கட்குக் கேடிலாத அரிய ஆபரணமா யுள்ள கடவுளே!

இதனுட் போந்த செய்யுள்,

வரலாறு:—

வஞ்சித்துறை

"கருவார் கச்சித்
திருவே கம்பத்
தொருவா வென்னீ
மருவா நோயே."

(இ - ள்.) மனமே! நீ கச்சித்திருவேகம்பத்துறையும் ஒப்பில்லாதவனே யென்று சொல்லக் கருவார் நோய் மருவா.

(வி-ரை.) 'வருங்கலநீயே' என்பதில் லகர மொழிக்கு முதலாகாமையின் அதனை நீக்கிக் ககாமுதலாகக் கொள்க. இதில் வேறொரு செய்யுளின் சொல் முறையே மறைந்து நிற்றலால், இது காதை கரப்பு எனப்பட்டது; காதை-சொல், கரப்பு-மறைவு.

அ-வது, கரந்துறைப்பாட்டு

என்பது, ஒரு செய்யுட் பிறிதொரு செய்யுட்சொற் புகாது எழுத்துப் பொறுக்கிக் கொள்ளலாம்படி பாடுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அகலல்குற் றேரே யதர மமுதம்
பகர்தற் கரிதிடையும் பார்க்கின்—முகமதிய
முத்தென்ன லாமுறுவன் மாதர் மூழுநீல
மைத்தடங்கண் வெவ்வேறு வாள்."

(இ - ள்.) நண்பனே! நான் கண்ட மாதருடைய உருவத்தன்மை கேட்பாயாக:- அல்குலானது தேரினது தட்டாயும், அதரமானது அமுதமாயும், இடையானது விசாரித்துச் சொல்லுவதற்கு அரிதாயும், முகமானது மதியமாயும், முறுவலானது முத்தமாயும், மைத்தடங் கண்ணானது நீலப்பூவாயும், வேறுபட வைத்த வாளாயு மிருக்கும்.

இதனுட் போந்த செய்யுள்,

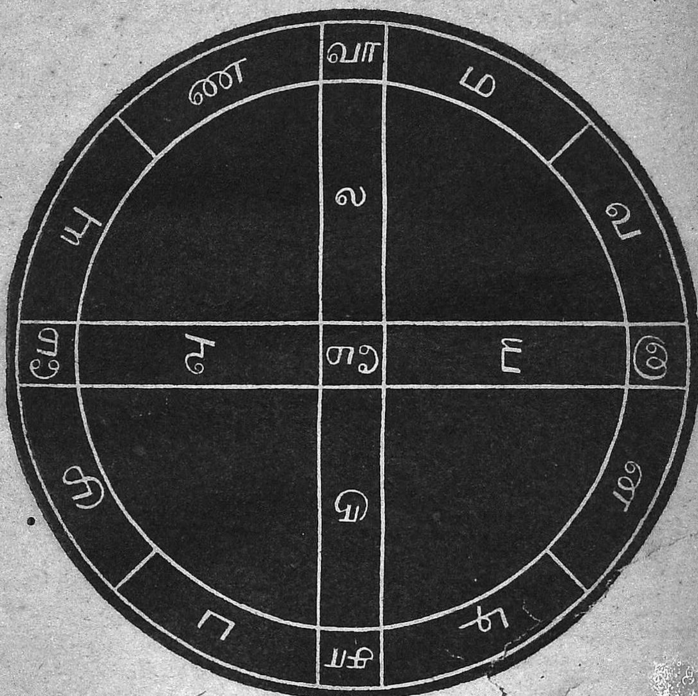
வரலாறு:—

குறள் வெண்பா

"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு." என்பதாம்.

[3] நான்காரைச் சக்கரம்

209-ம் பக்கத்திலுள்ளது.

மேரு சாபமு மேவுமே
மேவு மேயுண வாலமே
மேல வாமவ ணுயமே
மேய ணுனடி சாருமே.

இது, 'மே' என்னும் எழுத்து நடுவே நின்று ஆர் மேல் ஒவ்வோரெழுத்து நின்று சூட்டின்மேற் பன்னிரண்டு எழுத்து நின்று, நடுவுநின்று கீழாரின் வழியிறங்கி யிடஞ் சென்று அடுத்த ஆரின்வழி நடுவடைந்து முதலடிமுற்றி மறித்தும் நடுவுநின்று அவ்வாரின் வழிதிரும்பி யிடஞ் சென்று அடுத்த ஆரின்வழி நடுவுசென்று இரண்டாமடி முற்றி, அவ்வாறே மூன்றுமடி நான்காமடிகளும் வலஞ் சென்று முற்றியவாறு காண்க.

இதில் ஒரு செய்யுள் மறைந்து கிடத்தலான் இது கரந்துறைச் செய்யுள் ஆயிற்று.

கூ-வது சக்கரம்

இது நான்காரைச் சக்கரமும், ஆறாரைச் சக்கரமும், எட்டாரைச் சக்கரமும் என மூன்று வகைப்படும்.

அவற்றுள்,

நான்காரைச் சக்கரம்

வரலாறு:—

வஞ்சிவிருத்தம்

"மேரு சாபமு மேவுமே
மேவு மேயுண வாலமே
மேல வாமவ னுயமே
மேய னுனடி சாருமே."

என வரும்.

(இ - ள்.) மேருவை வில்லாகக் கொள்ளுவனவாயும், நஞ்சை யுணவாக விரும்புவனவாயும், உயர்ந்த வுருவத்தை யுடையனவாயு மிருக்கும் அவன் விளையாடுதற் கினமாயுள்ள கூளியாகலான், அத் தன்மையா னடிகளைப் பொருந்துவீராக.

(வி-ரை.) இது நான்காராய், நடுவே 'மே' என்னு மெழுத்து நின்று, ஆர்மே லொவ்வோ ரெழுத்து நின்று, சூட்டின்மேற் பன்னிரண்டெழுத்து நின்று முற்றுப்பெற்றது. நான்காரைச் சக்கரமாவது:- நான்கு ஆர்க்கால்களையுடைய சக்கரம். சூட்டு-வட்டை.

ஆறாரைச் சக்கரம்

வரலாறு:—

கட்டளைக்கலித்துறை

"தண்மலர் வில்விதன் போரான தஞ்ச நமக்களித்த
கண்மலர்க் காவிக் கெதிர்வன வன்று கரமளந்த
பண்மலர் யாழ்பயில் வாரன்பு சூழ்பதி நாகைமிக்க
தண்மைய கத்துப் பதுமத்த மாதர்த் தடங்கண்களே."

என வரும்.

(இ - ள்.) கைகளாற் றைவந்த விரிந்த பண்ணையுடைய யாழ் வல்லோர், அன்பு மேவிய நாகபட்டணத்தில், காமனுடைய போரில் நமக்கு அபயங்கொடுத்த கண்ணுகிய நீலப்பூவுக்கு ஒப்பாவனவல்ல

மிகக் குளிர்ச்சியையுடைய தாமரைமலரி லுறைவோர்க் கொத்த பெண்களின் அகன்ற கண்கள்.

(வி - ரை.) இது ஆறாராய், நடுவே ரசரநின்று ஆர்மேல் ஒன்ப தொன்ப தெழுத்தாய்க், குறட்டின்மேற் போதிவானவனென்னும் பெயர் நின்று சூட்டின்மே லிருபத்து நான்கெழுத்து நின்று மூற்றுப்பெற்றது.

குறடு - ஆர்க்கால்களுக் கடியில் உள்ள குடத்தின் வளைவான பாகம்.

எட்டாரைச் சக்கரம்

வரலாறு:—

ஆசிரியப்பா

"மலர்மலி சோலை யசுநலங் கதிர்க்க
மடமயி லியற்றக மாதிரம் புதைத்து
வளைந்து புகன்மேக வல்லிருண் மூழ்க
வரியளி துதைந்த கதுப்பினி தடைச்சி
மன்னுமா மடமொழி வடிவாள் வளவன்
கன்னித் துறைவன் கனகச் சிலம்பே."

என வரும்.

(இ - ள்.) மலர்மிக்கிருந்த சோலையுள் நலம் விளங்க, மடப்பத் தோடு கூடியிருந்த மயிலியலுக்கு ஒக்கும்படியாகத் திசைகளை மறை த்துச் சூழ்ந்து மிக்க மேகங்க ளென்னுநின்ற வலிய இருளினாலே மூழுகுந்தன்மைத்தாய், இசை மருவிய வண்டுகள் குடையத்தகா நின்ற மலர்களைக் குழலின்மீதே அழகுபெற அணிந்து பொருந்துமா மடப்பத்தோடு கூடாநின்ற மொழியையுடையாள் கூரிய வாள் வளவ னாகிய கன்னித்துறைவனது கனகமலையின்கண்.

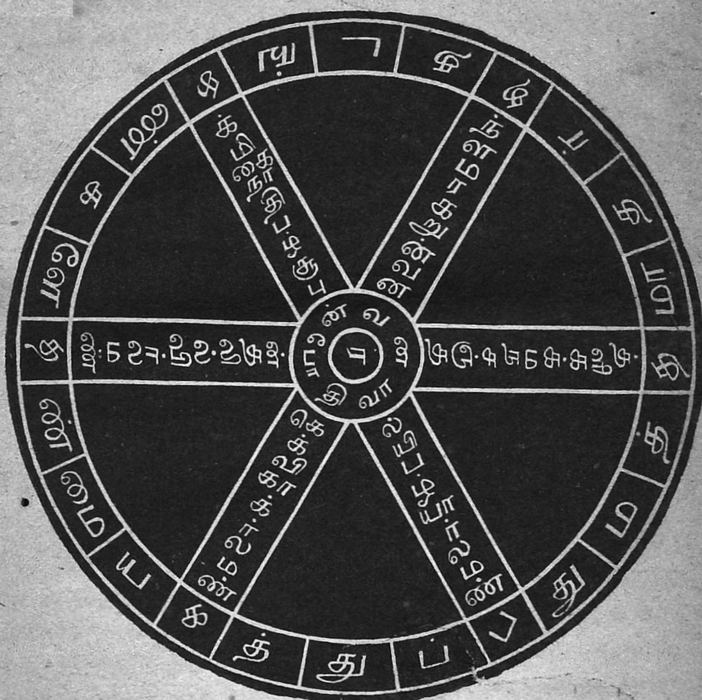
(வி - ரை.) இமயமலையின்கண் திசைகளை மறைத்து மேகஞ் சூழ்ந்துமலர் மலிந்து சோலைக்கு அழகுண்டாகத் தன் குழலை யலங் கரித்து மயிலியலொப்ப அழகுபெற்ற மடப்பத்தோடு கூடிய மொழி யாள் நிற்பளெனக் கூட்டுக.

இது எட்டாராய், ஆர்மேலவ்வா றெழுத்தாய், நடுவே ககர நின்று குறட்டின்மேல் அறமேதனமாவது என்னுஞ் சொன்னின்று சூட்டின்மேன் முப்பத்திரண்டெழுத்து நின்று மூற்றுப்பெற்றது.

[4] ஆரூரைச் சக்கரம்

—o—

209-210-ம் பக்கங்களிலுள்ளது.

தண்மலர் வில்விதன் போரன தஞ்ச நமக்களித்த
கண்மலர்க் காவிக் கெதிர்வன வன்று கரமளந்த
பண்மலர் யாழ்பயில் வாரன்பு சூழ்பதி நாகைமிக்க
தண்மை யகத்துப் பதுமத்த மாதர்த் தடங்கண்களே.

இது, ஆரூராய் நடுவே ரகர நின்று ஆர் ஒன்றுக்கு ஒன்பதொன்ப தெழுத்தாய்க் குறட்டின்மேல் 'போதிவான வன்' என்னும் பெயர் நின்று சூட்டின்மேல் இருபத்து நான்கெழுத்து நின்று இடக்குறுக்காரின் முனை தொடங்கி அதனெதிராரின் முனையிறுதி சென்று முதலடி முற்றி, அடுத்த வலக்கீழாரின் முனைநின்று அதனெதிராரின் முனை

யிறுதிசென் றிரண்டாமடி முற்றி, அடுத்த வலக்கீழாரின் மூனைநின்று எதிர்த்த மேலாரின் முனையிறுதி சென்று மூன்றுமடிமுற்றி அதற்கடுத்த வலக்கீழாரின் முனைநின்று வட்டைவழி வலஞ்சுற்றி நான்காமடி முடிதல் காண்க.

'கண்மலர்' என்ற அடி முடிவில் வட்டையில் நிற்கும் தகரத்தை இவ்வடிக்கு உயிர்மெய்யாகவும், வட்டைசுற்றி வாசிக்கும் நான்காமடிக்கு மெய்யாகவும் கொள்க. தகரவுயிர் மெய்யில் (த்) என்னும் மெய் இருத்தலான் இங்ஙனம் கொள்ளற்கு நியாயம் ஏற்பட்டதென்க. இன்னும் இவ்வடியை வாசிக்கும்போது நடுவே நிற்கும் ரகரவுயிர் மெய்யை மேற்கூறிய நியாயப்படி மெய் (ர்) ஆகக் கூட்டிக்கொள்க.

---

[5] எட்டாரைச்சக்கரம்

210-ம் பக்கத்திலுள்ளது.

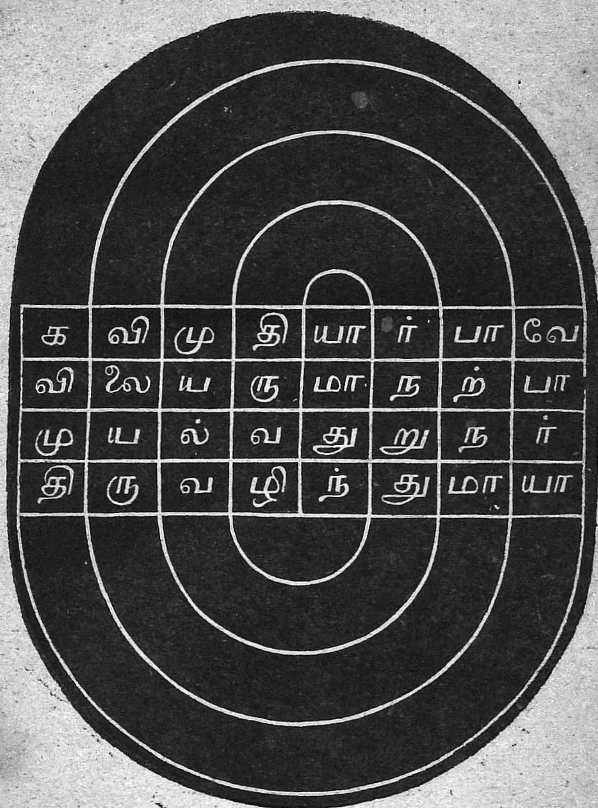

மலர்மலி சோலை யகநலங் கதிர்க்க
மடமயி லியற்றக மாதிரம் புதைத்து
வளைந்து புகன்மேக வல்லிருண் மூழ்க
வரியளி துதைந்த கதுப்பினி தடைச்சி
மன்னுமா மடமொழி வடிவாள் வளவன்
கன்னித் துறைவன் கனகச் சிலம்பே.

இது, எட்டாராய், ஆர் ஒன்றுக்கு அவ்வாறெழுத்தாய் நடுவே ககர நின்று குறட்டின்மேல் 'அறமே தனமாவது' என்னுஞ் சொல் நின்று சூட்டின்மேல் முப்பத்திரண்டு எழுத்து நின்று இடக்குறக் காரின் முனை நின்று தொடங்கி அதனெதிர் முனையி னிறுதி சென்று முதலடிமுற்றி, முதல் தொடக்கத்துக்கு வலக்கீழாரின் முதற்றொடங்கி எதிரேறி இரண்டாமடி முற்றி, அதற்கடுத்தது அவ்வாறே ஏறி மூன்றாமடி முற்றி, அதற்கடுத்தது அவ்விதமே ஏறி நான்காமடி முற்றி, முதல் தொடங்கிய ஆரின் முதலெழுத்திலிருந்து வட்டைமேல் வலஞ்சுற்றி ஐந்தாவது ஆறாவது அடிகள் முடிந்தமை காண்க.

[6] சுழிகுளம்

211-ம் பக்கத்திலுள்ளது.

கவிமுதியார் பாவே
விலையருமா நற்பா
முயல்வ துறுநர்
திருவழிந்து மாயா.

இது, செவ்வே யெழுதிய நாலடி நான்கு வரியுள், முதலடி முதலெழுத்தினின்றும் சுழிரேகை வழியே மேனின்று கீழிழிந்தும், கீழ்நின்று மேலேறியும், புறநின்றுவந் துண்முடிய இடஞ்சுற்றிப் படிக்க நாலடியு முடியுமாறு காண்க.

இதுவும் ஒருவகை நான்காரைச் சக்கரம்

வாலாறு:—

இன்னிசை வெண்பா

"மாதவா போதி வரதா வருளமலா
பாதமே யோத சுராரைநீ—தீதகல
மாயா நெறியளிப்பா யின்றன் பகலாச்சீர்த்
தாயே யலகில்லா டாம்."

என வரும்.

(இ-ள்.) புத்ததேவா! குற்றமில்லாதாய்! உன்னுடைய பாதத்தை வழுத்தாநிற்கும் அசுரருக்கு நீ பாவங்கெட மோக்ஷமளிப்பாய்! அன்பு நீங்காத அழகிய தாய்போல்வாய்! எல்லையில்லாத மிக்க வலிதாகிய தவத்தை யுடையாய்! இன்று அருள்வாயாக.

(வி-ரை.) இதுவு நான்காராய், நடுவே ரகாரநின்று, குறட்டின்மேல் வசுதாரையென்னும் பெயர்நின்று, ஆர்மேல் நந்நான்கெழுத்துநின்று, சூட்டின்மே லிருபத்தெட் டெழுத்துநின்று முற்றுப்பெற்றது. ஆடு-வலி.

௯௦-வது, சுழிகுளம்

என்பது, ஒரு செய்யுளை எவ்வெட்டெழுத்தாய் நான்கு வரியாக எழுதி, மேனின்று கீழிழிந்தும், கீழ்நின்று மேலேறியும், புறநின்று வந்துண் முடிய வுச்சரித்தாலும், அவ்வரி நான்குமேயாகி அச்செய்யுளாயே முற்றுப்பெறுவது.

வரலாறு:—

வஞ்சித்துறை

"கவிமுதியார்பாவே
விலையருமாநற்பா
முயல்வதுறுநர்
திருவழிந்துமாயா."

என வரும்.

(இ-ள்.) கவிகளால் முதிர்ந்தார் செய்யுங் கவியே விலையிடுதற்கரிய கவியெனவும், இடைவிடாது முயல்வார் செல்வமழிந்து கெடாதெனவுமாம்.

இதுவுமது

வரலாறு:—

வஞ்சி விருத்தம்

"மதனவிராகாவாமா
தநதசகாவேநீவா

நதத்நதா தாவேகா
விசநவிரோதாகாரா."

என் வரும்.

(இ-ள்.) மதனு! ஆசையில்லாதவனே! ஒளியையுடையானே! குபேரனுக்குத் தோழனுயுள்ளானே! மேகத்தினு மதனமான வள்ளலே! பணிப்பூணுல் விரோதமான தோற்றத்தையுடையானே! எங்கள் விதனங்களை நீக்கிக் காப்பாயாக.

(வி-ரை.) நீக்கப்பொருண்மையின்கண் வந்த ஐந்தனுருபு ஆறனுருபாய் மயங்கின. இதனுள், 'நீக்கி' என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

கக-வது, சருப்பதோபத்திரம்

என்பது, ஒருநிரை எட்டாக அறுபத்து நான்கறை கீறி, ஒரு செய்யுள் எவ்வெட்டெழுத்தால் ஓரடியாக நான்கடி பாடி, மேனின்று கீழ் இழியவும், நான்கடியு மெழுதி, கீழ் நின்று மேலேறவும் நான்கடியு மெழுதி, மேனின்று கீழிழியவும், கீழ் நின்று மேலேறவும், முதலொடுங்கி யிறுதியாகவும், இறுதிதொடங்கி முதலாகவும், மாலைமாற்ருக நான்கு முகத்தினும் வாசித்தாலும் அச்செய்யுளே யாவது.

வரலாறு:—

வஞ்சி விருத்தம்

"மாவா நீதா தாநீ வாமா
வாயா வாமே மேவா யாவா
நீவா ராமா மாரா வாநீ
தாமே மாரா ராமா மேதா."

என வரும்.

(இ-ள்.) பெரியோனே! நீதியுடையோனே! மிக்க நீங்காத செல்வத்தையுடையோனே! என்னுக்குக் கடவது, பொருந்துவாயாக; இப்படி யென்னைச் சேர்ந்தால் வாயாதன யாவை? நீ வருவாயாக. இராமனை யொப்பாய்! காமனுமா யுள்ளாய்! மழையை யொப்பாய்! நீ யாதலால் பெரிய மேம்பாட்டையுடைய நின் மார்பி னிறைந்திருக்கப்பட்ட ஆராகிய தாரினைத் தருவாயாக.

அரசர் மாளிகைகளிலுள்ளதோர் கட்டிடத்திற்கு, சருப்பதோபத்திர மென்று பெயர்; அந்தக் கட்டிடம் நாற்புறமும் வாயிலுள்ளதாய், நினைத்த பக்கத்தில் மேலேறவும், கீழிறங்கவும் கூடியதாயிருக்கும்; இச் சித்திரகவியும் அதேபோன் றிருத்தலால் அப் பெயர் பெற்றதென்க.

[7] சருப்பதோ பத்திரம்

212-ம் பக்கத்திலுள்ளது.

மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா

மாவா நீதா தாநீ வாமா
வாயா வாமே மேவா யாவா
நீவா ராமா மாரா வாநீ
தாமே மாரா ராமா மேதா.

இது, நாற்புறமும் தலைப்பாக வைத்து வரிசையாகப் படித்தாலும், மடக்கிப் படித்தாலும், நான்கடிகளையும் மேனின்று கீழிறக்கியும் கீழ்நின்று மேலேற்றியும் படித்தாலும் சொரூபங் கெடாமல் மாலைமாற்றாய் முடியுமாறு காண்க.

கஉ-வது, அக்கரச்சுதகம்

என்பது, ஒருபொருள் பயப்பதொரு சொற்கூறி அதனில் ஒவ்வொரு எழுத்தாக நீக்க, வெவ்வேறு பொருள் பயக்கப் பாடுவது.

வரலாறு:—

கலித்துறை

"பொற்றூணில் வந்த சுடர்பொய்கை பயந்தவண்ணல்
சிற்றாயன் முன்வ னிதையாகி யளித்தசெம்மல்
மற்றியார்கொல் லென்னின் மலர்தூவி வணங்கினாரும்
கற்றார் பரவுங் கநகாரிந காரிகாரி."

என வரும்.

(இ - ள்.) பொன்னாகிய தூணிலே தோற்றிய சோதியா யுள்ளான் யார்? பொய்கையானது பெற்ற தலைமை யுடையவன் யார்? சிற்றாயனாகிய மால் முன்னாள் மோகினி வடிவு கொண்ட போது பெற்ற பிள்ளை யாரென்று கேட்பீராயின், கற்றாரால் மலர் தூவி நாடோறும் வணங்கப்பட்ட கநகாரி என்றும், நகாரி என்றும், காரி என்றுங் கொள்க.

(வி-ரை.) கனகாரி-திருமால். நகாரி-முருகவேள். காரி-மாசாத்தன். அக்கரச்சுதகம்-அக்ஷரநீக்கம்.

கஙு-வது, நிரோட்டம்

என்பது, இதழ் குவிக்கு முயிரு மெய்யுந் தீண்டாமற் பாடுவது.

வரலாறு:—

நேரிசைவெண்பா

"சீலத்தான் ஞானத்தாற் றேற்றத்தாற் சென்றகன்ற
காலத்தா வாராத காதலான்—ஞாலத்தார்
இச்சிக்கச் சாலச் சிறந்தடி யேற்கினிதாங்
கச்சிக்கச் சாலைக் கனி"

(இ - ள்.) தொழிலாலும், அறிவாலும், மனத் தெளிவாலும், தன்னிடனாகச் செலுத்தின காலத்தின் பெருமையாலும், ஒப்பில்லாத ஆசையாலும், உயர்ந்தோராயினார் நினைப்பவும், எத்தனையுந் தாழ்ந்த எனக்கு, மிகவுஞ் சிறந்தினிதாகாநிற்குங் கச்சிப்பதியி லுண்டாகிய திருக்கச்சாலையிற் றோற்றிய கனியையொப்பான்.

என வரும். என்னை?

சூத்திரம்

"உஊஒஓ ஔபம வவிவற் றியைபு
சேரா நிரோட்டத் திறத்து."

என்றாகலின்.

(வி - ரை.) நிரோட்டம் என்பதற்கு இதழோடிதழ் ஒட்டாதது என்று பொருள்.

கசு-வது, ஒற்றுப்பெயர்த்தல்

என்பது, ஒருமொழியுந் தொடர்மொழியுமாய்ப் பொருள்படு மவற்றை அப்பொருளொழிய வேறு பொருள்பட வைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வண்புயலைக் கீழ்ப்படுத்து வானத் தருமலைந்து
மண்குளிரச் சாயல் வளர்க்குமாங்—தண்கவிகைக்
கொங்கா ரலங்க லநபாயன் கொய்பொழில்சூழ்
கங்கா புரமா ளிகை. என வரும்.

(இ - ள்.) வளப்பத்தையுடைய மேகங்கள் கீழாக மேலோங்கி, வானகத்தின்க ணுண்டாகிய கற்பகப்பூக்களை உச்சிமீது உடைத்தாய், உலகெலாம் தன்னுருவச் சாயையாகிய நிழலைப் பெருக்கும் குளிர்ச்சி பொருந்திய குடையினையும், மதுநிறைந்த மாலையையுமுடைய அநபாயனது கங்காபுரத்தின் மாளிகை எனவும்,

வளப்பத்தையுடைய மேகத்தைப் பழிக்குந் தன்மையை யுடையதாய், வானகத்தி னுண்டாகிய கற்பகத்தோடு பகைகொண்டு கொடுத்து உலகத்துள்ளாருடைய உள்ளங் குளிரும்வண்ணம் காவல்புரியுங் கங்காபுரத்தை யாளும், குளிர்ந்த குடையினையுடைய அநபாயனது கை எனவும், வந்தவாறு காண்க.

(வி - ரை.) கங்காபுரம் - கங்கைகொண்ட சோழபுரம்.

இதுவுமது

நேரிசை வெண்பா

"பொற்புடைய மாதர் புலவாரோ பொய்ம்மருவாச்
சொற்பயிலும் பாண சுடர்மணித்தேர்—கற்புடைய
வஞ்சிநகர் சேரின்ற மாமருதா ரான்மகிழா
நஞ்சனைய நல்வயலூ ரற்கு."

(இ - ள்.) பொய்யோடு கூடாத சொற்களைப் பலகாலுஞ் சொல்லாநின்ற பாண! அவரது சுடர்மணித்தேர் தமது கற்புடைய

மனைவி மனையிலே சேருமாயிற் பொலிவினையுடைய பாத்தையர் முனியாரோ? தென்றல் வண்டுமருவப்பட்ட தாரா னின்புறந் தகைய மல்ல; நல்வயலூரானாகிய தலைவற்கு நாங்கள் நஞ்சோடொவ்வோ மோ நீண்டுமிடத்து.

(வி - ரை.) இப்பாட்டின் ஓரடியில், வஞ்சி - நகர் - சேர் - இல்- நறவு - மா - மருது - ஆர் - ஆல் - மகிழ் என்னும் பத்துமரம் வந்தன. என்னை,

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஓரடியுட் பத்து மரமுடனொற் றுப்பெயர்த்துத்
தேர்மருவி யூடற் றிறம்புனைந்து—நீர்மை
மருதம் புணர்ந்ததுவும் வெண்பாவாய் வையம்
கருதப் பகர்வான் கவி."

(இ - ள்.) அஃதாவது: ஒற்றுப்பெயர்த்து ஓரடியில் பத்துமரம் வருதலோடு, தலைவன் தேர் சேர்ந்துவரத் தலைவியின் பிணக்கின் தன்மையைச் சேர்த்துவைத்து, மருதநிலத்தின் றகவுசார, இவை அடங்கியதும் வெண்பாவாக உலகத்தார் கருதக் கவி கூறுவான். என்றவாகலின்,

ஆல் - கசைக்கும், ஓர் மரத்துக்கும் பெயர். 'ஒற்றுப்பெயர்த் தல்' என்பதற்கு 'ஒன்றிநிற்கும் வேறுபொருளைப் பெயர்த்தெடுத்தல்' என்று பொருள்.

சுடு-வது, மாத்திரைச் சுருக்கம்

என்பது, ஒரு பொருள் பயந்துநிற்ப தொருசொல், ஒரு மாத் திரையைக் குறைப்பப் பிறிதொரு பொருள் பயக்குஞ் சொல்லாய் நிற்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"நேரிழையார் கூந்தலினோர் புள்ளிபெற நீண்மரமாம்
நீர்நிலையோர் புள்ளி பெறநெருப்பாம்—சீரளவும்
காட்டொன் றொழிப்ப விசையா மதனளவில்
மீட்டொன் றொழிப்ப மிடறு."

என வரும்.

(இ - ள்.) நேரிழையார் கூந்தல் - ஓதி; இதில் ஒரு மாத்திரை யைச் சுருக்க ஒதி என்னும் மரமாம்;

நீர்நிலை - ஏரி; இதில் ஒரு மாத்திரையைச் சுருக்க, எரியாகிய நெருப்பாம்;

சாடு-காந்தாரம்; இதில் ஒரு மாத்திரையைச் சுருக்கக் கந்தாரம் என்னும் பண்ணும்; இதில் மீட்டும் ஒரு மாத்திரையைச் சுருக்கக் கழுத்தாம்.

(வி - ரை.) இதில் புள்ளிபெறுவதைப் பிரித்து, விந்து - மதி யெனவு மமையும்.

கசுஉ-வது, மாத்திரைவருத்தனம்

என்பது, இதனை மறுதலைப்படப் பாடுவது.

வரலாறு:—

கலிவிருத்தம்

"அளபொன் றேறிய வண்டதி ரார்ப்பினால்
அளபொன் றேறிய மண்ணதிர்ந் தக்குமால்
அளபொன் றேறிய பாட லருஞ்சுனை
அளபொன் றேறழ கூடலைந் தாடுமால்."

என வரும்.

(இ - ள்.) வண்டு - அளி; அளபேறிய வண்டு ஆளி எனவும்; மண் - தரை; அளபேறிய மண்தாரை எனவும்; பாடல் - கவி; அள பேறிய பாடல் - காவி எனவும்; அழகு-வனப்பு, அளபேறிய அழகு-வானப்பு எனவும் காண்க.

(வி - ரை.) இது, நற்றாயிரங்கல் துறையாக அமைந்தது; 'தலைவி தலைவனுடன் அடவியிற் செல்லுங்காலத்தே ஆளி ஆர்ப்பினால், அவ ளுடைய காவிபோன்ற கண்கள், மழைபோன்ற கண்ணீரில் மூழ்கி யாடும்; கண்ணீர்த்தாரைகள் மார்பின்மேல் உகும்' என்பது இதன் பொருள். மாத்திரை வருத்தனமாவது : மாத்திரையை அதிகப் படுத்தல்.

கஎ-வது, முரசபந்தம்

என்பது, ஓரடி ஒருவரியாக நான்குவரி யெழுதி மேலிரண்டு வரியும் தம்முட் கோமூத்திரியாகவும், கீழிரண்டு வரியுந் தம்முட் கோமூத்திரியாகவும், சிறுவார் போக்கி, மேல்வரி யிரண்டாம் வரியி னும், மூன்றாம் வரியினும், நான்காம் வரியினுங் கீழுற்று மீண்டு மே னோக்கவும், கீழ்வரியினும், அவ்வாறே மேலுற்று மீண்டு கீழ்நோக்க வும் பெருவார் போக்கி, இந்தவார் நான்கும் நான்கு வரியாகவும் பாடுவது.

[8] முரசபந்தம்

216-217-ம் பக்கங்களிலுள்ளது.

கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
தா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
மா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே

(இதன் விவரம் மறுபக்கம் பார்க்க)

கான வாரண மரியவா யினனே
தான வாரண மரியவா யினனே
மான வாரண மரியவா யினனே
கான வாரண மரியவா யினனே.

இது, மேலிரண்டடிகளுந் தம்முட் கோமூத்திரியாகவும், கீழிரண்டடிகளுந் தம்முட் கோமூத்திரியாகவும், சிறுவார் போக்கி, மேல்வரி மற்ற மூன்று வரிகளிலும் கீழூற்று மீண்டு மேனோக்கவும், கீழ்வரியும் அவ்வாறே மற்ற மூன்று வரிகளிலும் மேலூற்று மீண்டு கீழ்நோக்கவும் பெருவார் போக்கி, இந்தவார் நான்கும் நான்கு வரிகளாகவும் முடியுமாறு காண்க.

வாலாறு:—

கலிவிருத்தம்

"கான வாரண மரிய வாயினனே
தான வாரண மரிய வாயினனே
மான வாரண மரிய வாயினனே
கான வாரண மரிய வாயினனே."

என வரும்.

(இ - ள்.) சோழன் வலியமிக்க போர்செய்த இடமானவை, இசையோடு கூடிய வேதம் அரியவாய்க், கூட்டம் பொருந்திய மத யானை யரியவாய்க், காட்டுக் கோழியையும் சிங்கங்களையு முடைய வாயின.

(வி - ரை.) சோழன் போர்செய்யாத முன்னர் மறைமுழக்க மும், யானைகளுமுடைய இடங்கள், போர்செய்த பின்னர் காட்டுக் கோழி முழக்கமும், யானையைக் கொல்லவல்ல சிங்கங்களுமுடைய வாயினவெனக் கொள்க. இது, முரசின் வார்களைப்போல் அமைந் திருத்தலின் முரசபந்தம் எனப்பட்டது.

௧அ-வது, திரிபாகி

என்பது, மூன்றெழுத்துக் கூட ஒருமொழியாகியும், அதில் முதலெழுத்துங் கடையெழுத்துங் கூட வேறொருமொழியாகியும், இடையெழுத்துங் கடையெழுத்துங் கூட மற்றொருமொழியாகியும் வருவது.

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மூன்றெழுத்து மெங்கோ முதலீ றொருவள்ளல்
என்றுலகங் காப்ப திடைகடை—யான்றுரைப்பிற்
பூமாரி பெய்துலகம் போற்றிப் புகழ்ந்தேத்தும்
காமாரி காரி மாரி."

என வரும்.

(இ - ள்.) இதனுள் மூன்றெழுத்து மெம்முடைய கோவாகிய காமாரி எனவும், இதன் முதலெழுத்துங் கடையெழுத்துங் கூடக் காரி என்றொருவள்ளல் எனவும், இதன் இடையெழுத்துங் கடை யெழுத்துங்கூட மாரி என்று உலகங்காக்கு மழை எனவும் வந்த வாறு கண்டுகொள்க. திரிபாகி யென்பதற்கு மூன்று பாகத்தை யுடையது என்று பொருள்.

கசுரு-வது, திரிபங்கி

என்பது, ஒரு செய்யுளாய் உறுப்பமைந்து ஒரு பொருள் பயப்பதனை மூன்றாகப் பிரித்து எழுத வெவ்வேறு செய்யுளாய்த் தனித்தனியே பொருள் பயந்து தொடையுங் கிரியையும் தனித்தனியே காண வருவது.

வரலாறு:—

கலித்துறை

"ஆதரந் தீரன்னை போலினி யாய்!அம்பி காபதியே!
மாதுபங் கா!வன்னி சேர்சடை யாய்!வம்பு நீண்முடியாய்!
ஏதமுய்ந் தாரின்னல் சூழ்வினை தீரெம்பி ரானினியார்
ஓதுமொன் றே!உன்னு வாரமு தே!உம்பர் நாயகனே!"

என வரும்.

(இ - ள்.) அன்னைபோல் இனிமை செய்பவனே! அம்பிகைக்கு நாயகனே! உமையை இடப்பாகத்தி லுடையவனே! கையில் நெருப்பை (மழுவை)த் தாங்கிய சடைக்கடவுளே! வாசனை தங்கிய நீண்ட சடைமுடியை யுடையவனே! குற்றத்தினின்று நீங்கி நின்னருள் பெற்று வாழ்ந்தவர்களுடைய துன்பஞ் சூழ்ந்த இருவினைகளைத் தீர்க்கின்ற எமது கடவுளே! முத்தி யின்பத்தை யுடையீவர்கள் துதிக்கின்ற ஏக வஸ்துவே! நினைப்பவர்க்கு அமுதம் போன்றவனே! தேவர்களுக்கு நாதனே! என்னுடைய ஆசையைத் தீர்ப்பாயாக என்பதாம்.

இதனுள்,

வஞ்சித்துறை

"ஆதரந்தீர்
மாதுபங்கா!
ஏதமுய்ந்தார்
ஓதுமொன்றே!"

எனவும்;

"அன்னைபோ லினியாய்!
வன்னிசேர் சடையாய்!
இன்னல்சூழ் வினைதீர்
உன்னுவா ரமுதே!"

எனவும்,

"அம்பிகா பதியே!
வம்புநீண் முடியாய்!

எம்பிரா னினியார்?
உம்பர்நா யகனே!"

எனவும்,

மூன்று வஞ்சித்துறைகள் வந்தவாறு காண்க. இச்செய்யுட்களுக்கும் முதற்கலித்துறையின் பொருள்களே பெரும்பாலும் அமையும். இவற்றுள், 'எம்பிரானினியார்' என்பதற்கு, 'எமது கடவுளே! இனி எமக்கு உன்னையன்றி வேறுகதி யாவர்?' என்று பொருள் கொள்க.

இதுவுமது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சங்கந்தா பூணாரந் தாமே கலைதாநற்
புங்கவன்மால் காணாப் புலவுடைய—கங்கரா!
கோணா கலாமதிசேர் கோடீரா! சங்கரா!
சோணா சலா!சலமே தோ?"

என வரும்.

(இ - ள்.) நல்ல பிரமனும், திருமாலும் முடியையும் அடியையுந் தேடிக் காண முடியாதவனும், பகைவர் ஊன் தங்கிய மழுப்படையை யுடையவனுமாகிய அரனே! வளைவாகிய மூன்று கலைகளையுடைய சந்திரன் சேர்ந்த சடையையுடையவனே! சங்கரித்தற்றொழிலையுடையவனே! அருணாசலத்திலுள்ளவனே! சங்குவளையலைக் கொடு; அணியத்தக்க ஆரத்தைக் கொடு; மேகலாபரணத்தைக் கொடு; உனக்குச் சஞ்சலமியாது? என்பதாம்.

(வி - ரை.) இது, அருணாசலேசுரராகிய தலைவரைக் கண்டு ஆசைமிக்குக் கைவளை முதலியவற்றை நழுவவிட்ட தலைவி யொருத்தி அவரைக் கண்டு, தன்னைக் கூடி அவற்றைத் தன்பாற் சேர்ப்பிக்கும்படி வேண்டிக் கூறியதாக அமைந்தது. சங்கு என்பதற்கு அழகெனினும் பொருந்தும். கங்கு - மழுவைக் குறித்தது.

இவ் வெண்பாவே,

"பூணாரந் தாமே கலைதாநற் புங்கவன்மால்
காணாப் புலவுடைய கங்கரா!—கோணா
கலாமதிசேர் கோடீரா! சங்கரா! சோணா
சலா!சலமே தோ?சங்கந் தா."

எனவும்,

"சலமேதோ? சங்கந்தா பூணுரங் தாமே
கலைதாநற் புங்கவன்மால் காணுப்—புலவுடைய
கங்கரா! கோணு கலாமதிசேர் கோடீரா!
சங்கரா! சோணுச லா!"

எனவும்,

மூன்று வெண்பாவாய்த் திரிபங்கியானது காண்க. இவற்றிற்கும் முதல் வெண்பாவின் பொருளே அமையும். இது, ஒரு செய்யுளே மூன்று பங்காவதால் திரிபங்கி யெனப்பட்டது.

உ௦-வது, பிறிதுபடுபாட்டு

என்பது, ஒரு செய்யுளே அடியுந் தொடையும் வேறுபடுப்பச் சொல்லும் பொருளும் வேறுபடாது வேறொரு செய்யுளாய் முடிவது.

வருமாறு:—

கலித்துறை

"தெரிவருங் காதலிற் சேர்ந்தோர் விழையும் பரிசுகொண்டு
வரியளி பாட மருவரு வல்லி யிடையுடைத்தாய்த்
திரிதருங் காமர் மயிலிய லாயநண் ணுத்தேமொழி
யரிவைதன் னேரென லாகுமெம் மைய!யா மாடிடமே."

என வரும்.

(இ - ள்.) எம்மையனே! யாம் விளையாடும் இவ்விடமானது, தெரிதற் கரிய காதலினுலே கூடியவர் விரும்பும் விதத்தைக்கொண்டு, இசைபாடத்தக்க வண்டுகளென்னும் பாடல் மகளிர் பாடுதலைச் செய்ய, மருவுதற்கரிய கொடிகளாகிய இடையினை யுடைத்தாய்த், திரிகின்ற அழகிய மயில்களென்னும் தோழியர் கூட்டத்தைப் பொருந்தி, தேன்போலு மொழியினையுடைய அரிவைக் கொப்பாகுமென்று சொல்லலாந் தகைமைத்து. இது,

"தெரிவருங் காதலிற் சேர்ந்தோர் விழையும்
பரிசு கொண்டு வரியளி பாட
மருவரு வல்லி யிடையுடைத் தாய்த்திரி
தருங்காமர் மயிலிய லாய நண்ணுத்
தேமொழி யரிவைதன் னேரென
லாகுமெம் மைய யாமா டிடமே."

என ஆறடியாய், ஈற்றயலடி முச்சீராய், ஏனையடி நாற்சீராய் வந்து நேரிசை யாசிரியப்பாவாமாறு காண்க. இனித் திரிபங்கிக்குச்

சொன்ன பாட்டையே, இரண்டு பாட்டாகக் கூட்டி அடி தொடை பேதித்துச் சொல்லலுமாம்.

பிறிதுபடு பாட்டாவது: வேறொரு பாட்டுத் தன்னிடத்தே உண்டாகும் பாட்டு. (எ)

வழுக்கள்

99 பிரிபொருட் சொற்றொடர் மாறுபடு பொருண்மொழி
மொழிந்தது மொழிவே கவர்படு பொருண்மொழி
நிரனிறை வழுவே சொல்வழு யதிவழுச்
செய்யுள் வழுவொடு சந்தி வழுவென
வெய்திய வொன்பது மிடனே காலங்
கலையே யுலக நியாய மாகம
மலைவுமுள் ளுறுத்தவும் வரைந்தனர் புலவர்.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், முன்னோதப்பட்ட அணி பெறுஞ் செய்யுள்கட்குப் பொருந்தாத வழுவாவன இவையென்று தொகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவை: (1) பிரிபொருட் சொற்றொடரும், (2) மாறுபடு பொருண்மொழியும், (3) மொழிந்தது மொழிதலும், (4) கவர்படு பொருண்மொழியும், (5) நிரனிறைவழுவும், (6) சொல் வழுவும், (7) யதிவழுவும், (8) செய்யுள்வழுவும், (9) சந்திவழுவு மென்னும் ஒன்பது வழுவும்;

(1) இடமலைவும், (2) காலமலைவும், (3) கலைமலைவும், (4) உலகமலைவும், (5) நியாயமலைவும், (6) ஆகமமலைவும் என்னும் ஆறு மலைவும், உள்ளிட்ட பதினைந்துஞ் செய்யுளிடத்து வரைந்தனர் புலவர்.

(வி - ரை.) முன்னரொன்பது வழுவுங் குற்றமாதல் பெரும் பான்மைய குணமாதல் சிறுபான்மையவென்றற்கும் பின்னராறு மலைவும், ஒருதலையாகவே குற்றமாய்ப் புகழ்ச்சியிடத்துப் புனைந் துரையாகப் புணர்க்கத்தக்க புலவரான் மொழியப்படும் சிறுபான் மைய வென்றற்கும் இவ்வாறு வைத்ததென்றறிக. அஃதேல், குற் றஞ் செய்யுணோக்கி வருவனவல்லவோ ஆதலால், செய்யுட் கிலக் கணங் கூறும் யாப்புநூலுளன்றே புணர்த்துவது, ஈண்டுரைத்த தென்னையெனின்,

செய்யுளென்பது சட்டகம், அலங்காரமென்பது அச்சட்டகத் தைப் பொலிவு செய்வது, ஆதலாற் செய்யுட்குப் பொலிவு ஈண்டு

உரைக்கப்பட்டது. இக்குற்றம் அச்செய்யுட்குப் பொலிவழிவு செய்வன ஆதலால் அச்செய்யுட்குப் பொலிவழிவு வாராமற் புணர்க்க வேண்டுமென ஈண்டே யுணர்த்தப்படு மாதலாற் பிறிதெடுத்தலன்றென்க.

அஃதேல், இச்சூத்திரத்துட் செய்யுளென்பது பெற்றிலமாலெனின், மேற் பொதுவியலுள் அதிகரித்த செய்யுட்கன்றே அலங்கார முணர்த்தியதாதலால் இக்குற்றமும் அச்செய்யுட்கண் வாராமற் புணர்க்கவேண்டுமென்றே கொள்ளப்படும். அல்லதூஉம், இச்சூத்திரத்துட் சொற்றொடரென்றது அச்செய்யுளையே யன்றேயென்க.

பிறன்கோட்கூறி மறுத்தல்

100. மேற்கோ ளேது வெடுத்துக் காட்டென
வாற்றுளி கிளக்கு மவற்றது வழுநிலை
நிரம்ப வுணர்த்த வரம்பில வென்ப.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், பிறன்கோட் கூறி மறுக்கின்றது.

(இ - ள்.) மேற்கோளும், ஏதுவும், எடுத்துக்காட்டும் என முறையாற் சொல்லப்படும் அவற்றது வழுநிலையை ஈண்டு முற்றவுணர்த்த அளவிலவாதலாற் கூற்றிலவென்று சொல்லுவார்.

(வி - ரை.) மேற்கோண்முதன் மூன்றும் நியாயநூலுட் சொல்லப்படும். அவைதாமும் மதங்கடோறும் வேறுபட்டு வருவன வாதலால் இன்பந்தா வுரைக்கு மலங்கார இலக்கணத்தின்கண் மொழியின்பமழிந்து பிறிதெடுத்து விரித்தலென்பதா மாதலால் ஈண்டு வேண்டிற்றிலர். (கூ)

1–வது, பிரிபொருட் சொற்றொடர்

101. அவற்றுள்,
பிரிபொருட் சொற்றொடர் செய்யுண் முழுவது
மொருபொருள் பயவா தொரீஇத் தோன்றும்.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், நிறுத்த முறையானே பிரிபொருட் சொற்றொடரென்னும் வழுவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பிரிபொருளென்பது - ஒன்றுதபொருள், சொற்றொடரென்பது - செய்யுள்; ஆதலால், ஒன்றாப்பொருளுடைச் செய்யுள்.

(வி - ரை.) அஃதாவது, வாக்கியங்களை வெவ்வேறு நோக்கப் பொருளுடையவாய்க் கூட்டி நோக்க ஒரு பொருளாக வுணரப்படாதது தாய் வருவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கொண்டன் மிசைமுழங்கக் கோபம் பரந்தனவாற்
றெண்டிரைநீ ரெல்லாந் திருமுனியே—யுண்டுமிழ்ந்தான்
வஞ்சியார் கோமான் வரவொழிக மற்றிவளோர்
பஞ்சியார் செஞ்சீ றடி."

என்பதனுள்,

வானின்கண் மேகங்கள் முழங்க நிலத்தின்கண் கோபம் பரந்தன, எனவும்;

தெளிந்த அலைகளையுடைய கடனீரையெல்லாம் அகத்திய முனியே யுண்டுமிழ்ந்தான், எனவும்;

கருவூராருக்குக் கோமானாகிய சோழனே வருதலை யொழிவானாக, எனவும்;

இவள் செம்பஞ்சியை யூட்டிய சிவந்த சிற்றடியாள், எனவும்;

தனித்தனி நோக்கப் பொருள் பயந்து, கூட்டி நோக்கப் பொருள் பயவாமையின் அப்பெயராயினவாறு காண்க. (௧௦)

இதற்குச் சிறப்புவிதி

102. களியினும் பித்தினுங் கடிவரை யின்றே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், எய்தியதிகந்துபடாமற் காத்த லுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேன் மொழிந்த பிரிபொருட் சொற்றொடர், கள்ளுண்டு களித்தாற் கூற்றின்கண்ணும், பித்தினான் மயங்கினாற் கூற்றின்கண்ணும், நீக்கப்படாது.

அவற்றுட் களியான் மொழிந்தது

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காம னுருவங் கலந்தேன்யான் காங்கேயன்
வீமனெதிர் நின்று விலக்குமோ—தாமரைமேல்
மால்பொழிய வந்தா ரருகர் மதுவுடனே
பால்பொழியு மிவ்வூர்ப் பனை."

என்றதனுள், அழகிய வுருவங்களிலே யான் புக்குக் கலந்தேன். எனவும்;

காங்கேயனாகிய அரசன், வீமனெதிர்நின்று போரை விலக்கு மோ, எனவும்;

தாமரைமலர்மே லருகர் மால்பொழிய வந்தார், எனவும்;

இவ்வூர்ப் பனை மதுவுடனே பாலைப்பொழியும்; எனவும்; வரும்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டமையான் நீக்கப்பட்டது. வரையின் றென்னாது கடிவரையின் றென்றதனாற் பிள்ளைக ளிளமைத்தன் மையான் மொழியுங்காலும் வரையப்படாவென்றறிக. அதுவும் பித் தின் மயங்கிய கூற்றும் வந்துழிக் காண்க. (கக)

2-வது, மாறுபடு பொருண்மொழி

103. மாறுபடு பொருண்மொழி முன்மொழிந் ததற்கு
மாறுபடத் தோன்றி வருமொழித் தாகும்.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே மாறுபடுபொருண்மொழி யென் னும் வழுவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மாறுபடு பொருண்மொழியாவது, முன்மொழிந்த சொற்பொருளோடு, மாறுபட்ட பொருடோன்றி வருமொழி யுடைத்து.

(வி - ரை.) வருமொழியென்றது அதன் பொருளை.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மின்னார் மணிப்பைம்பூண் வேந்தே! நினக்குலகில்
இன்னா தவர்யாரு மில்லையால்—ஒன்னார்
குலமுழுதங் கூற்றங் கொளவெகுண்டு நீயே
தலமுழுதுந் தாங்க றகும்."

என வரும்.

(இ - ள்.) இதனுள், ஒளியினையுடைய மணிகளிழைத்த பசும் பொன்னாற் செய்த ஆபரணங்களையுடைய வேந்தனே! நினக்கின்னா தவர் உலகில் யாவருமில்லை யென்று, பின்பு நின்பகைவருயிரை யெல்லாங் கூற்றுவன் குலத்தோடு கொள்ளும்படியாக வெகுண்டு நீயே யித்தல முழுவதுந் தாங்குதல் நினக்குத் தக்கதென்றமையின் மாறுபடு பொருண்மொழியாயிற்று. (கஉ.)

சிறப்புவிதி

104. காமமு மச்சமுங் கைம்மிகி னுரித்தே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், மேல் அதற்கோர் சிறப்பு விதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) காமங் கைம்மிகினும், அச்சங் கைம்மிகினும், அவ்வா றுரைக்கப்படும்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"என்னோ டிகல்புரியப் பஞ்சவர்க ளஞ்சாரோ
மின்னனைய பாஞ்சாலி மைவிடேன்—அன்னோ
மிகல்புரியுங் கூற்றனைய வீம னெதிர்நின்
றிகல்புரிய வாற்றுவலோ யான்."

என வரும்.

(இ - ள்.) இதனுள், என்னோடு மாறுபட்டெதிர்த்தற்குப் பஞ்சபாண்டவர் அஞ்சாரோ என்றும், மின்னனைய பாஞ்சாலியை விடேன் என்றும், மேம்பாட்டினையுடைய கூற்றத்தை யொத்த வீமனுக் கெதிரே நின்று மாறுபடுதற்கு யான் வல்லனோவென்றுஞ் சொன்னமையால் அவ்வாறுதல் காண்க.

(வி - ரை.) இது அச்சம். மிகல் - மேம்பாடு. புரிதல்-செய்தல்.

3-வது, மொழிந்தது மொழிவு

105. மொழிந்தது மொழிவே கூறியது கூறி
வேறுபட வொருபொருள் விளங்கா தாகும்.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின். நிறுத்தமுறையானே மொழிந்தது மொழிவு என்னும் வழுவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மொழிந்தது மொழிதலாவது-முன்னே கூறியவதனையே மீண்டுங் கூறி அதனால் வேறுபட வொருபொருள் விளங்காதது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அங்கமி லாதவ னங்கன் றலம்புரியும்
வெங்கணையுங் காக்குங்கொல் வேல்வேந்தர்—தங்கோன்
நிலையார்த் தொடையதுல னேரிழைக்காய் முன்னோர்
மலையாற் கடல்கடைந்தான் மான்," என வரும்.

(இ - ள்.) வேலைத்தாங்கிய அரசர்க்கரசனாகிய, நிலைத்த ஆத்தி மாலையைத் தரித்த ஒப்பில்லாத சோழன், அங்கமில்லாதவனாகிய மன்மதன் கைத்தலங்களால் எய்யப்படுகின்ற கொடிய அம்புகளையுங் காப்பானோ? காப்பான்; எனெனில், ஆதியில் திருமால் திருமகளைப் பெறவேண்டி ஒரு மலையாலே பாற்கடலைக் கடைந்தான்.

(வி - ரை.) இதனுள், அங்கமிலாதவ னென்றும், பின்னு மவனையே அனங்கனென்றுஞ் சொன்னமையான் மொழிந்தது மொழி வாய்க் குற்றமாயிற்று.

அஃதேல், சொற்பின்வருநிலையும், பொருட்பின் வருநிலையும், சொற்பொருட்பின் வருநிலையும் அவ்வாறன்றோவெனின், அற்றன்று.

சொற்பின் வருநிலையாவது—மொழிந்த சொல்லே மொழியினும் பொருள் வேறுபடும். அது,

"மால்கரிகாத்தளித்தமால்."

என்பது.

(இ - ள்.) மதமயக்கத்தையுடைய யானையைக் காத்த திருமால் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதில் முதற்கணுள்ள மால் - மதமயக்கம். ஈற்றிலுள்ள மால் - திருமால் என்பது.

பொருட்பின்வருநிலையாவது—மொழிந்தபொருளையே மொழியினும் சொல் வேறுபடப் பொருடோறும் வருவதோ ரலங்காரமுண்டாம். அது,

"அவிழ்ந்தன தோன்றி அலர்ந்தன காயா."

என்பது.

(இ - ள்.) மலர்ந்தன காந்தள்கள், மலர்ந்தன காயாமலர்கள், என்பதாம்.

(வி-ரை) இதில் அவிழ்ந்தன அலர்ந்தன ஒரு பொருட்சொற்கள், என்பது.

சொற்பொருட்பின் வருநிலையாவது—சொல்லும் பொருளும் அதுவேயெனினும் அவற்றான் வெவ்வேறு பொருள்படுதல். அது,

"வைகலும் வைகல்"

என்பது.

(இ - ள்.) நாள்தோறும் நாள் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இரண்டும் நாள் என்னும் பொருளை யுணர்த்துவன வாயினும், பின்னது கழிவுநாள் என்று வேறு பொருள்பட்டு நிற்கும்.

சிறப்புவிதி

106. விரைவினுஞ் சிறப்பினும் வரைவின் றதுவே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், மேல் அதற்கோர் சிறப்பு விதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் ஒருசொற் பொருண்மேற் பலசொல் வருத லன்றோ வழுவென்பது அதுவே விரைவின்கண்ணும், சிறப்பின் கண்ணுமாயிற் குற்றமன்று.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஒருவ ரொருவர்மேல் வீழ்ந்துவட நாட
ரருவ ரருவரென வஞ்சி—வெருவந்து
தீத்தீத்தீ யென்றயர்வர் சென்னி படைவீரர்
போர்க்கலிங்க மீதெழுந்த போது."

எனவரும்.

(இ - ள்.) சோழனுடைய படைவீரர், போரையுடைய கலிங்க தேசத்தின்மீது சண்டைக் கெழுந்தபோது, அவ்வடநாடர், ஒருவர் மேல் ஒருவர் வீழ்ந்து, 'நாம் குறைவுற்றவரானோம், குறைவுற்றவரா னோம்' என்று பயந்து மயங்கி, 'நெருப்பு மூண்டது, நெருப்பு மூண் டது' என்று வாடுவார்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அருவுதல் - குறைதல்; அருவர் - குறைந்தவர். சென்னி - சோழன். இது விரைவு. பிறவுமன்ன.

4-வது, கவர்படுபொருண்மொழி

107. ஒருபொரு டுணிய வுரைக்க லுற்றசொல்
லிருபொருட் கியைவது கவர்படு பொருண்மொழி.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், நிறுத்தமுறையாற் கவர் படு பொருண்மொழியென்னும் வழுவாமாறு உணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ-ள்.) ஒரு பொருளைத் தெரிவுற உணர்த்தற்கு வந்த சொல் அதனையே ஐயுறும்படி பலபொருண்மே னிற்பது, கவர்படு பொருண்மொழி யென்னுங் குற்றமாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"புயலே புறம்பொதிந்து பூந்தா தொழுக்கி
மயலே கடவுளர்க்கு வாய்த்துச்—செயலை
எரிமருவு பூந்துணர்த்தாய் யாவருமூ டாடார்
அரிமருவு சோலை யகத்து."

எனவரும்.

(இ-ள்.) மேற்புறம் மேகத்தால் மூடப்பட்டு அழகிய மகரந்தங்களைச் சொரிந்து, தேவர்களுக்கும் மயக்கத்தைச் செய்தலையுடைய, நெருப்பைப்போன்ற நிறம்பொருந்திய பூங்கொத்துக்களையுடையதாய், வண்டுகள் சார்ந்திருக்கின்ற சோலையினுள் எவரும் ஊடே செல்லார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இதனுள் 'அரிமருவு சோலை யகத்து' என்றவழி, அரியென்பது - வண்டு, சிங்கம், நெருப்புமுதலிய பல பொருள்களுக்கும் பொதுவாதலான் ஒன்று துணியப்படாமையின் வழுவாயிற்று. (கசு)

சிறப்புவிதி

108. வழுஉப்பட லில்வழி வரைவின் றதுவே.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், இது மேலதற்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அக்கவர்படு பொருண்மொழி வழுவில்லாத விடத்துப் பொதுப்பட வுரைப்பினுங் குற்றமன்று.

என்னை,

சூத்திரம்

"வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொ
னினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும்."

அதாவது: சொல்வேறுபடாத பலபொருளொருசொல், ஆராயுமிடத்து, குறித்துச்சொன்ன பொருளின்படி நடக்கும், என்பவாகலின்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வானவர்க டாழ்ந்து பணிகேட்ப மாறாய
தானவர்கள் சுற்றந் தடிந்தொழித்த—மேன்மை
அரியே யனைத்துலகுங் காக்குங் கடவுள்
எரியே மறையோர்க் கிறை."

என வரும்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் பணிந்து ஏவல் கேட்ப, பகையான அசுரருடைய குலத்தைச் சேதித்துக் களைந்த, மேன்மை பொருந்திய அரியே யனைத்துலகுங் காக்குங் கடவுள். அக்கினியே வேதியருக்கு இறை

(வி - ரை.) இதனுள் இத்தொழில் திருமாலுக்கு முக்கியம், இந்திரனெனினுமாம். அரியென்பது இந்திரனுக்கும் திருமாலுக்கும் பொதுப்பெயராதலின், காவற்றொழில், யாவர்மேனிற்பினுங் குற்றமன்றென்க. (கஎ)

5-வது, நிரனிறைவழு

109. ஒருநிரன் முன்வைத் ததன்பின் வைக்கு
நிரனிறை பிறழ்வது நிரனிறை வழுவே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், நிறுத்த முறையானே நிரனிறை வழுவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருநிரன் முன்னெண்ணி வைத்துப் பின் மொழி மாற்றிக்கொள்ளு நிரலைப் பிறழவைப்பது நிரனிறை வழுவாம்.

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தெற்குக் குடக்கு வடக்குக் குணக்குமேல்
நிற்குந் திறத்துலகை நீடளிக்கும்—பொற்பினர்
ஈரெண் கலையோன் வருண னிரவியமன்
யாரும் புகழியல்பி னர்."

என வரும்.

(இ - ள்.) தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு என்னுந் திசைகளின்மேல் நிற்குந் திறமையினாலே உலகைக் காக்கும் பொற்பினையுடையார், பதினாறு கலைகளையுடைய சந்திரன், வருணன், சூரியன், யமன் என எவரும் புகழக்கூடிய இயல்பினையுடையார், என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனுள், தென்றிசைமுதற் குணதிசை யீறாக அடைவே யெண்ணி அத்திசைகளினின்றும் உலகங் காப்பவர் - சந்திரன், இயமன், வருணன், சூரியனென முறையே வையாது; சந்திரன், வருணன், சூரியன், இயமனென முறைபிறழ வைத்தமையின் வழுவாயிற்று. (கஅ)

சிறப்புவிதி

110. உய்த்துணர வரும்வழி யவ்வாறு முரித்தே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், இது மேலதற்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அங்நிரனிறை உய்த்துக்கொண் டுணர்வதாகத் தோன்றுவதாயிற் பிறழினும் பிறழ்வன்று.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"குடபால் வடபால் குணபாறென் பாலென்
றடைவே திசைநான் கவற்றுள்—இடையிரண்டு
நன்மைபுரி வோர்பயந்து நோக்குப வேனைய
வன்மை புரிவோர்க்கே யாம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) மேற்குத்திசை, வடக்குத்திசை, கீழ்த்திசை, தென்றிசை என்று முறையே ஏற்பட்ட திக்குகள் நான்கனுள், இடையிலுள்ள இரண்டும் நன்மை புரிவோர் அவற்றைக் கொடுத்து நோக்குவனவாம்; மற்றைய தீமை புரிவோர்க் குரியனவாம், என்பதாம்.

(வி - ரை.) நன்மைக்கு மறுதலை - வன்மை. இதனுள் உய்த்துணர்ந்துகொள்ளப் பிறழாதென வைத்தவாறுவது - மேற்றிசை முதலாகத் தென்றிசை யீறாக அடைவே யெண்ணி நடுக்கிடந்த வடதிசையும், குணதிசையும், நற்கருமஞ் செய்வோர் நோக்கற்பாலவென்றும், மேற்குந் தெற்குந் தீக்கருமஞ் செய்வோர் நோக்கற்பாலவென்றும் உய்த்துணர வைத்தவாறு காண்க. (கக)

6-வது, சொல்வழு

111. சொல்வழு வென்பது சொல்லிலக் கணத்தொடு
புல்லா தாகிய புகர்படு மொழியே.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்த முறையானே சொல்வழுவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சொல்வழுவாவது, சொல்லதிகாரத்திற் சொல்லிய இலக்கணத்தோடு, மாறுபட்டு வருஞ்சொற் புணர்க்கப்படுவது.

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"யாவகைய தாயர்க்கு மெங்களுக்கு மெந்தையர்க்கும்
ஆவி யிவளே யனையவர்க்கும்—கோவே!
நுனக்கபய மிந்த நுண்மருங்குன் மாது
தனக்கிடரொன் றில்லாயற் றூங்கு."

என வரும்.

(இ - ள்.) பெற்றவள், வளர்த்தவள், பாராட்டுபவள் முதலிய எல்லாத் தாய்மார்களுக்கும், எங்களுக்கும், எங்கள் தந்தையாருக்கும், இன்னும் எல்லோருக்கும் இவளே உயிராவள்; ஆதலின், அரசனே! இந்த நுட்பமாகிய இடையினையுடைய மாது உனக் கடைக்கலம்; இவளுக்கு இடரொன்று மில்லாமல் இவளைக் காத்துக்கொள்வாயாக, என்பதாம்.

(வி - ரை.) 'யாவகைய தாயர்க்கும்' என்று கூறிப் பின்னர் 'எங்களுக்கு' என்று கூறியது தவறாம்; இக்கூற்றிற் குரியாளும் தாய்யார்களில் ஒருத்தியாதலின்.

இது, கையடைகொடுத்தல். இதனுள் 'எங்களுக்கு' எனவும், 'நுனக்கு' எனவும், வழூஉச்சொற் புணர்க்கப்பட்டன வாதலாற் சொல்வழுவாயிற்று. (௨௦)

சிறப்புவிதி

112. வழக்காறின் வழுவின் றதுவே.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், இது மேலதற்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அச்சொற்கள் வழக்காறு யடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்குவனவாயின் வரையப்படா வழக்காறென்று தழுவப்படும்.

(வி - ரை.) மரூஉக் கட்டுரைக்கண் இலக்கணமின்றியும் வரப் பெறுமென்க.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"யாவ ரறிவா ரிவரொருவ ரிக்குறிஞ்சிக்
காவலரோ விஞ்சையர்தங் காவலரோ—பாவாய்!
அருமந்தன் னூர்நம் மகன்புனம்விட் டேகார்
தெருமந் துழலுந் திறம்."

என வரும்.

(இ-ள்.) பாவைபோன்ற பெண்ணே! ஒப்பற்றவராகிய இவர், இக்குறிஞ்சி நிலத்திற்குத் தலைவரோ? வித்தியாதரர்களுடைய தலைவரோ? அருமருந்துபோன்ற இவர், நம்முடைய விசாலமான தினைக்கொல்லையை விட்டுப் போகாதவராய் மயங்கி வருந்துந் தகைமையை எவரறிந்து சொல்லவல்லார்? என்பதாம்.

(வி-ரை.) இதனுள் 'அருமருந்தன்னார்' எனற்பாலது, 'அருமந்தன்னார்' என அடிப்பட்டு வந்து, வழக்காறாயிற்று. அல்லதூஉம், 'மலையமானாடு' - 'மலாடு' எனவும், 'பாண்டியனாடு' - 'பாண்டிநாடு' எனவும் வருவனவும், அவ்வழக்காறே யெனக்கொள்க. (உ௪)

7-வது, யதிவழு

113. யதிவழு வென்ப தோசை யறுவழி
நெறிப்பட வாரா நிலைமைத் தென்ப.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்தமுறையானே யதிவழுவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) யதிவழுவாவது, ஓசைகொண்டு சீரறுக்கும் வழி, அறுத்தற்கரிதாய் வேறுபட்டுவருந் தன்மையதாம்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மாடு பயிலும் வரையாளி மால்யானைக்
கோடுபுயத் தாங்கிழலுங் கொள்கைத்தாம்—காடு
அரிதா மியல்பிற் றரையிருட்கண் வாரல்
பெரிதாகு மைய! பிழை."

என வரும்

(இ-ள்.) மலைப்பக்கங்களிலே தங்குகின்ற சிங்கம், மதயானையினது கோட்டைப் புயத்திலே தாங்கிவருந்தும் இயல்பினையுடைய

தாகிய காடு, எவரும் செல்லற் கரிதாந்தன்மை யுடையதாம்; ஆதலின், ஐயனே! அக்காட்டில் நள்ளிரவில் வருதல் ஒழிவாயாக; அவ்வனம் வரின் பெரிதும் பிழையாகும், என்பதாம். 'யாளி யானைக் கோடு புயத்துண்டு' என்றது, யானை மதங்கொண்டு சிங்கத்தையும் பாய அதன் தோளில் தந்தம் முறிந்திருக்க அதனோடு சிங்கம் வருந்தித் திரியுமென்றபடி. இங்ஙனம் யானை சிங்கத்தையும் பாயுமெனவே காட்டின் மிகுதிப்பாடு விளங்கும்.

(வி - ரை.) இதனுட் 'காடரிதாம்' எனற்பாலது 'காடுவரிதாம்' என்று, அச்சொற்கூடாது அறுத்திசைத்து யதிவழுவாயிற்று.

சிறப்புவிதி

114. வகையுளி யுரைப்புழி வரைவின் றதுவே.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்தமுறையானே வகையுளியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அச்சீரறற்பாலவழியறுது நின்றதெனினும், வகையுளி சேர்த்துக் கொள்ளாமெனிற் குற்றமன்று.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

'மேவிவாழ் வார்மே லிருணீக்கி யாருமலர்த்
தேவிநீங் காள்செம்பொற் றோளிணைகள் —கோவினணி
சென்னிவிடா மாலினடி வேலினுதி நீலநிறக்
கன்னிவிடா ளீகைவிடா கை.''

என வரும்.

(இ - ள்.) தான்மேவி வாழ்வாரிடத்தே, வறுமை யென்னு மிருளை நீக்கி ஐசுவரிய மென்னும் தன்னுடைய பிரகாசத்தைப் பரப்பிப் பொருந்துகின்ற, செந்தாமரை மலரில் வாசஞ்செய்யுந் திருமகள், இறைவனுடைய செம்பொன்போன்ற தோள்களைவிட்டு நீங்காள்; அவனது அழகிய சிரம் திருமாலினடியைவிட்டு நீங்காது; நீலநிறம் பொருந்திய சயமடந்தை அவனுடைய வேலின் முனையை விட்டு நீங்காள்; அவன் கை ஈகையை விடமாட்டாது என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்ஙனம்கூறவே, மன்னன் மிக்க ஐசுவரியத்தோடும், காத்தற் கடவுளாகிய விஷ்ணு பத்தியோடும், வெற்றியோடும், கொடையோடும் 'வாழ்வானென்பது பெறப்படும். மேல் - ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. இருள் - வறுமையைக் குறிக்கும். அரச

னுக்குப் புஜபலமே ஐசுவரியத்துக்குக் காரணமாதலின் இலக்குமி தோளில் சேர்வாள் என்றார். நீலநிறக்கன்னி-துர்க்கை; இவள் ஜயத்திற் குரியளாதலின், 'நீலநிறக் கன்னி வேலினுதிவிடாள்' என்றார், வேலே வெற்றிக்குத் துணையாதலின், அதில் சயமகள் இருப்பாள் என்றார். இதனுள் வகையுளி சேர்த்துக் கொள்ளக் குற்றமன்றாயிற்று. வகையுளியாவது: அந்தந்தச் சொன்முடிபே சீர்முடிவாகத் தளைகொள்ளாமல் வேண்டியவிடத்துச் சீர்முடிவு செய்து தளை கொள்ளுதல். (உங)

8-வது, செய்யுள்வழு

115. செய்யுள் வழுவே யாப்பிலக் கணத்தோ
டெய்த லில்லா வியல்பிற் றாகும்.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்தமுறையானே செய்யுள் வழுவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுள் வழுவாவது யாப்பிலக்கணத்தோடு பொருந்தாத இயல்பினையுடைத்து.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஆதரந் துயர்தா வயர்தருங் கொடிக்குப்
பூதலம் புனைபுகழ் வளவன்—தாதரூத்
தாங்கரும் பாலன்றித் தணியுமோ தாரனங்கன்
பூங்கரும்பால் வந்தடுத்த போர்."

என வரும்.

(இ - ள்.) ஆசையானது வருத்தத்தைத் தர அதனாலே வருந்துகிற பூங்கொடிபோலும் மாதினுக்கு, பூமியை அலங்கரிக்கும்படியான புகழுள்ள சோழன் அணிந்திருக்கின்ற, மகரந்தம் நீங்காத பூவரும்புகளாலாகிய மாலையாலன்றி, மாலையைத்தரித்த மன்மதனுடைய அழகிய கருப்புவில்லால் வந்து சேர்ந்த போர்த்துன்பமானது தணியுமோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) இது, முன்னராசிரியம் வந்து பின்னர் வெண்பாவாய் முடிந்தது. இங்ஙனமுடிதற் கிலக்கண மின்மையால் யாப்பு வழுவாயிற்று. (உச)

சிறப்புவிதி

116. ஆரிடத் துள்ளு மவைபோல் பவற்று
நேரு மென்ப நெறியுணர்ந் தோரே.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், இது மேலதற்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுள்வழு ஆரிடத்துள்ளும், ஆரிடப்போலியுள்ளும், சிறுபான்மை வரையப்படா.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க
ஒண்செங் குருதியுளோஒ கிடப்பதே—கெண்டிக்
கெழுதகைமை யில்லேன் கிடந்தூடப் பன்னாள்
அழுதகண் ணீர்துடைத்த கை."

என வரும்.

(இ - ள்.) தலைவாது பிரிவின் கூட்டமில்லாத யான், பூமியிற் கிடந்து பிணங்கப் பலநாளும் அழுத கண்ணீரைத் துடைத்த எனது கை, வாளைப்பற்றிக் கடகத்திலுள்ள இரத்தினம் ஒளிவிடச் சிவந்த இரத்தத்தினுள்ளே கிடப்பதே என்பதாம்.

(வி - ரை.) கெண்டி - தறித்தல்; அதாவது: வேறுபடுத்தல்; அது இங்கே பிரிவை யுணர்த்திற்று.

இது, பதினறுசீர் வெண்பாவாய் யாப்பிலக்கணத்தோடு பொருந்தாது வந்தது.

ஆரிடமாவன-இருடிகளாற் சொல்லப்படுவன.

ஆரிடப்போலியாவன-சாவவும், கெடவும், வாழவும், மனத்தது பாடவும் வல்ல புலவராற் சொல்லப்படுவனவாம். (உரு)

9-வது, சந்திவழு

117. சந்தி வழுவே யெழுத்திலக் கணத்துச்
சந்தியொடு முடியாத் தன்மைத் தாகும்.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்தமுறையானே சந்திவழுவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சந்திவழுவாவது எழுத்ததிகாரத் தோதப்பட்ட புணர்ச்சியிலக்கணத்தோடு பொருந்தாது வருவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"என்பூ டுருக வினைவேன் மனங்கலக்கும்
பொன்பூண் சுமந்த புணர்முலையீர்!—மின்போல்
நுடங்கிடைக்குங் காவலாய்! நோக்கக் கவரும்
படங்கிடைக்கு மல்குற் பரப்பு."

என வரும்.

(இ - ள்.) எலும்பும் உள்ளே உருகும்படி வருந்துவேனுகிய என்து மனத்தைக் கலக்குகின்ற பொன்னுபரணங்களைத் தாங்கிய கொங்கைகளை யுடையீர்! நுங்கடிதடப் பரப்பானது, மின்னலைப் போல் அசைகின்ற இடைக்குங் காவலாய், பார்ப்பவரது நோக்கங் கவரும் அரவப்படத்தின் தன்மை பொருந்தி யிருக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனுள் 'பொற்பூண்' என்பது 'பொன்பூண்' என வந்தமையிற் சந்திவழுவாயிற்று. (உசு)

சிறப்புவிதி

118. இரண்டாம் வேற்றுமைக் கெதிர்மறுத்தும் வருமே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், அச்சந்திவழு சிறுபான்மை ஆமிடமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாயின் வல்லெழுத்து மொழிக்கு முதலாய் வந்துழி வினை வேற்றுமையோடு மாறுபட்டு முடியவும் பெறும்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"இரவி துணைத்தா ளிகல்வேந்தர் சென்னி
விரவு மலர்பொழியு மேவா—அரசிரிய
மின்பொழியுஞ் செவ்வேல் வெறியோ ரினங்கவரப்
பொன்பொழியுஞ் செங்கைப் புயல்."

என வரும்.

(இ - ள்.) சோழனுடைய இரண்டு பாதங்களும், பகையரசர்களுடைய சிரசிலே சேர்ந்திருக்கின்ற மலரைச் சொரியும்; செம்மையாகிய வேலானது பகையரசர்கள் பயந்தோட மின்னலைச் சொரியும்; சிவந்த கையாகிய மேகமானது வறிஞர் கூட்டங் கொள்ளும்படி பொன்னைச் சொரியும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இரவி - சோழன். வெறியோர் - வெறுமையோர்; ஒன்றுமில்லாதவர்; வெறுமை என்னும் பண்புப்பகுதி திரிந்து இங்ஙனமாயது.

இதனுள், 'மலர்பொழியும்' 'மின்பொழியும்' 'பொன்பொழியும்' என இயல்பாய் முடிந்தன. என்னை,

சூத்திரம்

"இயற்கை மருங்கி னியற்கை தோன்றலும்
மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலும்."

என்பவாகலின், என்றார்க்கு மிதுவு மிலக்கணமன்றே எழுத்ததிகாரத்தோடு மாறுபட்டுவந்த துண்டோவெனின், மாறுபட்டு வருமென்றதன்று, ஐகாரவேற்றுமை பொதுவகையா னோதிய முடிவோடு பொருந்தாது இவ்வாறு சிறுபான்மை வருமென் றோதினாரென்றறிக. பிரிபொருட் சொற்றொடர் முதலாக வோதிய ஒன்பதும் இவ்வாறு வரின் வழுவெனப் பொதுவிலக்கணங் கூறிச் சிறப்புவகையா னிவ்வாறு வரின் வழுவன்றெனக் கூறியதல்லது வேறெனா விதிக்கப்படாதெனக்கொள்க. (உஎ)

10-வது, இடமலைவு

119. இடமெனப் படுபவை மலைநாடி யாறே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், நிறுத்த முறையானே இடமுதலிய மலைவு உணர்த்துவான் றொடங்கி யவ்வாறனுள் இடமாவன விவையென வுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இடமென்று கூறப்படுவன மலையும், நாடும், யாறும்.

(வி - ரை.) மலையாவன—இமயமலை முதலியன.

நாடாவன—பதினெண்மொழி வழங்கு நிலங்கள்.

யாறாவன—கங்கை முதலியன.

இவற்றின் மலைவாவது ஒன்றினுள்ள பொருள் ஒன்றினுள்ளதாகச் சொல்லுதல்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தென்மலையின் மான்மதமுஞ் சாமரையுஞ் சேமருசீர்ப்
பொன்மலையின் சந்தனமு மாரமும்—பன்முறையும்
பொன்னி வளநாடன் முன்றிற் பொதுளுமே
மன்னர் திறைகொணா வந்து."

(இ-ள்.) பொதிகையிலுள்ள கஸ்தூரியும், சாமரையும், வாசனை பொருந்திய சிறப்பையுடைய மேருமலையிலுள்ள சந்தனமும், பூ மாலையும், அரசர்கள் திறைப்பொருள்களாகப் பன்முறையும் கொண்டு வர வந்து, காவிரியாயும் வளம் பொருந்திய சோழநாட்டை யாளும் சோழனுடைய முன்றிலிலே நிறையும் என்பதாம்.

எனவும்,

நேரிசை வெண்பா

"தண்பொருநைச் செங்கனக மாதங் கிரித்தரளம்
வண்கலிங்கந் தந்த வயப்புரவி—பண்பு
மருவும் யவனத்து மால்யானை சென்னி
பொருநர்க்கு வீசும் பொருள்."

(இ - ள்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய பொருநை யாற்றிலுள்ள செம்பொன்னும், மாதங்கிரியிலுள்ள முத்தும், வளப்பம் பொருந்திய கலிங்கதேசத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட வெற்றி பொருந்திய குதிரைகளும், நற்குணம் சேர்ந்த யவன தேசத்து மதயானையும் ஆகிய இவைகளே, சோழன், தன்னைப் புகழ்ந்து பாடுவோர்க்கு வாரி யிறைக்கும் பொருள்களாம், என்பதாம்.

எனவும் வரும்.

(வி - ரை.) பொருநர் - புகழ்ந்து பாடுவோர். இவற்றுள், இமயத்திலுள்ளன பொதியத்திற்கு உரியவாகவும், பொதியத்திலுள்ளன இமயத்திற்கு உரியவாகவும் கூறினமையின், மலையிடமலைவு ஆயிற்று.

பொருநைக்குரிய தாளத்தை மாதங்கிரியோடு புணர்த்தும், மாதக்கிரிக்குரிய கனகத்தைப் பொருநையோடு புணர்த்துங் கூறினமையின், யாறிடமலைவு ஆயிற்று.

யவனத்திற்குரிய புரவியைக் கலிங்கத்தோடு புணர்த்தும், கலிங்கத்துக்குரிய யானையை யவனத்தோடு புணர்த்துங் கூறினமையின், நாடிடமலைவு ஆயிற்று.

இடமலைவு-இடத்தின் மாறுபாடு; மலைவு-மாறுபாடு. இங்ஙனமே மேல் வருவனவற்றிற்குங் கொள்க. (உஅ)

11-வது, காலமலைவு

120. காலம் பொழுதொடு பருவமென் றிரண்டே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், காலமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) காலமாவது-பொழுதும் பருவமும் எனவிரண்டாம்.

(வி-ரை.) அவற்றுள், பொழுதாவன - விடியல் - உச்சி - எற்பாடு - மாலை - யாமம் - வைகறை எனவிவை. இவற்றுள், ஒரோவொன்றுக்கு நாழிகை பப்பத்தாக ஆறுபொழுதிற்கு நாழிகை அறுபதாம். இவை தமிழ் நூன்முடிபு.

மலைவாவது—ஒன்றற்குரிய பூவும் - புள்ளும் - தொழிலும் பிறிதொன்றற்கு உரியவாக வுரைப்பது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"செங்கமலம் வாய்குவியத் தேங்குமுதங் கண்மலர
எங்கு நெடுவானின் மீனிமைப்பப்—பொங்குதயத்
தோராழி வெய்யோ னுகந்தான் மலர்ந்ததே
நீராழி சூழ்ந்த நிலம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) சிவந்த தாமரை மலர்கள் முகங்கூம்ப, வாசனை பொருந்திய அல்லி மலர்கள் முகமலர, நீண்ட ஆகாயத்தில் எங்கும் நக்ஷத்திரங்கள் பிரகாசிக்க, பொங்குகின்ற தோற்றத்தையுடைய ஒற்றைச் சக்கரம் பொருந்திய தேரினையுடைய சூரியன் சந்தோஷித்து உதயஞ்செய்தான்; கடல்சூழ்ந்த உலகம் விளங்கிற்று என்பதாம்.

(வி-ரை.) இதனுள் மாலைக்குரியன, காலையோடு புணர்த்ததனாற் பொழுது மலைவு ஆயிற்று. பிறவுமன்ன.

பருவமென்பன—கார் - கூதிர் - முன்பனி - பின்பனி - இளவேனில் - முதுவேனில் எனவிவை. ஆவணிமுத லிவ்விரண்டு திங்கள் ஒவ்வொன்றாக அறுவகைப்படும். இவை வடநூற்கு மொக்கும். அவற்றின் மலைவாவது, ஓர் பருவத்திற் குரியன பிறிதோர் பருவத்திற் றோன்றினவாகக் கூறல்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காதலர் வாரார் களிக்கு மயிலகவத்
தாதவிழ் பூங்குருந்தின் றன்பணையின்—மீதே
தளவேவர் முகைநெகிழத் தண்கொன்றை பூப்ப
இளவேனில் வந்த திதோ."

என வரும்.

(இ - ள்.) மகிழ்கின்ற மயில்களாட, மகரந்தங்கள் பரந்த மலர்களையுடைய குருந்தமரத்தின் கிளைமீதே படர்ந்த முல்லைக் கொடியில் அழகிய முல்லை யரும்புகள் மலர, குளிர்ந்த கொன்றை பூத்தலைச் செய்ய, இதே இளவேனிற் பருவம் வந்தது; எனது காதற் குரியார் வந்திலர், என்பதாம்.

(வி - ரை.) மயிலாடலும், முல்லை கொன்றை பூத்தலும், கார்ப் பருவத்திற் குரியன.

இதனுட் கார்ப்பருவத்திற் குரியன, இளவேனிற் பருவத்திற் றோன்றினவாகப் புணர்த்தமையின் பருவமலைவு ஆயிற்று. பிறவு மன்ன. (உக)

12-வது, கலைமலைவு

121. கலையெனப் படுபவை காண்டக விரிப்பிற்
காமமும் பொருளு மேமுறத் தழுவி
மறுவறக் கிளந்த வறுபத்து நான்கே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், கலைகளாவன, இன்னதற்கும் இன்னதற்குங் கருவியாகத் தோன்றுமெனவும், அவற்றது தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) கலையென்று சொல்லப்படுவனவற்றை விளங்க விரித்துரைப்பின், இன்பமும், பொருளும் அழிவுபடாமற் றழுவிக் குற்றமறச் சொல்லப்படுவன அறுபத்துநான்கு.

(வி - ரை.) அவற்றின் மலைவாவது, அவ்வவ்நூலிற் கூறிய படி கூறாது, பிறழக் கூறுவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஐந்தா நரம்பாம் பகைவிரவா தாறாக
வந்த கிளைகொள்ள நான்காய—முந்தை
இணைகொண்ட யாழியற்று மேந்திழைதன் ஞவித்
துணைவன் புகழே தொடுத்து."

என வரும்.

(இ - ள்.) ஐந்தாம் நரம்பாகிய பகை சாராது, ஆறும் நரம்பாக வந்த கிளையைக் கொள்ள, நான்காம் நரம்பாகிய முதன்மைத்தான இணையைக்கொண்ட யாழை, சுமந்த ஆபரணங்களையுடைய பெண்

ஞனவள், தனது ஆவிக்குத் துணைவனாகிய தலைவனது புகழையே தொடுத்து வாசிப்பாள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனுள், நின்ற நரம்பிற் கைந்தாவது கிளையாகலான் அதனைப் 'பகை' என்றும், ஆறாவது பகையாகலான் அதனைக் 'கிளை' என்றும், நான்காவது நட்பாகலான் அதனை 'இணை' என்று எட்டாவதன் பெயர் கொடுத்துஞ் சொன்னமையின் கலைகளிற் சங்கீத நூன்மலைவாயிற்று. பிறவுமன்ன. (௧௨௦)

13-வது, உலகமலைவு

122. உலகெனப் படுவதீண் டொழுக்கின் மேற்றே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், உலகமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உலகென்று சொல்லப்படுவது, ஈண்டு ஒழுக்கத்தின்மேலது.

(வி-ரை.) உலகென்றால், மக்கண்மேலும், நிலத்தின்மேலும், ஒழுக்கத்தின்மேலும் நிற்கும் பலபொருளொருசொல்லாகலின், இவ்விடத்து ஒழுகக்த்தையே கோடற்கு 'ஈண்டு' என்றுரைக்கப்பட்டது; அவ்வொழுக்கம் எல்லாருமறியக் கிடந்தமையான் இன்னதென்று பகுத்தெடுத்துரைக்கவேண்டுவதில்லை. அதன் மலைவாவது-உலகத்தொழுகலாற்றோடு மாறுபட்ட ஒழுக்க நிகழ்ந்தனவாகக் கூறுதல்.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அலைகடல்க ளேழுந்தூர்த் தந்தரத்தி னூடே
மலையனைய மால்யானை யோட்டிக்—கலவாரை
நீறாக்கி வையநெடுங் குடையின்கீழ் வைத்தான்
மாறாச்சீர் மானிலத்தார் மன்." என வரும்.

(இ - ள்.) மாறாத சிறப்பினையுடைய பெரிய பூமியிலுள்ளார்க் கிறைவன், அலைகளையுடைய சப்த சமுத்திரங்களையும் தூர்த்து, ஆகாயத்தினூடே, மலையை நிகர்த்த தனது மதயானையைச் செலுத்தி, பகைவர்களைப் பொடியாக்கி, இந்தப் பூமி முழுவதையும், நீண்ட தனது குடை நிழலின்கண்ணே தங்கும்படி செய்தான், என்பதாம்

தூர்த்தல்-வேறு பொருள்களை நிரப்பி மேடாக்குதல்.

(வி - ரை.) இதனுள், ஒரு நிலவேந்தனை எழுகடலுந் தூர்த்தானாகவும், ஆகாயத்தே தன் யானையைச் செலுத்திப் பகைவரை வென்றானாகவும், உலகொழுக்கோடு மாறுபடக் கூறினமையின், உலகமலைவு ஆயிற்று. (௧௨௧)

14-வது, நியாயமலைவு

123. நியாய மென்பது நெறியுறக் கிளக்கி
னளவையிற் றெளிக்கும் வினைபொருட் டிறமே.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், நியாயமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நியாயமென்பதனை யிலக்கணவகையாற் கூறுங்காற் காண்டன்முதலிய அளவையாற் பொருள் வினை திறத்தைத் தெளிவிப்பது.

(வி - ரை.) அது - அறுவகைப்பட்ட சமயத்தோரு முலகத்திற் பொருள்களது தோற்றமும், நிலையும், அழிவும் இன்னவகைய வென்று கூறுதல். அவற்றின் மலைவாவது - அவ்வவர் கூறியவாறு கூறாது மாறுபடக் கூறல்.

வராவாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஆய பொருள்கள் கணந்தோ றழியுமெனத்
தூய வசோகின் முனியுரைத்த தாய்வன்றே
காதலர் நீங்க வெழுங்காம வெங்கனல்வாய்
மாத ருயிர்தாங்கு மாறு."

என வரும்.

(இ - ள்.) உலகத்தில் உண்டாகிய பொருள்களெல்லாம், ஒவ்வொரு கணத்திலும் அழிந்துபோமென்று, பரிசுத்தமாகிய அசோக விருக்ஷத்தினடியி லிருக்கின்ற முனிவனாகிய அருகன் சொன்னது, நல்ல ஆராய்ச்சியை யுடையதன்று; தம் காதலர் பிரிய, உண்டாகின்ற வெப்பமாகிய ஆசைக் கனலினிடத்தே அகப்பட்டு மாதர் உயிரைத் தாங்கியிருக்கும் வீரத்தால், என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனுள், தோன்றும் பொருள்களெல்லாங் கணந்தோறும் அழியுமெனப் போதிமுனி யுரைத்தா னெனற்பாலதனை, அசோகின்முனி யுரைத்தானென்றமையால் நியாயமலைவு ஆயிற்று. போதிமுனி - புத்தன். அசோகின்முனி - அருகன். பிறவுமன்ன.()

15-வது, ஆகமமலைவு

124. ஆகம மென்பன மறுமுத லாகிய
வறனெடு புணர்ந்த திறனறி நூலே.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், ஆகமமாமாறு உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆகமமென்று சொல்லப்படுவன, மநுமுதலாகப் பதினெண் வகையவாய் அறத்தொடு பொருந்திய திறத்தை யறிவிக்கு நூல்கள்.

(வி - ரை.) அவற்றின் மலைவாவது-இந்நூல் இன்னது செய்தல் அறமென்று விதிக்கப்பட்ட விதியிற் பிறழ வருவது.

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தெய்வம் விருந்தொக்க றென்புலத்தார் தாமென்னும்
ஐவகையுந் தம்பொருள்கொண் டாற்றுவார்—மையிலா
முக்கோலுங் கற்றோய் முழுமடியுந் தாங்கியே
தக்கோ ரெனப்படுவார் தாம்."

என வரும்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற திரிதண்டமும், காவியிற்றோய்த்த முழு வஸ்திரமுந் தரித்துப் பெரியோ ரெனப்பட்ட சந்நியாசிகள், தேவதைகள், விருந்தினர், பந்துக்கள், பிதுர்க்கள், தாங்கள் என்னும் ஐவகையாரையும், தாங்கள் சம்பாதித்த பொருளைக்கொண்டே காப்பாற்றுவார்கள், என்பதாம்.

(வி - ரை.) கல் - காவிக்கல். ஆற்றுதல் - துயர்தீர்த்தல், பசி தணித்தல். இதனுள் - இல்வாழ்வார்க்குரிய தொழிலைத் துறவு புரிந்தோரோடு புணர்த்தமையின் ஆகமமலைவு ஆயிற்று. (கூடு)

இடமலைவு முதலியவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.

125. கூறிய நெறியி னறுவகை மலைவு
நாடக வழக்கி னட்டுதற் குரிய.

என்பது, என்னுதலிற்றோ வெனின், இது மேற்கூறிய அறுவகை மலைவிற்கும் ஆவதோர் அமைதி கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய வழுவொன்பதும், இவ்வகையாற் புணர்ப்பின் ஆமென்றமையான், அதுபோல இச்சொல்லப்பட்ட அறுவகை மலைவும் நாடகவழக்கிற் சொல்லுதற்குரிய.

(வி - ரை.) நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும், பாடல்சான்ற புலனெறி வழக்குமென்னும் மூன்று வழக்கினுள்,

நாடகவழக்காவது, இல்பொருளாய்ப் புகழ்ச்சியிடத்துப் புனைந்துரையாகத் தோன்றுவது. எனவே, அவ்வாறு மலைவும் புகழ்ச்சியிடத்து நீக்கப்படாது அலங்காரமாகியே வருமென்பதாம்.

க-வது, இடமலைவமைதி

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மாரகதச் சோதியுடன் மாணிக்கச் சோதி
இருமருங்குஞ் சேர்ந்தரிவை பாகன்—உருவ
மலைக்கு மகில்சுமந் தாரத்து வான்கோ
டலைத்து வரும்பொன்னி யாறு."

என வரும்.

(இ - ள்.) அகிற்கட்டைகளைத் தாங்கிச் சிறந்த சந்தனக் கிளைகளையும் அலையினால் அசைத்துக் கொண்டுவரும் காவிரியாறானது, பச்சை யிரத்தினத்தின் சோதியுடனே, செம்மணியின் பிரகாசத்தையும் இரண்டு பக்கத்திலும் சேர்ந்து, அவ்விரு நிறத்தையுங் கொண்ட உமைபாகனாகிய சிவபெருமானுடைய வடிவத்தையும் குறைவுறச் செய்யும், என்பதாம். சிவந்த தமது திருமேனியின் பாதிபாகத்தில் நீல நிறத்தையுடைய உமாதேவி யிருப்பதால் சிவன் பசுமை நிறத்தையும் செந்நிறத்தையு முடையவராவர்.

(வி - ரை.) இதனுள் காவிரியுட் பிறமலைக்கும் பிறநாட்டிற்குமுரிய மர்கதமும், மாணிக்கமும், சந்தனமும் அலைத்து வருகின்றதென்றமையான், இடமலைவாய்ப் புகழ்ச்சியிடத்துப் பொருந்துவதால் அலங்காரமாயிற்று.

உ-வது, காலமலைவமைதி

வாலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மண்டபத்து மாணிக்கச் சோதியான் வாவிவாய்ப்
புண்டரிக மாலைப் பொழுதலரும்—தண்டாளத்
தாமஞ் சொரியுந் தகைநிலவான் மெல்லாம்பற்
பூவலருங் காலைப் பொழுது."

எனவரும்.

(இ - ள்.) மண்டபத்திலுள்ள செம்மணியின் சூரியப் பிரகாசம்போன்ற சோதியினாலே, தடாகத்தினிடத்திலே தாமரையானது மாலை நேரத்திலும் மலரும்; சந்திரப் பிரகாசத்தை நிகர்த்த குளிர்ந்த

முத்துமாலை பொழிகின்ற நற்றகுதி வாய்ந்த நிலவினாலே மெல்லிய ஆம்பல் மலரானது காலை நேரத்திலும் மலரும், என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனுட் காலைமலருங் கமலம் மாலை மலர்ந்ததாகவும், மாலை மலருமாம்பல் காலை மலர்ந்ததாகவும் கூறினமையின், காலமலைவாய்ப் புனைந்துரையிடத்துப் பொருந்துவதால் அலங்காரமாயிற்று.

ங-வது, கலைமலைவமைதி

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கூடம் விரவிக் குறைநிலத்தா னத்தியன்ற
பாட லமுதம் பருகினான்—ஆடுகின்ற
ஊசலயற் றோன்றி யொளியிழைக்கு நாணளித்த
ஆசில் வடிவே லவன்."

என வரும்.

(இ - ள்.) ஆடுகின்ற ஊசலின் பக்கத்திலே தோன்றி, பிரகாசம் பொருந்திய ஆபரணங்களை யணிந்த பெண்ணிற்கு, நாணைக் கொடுத்த, குற்றமற்ற கூர்மை தங்கிய வேலாயுதத்தை யுடையவன், ஆறும் நரம்பாகிய பகையோடுகூடிக் குறைநிலத்தானத்தா னியன்ற பாடலாகிய அமுதத்தைப் பருகினான், என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனுள் - ஆறுநரம்பாகிய பகையதனோடு கூடிக் குறைநிலத்தானத்தா னியன்றதனைப் பாடலமுதம் என்றமையின் கலைமலைவாய்ப் புனைந்துரைத்தமையின் அலங்காரமாயிற்று.

ச-வது, உலகமலைவமைதி

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"கடனான்கும் வந்தலைக்குங் காலாளும் தேரும்
அடல்செய் திருதுணியா யிற்றே—உடலொன்றி
அந்தரமே யேகுவன காண்மினோ யானியற்றும்
இந்திர சாலமி து."

என வரும்.

(இ - ள்.) நான்கு கடலையும் வந்தலைக்கின்ற காலாட்படையுந் தேர்ப்படையும் போர்செய்து இருகூறாயின; அவை தேகத்தோடு பொருந்தி அந்தரத்தே செல்வதைப் பாருங்கள்; இது யான் செய்யும் இந்திரசாலம், என்பதாம்.

(வி - ரை) இதனுள், உலகமலைவாய்ப் பொருள்வந்து இந்திரசால மென்றதனால் அலங்காரமாயிற்று.

ரு-வது, நியாயமலைவமைதி

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"வானாகி மண்ணாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்த்
தேனாகிப் பாலாந் திருமாலே—ஆனாயா
வெண்ணெய் விழுங்க நிறையுமோ மேலொருநாள்
மண்ணை யுமிழ்ந்த வயிறு."

என வரும்.

(இ - ள்) விண்ணாகி, மண்ணாகி, அலைகளால் மடங்குகின்ற கடலாகி, காற்றாகி, தேனாகி, பாலுமாகும் இலக்குமியை மார்பிற் றரித்த மாலே! பசுக்களைக் காத்த இடையனே! முன்னொருநாள் மண்ணை உமிழ்ந்த உன்னுடைய வயிறானது, இப்பொழுது வெண்ணெயை விழுங்குவதால் நிறைவுறுமோ, என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனுள், அனைத்துப் பொருளுமானா யென்றும், வெண்ணெயை விழுங்கினா யென்றும், மண்ணை யுமிழ்ந்தாயென்றும் மாறுபடக் கூறினமையின் நியாயமலைவாய்ப் புனைந்துரையால் அலங்காரமாயிற்று.

சுா-வது, ஆகமமலைவமைதி

வரலாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"காய்கதி ரோனுக்குக் கன்னனையீன் றுங்கன்னி
ஆகிப்பின் மூவரையு மீன்றளித்த—தோகை
தலைமைசேர் கற்பினா டான்வணங்கு முன்னாள்
மலையெடுத்துக் கார்காத்த மால்."

என வரும்.

(இ - ள்.) வெப்பத்தைச் செய்கின்ற சூரியனுக்கு முன்னே கன்னனைப் பெற்றும் கன்னியாகிப் பின்னர்: தருமர், வீமன், அருச்சுனன் ஆகிய மூவரையும் யமன், வாயு, இந்திரன் ஆகிய மூன்று தேவர்களுக்கும் பெற்ற மயில்போன்ற சாயலை யுடையவளும், மூதன்மையான கற்பினை யுடையாளுமாகிய குந்தியை வணங்கினன், முன்னாளிலே கோவர்த்தனகிரியை எடுத்து மழையைத் தாங்கி ஆயரைக் காத்த திருமால், என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனுள், சூரியனுக்குக் கன்னனைப் பெற்றுப் பின்னருங் கன்னியாயினுளென்றும், அதன்பின் மூவரையும் பெற்றாளென்றும், இவள் கற்புடைமையாற் றிருமால் வணங்கினானென்றும் கூறினமையின் ஆகமவழுவாய் அவ்வாறு சொல்லுதல் தகுதியாகலின் அலங்காரமாயிற்று. (௩௪)

புறனடை

126. மெய்பெற விரித்த செய்யுட் டிறனு
மெய்திய நெறியு மீரைங் குணனு
மையெழு வகையி னறிவுறு மணியு
மடியினுஞ் சொல்லினு மெழுத்தினு மியன்று
முடிய வந்த மூவகை மடக்குங்
கோமூத் திரிமுதற் குன்று மரபி
னேமுற மொழிமிறைக் கவியி னாறு
மிவ்வகை யியற்றுதல் குற்ற மிவ்வகை
யெய்த வியம்புத லியல்பென மொழிந்த
வவ்வகை முத்திறத் தாங்கவை யுளப்பட
மொழிந்த நெறியி னொழிந்தவுங் கோட
லான்ற காட்சிச் சான்றோர் கடனே.

என்பது, என்னுதலிற்றோவெனின், இந்நூ லுரைக்கப்பட்ட இலக்கண மனைத்துந் தொகுத்து இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு வருவன வுளவெனினுந் தழீஇக்கொள்கவெனப் புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருள்பெற விரித்தமுத்தகம், குளகம், தொகைநிலை, தொடர்நிலையெனக் கூறப்பட்ட செய்யுண் மரபும்;

அச்செய்யுட்குக் கௌடம், வைதருப்பம் எனப் பொருந்திய நெறியும்;

அவற்றொடு தொடர்ந்த செறிவு, தெளிவு, சமநிலை, இன்பம், ஒழுகிசை, உதாரம், உய்த்தலில் பொருண்மை, காந்தம், வலி, சமாதி யென்று கூறப்பட்ட பத்துவகைக் குணமும்;

தன்மைமுதல் பாவிகமீறாகக் கிடந்த முப்பத்தைந்து அலங்காரமும்;

அடியினானும், சொல்லினானும், எழுத்தினானுங் கூறி முற்றுப்பெற வந்த மூவகை மடக்கலங்காரமும்;

கோமூத்திரி முதலாகக் குறைபாடில்லா இலக்கணத்திற் பிழைப் பின்றி வந்த மிறைக்கவி பன்னிரண்டும்;

இவ்வாறு கூறுதல் வழுவென்றும், அவற்றையே யிவ்வாறு கூறுதல் வழக்கென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட பதினைந்து வேறுபாடும் உள்ளிட்டுக் கூறப்பட்ட இலக்கணங்க ளொழிந்து வருவன வுள வெனினுந் தழீஇக்கோடல் அமைந்த அறிவுடையோராகிய மேலோரது கடன்.

அஃதேல், மேற் கூறியவற்றையே மீண்டுங் கூறியது புனருத்தமாம் பிறவெனின், "தொகுத்து முடித்தல்" என்பது தந்திர வுத்தியாகலான் இவ்வா றுரைக்கப்பட்டதென்க. அஃதேல், 'எழுத்தின் கூட்ட மிடைபிறி தின்றியும்' என எழுத்து மடக்கேயன்றே முன்சொன்னது, ஈண்டடியினுஞ் சொல்லினுமென்று முறைபிறழக் கூறிய தென்னையோவெனின், இதுவும் "தலைதடு மாற்றம்" என்னும் உத்திவகையா னுரைக்கப்பட்டது. அல்லதூஉம் அடி மடக்கென்பனவும், சொன்மடக்கு என்பனவும், எழுத்தின்கூட்டமென்ப தறிவித்தற்கும், ஒரெழுத்தானும் ஓரினத்தானும் வருவனவு மப்பாற்படு மென்றற்கும், கோமூத்திரி முதலாகக் கூறப்பட்ட மிறைக்கவியை நோக்கி ஆராயுங்காற் பெரும்பான்மையு மெழுத்தின் மடக்கின்பாற்படுமோயினும் இவை வெவ்வேறு சிறப்புப் பெயருடைய வாய் உலகி னுண்டாகின்றனவாதலாற் சொல்லின் முடியு மிலக்கணத்தா னவ்வாறு சொல்லப்பட்டதென்றற்குஞ் சொல்லப்பட்டதெனினு மமையும்.

சொல்லின்முடியு மிலக்கணமாண் டியாதேவெனின், ஒப்பினானாகிய பெயரும், குணங் காரணமாகிய பெயரும் குறித்துரைக்கப் படுதலா னப்பொருளே யுணர்ந்துகொள்ளப்பட்டது.

அஃதேல், மாலைமாற்றும், சுழிகுளமும், கோமூத்திரியும், சருப்பதோபத்திரமுமென நான்குமேயன்றே ஆண்டாசிரியனால் வட நூலி னுரைக்கப்பட்டன. ஈண்டுரைத்தனவாகிய ஒழிந்த மிறைக்கவி மிகைப்படக் கூறிற்றாம் பிறவெனின், ஆகா; ஒழிந்தன,

"ஒன்றின முடித்த றன்னின முடித்தல்"

என்னுந் தந்திர வுத்தியால் உரைக்கப்பட்டன. அல்லதூஉம், இது வடநூலுக்கு வழிநூலாதலாற் றனது விகற்பம்பட வுரைத்தா னெனினு மமையும். என்னை,

சூத்திரம்

"முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
யழியா மரபினது வழிநூ லாகும்." என்றாராகலின்.

சொல்லணியியல் முற்றிற்று.

தண்டியலங்காரம் மூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.

ஆக இயல் ௩-க்குச் சூத்திரம் ௧௨௩

அட்டநாகபந்தத்தின்விதி

ஒருநான்கக் கரத்தொடுநாற் பத்தொன்றுமா
றுடனாற்பத்தைந்தாமெட் டுடனேநான்காம்
இருளறுபன்னிரண்டுடனே பதினெட்டாகு
மிருபத்திரண்டுடனே நாற்பத்தேழாம்
பரவுமிருபத்துநான் குடன்முப்பத்தொன்
பானுமுப்பான்மூன்றோ டைம்பத்தொன்றும்
அருமுப்பத்தேழுடனே நாற்பத்தொன்பா
னுமட்டநாகபந்த மாஞ்செய்யுட்கே.

(இ - ள்.) நான்காமெழுத்து நாற்பத்தோரா மெழுத்தாகவும், ஆறாமெழுத்து நாற்பத்தைந்தா மெழுத்தாகவும், எட்டாமெழுத்து இருபதாமெழுத்தாகவும், பன்னிரண்டாமெழுத்துப் பதினெட்டா மெழுத்தாகவும், இருபத்திரண்டாமெழுத்து நாற்பத்தேழாமெழுத் தாகவும், இருபத்துநான்காமெழுத்து முப்பத்தொன்பதா மெழுத் தாகவும், முப்பத்துமூன்றாமெழுத்து ஐம்பத்தோராமெழுத்தாகவும், முப்பத்தேழாமெழுத்து நாற்பத்தொன்பதாமெழுத்தாகவும், வரும்படி ஒற்றுள்பட ஐம்பத்தோரெழுத்தினு லொரு செய்யுட்செய்து உப தேச முறைமையால் அட்டநாகபந்தம் வரைந்து அதிலடைத்துக் கொள்வது அட்டநாகபந்தத்தின் விதியாம்.

அநுபந்தம்

இந்நூலில் உரையின்றி விடுபட்ட சில உதாரணச் செய்யுட்களும், அவற்றின் விளக்கமும்.

பக்கம் 2.

* "தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளும்
எய்த வுரைப்பது தற்சிறப் பாகும்."

(இ - ள்.) வழிபடு கடவுள் வணக்கமும், நூலிற் கூறப்படும் பொருளும் பொருந்துமாறு எடுத்துக் கூறுவது தற்சிறப்புப் பாயிரமாகும்.

(வி - ரை.) தற்சிறப்புப்பாயிரம்-நூலின்றன் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கும் முன்னுரை.

பக்கம் 11.

"பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும்."

(இ - ள்.) அன்னியர்க்கு முற்பகலில் தீங்குகளைச் செய்யின், அங்ஙனம் செய்தார் தமக்குப், பிற்பகலிலேயே பலகேடுகள் தாமே சம்பவிக்கும்.

பக்கம் ஷை

"பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று."

(இ - ள்.) ஒருவன், மெய்ம்மையையே மெய்ம்மையையே செய்வானாயின், பிறவறங்களைச் செய்யாதிருத்தலே செய்யாதிருத்தலே நன்மையாகும்.

(வி - ரை.) முன்னடுக்கு இடைவிடாமை மேலது; பின்னது, துணிவின்மேலது. பலவறங்களையு மேற்கொண்டு செய்தல் அருமையாதலினாலும், அவற்றுட் சில தவறின் குற்றமுண்டா மாதலினாலும், ஒருவன் பொய்யாமையை மாத்திரம் செய்துகொண்டு மற்றவற்றைச் செய்யாதிருத்தலே நன்மையாகு மென்பதும், பொய்யாமை யொன்றினாலேயே எல்லா அறங்களின் பயனுங் கிடைக்கு மென்பதும் இதன் கருத்தாம்.

பக்கம் 14.

"மானேர் நோக்கின் வளைக்கை யாய்ச்சியர்
கான முல்லை சூடார் கதுப்பிற்
பூவைப் புதுமலர் சூடித் தாந்த
மடங்காப் பணைமுலை யிழைவளர் முற்றத்துச்
சுணங்கின் செவ்வி மறைப்பினு மலர்ந்த
பூவைப் புதுமலர் பாப்புவர் பூவயி
னுனிரை வருத்தம் வீடமலை யெடுத்து
மாரி காத்த காளை
நீல மேனி நிகர்க்குமா லெனவே."

(இ - ள்.) மானின் பார்வைபோன்ற பார்வையை யுடையவரும், வளையலணிந்த கையினை யுடையாருமாகிய இடைச்சியர், தங்கள் கூந்தலிலே, வாசனை பொருந்திய அழகிய முல்லைமலரைச் சூடாதவராய் அன்றலர்ந்த காயாமலரைச் சூடித் தாம், தங்களுடைய வாருக் கடங்காதனவும், ஆபரணங்கள் பிரகாசித்து விளங்கப் பெற்றனவுமாகிய பருத்த கொங்கைகளின் முன்னிடத்திலுள்ள, தங்களுக் கழகு செய்வதாகிய தேமலின் அழகை மறைத்தாலும் அதையும் நோக்காது அவ்விடத்திலும் மலர்ந்த புதிய காயாமலரைப் பரப்புவார்கள். ஏனெனில், இப் பூமியினிடத்தே பசு நிரைகளின் துன்பம் நீங்கும்படி கோவர்த்தனகிரியை எடுத்துக் குடையாகப் பிடித்து, மாரியைத் தடுத்து ஆயரையும் பசுக்களையுங் காத்த இளவலாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய நீல நிறம்பொருந்திய திருமேனியை அம்மலர் நிகர்க்குமென்று நினைத்தே.

பக்கம் 14-15.

"முற்றிழை மகளிர் முலைமுக மழக்கவும்
பொற்றொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவுஞ்
செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பி னொண்பூ
ணரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற்
றிருமால் வளவன் றெவ்வர்க் கோச்சிய
வேலினும் வெய்ய கானமவன்
கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே."

(இ - ள்.) நல்ல வேலைப்பாடுகளெல்லாம் முடிந்த ஆபரணங்களை யணிந்த மாதர்களின் பயோதரநுதி அழுத்துதலினாலும், பொன்னாலாகிய காப்புக்களை யணிந்த புத்திரர்கள் ஓடி யேறி விளையாடுதலினாலும், பூசப்பட்டிருக்கும் செஞ்சந்தனக்குழம்பு சிதைவுற்ற

மார்பினையும், பிரகாசம் பொருந்திய ஆபரணங்களையும், ஆண் சிங்கத்தைப்போன்ற அச்சந்தரும் வலிமையையுமுடையவனும், திருமாலே என்னும் சிறப்பினை யுடையவனுமான கரிகாற்சோழன், பகைவர் மீது செலுத்திய வேலாயுதத்தினும் வெவ்வியன காடுகள்; அவன் செங்கோலினுந் தட்பத்தை யுடையனவாம், இவள் பெரிய மென்மையான தோள்கள்.

(வி - ரை.) இது, தலைவன் செலவழுங்கிக் கூறியது. தெவ்வர்க்கு - உருபுமயக்கம்.

பக்கம் 18.

"இன்றமையாண் மாசிலா வாண்முகங்கண் டேக்கறுமால்
அன்றி விடவாவு மங்குறையுங்—கொன்றை
யுளராவா றேடு மொளிர்சடையீர்! சென்னி
வளராவா றென்னோ மதி."

(இ - ள்.) கொன்றை மலர்கள் சிந்தப்பெற்று, அவற்றை யீர்த்துக்கொண்டு கங்கையாறானது ஓடப்பெற்ற ஒளிபொருந்திய சடையினையுடைய சிவபெருமானே! உம்முடைய முடியின்மீதுள்ள, பிறையானது வளராமல் அப்படியே யிருக்கும்விதம் யாது? அஃது, இன்று உம்முடைய வாமபாகத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உமாதேவியினுடைய குற்றமற்ற பூரணச் சந்திரன்போன்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தைக் கண்டு தானும் அதைப்போ லில்லையென்று அவமானத்தை யடையும்; அதுவுமல்லாமல், அதற்குப் பகையாகிய விஷப் பொருந்திய பாம்பும் அஃதஞ்சிக் குறைதற் கேதுவாகத் தான் தங்கியிருக்கும் அவ்விடத்திலேயே பக்கத்திற் றங்கியிருக்கும். இவற்றுள் யாதனாலோ.

பக்கம் 21.

"அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் றெழுதரும் பல்கதிர்ப் பரிதி."

(இ - ள்.) அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தில் பரவிய இருளைக் குடித்து (அதாவது நீக்கி) பகலை வெளிப்படுத்தி உதயஞ்செய்கின்ற பல கிரணங்களையுடைய சூரியன்.

பக்கம் ஷ.

"விழித்த குவளைக் கழிப்போது வாக்கிய
கள்ளுண்டு களித்த வண்டினம்."

(இ - ள்.) மாதரின் கண்போல மலர்ந்த நீலோற்பலத்தின் மிகுந்த மலர்கள் சொரிந்த மதுவைப் பருகி மகிழ்ந்த வண்டுக்கூட்டம்.

பக்கம் ௨௬.

"கன்னி யெயில்"

(இ - ள்.) அழியாத மதில்.

பக்கம் ௨௬.

"குமரி ஞாழல்"

(இ - ள்.) இளங்கோங்குமரம் அல்லது, இளங்குங்குமமரம்.

பக்கம் ௨௬.

"கடுங்கை வயலுழவர் காலைத் தடிய
மடங்கி யரியுண்டநீலந்—தடஞ்சேர்ந்து
நீளரிமேற் கண்படுக்கு நீணீ ரவந்தியார்
கோளரியே றிங்கிருந்த கோ."

(இ - ள்.) எருமைக் கடாக்களை அடித்தோட்டுதலினாலே கடுமையாகிய கைகளையுடையவர்களாகிய உழவர்களுடைய காலை, (வயலிலே) உழுங்காலத்தில் பற்ற, அவர்கள் ஈர்த்து மிதித்தலினாலே மடங்குதலுற்று அறுபட்ட நீலோற்பலங்கள், வடியும் நீரோடு சேர்ந்து போய்த் தடாகங்களிலே புகுந்து நீண்ட தவளைகளின்மேலே தங்கி நித்திரை செய்கின்ற நீண்ட நீர்வளம் பொருந்திய அவந்திநாட்டார்க்குத் தலைவனாகிய கொலைத்தொழில் மிகுந்த ஆண்சிங்கமாவன், இங்கே யிருக்கின்ற அரசன்.

(வி-ரை.) 'தடஞ்சேர்ந்து நீளரிமேற் கண்படுக்கும்' என்பதற்கு 'வரப்பிற் சேர்ந்து நெல்லரிகளின்மீது குவிந்து கிடக்கும்' எனப் பொருள் கோடலுமாம்.

பக்கம் 28.

"மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி
ஈன்பிண வொழியப் போகி நோன்காழ்
இரும்புதலை யார்த்த திருந்துகணை விழுக்கோல்
உளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி
விடுநிலக் கரம்பைப் படுநீ றாடி
நுண்புல் லடங்கிய வெண்பல் லெயிற்றியர்
பார்வை யார்த்த பறைதாள் விளவின்
நீழன் முன்றி னிலவுரற் பெய்து."

(இ-ள்.) மான்தோலாகிய படுக்கையிலே, பெற்றபிள்ளையுடனே முடங்கி, பிள்ளையை யீன்ற வேட்டுவச்சி படுத்துக்கிடக்க, மற்

22

றையாகிய தாம் போய், வலிமையையும் வயிரத்தையு முடையதும், இருப்புப் பூணைத் தலையிலே சேர்த்திருக்கப் பெற்றதும், ஒழுங்கான திரட்சியையுடையதுமான சிறந்த கோலிற் செருகின உளிபோன்ற வாயினையுடைய பாரைகளால், அவை துருநீங்கி வெள்ளிபோற் பிரகாசிக்கும்படி மண்ணைக் குத்திப் பெயர்த்து, அதனாலே, வாய்விடுகின்ற (அதாவது வெடிப்புறுகின்ற) காம்பைநிலத்திலெழும் புழுதியை அளைந்து, (அதாவது தேகத்தில் புழுதிபடியப்பட்டுச்) சிறிய புல்லரிசியை வாரியெடுத்து மடியி லடக்கிக்கொண்ட, வெள்ளிய பற்களையுடைய வேட்டுவமகளிர், பார்வைமான் கட்டிநின்ற தேய்ந்த அடியினையுடைய விளாமரத்தின் நிழலையுடைய முற்றத்திலே தோண்டிய நிலவுரலிலே அப் புல்லரிசியைப் போட்டு.

(வி-ரை.) வேட்டுவப்பெண்களில், குழந்தையைப் பிரசவித்திருக்கின்றவரொழிய மற்றையர் உணவுப்பொருள் தேடச் செல்லுதலும், எறும்புகள், முன்பனி பின்பனிப் பருவங்களில் பின்னே தங்களுக்கு இரையாகும்பொருட்டுப் புல்லரிசிகளைச் சேர்த்துவைத்த இடங்களைத் தமக்கு உணவுக்குப் பஞ்சமான இளவேனிற்காலத்திலும் முதுவேனிற்காலத்திலும் கண்டு நிலத்தைத் தோண்டி, அவ்வரிசிகளை எடுத்துக்கொள்ளுதலும் அவர் ஜாதித்தொழிற் றன்மை. இங்ஙனம் குறிஞ்சி நிலமாக்கள் எறும்புக் குழிதோண்டித் தானிய மெடுத்தலை இப்பொழுதும் அன்னோர் தங்கு மிடங்களிற் காணலாம்.

பிணவொழியப் போகி மிளிரமிண்டி படுநீறாடி நுண்புல்லடக்கிய எனக்கூட்டுக. பள்ளி-படுக்கை. பிணா என்னும் மக்கட்பெண்மைப்பெயர் பிண எனக் குறுகி வகரவுடம்படுமெய் பெற்று, பிணவு என்றாயது. நோன்-வலிமை. காழ்-வயிரம். இரும்பு-கருவியாகுபெயராய் அதனாலாகிய பூணை யுணர்த்திற்று. ஆர்த்தல் - சேர்த்தல். கணை - திரட்சி. விழு - சிறப்பு. சுரை - உட்டுளை; இது துளையையுடைய பாரையை யுணர்த்திற்று. பாரை-தோண்டுங் கருவி. வேடர்கள் வைத்திருக்கும் பாரை, பூண்கட்டிய கோலிற் செருகப்பட்டிருக்கும். பாரை மண்ணில் தோண்டித் தோண்டித் துருநீங்கிப் பிரகாசிக்கு மாதலின், 'மிளிர' என்றார். மிளிர்தல்-பிரகாசித்தல். மிண்டல்-கல்லுதல். காம்பை - கரிசற்பூமி. வேனிற்காலத்தில் எல்லாம் வறண்டுபோயிருக்குமாதலின் பாழ்நில மெனலுமாம். 'விடுநிலம்' என்பதற்கு 'வெயிலால் வெடிப்புண்ட' என்றும், 'கல்லும் பாரையால் வாய்விடுகின்ற' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். நிலத்தைத் தோண்டும்போது புழுதி கிளம்பித் தேகத்திற் படிதல் இயல்பாதலின், 'படுநீறாடி' என்றார்.

பார்வை - பார்வைமிருகம். வேட்டைக்காரர்கள் மிருகங்களையோ பக்ஷிகளையோ தங்கள் தொழிற்கிசைந்து நடக்குமாறு பழக்கி வலை முதலியன கட்டுமிடத்தில் விட்டுவைப்பார்கள். இவற்றால் நம்பிக்கைகொண்டு இவற்றின் இனங்கள் வந்து கன்னியில் மாட்டிக்கொள்ளும். இவற்றுள் பக்ஷியைப் 'பார்வைப்பக்ஷி' என்றும், மிருகத்தைப் 'பார்வைமிருகம்' என்றும் கூறுதல் மரபு. பறை - தாழ்மையைக் குறிக்கும் சொல். பறைதாள் என்பது வினைத்தொகையாய்த் தேய்ந்த அடியெனப் பொருள்பட்டு நின்றது. நிலவுரல் - கற்பாறையிலே அல்லது கெட்டி நிலத்தில் உரல்போலத் தோண்டப்பட்ட குழி. இவ்வடிகள் பெரும்பாணாற்றுப்படையி லுள்ளன.

பக்கம் 29.

"பவளத் தன்ன மேனி."

(இ - ள்.) பவழத்தைப்போன்ற நிறத்தினையுடைய வடிவம்.

பக்கம் ஷை.

"வேய்புரை பணைத்தோள்."

• (இ - ள்.) மூங்கில்போலும் திரட்சியான பருத்த தோள்.

பக்கம் ஷை.

"தெம்முனை யிடத்திற் சேய்கொல்
அம்மா வரிவையவர் சென்ற நாடே."

(இ - ள்.) பெண்ணே! நம் தலைவராகிய அவர் சென்ற நாடானது, பகைவர்மீது போர்செய்யு மிடம்போற் றூரமாயுள்ளதோ.

பக்கம் ஷை.

"அரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற்
றிருமால் வளவன்."

(இ - ள்.) பகைவர்க்கு வருத்தந் தரும் ஆண் சிங்கத்தைப்போன்ற வலிமையையும், செல்வப் பெருமையையும் உடைய கரிகாற்சோழன். 'திருமால்வளவன்' என்பதற்கு, 'விஷ்ணுவே யென்னும் கரிகாற்சோழன்' என்றலுமொன்று.

பக்கம் ஷை.

"களிற்றிரை தெரீஇப் பார்வ லொதுக்கின்
ஒளித்தியங்கு மாபின் வயப்புலி போல."

(இ - ள்.) யானையாகிய உணவை ஆராய்ந்து பார்த்துச், சாய்த்த பார்வையுடனே மறைந்து செல்கின்ற வழக்கத்தையுடைய வலிய புலிபோல.

பக்கம் ௸.

"மாரி யன்ன வண்கைத்
தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே."

(இ - ள்.) கைம்மாறு கருதாது உலகத்திற்கு மழையைச் சொரியும் மேகத்தைப்போலப் பயன் கருதாது பலர்க்கு மளிக்குங் கொடை பொருந்திய கையையும், தேரையுமுடைய வள்ளலாகிய ஆயைக் காணச் செல்வாயாக.

ஆய் - கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன்.

பக்கம் ௸.

"செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை."

(இ - ள்.) பகைவரை அழித்த இடியை நிகர்த்த பெரிய கை.

பக்கம் 30.

"வண்ணத்தின்.........பண்பின்றொகையே"

இச்சூத்திரப்பொருளைத் தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் எச்சவியலில் கண்டுகொள்க.

பக்கம் ௸.

"செவ்வா னன்ன மேனி."

(இ - ள்.) அந்தி வானம்போன்ற சிவந்த வடிவம்.

பக்கம் ௸.

"அவ்வானிலங்கு பிறையன்ன விளங்குவா லெயிற்று."

(இ - ள்.) அந்த ஆகாயத்தில் விளங்கும் பிறைச் சந்திரன்போன்ற வெள்ளிய பிரகாசம் விளங்கும் பற்களையுடைய.

பக்கம் ௸.

"களிநெறி,
சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே."

(இ - ள்.) யானையானது, பகைவரை மோதுகின்ற சுறாமீன் கூட்டத்தை நிகர்த்த வாள்வீரர் தன்னைச் சூழத் தன்மீதேறிய பாகரையு மறியாது மதமிக்கது.

பக்கம் ௸.

"பெரும்பெயர்க் கரிகாலன் முன்னிலைச் செல்லாப்
பீடின் மன்னர் போல
வோடுவை மன்னால் வாடைநீ யெமக்கே."

(இ - ள்.) பெரிய புகழினையுடைய கரிகாற் சோழனுக்கு முன்னே செல்லாத வீரமற்ற அரசர்போல, வாடைக்காற்றே! நீ எமக்குமுன் நில்லாது ஓடுவாய்.

பக்கம் 31.

"கான யானை கைவிடு பசுங்கழை
மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கும்
கான நாடன்."

(இ - ள்.) காட்டியானையால் துதிக்கையைக்கொண்டு பற்றி வளைத்து விடப்பட்ட பசிய மூங்கில், மீன்பிடிக்கும் தூண்டில், அம் மீன் பட்டவுடன் தூண்டிற்காரர் மேலெடுக்கும்போது நிமிர்ந் தெழுவதுபோல விசைகொண்டு நிமிர்ந்தெழும் சிறப்பினையுடைய காடுசார்ந்த நாட்டினையுடையான்.

பக்கம் ௸.

"காந்த,
ளணிமலர் நறுந்தா தூதுந் தும்பி
கையாடு வட்டிற் றோன்றும்."

(இ - ள்.) அழகிய காந்தட் பூவினிடத்தே நல்ல மகரந்தத்தை நெருங்கி ஊதுகின்ற வண்டானது, அக் காந்தள்போன்ற கையி லெடுத்தாடப் படுகின்ற வட்டு என்னும் ஆடு கருவியைப்போலத் தோன்றும்.

வட்டு - பெண்கள் விளையாடும் உருண்டை வடிவமான ஒரு வகை விளையாட்டுக் கருவி.

பக்கம் 40.

"முத்துக்கூர்த் தன்ன முளையிளங் கூரெயிற்று
மணிதொடுத் தன்ன வைம்பான் மறுத்துடைத்து
மதியம்வைத் தன்ன வாண்முகத் தொருத்தி."

(இ - ள்.) முத்துக்கள் கூர்மையாக அமைந்தாற்போன்ற முளைத்த இளமையாகிய கூர்மையுள்ள பற்களையும், நீல மணியை நீளத் தொடுத்து வைத்தாற்போன்ற கூந்தலையும், களங்கத்தை நீக்கிச் சந்திரனை வைத்தாற்போன்ற பிரகாசம் பொருந்திய முகத்தினையு முடைய ஒருபெண்.

உ

தண்டியலங்கார
சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி

தண்டியலங்கார சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி

முற்றுப்பெற்றது.